

Franz Bardon

Wtajemniczenie do Hermetyzmu

Droga prawdziwego Adepta

Spis treści

Przedmowa do drugiego wydania niemieckiego	7
Wprowadzenie.....	8
Obraz Maga – pierwsza karta Tarota: Objasnienie symbolizmu.....	10
CZĘŚĆ I.....	12
Elementy.....	13
Pierwiastek ognia.....	14
Pierwiastek wody.....	15
Pierwiastek powietrza.....	15
Pierwiastek ziemi.....	15
Światło.....	16
Akasha, czyli pierwiastek eteru.....	16
Karma: Prawo przyczyny i skutku.....	16
Człowiek: Ciało.....	17
Dieta.....	20
Płaszczyzna materialna, czyli materialny świat.....	22
Dusza, czyli ciało astralne.....	24
Płaszczyzna astralna.....	26
Duch.....	28
Płaszczyzna mentalna.....	29
Prawda.....	30
Religia.....	32
Bóg.....	32
Ascetyzm	33
CZĘŚĆ II.....	36
Krok I.....	37
Wprowadzenie.....	37
Magiczne kształcenie ducha.....	37
Obserwacja myśli.....	37
Dyscyplina myśli.....	38
Opanowanie myśli.....	39
Magiczne kształcenie duszy.....	39
Introspekcja (samopoznanie).....	39
Magiczne kształcenie ciała.....	41
Ciało materialne, czyli ziemskie.....	41
Tajemnica oddychania.....	41
Świadome pobieranie pokarmów.....	43
Magia wody.....	44
Krok II.....	47
Autosugestia, czyli tajemnica podświadomości.....	47
Magiczne kształcenie ducha.....	49
Magiczne kształcenie duszy.....	50
Magiczne kształcenie ciała fizycznego.....	51
Krok III.....	54
Wprowadzenie.....	54
Magiczne kształcenie ducha.....	54
Magiczne kształcenie duszy.....	57
Element ognia.....	57
Element powietrza.....	58

Element wody.....	59
Element ziemi.....	60
Magiczne kształcenie ciała fizycznego	60
Praktyka akumulacji energii witalnej.....	61
Addendum do kroku III.....	62
Impregnacja pokoju.....	63
Biomagnetyzm.....	64
Krok IV.....	70
Wprowadzenie.....	70
Magiczne kształcenie ducha.....	70
Magiczne kształcenie duszy.....	72
Magiczne kształcenie ciała fizycznego.....	74
Krok V.....	79
Wprowadzenie.....	79
Magiczne kształcenie ducha.....	79
Magiczne kształcenie duszy.....	81
Magiczne kształcenie ciała fizycznego.....	86
Krok VI.....	92
Wprowadzenie.....	92
Magiczne kształcenie ducha.....	92
Magiczne kształcenie duszy.....	94
Magiczne kształcenie ciała fizycznego.....	96
Świadome tworzenie elementali.....	96
Krok VII.....	102
Magiczne kształcenie ducha.....	102
Magiczne kształcenie duszy.....	103
Magiczne jasnowidzenie.....	105
Magiczny rozwój astralnego jasnosłyszenia.....	108
Rozwój astralnego jasnoczucia.....	109
Magiczne kształcenie ciała fizycznego.....	111
Akt tworzenia.....	113
Magiczne ożywianie obrazów.....	123
Krok VIII.....	126
Magiczne kształcenie ducha.....	126
Magiczne kształcenie duszy.....	130
Wielkie Teraz.....	130
Fluid elektryczny i magnetyczny.....	132
Kontrola nad fluidem elektrycznym: metoda indukcyjna.....	132
Kontrola nad fluidem magnetycznym: metoda indukcyjna.....	133
Kontrola nad fluidem elektrycznym: metoda dedukcyjna.....	134
Kontrola nad fluidem magnetycznym: metoda dedukcyjna.....	134
Magiczne kształcenie ciała fizycznego.....	136
Magiczny wpływ poprzez elementy.....	136
Wpływ poprzez element ognia: spalanie.....	137
Wpływ poprzez element powietrza: wyparowywanie.....	137
Wpływ poprzez element wody: mikstura.....	138
Wpływ poprzez element ziemi: rozkład.....	138
Kondensatory fluidów.....	139
Przygotowanie prostego kondensatora fluidów.....	141
Złożony, uniwersalny kondensator fluidów.....	141

Eliksiry życia.....	143
Przygotowanie stałego kondensatora fluidów.....	143
Przygotowanie magicznego lustra.....	144
Krok IX.....	147
Magiczne kształcenie ducha.....	147
Wprowadzenie.....	147
Praktyka jasnowidzenia przy użyciu magicznych luster.....	148
Ładowanie magicznego lustra.....	149
Magiczne lustro jako brama do wszystkich pożądaných płaszczyzn.....	150
Magiczne lustro jako połączenie komunikacyjne pomiędzy żyjącymi a zmarłymi ludźmi.....	151
Zastosowanie magicznego lustra jako pomocy w kontaktowaniu się z mocami, istotami etc.....	152
Magiczne lustro jako środek wpływania na siebie lub innych.....	152
Magiczne lustro dla impregnacji pokoju oraz leczenia chorych.....	153
Magiczne lustro jako nadajnik i odbiornik.....	153
Magiczne lustro jako instrument emanacji do impregnacji pokoju oraz leczenia chorych.....	155
Magiczne lustro jako narzędzie obrony przeciw złym i niechcianym wpływom.....	157
Magiczne lustro jako mechanizm projekcji wszystkich energii, mocy, istot, obrazów etc.....	157
Magiczne lustro jako telewizor.....	158
Magiczne lustro jako pomoc do poznawania przeszłości, teraźniejszości i przyszłości.....	159
Magiczne kształcenie duszy.....	161
Świadoma separacja ciała astralnego od fizycznego.....	161
Impregnacja ciała astralnego czterema fundamentalnymi, boskimi atrybutami.....	165
Magiczne kształcenie ciała fizycznego.....	166
Leczenie chorych za pomocą fluidu elektromagnetycznego.....	166
Magiczne ładowanie talizmanów, amuletów i kamieni szlachetnych.....	169
Realizowanie życzenia za pomocą elektromagnetycznych sfer w akashy (woltowanie).....	176
Krok X.....	178
Magiczne kształcenie ducha.....	178
Magiczne kształcenie duszy.....	184
Komunikacja z bóstwami.....	187
Magiczne kształcenie ciała fizycznego.....	187
Brahma i Shakti.....	187
Sugestia.....	188
Telepatia.....	189
Hipnoza.....	189
Masowa hipnoza fakirów.....	190
Czytanie myśli.....	190
Psychometria.....	191
Wpływanie na pamięć.....	192
Praca w akashy.....	193
Impregnacja pokoju na odległość.....	193
Przesyłanie wiadomości przez powietrze.....	193
Eksterioryzacja.....	194
Magiczna niewidzialność.....	195
Praktyki z czterema elementami.....	197

Zjawisko lewitacji.....	199
Zjawiska przyrody.....	200
Władza nad życiem i śmiercią.....	200
Epilog.....	202

Przedmowa do pierwszego wydania niemieckiego

Nie ma wątpliwości, że ten, kto jest zainteresowany odnalezieniem prawdziwej wiedzy, może na próżno poszukiwać niezawodnej metody szkolenia przez lata, a nawet i przez całe życie. Z pomocą tych instrukcji uczeń może rozpocząć realizowanie swojego najżarliwszego życzenia - drogi do perfekcji. Tęsknota za tym podniosłym celem ciągle zmuszała ucznia do zbierania różnorodnych książek i prac, które uważane były za najlepsze w szczególnym temacie magii. Jednakże w większej części zebrane prace są jedynie ozdobione elokwentnymi i obiecującymi słowami, lecz mają niewiele albo nie mają niczego do zaoferowania względem właściwej praktyki. Po jakimś czasie uczeń odkrywa, że nie potrafi zrozumieć wszystkich zebranych metod, i cel, za którym tęskni, niestety wymyka się i oddala. Nawet kiedy neofita rozpoczyna pracę nad swoim rozwojem z zalecanym kursem instrukcji, jego dokładność i dobra wola nie dają żadnych zadowalających rezultatów. Ponadto nikt nie potrafi udzielić jednoznacznej odpowiedzi na ciągle powracające, dokuczliwe pytanie: Czy droga, którą obrał, jest dla niego właściwa?

Boska Opatrzność posiada zrozumienie dla wszystkich oddanych ludzi, szukających i czekających z cierpliwością. Boska Opatrzność zdecydowała, że nastał właściwy moment, i poprosiła jednego ze Swoich Wybrańców, aby złożył uniwersalne dzieło na ręce dążących do boskiej prawdy. To Wielkie Dzieło oparte jest na wieloletnich, praktycznie zdobytych i udowodnionych przez wtajemniczonego wnioskach ze wszystkich dziedzin Najwyższej Wiedzy.

Franz Bardon uważał tę prośbę Boskiej Opatrzności za swój najświętszy obowiązek i w tej pracy zaprezentował czytelnikom swoją teoretyczną i praktyczną wiedzę z czystym sumieniem, bez dążenia do bycia uznawanym czy sławnym. Należy wspomnieć, że w swoich poprzednich wcieleniach Franz Bardon miał za swoich wielkich mistrzów i nauczycieli najwyższych wtajemniczonych Orientu i w ten sposób został pobłogosławiony przez Boską Opatrzność.

Prosty styl tej pracy został wybrany celowo, aby umożliwić wszystkim poszukiwaczom prawdy, niezależnie od ich wieku i profesji, natychmiastowe rozpoczęcie radosnego zadania odkrywania swojej własnej, prawdziwej doskonałości, aby z pewnością osiągnąć ostateczny cel, którym jest „stanie się jednością z Bogiem”.

Skoro wolą Boskiej Opatrzności było, aby te dzieła zostały napisane i wydane, to również pozostaje w gestii Boskiej Opatrzności, aby były one dostępne dla tych, którzy dążą do pracowania nad swoim duchowym wzrostem według niezawodnych metod. Można słusznie stwierdzić, nie przesadzając, że jest to pierwsze od niepamiętnych czasów tak wyczerpujące dzieło, które zostało udostępnione publicznie.

Otti Votavova
1956

Przedmowa do drugiego wydania niemieckiego

W przeciągu kilku miesięcy pierwsze wydanie tej pracy zostało wyprzedane, co było do przewidzenia. Patrząc wstecz, nie jest to niespodzianką, kiedy weźmie się pod uwagę jej bogatą i niespotykaną zawartość.

Aby zadowolić wszystkich zainteresowanych tym zbiorem instrukcji, Franz Bardón zdecydował się, w porozumieniu z wydawcą, na opublikowanie całkowicie nowej i poprawionej drugiej edycji w stosunkowo krótkim czasie.

Wtajemniczenie do Hermetyzmu nie tylko dotarło do wielu prawdziwych poszukiwaczy w Niemczech, lecz również w wielu innych krajach Europy. Wielu naukowców, którzy są zainteresowani prawdziwą drogą ku doskonałości, ma ją w swoim posiadaniu. W krótkim czasie książka ta odnalazła drogę na inne kontynenty – do Ameryki, Australii czy Azji. Ci wszyscy, którzy mają szczęście i posiadają egzemplarz tej książki, są zapewne bardzo wdzięczni wydawcy. Franz Bardón wyraża tutaj swoją wdzięczność za wielki entuzjazm, z którym wydawca zgodził się wydać jego dzieła.

Autor także korzysta z okazji, aby w drugim wydaniu *Wtajemniczenia do Hermetyzmu* szczerze podziękować wszystkim czytelnikom za wiele listów. Uważa on, że to wyjątkowe zainteresowanie jego pracami, które udostępnił ludziom na prośbę Boskiej Opatrzności, jest największą nagrodą za to zadanie. Autor z profesji nie jest pisarzem, lecz naturopatą, i jest całkowicie pochłonięty tą profesją. Misja, którą powierzyła mu Boska Opatrzność, ma głównie prowadzić wszystkich poszukiwaczy prawdy na drogę ku doskonałości. Jednakże z braku czasu niemożliwe jest zajmowanie się życzeniami indywidualnych osób, co z pewnością powinno być zrozumiałe dla czytelnika.

Jasno wynika z wielu listów, które autor otrzymał, że niektórzy czytelnicy chcieliby ominąć niektóre kroki, czy też woleliby wykonywać te ćwiczenia, które bardziej im odpowiadały. Jednakże takie podejście nie jest poprawne z hermetycznego punktu widzenia; w tej książce autor wspomina o tym wiele razy i mocno podkreśla, że nie można się spieszyć, ponieważ rezultatem będzie nie tylko porażka, lecz uczeń może także narazić się na różnorakie niebezpieczeństwa. Fundamentalne ćwiczenia opublikowane w tym zbiorze instrukcji prowadzą do rozwoju ciała, duszy i ducha. Współistnienie tych praktycznych ćwiczeń, tak zwanych zdolności okultystycznych, może być dobre dla ucznia, ponieważ będzie on mógł ulepszyć swoje istnienie na Ziemi wedle swojej woli, gdyż każdy ma inne potrzeby, inne ideały i inne cele. Każdy, kto będzie pracował całościowo, praktycznie i sumiennie, krok po kroku, będzie w stanie zadbać o swoje materialne sprawy samodzielnie.

Autor życzy wszystkim prawdziwie boskich błogosławieństw, wiele cierpliwości, największej wytrwałości i najwyższej miłości dla tego radosnego zadania w nauce hermetycznej. Niech wszystkie przyszłe wydania jego pierwszego tomu dotrą do wszystkich dążących do tej wiedzy.

Otti Votavova
Maj 1957

Wprowadzenie

Każdy, kto sądzi, że znajdzie w tej książce zbiór przepisów, dzięki którym będzie mógł bez wysiłku uzyskać honor, sławę, bogactwo i władzę, czy też inne środki do unicestwiania swoich wrogów, ten powinien wiedzieć, że ostatecznie bardzo zawiedziony odstawi tę książkę na bok.

Wiele sekt, religii i tym podobnych, tak samo jak i wiele szkół myśli filozoficznej, przez słowo „magia” rozumie nic więcej niż tylko czarnoksiężstwo i konspirację z mrocznymi siłami. Nie jest zaskakujące, że wielu ludzi obawia się nieco na samo wspomnienie tego słowa. Prestydygitorzy, iluzjoniści, szarlatani, tzw. magicy scenowi i inni, często nadużywają koncepcji magii, co powoduje, iż do magicznej wiedzy zawsze odnoszono się z pewnym lekceważeniem.

Od niepamiętnych czasów Magi¹ byli zawsze uważani za najwyższych wtajemniczonych - słowo „magia” wywodzi się od nich. Tak zwani czarodzieje nie są wtajemniczonymi - są oni jedynie imitatorami Tajemnic, którzy wykorzystują niewiedzę i łatwowierność osoby jak i całego społeczeństwa, aby osiągnąć swoje egoistyczne cele poprzez oszustwo i nieszczerłość. Prawdziwy mag gardzi takimi działaniami.

Magia jest w rzeczywistości świętą nauką. Jest to, w najprawdziwszym znaczeniu tego słowa, wiedza wszelkiej wiedzy, ponieważ uczy nas ona, jak rozumieć i używać uniwersalne prawa. Ilekroć masz do czynienia z prawdziwym wtajemniczeniem, nie istnieje żadna różnica pomiędzy magią a mistycyzmem, czy też innymi podobnymi koncepcjami, niezależnie od tego, jakich nazw używa się w panującej ideologii. Trzeba kroczyć według tych samych podstaw, w zgodności z tymi samymi uniwersalnymi prawami. Według uniwersalnych praw biegunowości dobra i zła, aktywności i bierności, światła i cienia, każda nauka może być użyta dla dobrych i złych celów. Na przykład właściwym przeznaczeniem noża jest krojenie chleba, lecz może stać się on niebezpieczną bronią w rękach mordercy. Wszystko zależy od charakteru danej osoby. To prawo dotyczy wszystkich obszarów wiedzy okultystycznej. W mojej książce wybrałem dla ucznia określenie „mag” jako symbol jego aspiracji ku najwyższemu wtajemniczeniu i najwyższej wiedzy.

Wielu czytelników jest prawdopodobnie świadomych tego, że Tarot nie jest grą karcianą służącą do celów wróżbiarskich czy do przepowiedni. Jest to księga wtajemniczenia, w której zawarte są symbolicznie największe tajemnice. Pierwsza karta na okładce tej książki przedstawia Maga, który reprezentuje panowanie nad elementami i podaje klucz do pierwszego arcanum - do tajemnicy niewypowiadalnego imienia Tetragrammaton, kabalistycznego JOD-HE-VAU-HE. Odnajdziemy tutaj bramę wtajemniczenia dla magów. Czytelnik zda sobie naprawdę sprawę, jak znaczące i jak uniwersalne jest zastosowanie pierwszej karty Tarota. W żadnej innej do tej pory wydanej książce prawdziwe znaczenie pierwszej karty Tarota nie zostało tak jasno opisane jak w tej pracy. Ten system jest ułożony z największą troską i z najwyższą rozważą - to nie jest metoda spekulatywna, lecz rezultat trzydziestu lat badań, praktycznych ćwiczeń i ciągłych porównań do wielu innych systemów różnych łóż, tajnych stowarzyszeń i wiedzy Orientu, które są dostępne jedynie dla szczególnie uzdolnionych i wybranych osób. Jest on *nota bene* przeznaczony do powszechnego użytku, sądząc z mojego własnego doświadczenia. Wszyscy moi uczniowie dowiedli, że jest to najlepszy i najbardziej użyteczny system.

¹ Magowie (staropers. *magu*, l.mn. *magi*).

To jednak nie znaczy, ani ja tak nie twierdę, że ta książka odpowiada na wszystkie pytania odnośnie magii czy mistycyzmu. Jeśli wszystko odnośnie tej wyższej wiedzy miałoby zostać spisane, to objęłoby to wiele tomów. Można powiedzieć, że ta praca jest właściwie wejściem do prawdziwego wtajemniczenia – jest pierwszym kluczem używania uniwersalnych praw. Bez wątpienia znajdziesz fragmenty wiedzy hermetycznej w pracach różnych autorów, lecz czytelnik nie znajdzie prawie żadnej książki, która opisywałaby pierwszą kartę Tarota w takich szczegółach jak ta praca.

W każdym miejscu tego kursu poczyniłem wszelkie starania, aby być jak najbardziej zrozumiałym, by największe prawdy były dostępne dla wszystkich. Wyrazić prawdę w prostych słowach tak, aby była zrozumiała dla każdego, było bardzo trudnym zadaniem. Pozostawiam ocenie czytelnika to, czy osiągnąłem powyższy cel. W kilku przypadkach uznałem za konieczne powtarzanie pewnych stwierdzeń, aby podkreślić wyjątkowo ważne rzeczy i aby oszczędzić czytelnikowi czasu na ich odszukiwanie.

W przeszłości wiele osób zainteresowanych naukami tajemnymi, tak samo jak i wielu uczniów nauk okultystycznych, skarżyło się, że nie mieli żadnej okazji, aby zostać wtajemniczonym przez osobistego mistrza czy przewodnika (guru), a przez to prawdziwa wiedza była dostępna jedynie dla wyjątkowo zdolnych czy utalentowanych. Wielu prawdziwych poszukiwaczy musiało przeszukiwać wiele tomów książek, aby tu i tam uzyskać zaledwie błysk pereł prawdy. Każdy, kto poważnie podchodzi do swojego rozwoju i kto nie dąży do tej tajemnej wiedzy z czystej ciekawości, czy też dla zaspokojenia swoich własnych żądz, odnajdzie w tej pracy właściwego przewodnika do wtajemniczenia. Nie istnieje żaden ziemski wtajemniczony, niezależnie od tego jak wysokiego byłby poziomu, który mógłby zaoferować neoficie więcej, niż jest oferowane w tej książce. Jeśli szczerzy uczeń i uważny czytelnik odnajdzie w tej książce to, czego nie mógł znaleźć w żadnej innej pracy, to ta książka całkowicie spełniła swoje zadanie.

Franz Bardon

Obraz Maga – pierwsza karta Tarota: Objasnienie symbolizmu

Na dole obrazu są symbolicznie przedstawione królestwa minerałów, roślin i zwierząt.

Kobieta po lewej stronie i mężczyzna po prawej są plusem i minusem w istocie ludzkiej.

Hermafrodyta stojąca po środku, mężczyzna i kobieta w jednej osobie, jest symbolem równowagi pomiędzy pierwiastkiem męskim i żeńskim.

Fluid elektryczny i magnetyczny są pokazane jako czerwony i niebieski kolor, fluid elektryczny – czerwony; magnetyczny - niebieski.

Obszar głowy u kobiety jest elektryczny – zatem jest czerwony. Obszar genitaliów jest magnetyczny – przez to niebieski. U mężczyzny jest odwrotnie – obszar głowy jest magnetyczny, czyli niebieski, a genitalia są elektryczne, czyli czerwone.

Ponad hermafrodytą jest glob jako symbol kuli ziemskiej, ponad którą symbolizowany jest mag z czterema elementami.

Powyżej mężczyzny są elementy aktywne, element ognia jako kolor czerwony i element powietrza jako kolor niebieski. Ponad kobietą są elementy pasywne – element wody jako zieleń i element ziemi jako kolor żółty.

Na środku jest otaczający maga i rozszerzający się w dół do globu kolor ciemnofioletowy jako symbol pierwiastka akashy.

Nad głową maga jest srebrny kwiat lotosu o złożonym brzegu. Jest on przyłączony niewidzialnym pasmem jako symbol boskości. W środku kwiatu lotosu jest rubinowo-czerwony Kamień Filozoficzny, poprzez który, jako symbol kwintesencji, wyrażona jest cała nauka hermetyczna. W tle, z prawej strony, jest złocistożółte słońce, a po lewej stronie jest srebrzystobiały księżyc, jako plus i minus w makrokosmosie i mikrokosmosie, fluidzie elektrycznym i magnetycznym.

Ponad kwiatem lotosu, tworzenie jest symbolizowane przez kulę, której wnętrzu symbolizuje siły prokreacyjnego plus i minus, akt tworzenia, akt prokreacji wszechświata.

Nieskończone, wieczne, nieograniczone i niestworzone jest symbolicznie wyrażone poprzez słowo AUM i poprzez przejście od ciemnego fioletu do czerni.

CZĘŚĆ I

TEORIA

Wielka tajemnica Tetragramu, czyli kabalistycznego Jod-He-Vau-He

Motto: Jak na górze, tak i na dole.
Hermes Trismegistos

Elementy

Wszystko, co zostało stworzone, powstało poprzez działanie elementów. Odnosi się to zarówno do makrokosmosu, jak i do mikrokosmosu, do dużych, jak i do małych światów. Zajmę się więc tymi energiami na samym początku wtajemniczenia i skupię szczególnie na ich ogromnej wadze. Literatura okultystyczna do tej pory bardzo mało mówiła o energiach elementów. Z tego powodu uważam, iż moją odpowiedzialnością jest unieść zasłonę okrywającą te prawa. Jest to oczywiście zadanie trudne – oświecić niewtajemniczonych w taki sposób, aby nie tylko byli świadomi istnienia i działania elementów, lecz aby byli także w stanie praktycznie wykorzystywać te energie w przyszłości.

Cały wszechświat można porównać do mechanizmu, w którym tryby oddziałują na siebie nawzajem i są współzależne. Nawet koncepcja bóstwa, jako najwyższej rozumnej istoty, może zostać skategoryzowana wedle aspektów analogicznych do elementów. Bardziej precyzyjny wywód podany jest w późniejszym rozdziale zajmującym się koncepcją Boga.

W najstarszych, starożytnych, orientalnych dziełach elementy nazywane są *tattwas*. W europejskiej literaturze zwracamy na nie uwagę jedynie co do ich pozytywnego oddziaływania i otrzymujemy ostrzeżenia o ich niekorzystnym wpływie. Innymi słowy, pod wpływem *tattwas* określone działanie może zostać przedsięwzięte lub nie. Precyzja tego faktu nie powinna budzić żadnej wątpliwości. Jednak wszystko, co do tej pory zostało opublikowane, ukazuje jedynie ograniczone aspekty działania elementów. Ich działanie można w sposób wystarczający na własny użytek określić poprzez książki o astrologii.

Ja jednakże spenetruję sekrety elementów głębiej. Z tego powodu wybrałem inny klucz – taki, który jest analogiczny do klucza astrologicznego, lecz nie ma z nim w zasadzie nic wspólnego. Przedstawię, jak używać tego klucza na wiele różnych sposobów, które do tej pory nie były czytelnikowi znane. W kolejnych rozdziałach będę w odpowiedniej kolejności i szczegółowo opisywał poszczególne zadania, analogie i oddziaływania elementów. Nie tylko zostanie odkryta teoria, lecz uwaga zostanie również zwrócona na praktykę, gdyż w niej właśnie znajduje się największe *arcanum*.

Nawet w Tarocie, najstarszej księdze mądrości, ta wielka tajemnica elementów zapisana jest poprzez fakt, iż pierwsza karta Tarota przedstawia Maga, który posiada wiedzę i kontrolę nad elementami. Na tej karcie miecz symbolizuje element ognia, różdżka – element powietrza, kielich – element wody, a moneta – element ziemi. Jest zatem oczywiste, że starożytne tajemnice przedstawiały Maga jako pierwszą kartę Tarota i, co za tym idzie, wybrały kontrolę nad elementami jako pierwszy akt wtajemniczenia. Honorując tę tradycję, elementom poświęcę najwięcej uwagi. Co więcej, stanie się oczywistym fakt, że klucz do elementów jest uniwersalnym remedium, przy pomocy którego można rozwiązać wszystkie problemy, jakie mogą się pojawić.

Kolejność *tattwas* według hinduizmu jest następująca:

Akasha	–	pierwiastek eteru
Tejas	–	pierwiastek ognia
Waju	–	pierwiastek powietrza
Apas	–	pierwiastek wody
Prithivi	–	pierwiastek ziemi

Według nauk Hindu, cztery pospolitsze *tattwas* wywodzą się z piątej *tattwa* – pierwiastka akasha. Zatem akasha jest pierwiastkiem przyczynowym i, jako piąta energia, uważana jest za tzw. kwintesencję. W odpowiednim rozdziale tej książki bardziej szczegółowo opiszę czytelnikowi akaszę, najczystszy z elementów. Poza tym, w następnych rozdziałach wyróżniane będą specyficzne właściwości każdego z elementów, zaczynając od najwyższych płaszczyzn, a kończąc na najgęstszej materii fizycznej. Do tej pory czytelnik zapewne zdał sobie sprawę z tego, że nie jest łatwym zadaniem analizować wielką tajemnicę stworzenia i znajdować odpowiednie słowa, które umożliwią mu zgłębienie tej materii i uchwycenie jej obrazu.

Analiza elementów jest przeprowadzana z dużą szczegółowością i podkreślona jest ich praktyczna wartość, aby każdy naukowiec, niezależnie od tego, czy jest chemikiem, lekarzem, magnetopata, okultystą, magiem, mistykiem, kabalistą, joginem itp., mógł wynieść z tego praktyczne korzyści. Cel tej książki zostanie wypełniony, jeśli uda mi się nauczyć czytelnika zgłębiać tę materię przynajmniej do momentu, gdy będzie w stanie używać praktycznego klucza w tej dziedzinie wiedzy, którą się interesuje.

Pierwiastek ognia

Zostało już wspomniane, że akasha, czyli pierwiastek eteru, jest przyczyną formowania się elementów. Według orientalnych zapisów, pierwszym elementem, który powstał z akaszy, jest Tejas – pierwiastek ognia. Element ten, tak samo jak i pozostałe, działa nie tylko na naszej płaszczyźnie fizycznej, lecz we wszystkim, co zostało stworzone. Podstawowe atrybuty pierwiastka ognia to ciepło i ekspansja. Dlatego na początku *każdego* stworzenia istnieje ogień i światło. Nawet Biblia zaczyna się słowami: *Fiat lux* – Niech stanie się światło.

Światło oczywiście ma u swej podstawy ogień. Każdy element ma dwa bieguny – aktywny i pasywny, czyli pozytywny (+) i negatywny (-) - dotyczy to również elementu ognia. Plus jest zawsze konstruktywny, kreatywny i prokreacyjny, natomiast minus jest rozkładający i destrukcyjny. Kiedy mówimy o elemencie, musimy zawsze mówić o obu podstawowych atrybutach.

Religia zawsze przypisywała dobro części aktywnej, a zło części pasywnej. Jednakże nie ma ani dobra, ani zła – to są jedynie ludzkie koncepcje. We wszechświecie nie istnieje ani dobro, ani zło, ponieważ wszystko zostało stworzone według niezmiennych praw. W tych prawach odzwierciedlone są pierwiastki boskości i jedynie poprzez poznanie tych praw jesteśmy w stanie zbliżyć się do boskości.

Jak wspomniano wcześniej, pierwiastek ognia posiada atrybut ekspansji, który dla lepszego zrozumienia nazwiemy elektrycznym fluidem. Później odkryjemy podstawę dla analogii pomiędzy elektrycznym fluidem i materialną elektrycznością. Elementowy pierwiastek ognia jest aktywny i ukryty we wszystkim, co zostało stworzone w całym wszechświecie – od najmniejszego ziarenka piasku do największych widzialnych rzeczy, tak samo jak i w tym, co niewidzialne.

Pierwiastek wody

W poprzednim rozdziale zaznajomiliśmy się z powstaniem i atrybutami pozytywnego elementu ognia. W tym rozdziale opiszę przeciwny pierwiastek, pierwiastek wody. Tak samo jak i ogień, pierwiastek ten powstał z akashy, pierwiastka eteru. Jednakże w porównaniu z ogniem ma on całkowicie przeciwne atrybuty, gdyż jego podstawowe właściwości to zimno i kurczenie się. Tutaj również mamy do czynienia z dwoma biegunami: aktywny biegun jest konstruktywny, życiodajny, odżywczy i zachowawczy, podczas gdy negatywny, tak jak i w ogniu, jest rozkładający, fermentujący, rozdzielający i rozpraszający. Ponieważ fundamentalnym atrybutem tego elementu jest kurczenie się, to właśnie z niego wywodzi się fluid magnetyczny. Woda, tak samo jak i ogień, jest aktywna na wszystkich obszarach. Według prawa tworzenia, pierwiastek ognia nie może istnieć samodzielnie, lecz musi zawierać w sobie biegun przeciwny – pierwiastek wody. Te dwa elementy, ogień i woda, są podstawowymi elementami, przy pomocy których wszystko zostało stworzone. W konsekwencji wszystko musimy łączyć z tymi dwoma głównymi elementami i, co więcej, z elektrycznym i magnetycznym fluidem jako przeciwnymi biegunami.

Pierwiastek powietrza

Kolejnym elementem wywodzącym się z akashy jest element powietrza. Wtajemniczeni nie uznają tego pierwiastka za prawdziwy element – oddają mu natomiast miejsce mediatora pomiędzy pierwiastkiem ognia i wody, gdzie pierwiastek powietrza ustanawia, można by rzec, neutralną równowagę jako pośrednik pomiędzy aktywnym i pasywnym działaniem wody i ognia. Wszelkie stworzone życie zostało wprowadzone w ruch poprzez wzajemne oddziaływanie aktywnych i pasywnych biegunów ognia i wody.

Mając pozycję mediatora, pierwiastek powietrza uzyskał od ognia atrybut ciepła i od wody atrybut wilgoci. Życie nie byłoby możliwe bez tych dwóch właściwości. Dają one również pierwiastkowi powietrza dwie biegunowe polaryzacje – pozytywne działanie bieguna życiodajnego i negatywne działanie bieguna destrukcyjnego.

Powinienem jeszcze dodać, iż w przypadku wymienionych elementów nie mamy do czynienia ze zwykłym ogniem, wodą i powietrzem, które naprawdę są jedynie ich pewnymi aspektami na płaszczyźnie materialnej. Tutaj mamy do czynienia wyłącznie z uniwersalnymi atrybutami elementów.

Pierwiastek ziemi

Powiedzieliśmy, że pierwiastek powietrza właściwie nie stanowi prawdziwego elementu – to samo dotyczy pierwiastka ziemi. Oznacza to, że poprzez wzajemne oddziaływanie tych elementów, jako ostatni powstał element ziemi, który poprzez swoją specyficzną właściwość zespалania, zawiera trzy pozostałe elementy. To właśnie atrybut zespалania dał trzem powyższym elementom konkretną formę. Równocześnie działanie tych trzech elementów zostało ograniczone, co zaowocowało powstaniem przestrzeni, miary, wagi i czasu.

Wzajemne oddziaływanie trzech elementów razem z elementem ziemi stało się czterobiegunowe. Pierwiastek ziemi można zatem uważać za czterobiegunowy magnes. Fluid w polaryzacji elementu ziemi jest elektromagnetyczny. Poprzez aktywność wszystkich elementów w czwartym elemencie, ziemi, można wytłumaczyć wszelkie stworzone życie. Poprzez realizację mającą miejsce w elemencie ziemi, zaistniało *fiat* – „niech się stanie”.

Szczegóły dotyczące specyficznych działań elementów w różnych sferach i światach, takich jak królestwo przyrody, zwierząt, ludzi etc., czytelnik będzie mógł odnaleźć w następnych rozdziałach. Najważniejsze jest, aby czytelnik uzyskał ogólny zarys warsztatu działań cech elementów w całym wszechświecie.

Światło

Podstawą dla światła jest pierwiastek ognia. Światło nigdy by nie powstało bez tego pierwiastka. Tak więc jest ono aspektem ognia. Każdy element ognia może zostać przekształcony w światło i vice versa. Właśnie dlatego światło zawiera wszystkie jego specyficzne właściwości. Jest rozświetlające, penetrujące i ekspansywne. Przeciwnością światła jest ciemność, która pochodzi od pierwiastka wody i posiada właściwości przeciwne. Światła nie dałoby się rozpoznać bez ciemności, ponieważ bez ciemności światło nie mogłoby istnieć. To świadczy o tym, że światło i ciemność powstały poprzez wzajemne oddziaływanie dwóch elementów, ognia i wody. Tak więc światło posiada, jako przejaw swojego działania, atrybut pozytywny, a ciemność – atrybut negatywny. To wzajemne oddziaływanie jest aktywne we wszystkich obszarach.

Akasha, czyli pierwiastek eteru

Opisując elementy kilka razy wspomniałem, że wywodzą się one z pierwiastka eteru. Tym samym pierwiastek eteru jest najwyższą, najpotężniejszą, najbardziej niewyobrażalną pierwotną egzystencją, pierwszą przyczyną wszystkich rzeczy i wszelkiego tworzenia – jest to sfera przyczynowa. Co za tym idzie, akasha jest bezprzestrzenna i bezczasowa – jest niestworzona, nie do zrozumienia i nie do zdefiniowania. Niektóre religie nazywają ją Bogiem. Jest to piąta, pierwotna energia – to jest to, co stworzyło wszystko i utrzymuje wszystko w równowadze. Jest źródłem i czystością wszystkich myśli i idei, jest światem przyczynowym, w którym wszelkie tworzenie się utrzymuje, od sfer najwyższych do najniższych. Jest to kwintesencja alchemików. Jest to Wszystko we Wszystkim.

Karma: Prawo przyczyny i skutku

Prawo przyczyny i skutku jest niezmiennym prawem, które ma swoje źródło w pierwiastku akashy. Każda przyczyna wytwarza odpowiadający jej skutek. Jest to wszędzie uznawane jako najwyższe prawo. Każdy uczynek ma swój skutek i w konsekwencji rodzi owoce. Co za tym idzie, karma nie powinna być uważana za prawo dla naszych dobrych uczynków, tak jak naucza filozofia Orientu. To, że posiada ona dużo głębsze znaczenie jest faktem oczywistym, biorąc pod uwagę to, czego się do tej pory dowiedzieliśmy. Ludzie instynktownie czują, że

wszystko dobre rodzi jedynie dobre owoce, a wszystko złe musi mieć zło jako swoją konsekwencję. Mówi o tym stare przysłowie: „jakie ziarno, taki plon”. Każdy musi znać i respektować to niezmiennie prawo. Prawo przyczyny i skutku dotyczy także elementowych pierwiastków. Nie będę wchodził w dalsze szczegóły tego prawa, które można wyrazić w kilku słowach, a które jest jasne i oczywiste dla każdego logicznie myślącego człowieka. Prawo rozwoju jest przedmiotem prawa przyczyny i skutku. Co za tym idzie, rozwój jest aspektem prawa karmy.

Człowiek: Ciało

Prawdziwym obrazem Boga jest człowiek, który został stworzony na podobieństwo wszechświata. Wszystko, co można znaleźć we wszechświecie w dużej skali, jest odzwierciedlone w człowieku w małej skali. Dlatego właśnie człowiek nazywany jest mikrokosmosem, w przeciwieństwie do wszechświata – makrokosmosu. W człowieku ma w rzeczywistości miejsce cały cykl natury, a zadaniem tego rozdziału jest nauczyć go odkrywać, obserwować, poznawać i opanowywać.

Nie będę opisywał fizycznych procesów zachodzących w ludzkim ciele, gdyż można to odnaleźć w odpowiedniej literaturze. Zamiast tego postaram się nauczyć, jak obserwować człowieka z hermetycznego punktu widzenia i oświecić tych, którzy są zainteresowani sposobem, w jaki można właściwie wykorzystywać podstawowy klucz – działanie elementów – w odniesieniu do ludzi.

Znane przysłowie mówi: „W zdrowym ciele zdrowy duch”. Głęboka prawda zawarta w tych słowach stanie się jasna dla każdego, kto studiuje człowieka. Z pewnością pojawia się pytanie: Czym jest zdrowie z hermetycznego punktu widzenia? Nie wszyscy będą w stanie od razu na nie odpowiedzieć, gdyż większość ludzi będzie tłumaczyło koncepcję zdrowia z całkowicie indywidualnego punktu widzenia. Jednakże w Hermetyzmie, zdrowie jest rozumiane jako całkowita harmonia energii, które działają w ciele poprzez podstawowe atrybuty elementów. Do wyzwolenia widocznego efektu nazywanego chorobą nie jest konieczna długotrwała poważnej dysharmonii elementów. Sama dysharmonia w postaci dolegliwości już jest poważnym zakłóceniem działania elementów w ciele. Tym samym bardzo ważne jest, aby nowicjusz poświęcił całą swoją uwagę ciału. Zewnętrzny widok ciała przypomina piękną szatę, a wszelkie piękno we wszystkich swoich aspektach - od ogółu w dół, do najmniejszych szczegółów - jest także aspektem boskiej natury. Generalnie, piękno to nie tylko to, co nas cieszy i budzi naszą sympatię, ponieważ sympatia i antypatia zależą od wzajemnego oddziaływania elementów. Prawdziwe zdrowie jest wymogiem duchowego wzrostu. Jeśli chcemy żyć w pięknym otoczeniu, to musimy aranżować nasze mieszkanie, nasz dom, czy jak w tym przypadku – nasze ciało, w sposób piękny i harmonijny.

Zgodnie z uniwersalnym prawem, elementy muszą w ciele spełniać określone funkcje – elementy są przede wszystkim konstruktywne, zachowawcze i rozkładające. Pozytywna część ciała – ta, która jest konstruktywna - jest aktywną częścią elementów. Zachowawcza, czyli równoważąca część, uzyskiwana jest poprzez łączenie neutralnych części elementów, a rozkładająca część w ciele jest tworzona przez negatywne atrybuty elementów.

Co za tym idzie, pierwiastek ognia w swojej aktywnej postaci, ze swoim elektrycznym fluidem, przypisywany jest aktywnemu, konstruktywnemu i ekspansywnemu działaniu, a przeciwieństwo tych działań jest przypisywane jego formie negatywnej.

Pierwiastek wody w swojej aktywnej postaci wpływa na działania konstruktywne, a w negatywnej – na rozkładające działania wszystkich płynów w ciele.

Pierwiastek powietrza otrzymał zadanie regulowania w ciele elektrycznego fluidu ognia i magnetycznego fluidu wody oraz utrzymywania ich w równowadze. Jest on więc uznawany za element neutralny czy też mediacyjny.

Tak jak zostało już wspomniane w fundamentalnym kluczu w odniesieniu do energii pierwiastka ziemi, ma on za zadanie utrzymywać w ciele efekty czy działania wszystkich trzech elementów razem. Pierwiastek elementu ziemi w swojej aktywnej formie jest stymulujący, wzmacniający, konstruktywny, zachowawczy itp. W swojej negatywnej formie jest tego przeciwieństwem. Rozwój, tak samo jak i starzenie się ciała, jest przedmiotem działania pierwiastka ziemi. Można przytoczyć wiele innych analogii w odniesieniu do działania elementów w ciele, lecz na razie te wyjaśnienia powinny wystarczyć.

Od zarania dziejów, wtajemniczeni nigdy nie pisali szczegółowo o działaniu elementów, być może, aby zapobiec nadużyciom, chociaż te działania i ich skutki były im dobrze znane. Podzielili oni ludzkie ciało na trzy podstawowe koncepcje, przypisując głowę pierwiastkowi ognia, miednicę pierwiastkowi wody, a klatkę piersiową pierwiastkowi powietrza jako pierwiastkowi mediacyjnemu pomiędzy ogniem i wodą.

Oczywistym jest, jak trafni byli w takim ułożeniu ludzkiego ciała, ponieważ wszystko, co jest aktywne, i wszystko, co jest ogniste, ma miejsce w głowie. W miednicy zaś ma miejsce rzecz przeciwna, jaką niesie pierwiastek wody – wydalanie, działania płynów etc. Klatka piersiowa związana jest z powietrzem i wypełnia tym samym funkcję mediacyjną, ponieważ oddychanie odbywa się tam dość mechanicznie. Pierwiastek ziemi ze swoją spoistością, energią, która reprezentuje wszystko razem, w zasadzie reprezentuje całe ludzkie ciało, ze wszystkimi kośćmi i skórą.

Teraz może pojawić się pytanie: w jaki sposób akasha, czyli pierwiastek eteru, ukazuje się w materialnym ciele? Ten, kto będzie nad tym głęboko kontemplował, będzie w stanie samemu odpowiedzieć na to pytanie – pierwiastek eteru w swojej najprostszej materialnej postaci jest ukryty we krwi i w nasieniu oraz we wzajemnym oddziaływaniu tych dwóch substancji – w substancji witalnej bądź w witalności.

Dowiedzieliśmy się, że element ognia wytwarza w ciele fluid elektryczny, a element wody – fluid magnetyczny. Każdy z tych fluidów ma dwubiegunową radiację, aktywną i pasywną, a wspólny wpływ i wzajemne oddziaływanie wszystkich czterech biegunowych emanacji przypomina czterobiegunowy magnes, który tożsamy jest z tajemnicą Tetragramu - Jod-He-Vau-He kabalistów. To dlatego elektromagnetyczny fluid w ludzkim ciele, w swojej zewnętrznej emanacji, nazywany jest magnetyzmem życia lub magnetyzmem witalnym, odem – jest również znany pod innymi nazwami. Prawa strona ciała u praworęcznej osoby jest aktywnie-elektryczna, a lewa strona jest pasywnie-magnetyczna. Osoba leworęczna ma odwrotną polaryzację. Intensywność emanacji fluidu elektromagnetycznego całkowicie zależy od pojemności danej osoby – innymi słowy zależy od intensywności działania

elementów w ciele. Im mocniej i bardziej harmonijnie zachodzą te działania, tym intensywniejsza jest emanacja.

Jeśli tego wymaga konieczność, dana osoba, przy pomocy konkretnych ćwiczeń, jak również przy dobrym podejściu i dokładnym rozważeniu tych praw, może zarówno zmniejszyć, jak i zwiększyć pojemność, siłę i moc efektu fluidu elektromagnetycznego, odu. Sposób, w jaki można tego dokonać, będzie opisany w praktycznej części tej książki.

Elektryczny i magnetyczny fluid w ludzkim ciele nie ma bezpośrednio nic wspólnego ze zwykłą elektrycznością i magnetyzmem – są one jednak analogiczne. Prawo analogii jest bardzo ważnym czynnikiem w naukach hermetycznych i posiadanie tej wiedzy pozwoli adeptowi osiągać przy pomocy tego klucza wielkie cuda.

Jeśli chodzi o pokarm, to elementy w nim zawarte są wymieszane. Pobieranie tych elementów wyzwała chemiczny proces, poprzez który elementy w naszym ciele zostają zachowane. Pobieranie jakiegokolwiek rodzaju pokarmu w połączeniu z oddychaniem wyzwała, z medycznego punktu widzenia, proces spalania. Hermetyzm uważa ten proces za dużo więcej niż tylko chemiczną procedurę. Widzi on wzajemny rozkład pokarmu, podobny do ognia, który jest podtrzymywany poprzez podkładanie palnych substancji. To dlatego całe życie zależy od ciągłego dostarczania palnych substancji, tj. z pokarmu i poprzez oddychanie. Wskazane jest dostarczanie różnych rodzajów pokarmu, które zawierają podstawowe substancje elementów, aby każdy element otrzymał substancje niezbędne do jego podtrzymania. Gdybyśmy przez całe życie byli skazani na jeden rodzaj pokarmu, to nasze ciała zachorowałyby, tzn. wytworzona byłaby w nich dysharmonia. Poprzez rozkładanie pokarmu i powietrza, elementy są zasilane substancjami, które je utrzymują i przez to ich aktywność jest również podtrzymana. Jest to dla człowieka naturalna kolej rzeczy. Gdy będzie brakowało niezbędnej substancji energetycznej, czyli paliwa, dla tego czy innego elementu, reakcja będzie natychmiastowa. Ten brak przejawia się w funkcjach, które są od tego elementu zależne. Na przykład, kiedy element ognia osiąga w ciele wysoki poziom efektywności przez brak jego pożywienia, to jesteśmy spragnieni, element powietrza sprawia, że jesteśmy głodni, element wody powoduje uczucie zimna, a element ziemi tworzy zmęczenie.

Z kolei przesycenie elementów w ciele², wywołuje zintensyfikowane efekty w konkretnym obszarze. Przewaga elementu ognia wytwarza w ciele pragnienie ruchu i aktywności. W przypadku elementu wody – wzmagają się procesy wydalnicze. Przesycenie elementu powietrza ogranicza przyjmowanie jakiegokolwiek pokarmu. Przesycenie elementu ziemi objawia się w aspektach życia seksualnego, lecz niekoniecznie wyraża się poprzez popęd seksualny w ziemskim znaczeniu. Może objawiać się zewnętrznie, na przykład w starszym wieku, poprzez bodźce do wzmożonej fizycznej aktywności czy kreatywnej pracy.

Z chemicznego, a prawdopodobnie i z alchemicznego punktu widzenia, elektryczny i magnetyczny fluid, w swoich aktywnych i pasywnych biegunowościach, mają za zadanie tworzyć kombinacje kwasów we wszystkich organicznych i nieorganicznych ciałach. W aktywnym sensie są one konstruktywne, a w negatywnym - rozkładające, rozpuszczające i destrukcyjne. To tłumaczy biologiczne funkcje w ciele. Końcowym rezultatem jest cykl życia:

² Nadmierna aktywność elementu i jego przewaga są odrębnymi rzeczami. Nadmierna aktywność jest "dopominaniem się" o pożywienie, podczas gdy przesycenie elementu w ciele jest spowodowane nadmiarem tego pożywienia. Obie te sytuacje są krótkotrwałe i nie są ściśle powiązane z równowagą elementów w osobowości / ciele astralnym - przyp. tłum.

zaczyna ono istnieć, rozwija się, dorasta i odchodzi – takie jest istnienie, czy też ewolucja wszystkiego, co stworzone.

Dieta

Aby utrzymać harmonię elementów w ciele należy przyjąć umiarkowany styl życia. Ilekroć w działaniu elementów wystąpi dysharmonia, gdzie jeden z nich będzie dominujący lub osłabiony, należy wówczas odpowiednio dopasować pobieranie pokarmu, tak aby kierować elementy na właściwe kanały lub przynajmniej aby wyrzucić na nie odpowiedni wpływ. Dlatego też w różnych przypadkach przepisywane są różne diety. Od niepamiętnych czasów nawet pospolity człowiek dochodził do tego wniosku poprzez liczne obserwacje, nie posiadając zrozumienia właściwej przyczyny.

Kiedy zakłócenie elementów jest tak duże, że dysharmonia staje się widoczna, to już nie mamy do czynienia z samą dysharmonią, lecz z chorobą. Oznacza to, że jeśli chcesz całkowicie wyzdrowieć i chcesz, aby ciało znów funkcjonowało normalnie, musisz zastosować bardziej skuteczne środki przywracające wymaganą harmonię. Wszystkie znane nam dzisiaj metody leczenia oparte są na tej podstawie. Powstrzymam się od podawania szczegółów tych metod, gdyż są one powszechnie znane i dostępne.

Generalnie, naturopata wykorzystuje działania czy wpływy termiczne, takie jak kąpiele, kompresy, okłady, zioła, masaże etc. Alopata wykorzystuje koncentraty remediów, które wywołują efekt odpowiadający elementom i mający wywołać wyzdrowienie. Homeopata poprzez swoje metody leczenia stymuluje przeciwny element, *similia similibus curantur*, aby sprowadzić zagrożony element z powrotem do równowagi względem jego biegunowości. Poprzez swoje metody, elektrohomeopata pracuje bezpośrednio z elektrycznym i magnetycznym fluidem, aby poprzez odpowiednie ich wzmacnianie równoważyć element, który wypadł z harmonii, - oczywiście w zależności od rodzaju danego schorzenia.

W ten sposób każda metoda leczenia ma na celu przywrócenie zachwianej równowagi elementów. Możliwości magnetopaty są znacznie większe dzięki jego wiedzy o wpływie elementów na nasze ciało. To pozwala mu być skuteczniejszym przy pomocy swoich energii, zwłaszcza kiedy ma zdolność świadomego pobudzania elektrycznego i magnetycznego fluidu, by zintensyfikować ich przepływ do tej części ciała, która popadła w dysharmonię. W tej książce poświęciłem specjalny rozdział praktyce tej metody leczenia.

Jak dotąd, szczegółowo przedstawione zostały jedynie ogólne funkcje ciała. Lecz każda część ciała jest również, analogicznie do działań elementów w całym ciele, uwarunkowywana przez konkretny element wyrażający się w polaryzacji danej części ciała. Interesujący jest fakt, że w ludzkim organizmie może w niektórych organach istnieć przepływ fluidu elektrycznego z zewnątrz do wewnątrz, przy odwrotnym przepływie fluidu magnetycznego, co wpływa na funkcje całego organizmu w sposób analogiczny i harmonijny. Przy innych organach ma miejsce sytuacja odwrotna - fluid elektryczny działa z wewnątrz na zewnątrz, a fluid magnetyczny z zewnątrz do wewnątrz. Wiedza o tej biegunowej emanacji znana jest w naukach hermetycznych jako okultystyczna anatomia ciała. Niezwykle ważne jest, aby każdy adept posiadał wiedzę o jej działaniu, jeśli chce on poznać swoje ciało, wpływać nań i je kontrolować.

Dalej przedstawię okultystyczną anatomię ludzkiego ciała³ w odniesieniu do elektrycznego i magnetycznego fluidu, tj. w pozytywnych i negatywnych sferach aktywności. Informacja ta będzie wielce korzystna dla magnetopaty, gdyż będzie on w stanie przy pomocy elektrycznego czy magnetycznego fluidu leczyć konkretną część ciała, w zależności od tego, gdzie powstała choroba. Ta wiedza może być jednak wielce korzystna również dla innych.

Głowa

Przednia część głowy jest elektryczna. Tył głowy i prawa strona są magnetyczne. Lewa strona i wewnątrz są elektryczne.

Oczy

Przednia i tylna część oczu są neutralne. Prawa i lewa strona są elektryczne. Wewnętrzna część jest magnetyczna.

Uszy

Przednia i tylna część uszu są neutralne. Prawa strona jest magnetyczna. Lewa strona jest elektryczna. Wewnątrz jest neutralne.

Usta i język

Przednia i tylna część oraz prawa i lewa strona są neutralne. Wewnątrz jest magnetyczne.

Szyja

Przednia i tylna część oraz prawa strona szyi są magnetyczne. Lewa strona i wewnątrz są elektryczne.

Klatka piersiowa

Przednia część klatki piersiowej jest elektromagnetyczna. Tylna część jest elektryczna. Prawa strona jest neutralna. Lewa strona jest elektryczna. Wewnątrz jest neutralne.

Brzuch

Przednia część jest elektryczna. Tylna część i prawa strona są magnetyczne. Lewa strona jest elektryczna. Wewnątrz jest magnetyczne.

Dłonie

Przednia i tylna część są neutralne. Prawa strona jest magnetyczna. Lewa strona jest elektryczna. Wewnątrz jest neutralne.

Palce prawej dłoni

Przednia i tylna część są neutralne. Prawa i lewa strona są elektryczne. Wewnątrz jest neutralne.

Palce lewej dłoni

Przednia i tylna część są neutralne. Prawa i lewa strona są elektryczne. Wewnątrz jest neutralne.

Stopy

Przednia i tylna część są neutralne. Prawa strona jest magnetyczna. Lewa strona jest elektryczna. Wewnątrz jest neutralne.

Męskie genitalia

³ Przedstawiony opis okultystycznej anatomii ciała dotyczy ciała astralnego. Zatem strony (przód tył, lewo, prawo) nie są stronami fizycznego ciała - przyp. tłum.

Przednia część jest elektryczna. Tylne części oraz prawa i lewa strona są neutralne. Wnętrze jest magnetyczne.

Żeńskie genitalia

Przednia część jest magnetyczna. Tylne części oraz prawa i lewa strona są neutralne. Wnętrze jest elektryczne.

Koniec kręgosłupa i odbył

Przednia i tylne części oraz prawa i lewa strona są neutralne. Wnętrze jest magnetyczne.

W zależności od potrzeb, adept może na podstawie tej okultystycznej anatomii tworzyć dalsze analogie w zakresie czterobiegunowego magnesu. Alchemik zauważył, że ludzkie ciało to prawdziwy Athanor⁴, w którym zachodzi najpełniejszy alchemiczny proces – wielkie dzieło, czyli tworzenie Kamienia Filozoficznego.

Tym sposobem kończymy rozdział o ciele. Nie twierdzę, że opisałem wszystko, lecz przynajmniej wymieniałem najważniejsze aspekty w odniesieniu do elementów, czyli czterobiegunowego magnesu, i odkryłem tajemnicę Tetragramu w odniesieniu do ciała fizycznego.

Płaszczyzna materialna, czyli materialny świat

W niniejszym rozdziale nie będę opisywał materialnego świata, królestw minerałów, roślin ani zwierząt. Nie będę też przedstawiał fizycznych procesów zachodzących w naturze. Jestem pewien, że było to wystarczająco omówione w szkołach, na przykład fakt, że istnieje biegun północny i południowy, jak tworzy się deszcz, jak powstaje burza itp. Początkujący adept powinien być mniej zainteresowany tymi rzeczami, a bardziej swoim dążeniem do poznania świata materialnego poprzez elementy i ich biegunowości. Nie muszę wspominać, że na naszej planecie istnieje ogień, woda, powietrze i ziemia. Jest to jasne dla wszystkich. Niemniej bardzo użyteczne jest, by adept zaznajomił się z przyczynami i skutkami działań czterech elementów oraz wiedział, jak ich prawidłowo używać na innych płaszczyznach według odpowiednich analogii. To, w jaki sposób znając materialne elementy można kontaktować się z wyższymi płaszczyznami, będzie opisane w dalszym rozdziale o praktyce magii. Obecnie ważne jest, by wiedzieć, że na Ziemi działania elementów w swojej najsubtelniejszej postaci kształtują się w ten sam sposób jak w ciele człowieka. Nakreślając analogie do ludzkiego ciała, z pewnością odkryjesz, jakie istnieją odwzorowania do elementów, i zobaczysz, że analogia do ludzkiego ciała jest słuszna. W rozdziale o ciele rozprawialiśmy o stylu życia i działaniu elementów w odniesieniu do ciała – jeśli adept opanuje używanie elementów w ich najbardziej subtelnej formie, to będzie w stanie dokonywać w swoim ciele rzeczy cudownych. A nawet więcej – będzie miał on pełną świadomość, że w tej dziedzinie nic nie jest niemożliwe.

Element ziemi zawiera w sobie czterobiegunowy magnes z jego polaryzacją i działaniem pozostałych elementów. W naturze, pierwiastek ognia w swojej aktywnej postaci ukazuje się jako pierwiastek ożywiający, a w swojej negatywnej postaci - jako pierwiastek destrukcyjny i rozkładający. Pierwiastek wody w swojej negatywnej postaci działa przeciwnie. Pierwiastek

⁴ Athanor jest to alchemiczne, w pełni zamknięte, naczynie, w którym dokonuje się cały proces alchemicznej transformacji - od materii podstawowej do Kamienia Filozoficznego - przyp. tłum.

powietrza, ze swoją dwubiegunową polaryzacją, jest w naturze pierwiastkiem neutralnym, równoważącym i zachowawczym. Poprzez swoją specyficzną cechę spójności, element ziemi ma u podstawy dwa wielkie, fundamentalne elementy ognia i wody, razem z ich neutralizacją poprzez pierwiastek powietrza. Powinien zatem uchodzić za najgęstszy z materialnych elementów. Poprzez wzajemne oddziaływanie elementów ognia i wody, mamy, jak było wspomniane w odniesieniu do ciała, dwa podstawowe fluidy – elektryczny i magnetyczny. Powstały one według tych samych praw, które odnoszą się do ciała, i również wzajemnie na siebie oddziałują. Wszystko, co zachodzi na Ziemi w materialnym sensie, jest powodowane przez te dwa elementy z ich fluidami. Warunkują one wszystkie procesy chemiczne wewnątrz i na zewnątrz Ziemi, w królestwie minerałów, roślin i zwierząt. Można więc przypuszczać, że elektryczny fluid znajduje się w środku Ziemi, a fluid magnetyczny na jej powierzchni. Magnetyczny fluid powierzchni Ziemi przyciąga i utrzymuje wszystkie materialne i złożone rzeczy, z wyłączeniem właściwości pierwiastka wody, czyli spójności.

Poprzez specyficzne atrybuty każdego ciała, które zależą od składu elementów, każdy obiekt ma, w odniesieniu do fluidu elektrycznego, szczególną emanację - tak zwane wibracje elektronowe, które przyciągane są przez ogólny fluid magnetyczny całego materialnego świata. To przyciąganie nazywamy ciężarem. Co za tym idzie, ciężar jest przejawem siły przyciągania ziemskiego. Dobrze nam znana siła przyciągania żelaza i niklu jest jedynie małym przykładem imitacji zjawiska zachodzącego na dużą skalę na całej Ziemi. To, co na Ziemi znamy jako magnetyzm i elektryczność, jest przejawem czterobiegunowego magnesu. Wiemy również, że poprzez odwracanie biegunów możemy wytworzyć elektryczność z magnetyzmu, a przy pomocy mechanicznych środków możemy ponownie uzyskać magnetyzm z elektryczności. Przekształcenie jednej siły w drugą jest alchemiczną czy też magiczną procedurą, która z biegiem czasu stała się tak pospolita, że przestano ją uważać za alchemię czy magię, a zaczęto przypisywać fizyce. Na tej podstawie widzimy zastosowanie czterobiegunowego magnesu.

W odniesieniu do prawa mówiącego o zagadnieniu magnetyzmu i elektryczności nie tylko w ciele – jak wspomniano w poprzednim rozdziale – lecz również w materialnym świecie, każdy hermetyk dokładnie wie, że *jak na górze, tak i na dole*. Każdy adept, który wie jak na wszystkich płaszczyznach używać mocy elementów, czyli wielkiej tajemnicy Tetragramu, jest również w stanie osiągać wielkie rzeczy w naszym materialnym świecie – rzeczy, które ktoś z zewnątrz uważałby za cuda. Adept jednakże nie widzi w tym żadnych cudów, gdyż, opierając się na znajomości praw, będzie on w stanie wytłumaczyć nawet najbardziej niezwykle zjawiska.

Wszystko na Ziemi - wszelki rozwój, dorastanie, życie i śmierć - zależne jest od praw, które zostały tutaj opisane. Przez to adept w pełni dostrzega, że fizyczna śmierć nie oznacza dezintegracji, odejścia w nicość, lecz to, co nazywamy unicestwieniem czy śmiercią, to nic innego niż przejście z jednego stanu do drugiego.

Materialny świat wywodzi się z pierwiastka akashy, który jest nam znany jako eter. Świat jest również kontrolowany i utrzymywany przez pierwiastek akashy. Przez to zrozumieliśmy, że to właśnie na przenoszeniu elektrycznego bądź magnetycznego fluidu poprzez eter oparte są wszystkie wynalazki związane z komunikacją na odległość, takie jak: radio, telegraf, telefon, telewizja. Dotyczy to również wszystkich, stosujących elektryczny i magnetyczny fluid w eterze przyszłych wynalazków, które zostaną jeszcze odkryte. Podstawowe zasady i prawa były, są i zawsze będą takie same.

O działaniu konkretnych magnetycznych i elektrycznych fluidów na płaszczyźnie materialnej można by napisać bardzo ekscytującą i obszerną książkę. Jednak uważny czytelnik, który podjął decyzję kroczenia drogą wtajemniczenia i który nie jest zniechęcony studiowaniem podstawowych zasad, sam odkryje wszystko o różnorodności energii i ich właściwościach. Owoce jego pracy będą wystarczająco nagrodzone zdobytą mądrością.

Dusza, czyli ciało astralne

Poprzez subtelniejsze vibracje elementów, poprzez polaryzację elektrycznego i magnetycznego fluidu, człowiek właściwy, dusza, wywodzi się z pierwiastka akashy, czyli z delikatniejszych vibracji eterycznych. Funkcjonowanie elementów w ciele fizycznym jest takie jak funkcjonowanie duszy, czyli ciała astralnego. Dusza połączona jest z ciałem poprzez czterobiegunowy magnes i jego specyficzne atrybuty. To zjednoczenie ma miejsce, analogicznie jak w ciele, poprzez elektromagnetyczny wpływ elementów. Aktywne zachowanie elementów, czyli tzw. elektromagnetyczny fluid duszy, nazywamy „matrycą astralną”, a także „życiem”. Matryca astralna, czyli elektromagnetyczny fluid duszy, nie jest w rozumieniu okultystycznym tożsama z aurą, o której powiem w dalszej części. Jest elementem łączącym ciało i duszę. Pierwiastek ognia jest w duszy przyczyną tego, co jest konstruktywne, pierwiastek wody jest ożywczy, pierwiastek powietrza jest równoważący, a pierwiastek ziemi jest w duszy przyczyną rozwijania, budowania i utrzymywania. Ciało astralne wykonuje dokładnie te same funkcje co ciało materialne.

Człowiek został wyposażony w pięć zmysłów odpowiadających pięciu elementom, poprzez które ciało astralne, czyli dusza, odbiera percepcję świata fizycznego. Odbieranie i urzeczywistnianie pięciu zmysłów w astralnym i materialnym ciele zachodzi poprzez naszego nieśmiertelnego ducha. To, dlaczego ten duch jest nieśmiertelny, zostanie wyjaśnione w późniejszym rozdziale. Bez ducha działającego w duszy, ciało astralne byłoby pozbawione życia i rozpuściłoby się, pozostawiając elementy składowe.

Duch nie mógłby działać bez pośrednictwa duszy. Z tego powodu ciało astralne jest siedliskiem wszystkich atrybutów posiadanych przez nieśmiertelnego ducha. W zależności od swojego rozwoju i dojrzałości, duch posiada różny rodzaj vibracji elektrycznego i magnetycznego fluidu, które dusza ukazuje na zewnątrz w postaci czterech temperamentów. W zależności od dominującego elementu wyróżniamy temperament choleryka, sangwinika, melancholika i flegmatyka. Temperament choleryka wywodzi się z elementu ognia, temperament sangwinika z elementu powietrza, temperament melancholika z elementu wody, a temperament flegmatyka z elementu ziemi. Siła i vibracja danego elementu w różnych właściwościach odpowiada sile, żywiołowości oraz ekspansji danych vibracji fluidów.

Każdy z tych czterech elementów, który określa temperament człowieka, w swojej aktywnej postaci posiada dobre cechy, a w pasywnej formie przeciwnie – cechy złe. Szczegółowy opis działania elementów byłby zbyt obszerny. Dla początkującego adepta lepiej będzie, jeśli sam odkryje dodatkowe działania elementów poprzez medytację, gdyż służy to konkretnemu celowi na drodze do wtajemniczenia. Niemniej, oto kilka przykładów⁵:

⁵ Cechy tutaj podane są orientacyjne i służą jedynie za przykład. Są one zbyt ogólne, by przy ich pomocy wykonywać ćwiczenia astralne kroku pierwszego - przyp. tłum.

Temperament choleryka w swojej polaryzacji aktywnej posiada następujące dobre cechy: aktywność, entuzjazm, gorliwość, determinacja, odwaga, kreatywna energia, wytrwałość etc. Temperament choleryka w swojej negatywnej postaci posiada następujące złe cechy: nienasycenie, zazdrość, pasja, drażliwość, kłótniowość, nieumiarkowanie, pragnienia destrukcyjne etc.

Temperament sangwinika w swojej polaryzacji aktywnej posiada następujące dobre cechy: przenikliwość, pracowitość, radość, pomysłowość, dobroduszość, jasność, brak zmartwień, promiennność, niefrasobliwość, optymizm, żwawość, niezależność, czujność, ufność etc. Temperament sangwinika w swojej negatywnej postaci posiada następujące złe cechy: łatwe obrażanie się, lekceważenie, pasja do plotek, brak wytrwałości, przebiegłość, gadatliwość, nieszczerłość, zmienność etc.

Temperament melancholika w swojej polaryzacji aktywnej posiada następujące dobre cechy: respekt, litość, umiarkowanie, pokora, powaga, usłużność, gorliwość, zażyłość, zdolność pojmowania i medytacji, współczucie, spokój, tłumienie emocji, wnikliwość, nadmierna ufność, przebaczenie, łagodność etc. Temperament melancholika w swojej negatywnej postaci posiada następujące złe cechy: obojętność, przygnębienie, nieśmiałość, brak zainteresowania, nieustępliwość, lenistwo etc.

Temperament flegmatyka w swojej polaryzacji aktywnej posiada następujące dobre cechy: respekt, reputacja, wytrzymałość, przezorność, determinacja, powaga, stałość, skrupulatność, dokładność, koncentracja, wstrzemięźliwość, punktualność, powściągliwość, adekwatność, niezawodność, poczucie odpowiedzialności, solidność, ostrożność, zdolność przeciwstawiania się, stanowczość etc. Temperament flegmatyka w swojej negatywnej postaci posiada następujące złe cechy: płytkość, niedbalstwo, lekceważenie, obojętność, nieodpowiedzialność, lękliwość, powolność, ociężałość, lenistwo, niesolidność, małomówność etc.

Charakterystyka temperamentów tworzy podstawę charakteru osoby w zależności od tego, który atrybut dominuje. Intensywność uzewnętrzniających się konkretnych cech zależy od biegunowości elektrycznego i magnetycznego fluidu. Całkowity wpływ działań temperamentów skutkuje emanacją, która jest nazywana aurą. Zatem aury nie można porównywać do matrycy astralnej, gdyż pomiędzy nimi istnieje wyraźna różnica. Matryca astralna jest łączącą, wiążącą substancją pomiędzy ciałem i duszą, podczas gdy aura jest emanacją działań różnych cech elementów, mającą u swych podstaw formę aktywną bądź pasywną. Ta emanacja tworzy w całej duszy określoną wibrację, która odpowiada określonemu kolorowi. Na podstawie tego koloru wtajemniczony, przy pomocy astralnych oczu, może wyraźnie widzieć swoją własną aurę bądź też aurę innych istot. Ci, którzy potrafią widzieć astralnymi oczyma, przy pomocy aury potrafią nie tylko określić podstawowy charakter człowieka, lecz mogą oni także postrzegać działanie lub biegunowość wibracji duszy oraz mogą być w stanie wpływać na tę wibrację. Temat ten zostanie bardziej szczegółowo omówiony w rozdziale zajmującym się introspekcją. Tym samym, temperament osoby wpływa na jej charakter, a to razem wzięte, poprzez swoje działanie, ostatecznie tworzy emanację duszy, czyli aurę. Z tego powodu wysoce wtajemniczeni lub święci zawsze byli przedstawiani na obrazach z aureolą, która jest tożsama z aurą, którą właśnie opisaliśmy.

Poza charakterem, temperamentami i działaniami elektromagnetycznego fluidu, ciało astralne posiada dwa ośrodki w mózgu. Pierwszym jest siedziba normalnej świadomości, która jest umiejscowiona w głównej części mózgu, a drugim jest podświadomość, przeciwieństwo

normalnej świadomości, która umiejscowiona jest w mózdku. Więcej szczegółów odnośnie ich funkcji odnajdziesz w rozdziale zatytułowanym „Duch”.

Jak zostało już powiedziane w odniesieniu do elementów, dusza podzielona jest w taki sam sposób jak ciało. Funkcje, energie i właściwości psychiczne, czyli astralne, mają swoje siedziby w duszy w konkretnych ośrodkach, które filozofia hinduska określa jako „lotosy” (czakry), analogiczne do wszystkich elementów. W naukach hinduizmu pobudzanie tych czakr nazywane jest Kundalini Joga. Nie będę wdawał się w dalszą dyskusję na temat tych lotosów czy ośrodków, gdyż wiedzę na ten temat można nabyć poprzez odpowiednią literaturę. Wspomnę jedynie, że najniższym ośrodkiem jest *muladhara*, czyli ośrodek ziemi, który położony jest w najniższej części duszy. Następny ośrodek jest wodny, w hinduskiej terminologii nazywany jest *svadhisthana*, a położony jest w okolicy organów seksualnych. Ośrodek ognia będący centrum duszy, położony jest w okolicy pępka i nazywany jest *manipura*. Ośrodek powietrza, elementu równoważącego, umiejscowiony jest w okolicy serca i nazywany jest *anahata*. Ośrodek eteru, czyli pierwiastka akashy, można znaleźć na obszarze szyi, a jest nazywany *visuddha*. Kolejny ośrodek, centrum woli, rozumowania i intelektu umieszczony jest pomiędzy brwiami i nazywa się *ajna*. Najwyższym i najbardziej boskim ośrodkiem jest tysiącplatkowy lotos zwany *sahasrara*, z którego wszystkie energie pozostałych ośrodków biorą swój początek i są kierowane. Zaczynając od najwyższego ośrodka, *susumna*, czyli dobrze nam znany pierwiastek akashy, biegnie wzdłuż pleców w dół do najniższego ośrodka ziemi, jakby płynąc przez kanał. Jest on odpowiedzialny za połączenie wszystkich ośrodków i regulowanie przepływu pomiędzy nimi. Rozbudzanie Wężowej Mocy w poszczególnych ośrodkach opiszę w innym rozdziale. Przy opisywaniu duszy naszym głównym zadaniem jest ustanowienie i jasne przedstawienie powiązań elementów w duszy z ich pozytywną i negatywną polaryzacją. Staje się oczywiste, że ciało i dusza we wszystkich swoich działaniach żyją i funkcjonują tak, że ich utrzymanie i destrukcja są przedmiotem niezmiennych praw czterobiegunowego magnesu – tajemnicy Tetragramu – i podporządkowują się im. Jeśli osoba dążąca do wtajemniczenia będzie uważnie nad tym medytowała, to jasno zrozumie funkcje ciała i duszy oraz uzyska właściwy, w odniesieniu do pierwotnych praw, pogląd na ich interakcję.

Płaszczyzna astralna

Płaszczyzna astralna, często opisywana jako czwarty wymiar, nie została stworzona z czterech elementów, lecz jest stopniem gęstości pierwiastka akashy. Jest zatem wszystkim, co się w materialnym świecie wydarzyło, dzieje obecnie oraz będzie miało miejsce w przyszłości. Jest dla wszystkiego źródłem, regulacją i istnieniem.

Jak zostało już wspomniane, akasha w swojej najsubtelniejszej postaci jest dobrze znanym eterem, w którym, między innymi, rozchodzą się vibracje elektryczne i magnetyczne. Jest to zatem również sfera vibracji, w której swe źródło ma światło, dźwięk, kolor, rytm i wszelkie życie we wszystkim, co stworzone. Skoro akasha jest źródłem wszelkiego istnienia, zrozumiałym jest, że wszystko znajduje w niej swoje odbicie – czyli wszystko, co już zaszło i zostało utworzone, wszystko, co obecnie się dzieje i jest tworzone oraz wszystko, co będzie miało miejsce i zostanie stworzone. Dlatego właśnie na płaszczyźnie astralnej odnajdziesz emanację wiecznego, które nie ma ani początku, ani końca, i tym samym jest bezczasowe i bezprzestrzenne. Adept, który będzie umiał poruszać się po tej płaszczyźnie, odnajdzie w niej

wszystko - niezależnie od tego, czy jest to przeszłość, teraźniejszość, czy przyszłość. To, jak daleko będzie sięgać jego percepcja, zależy od stopnia jego doskonałości.

Większość religii, okultystów i spirytualistów opisuje płaszczyznę astralną jako świat „po drugiej stronie”. Dla adepta jasne jest, że nie istnieje taka rzecz jak życie obecne i życie przyszłe; ten świat i świat, który nadejdzie po obecnym. Dlatego nie boi się on śmierci, gdyż ta koncepcja jest mu obca. Kiedy substancja łącząca ciało astralne i fizyczne rozpuści się przez rozkładające działanie elementów, czy też poprzez nagłe zerwanie matrycy astralnej, nastąpi to, co pospolicie nazywane jest śmiercią, a co w rzeczywistości jest jedynie przejściem ze świata ziemskiego do świata astralnego. Adept nie boi się śmierci, gdyż na podstawie tego prawa wie, że nie wkracza w nieznanne. Poprzez opanowanie elementów może, między innymi, osiągnąć poluznienie matrycy astralnej, co zaowocuje separacją ciała astralnego od ziemskiej powłoki. To pozwoli mu przy pomocy jego astralnego ciała m.in. na odwiedzanie najbardziej odległych miejsc i na wchodzenie na różne płaszczyzny. W zjawisku tym odnajdziemy właściwe wytłumaczenie opowieści, w których niektórzy święci byli nie tylko widziani w tym samym czasie w różnych miejscach, lecz nawet działali tam.

Płaszczyzna astralna posiada różnego rodzaju mieszkańców. Przede wszystkim są tam osoby zmarłe, które opuściły ziemski świat i trwają tam w stopniu gęstości odpowiednim dla ich duchowej dojrzałości. Według różnych religii jest to opisywane jako niebo albo piekło, lecz adept odbiera to jedynie jako symbol. Im bardziej doskonała, szlachetna i czysta jest istota, w tym czystszy i subtelniejszy stopień gęstości sfery astralnej będzie przebywać. Ciało astralne zaczyna się stopniowo rozpuszczać, aż będzie odpowiadało częstotliwości wibracji danego poziomu płaszczyzny astralnej, czyli innymi słowy, aż stanie się z tym poziomem identyczne. To ujednolicenie zależy od dojrzałości i duchowej doskonałości, jaką dana istota osiągnęła w ziemskim świecie.

Poza wspomnianymi zmarłymi ludźmi, płaszczyzna astralna zamieszкана jest przez wiele innych istot, z których wymienię tylko kilka gatunków. Istnieją tam na przykład tzw. elementaria – istoty tylko z jednym lub kilkoma cechami, zależnymi od wibracji dominującego elementu. Utrzymują się z wibracji, które są właściwe człowiekowi, a które ludzie wysyłają na płaszczyznę astralną. Istnieją między nimi takie, które już osiągnęły pewien poziom inteligencji. Niektórzy magowie używają tych niższych sił dla swoich własnych, egoistycznych celów.

Kolejnym rodzajem istot są tzw. larwy, które powstały z matrycy astralnej poprzez celowe lub nieświadome, intensywne emocjonalne myślenie. Nie są one prawdziwymi istotami, lecz jedynie formami, które dzięki pasjom i namiętnościom zwierzęcego świata utrzymują się przy życiu na najniższym poziomie płaszczyzny astralnej. Ich instynkt przetrwania sprowadza je do sfery tych ludzi, których pasje je przyciągają. Próbuje one, bezpośrednio lub pośrednio, rozbudzić i przywołać uśpione w człowieku pasje. Jeśli formom tym uda się wzbudzić w człowieku odpowiadającą im pasję, wtedy karmią się, utrzymują i wzmacniają poprzez emanację, jaką wytwarza ona w człowieku. Osoba obciążona wieloma pasjami przynosi ze sobą, na najniższe sfery swojej płaszczyzny astralnej, mnóstwo takich larw i rozgrywa się z nimi wielka walka. Fakt ten w temacie magii odgrywa ważną rolę. Więcej na ten temat można znaleźć w rozdziale zajmującym się introspekcją. Istnieją również inne elementaria i larwy, które można stworzyć sztucznie w sposób magiczny. Szczegóły odnajdziesz w praktycznej części tej książki.

Istnieje jeszcze jeden rodzaj istot, którego nie można przeoczyć, gdyż adept będzie dość często miał z nimi do czynienia na płaszczyźnie astralnej. Są to istoty czterech czystych elementów. Istoty elementu ognia są nazywane salamandrami, elementu powietrza - sylfami, elementu wody - syrenami lub rusalkami, a elementu ziemi - gnomami lub goblinami. Można powiedzieć, że istoty te reprezentują połączenie pomiędzy płaszczyzną astralną i ziemskimi elementami. To, jak kontaktować się z takimi istotami, jak je kontrolować i jak przy ich pomocy coś osiągnąć, zostanie opisane w praktycznej części tej książki, w kroku dziesiątym.

Istnieje również wiele innych istot, takich jak: satyry, drzewne nimfy, wodne elfy etc., które można dodać do powyższych. To wszystko może brzmieć jak bajka. Jednak na płaszczyźnie astralnej jest rzeczywistością, tak samo jak rzeczywiste są wszystkie istoty ziemskie. Jasnowidzące oczy adepta mogą je wszystkie zobaczyć, jeśli sobie on tego życzy, a sam jest w stanie się z nimi kontaktować. Ta możliwość natychmiast usuwa wszelką wątpliwość co do ich istnienia. Dlatego też adept musi najpierw nauczyć się obserwować, zanim będzie w stanie osądzać.

Duch

Zostało wcześniej wspomniane, że człowiek został stworzony na obraz Boga i że składa się z ciała, duszy i ducha. Z poprzednich rozdziałów wiemy, że ciało i dusza służą jedynie jako powłoka, okrycie dla ducha, gdyż są tylko przejściowe. Zatem jedynie duch jest częścią nieśmiertelną i obrazem Boga. Trudno jest analizować coś boskiego, coś nieśmiertelnego i coś wiecznego i odnajdować przy tym właściwe słowa. Jednak nawet tutaj, tak jak i przy każdym innym problemie, możemy skorzystać z pomocy klucza czterobiegunowego magnesu.

Z najwyższego pierwotnego pierwiastka (akashy), ze źródła istnienia, z doskonałej duchowej substancji został stworzony duch, duchowe EGO („JA”), ze szczególnymi właściwościami elementów, które należą do nieśmiertelnego ducha stworzonego na obraz Boga.

Pierwiastek ognia, część impulsywna, jest wolą. Pierwiastek powietrza ukazuje się w intelekcie. Pierwiastek wody poznajemy jako życie i uczucia. Pierwiastek ziemi ukazuje się jako zjednoczenie wszystkich trzech elementów w świadomości ego.

Wszystkie inne atrybuty ducha mają u swojej podstawy te cztery pierwotne pierwiastki. Charakterystyczną część piątego pierwiastka – pierwiastka eteru (akashy), przejawia się w swoim najwyższym aspekcie jako wiara, a w najniższej postaci jako instynkt przetrwania. Każdy z wspomnianych tutaj czterech elementowych pierwiastków posiada dużo więcej aspektów odpowiadających prawu analogii biegunowości, czyli pozytywnym i negatywnym stronom elementów. One wszystkie razem tworzą ego ducha. Możemy więc przypisać energię, moc i pasję pierwiastkowi ognia. Pamięć, moc osądzania i rozróżniania przypisywane są pierwiastkowi powietrza, sumienie i intuicja – pierwiastkowi wody, natomiast egotyzm, instynkt przetrwania i rozmnażania – ziemskiej części ducha.

Wymienianie wszystkich wartości ducha w odniesieniu do elementów byłoby zbyt obszerne. Początkujący adept może rozszerzać listę tych wartości samodzielnie poprzez intensywne medytacje i dokładne studiowanie tego tematu w odniesieniu do praw analogii czterobiegunowego magnesu. Jest to bardzo wartościowa praca i nigdy nie powinna być

zaniedbywana, gdyż prowadzi do wielkich osiągnięć i pewnych rezultatów w zakresie poznania i opanowania elementów.

W tych trzech rozdziałach zajmujących się ciałem, duszą i duchem, przedstawiłem człowieka w jego najbardziej doskonałej postaci. Musi być dla ucznia oczywistym, jak bardzo posiadanie wiedzy o swoim własnym mikrokosmosie potrzebne jest dla wtajemniczenia, a konkretnie dla praktyki magii i mistycyzmu – w rzeczy samej, dla wszystkich tajemnic. Większość autorów, przez całkowitą nieświadomość czy też z innych powodów, omijała tę niezwykle ważną część, ten fundament.

Płaszczyzna mentalna

Tak jak ciało fizyczne ma płaszczyznę ziemską, a ciało astralne, dusza, ma płaszczyznę astralną, tak i duch ma swoją własną, mentalną sferę, czyli płaszczyznę. Jest to sfera ducha ze wszystkimi jego energiami i mocami.

Zarówno sfera materialna, jak i astralna, powstały poprzez cztery elementy z akashy, czyli pierwiastka przyczynowego odpowiedniej sfery. Tak samo sfera mentalna zbudowana jest na tych samych podstawach – ona również powstała z pierwiastka akashy ducha. Poprzez odpowiednie działanie, duch tworzy wewnątrz siebie czterobiegunowy magnes i, analogicznie jak w ciele astralnym, ukazuje on na zewnątrz elektromagnetyczny fluid jako rezultat działań elementów zależnych od ich biegunowości. Tak właśnie ciało mentalne zachowuje się w mentalnej, czyli duchowej sferze. Tak jak ciało astralne poprzez elektromagnetyczny fluid astralnego świata tworzy matrycę astralną, tzw. *astralny od*, tak samo elektromagnetyczny fluid świata mentalnego tworzy matrycę mentalną łączącą ciało mentalne z astralnym. Matryca mentalna - *mentalny od*, tzw. substancja mentalna - będąc najsubtelniejszą formą akashy, reguluje i utrzymuje w ciele astralnym działanie ducha.

Ta mentalna substancja jest równocześnie elektromagnetyczna i służy za przekaznik myśli oraz idei do świadomości ducha, skąd oddziałuje poprzez astralne i fizyczne ciało. Zatem matryca mentalna, *mentalny od*, ze swoim dwubiegunowym fluidem, jest najsubtelniejszą substancją w ludzkim ciele, jaką możemy sobie wyobrazić.

Sfera mentalna jest równocześnie sferą myśli mających swoje źródło w świecie idei, w akashy ducha. Każda myśl poprzedzona jest podstawową ideą, która w zależności od swojej właściwości przyjmuje konkretną formę, i poprzez pierwiastek eteru - innymi słowy poprzez matrycę mentalną - dociera do świadomości ego jako myśłokształt, czyli plastyczny obraz myśli. Zatem człowiek nie jest twórcą swoich własnych myśli – ich źródło można znaleźć w najwyższych sferach akashy, czyli w sferze mentalnej. Duch człowieka jest, można by rzec, odbiornikiem – jest on anteną dla myśli, które pochodzą ze świata idei, w zależności od pozycji i sytuacji, w jakiej się znajduje. Skoro świat idei jest wszystkim we wszystkim, to możemy powiedzieć, że każda nowa myśl, każda nowa inwencja - w skrócie, wszystko, co ludzie uważają za wytwór ich własnego geniuszu - zostały wzięte z tego świata idei. Czerpanie stamtąd nowych pomysłów zależy od podejścia i dojrzałości ducha. Każda myśl ma w sobie całkowicie czysty element, zwłaszcza, kiedy zawiera ona idee abstrakcyjne. Jeśli myśl oparta jest na kilku zaczerpniętych ze świata idei kombinacjach, wtedy w swoich postaciach aktywne są różne elementy, razem ze swoją wzajemną emanacją. Jedynie myśli

abstrakcyjne posiadają czyste elementy i czyste emanacje biegunowe, gdyż schodzą one bezpośrednio z przyczynowego świata idei.

Na podstawie tej wiedzy możesz stwierdzić, że, biorąc pod uwagę ich działanie, istnieją myśli czysto elektryczne, czysto magnetyczne, obojętne i neutralne. W sferze mentalnej każda myśl ma swoją formę, kolor i wibrację w zależności od jej idei. Poprzez czterobiegunowy magnes ducha myśl dociera do świadomości, skąd jest przekazywana do realizacji. Wszystko stworzone w fizycznym świecie ma swoją przyczynę - poprzez myśl i świadomość ducha - w świecie idei. Tu również znajduje swoje odbicie. Jeśli nie mamy bezpośrednio do czynienia z ideą abstrakcyjną, to możemy wyrazić kilka postaci tej myśli. Takie myśli są elektryczne, magnetyczne lub elektromagnetyczne – zawsze w zależności od rodzaju właściwości elementu obecnego w myśli.

Płaszczyzna fizyczna jest związana czasem i przestrzenią. Płaszczyzna astralna, sfera przejściowego, czyli transformowalnego ducha, jest związana przestrzenią. Płaszczyzna mentalna jest beczasowa i bezprzestrzenna. To samo dotyczy wszystkich właściwości ducha. Jednak przez łączące ogniwo – mentalną i astralną matrycę, które w swoich ogólnych postaciach są związane czasem i przestrzenią – ciało mentalne potrzebuje określonego czasu, aby stało się w pełni świadomym danej myśli. Kształtowanie myśli jest różne u każdej osoby, gdyż zależy ono od dojrzałości ducha. Im bardziej dojrzała i duchowo rozwinięta jest dana osoba, tym szybciej w jej umyśle formują się myśli.

Tak jak płaszczyzna astralna ma swoich mieszkańców, to samo tyczy się płaszczyzny mentalnej. Poza myślokształtami, zamieszkała jest przede wszystkim przez zmarłych, których ciała astralne zostały, na skutek ich dojrzewania, rozpuszczone przez elementy, a którym, w zależności od ich doskonałości, przypisano siedziby w takim obszarze sfery mentalnej, który jest dla nich właściwy i do nich analogiczny.

Poza tym, sfera mentalna jest również sferą elementali. Są to istoty stworzone, świadomie bądź nieświadomie, przez ludzi, poprzez powtarzające się, intensywne myślenie. Istota elementala nie jest na tyle, aby wytworzyć lub przyjąć dla siebie powłokę astralną. Działa tym samym jedynie w sferze mentalnej. Różnica pomiędzy myślokształtem a elementalem jest taka, że myślokształt ma u swojej podstawy jedną lub więcej idei, natomiast elemental wyposażony jest w określoną ilość świadomości i tym samym posiada instynkt przetrwania. Poza tym jednak nie różni się bardzo od innych żyjących istot mentalnych - może nawet mieć tę samą postać, co myślokształt. Adept często się nimi posługuje. To, jak tworzyć, utrzymywać i wykorzystywać te istoty do różnych zadań, przedstawione będzie w praktycznej części tej książki.

O sferze mentalnej można by jeszcze wiele powiedzieć - zwłaszcza o specyficznych właściwościach konkretnych istot. Lecz to, co zostało przedstawione, powinno wystarczyć na zachętę do pracy i posłużyć za podstawową wiedzę o płaszczyźnie mentalnej.

Prawda

Teraz zostawimy mikrokosmos, czyli człowieka z jego ziemskim, astralnym i mentalnym ciałem, a skierujemy swoją uwagę ku innym zadaniom, którymi początkujący adept będzie

musiał w niedługim czasie się zająć. Problem prawdy stoi ponad wszystkim. Wielu filozofów często zajmowało się tym zadaniem i my również będziemy musieli do niego podejść.

Zajmiemy się tutaj tylko tymi prawdami, co do których posiadamy precyzyjną wiedzę. Prawda u danej osoby zależy od poznania. A skoro wszyscy nie mamy jednego i tego samego poznania, to nie możemy generalizować problemu prawdy. To dlatego każda osoba, jeśli jest szczerą, ma swoją własną prawdę przy swoim punkcie widzenia, zależną od własnej dojrzałości i doświadczenia. Tylko ten, kto pozna i opanuje absolutne prawa makro- i mikrokosmosu, może mówić o prawdzie absolutnej. Każdy jednak uznaje pewne aspekty absolutnej prawdy. Nikt nie wątpi w istnienie życia, woli, pamięci i intelektu. Z pewnością każdy wstrzyma się przed zaprzeczaniem tym rzeczom. Prawdziwy adept nigdy nie będzie zmuszał do zaakceptowania jego prawdy nikogo, kto nie osiągnął określonego poziomu dojrzałości. Dana osoba znowu widziałaby prawdę ze swojego punktu widzenia. Bezcelowe jest zatem omawianie wyższych prawd z osobami niewtajemniczonymi, z wyjątkiem tych, którzy dążą do tych prawd i zaczynają do nich dojrzewać. Każdy inny przypadek jest, z magicznego punktu widzenia, niewłaściwy. Rozważ słowa wielkiego Mistra Chrześcijaństwa: „Nie rzucajcie swych pereł przed świnie”.

Zdolność do odróżniania wiedzy od mądrości również należy do prawdy. Wiedza na wszystkich poziomach ludzkiej egzystencji zależy od dojrzałości, chłonności umysłu, inteligencji i pamięci, niezależnie od tego, czy otrzymaliśmy naszą wiedzę poprzez czytanie, przekaz i komunikację, czy poprzez inne doświadczenia.

Istnieje ogromna różnica pomiędzy wiedzą a mądrością. Zdecydowanie łatwiej jest zyskać wiedzę niż mądrość. Mądrość w żadnej mierze nie zależy od wiedzy, chociaż do pewnego stopnia są one identyczne. Źródło mądrości jest wewnątrz Boga, w pierwiastku przyczynowym, w akashy, na wszystkich płaszczyznach materialnego, astralnego i mentalnego świata. Zatem mądrość nie zależy od intelektu ani pamięci, lecz od dojrzałości, czystości i perfekcji danej osobowości. Możesz również uważać mądrość za stan rozwoju ego. Zatem poznanie nie przechodzi przez umysł, lecz – i to w szczególności – przez intuicję, inspirację. Stopień mądrości jest tym samym określony poziomem rozwoju danej osoby.

Nie oznacza to, że powinniśmy zaniedbywać wiedzę. Wręcz przeciwnie - wiedza i mądrość muszą iść ramię w ramię. Dlatego też adept będzie dążył do rozszerzania zarówno wiedzy, jak i mądrości, gdyż w rozwoju nie można pozostawić w tyle żadnej z tych rzeczy.

Kiedy wiedza i mądrość utrzymują w rozwoju adepta to same tempo, posiada on możliwość rozumienia i rozpoznawania wszystkich praw mikro- i makrokosmosu - nie tylko z punktu widzenia mądrości, lecz również z intelektualnego punktu widzenia, innymi słowy dwubiegowo - i używania ich dla swojego rozwoju.

Jedno z wielu praw, pierwszy główny klucz, tajemnica Tetragramu, czyli czterobiegowego magnesu na wszystkich płaszczyznach, zostało już opisane. Skoro jest to uniwersalny klucz, można użyć go do rozwiązania wszystkich problemów, wszystkich praw, każdej prawdy. W skrócie, można użyć go do wszystkiego, o ile adept rozumie, jak go właściwie używać. Z biegiem czasu, gdy jego rozwój będzie szedł naprzód, i będzie się doskonalił w naukach hermetycznych, pozna on dużo większą ilość aspektów tego klucza i będzie musiał uznać je za niewzruszalne prawa. Nigdy więcej nie będzie błądził w ciemności i niepewności, lecz będzie niósł w swoim ręku pochodnię, której światło rozświetli ciemności niewiedzy.

Ten krótki opis powinien adeptowi wystarczyć, by wiedział, jak podchodzić do problemu prawdy.

Religia

Początkujący mag wyznaje wiarę religii uniwersalnej. Odkryje on, że każda religia ma swoje dobre aspekty, lecz również i ciemną stronę. Będzie on zatem zatrzymywał dla siebie to, co najlepsze, a nie będzie zwracał uwagi na słabości. Nie znaczy to, że musi on znać każdą religię, lecz wszystkim powinien okazywać właściwy respekt. Każda religia ma swój własny pierwiastek Boga, niezależnie od tego czy mamy do czynienia z Chrześcijaństwem, Buddyzmem, Islamem, czy czymkolwiek innym. Generalnie, mag może pozostać wierny swojej własnej religii. Nie będzie on jednak usatysfakcjonowany oficjalnymi dogmatami swojego kościoła, a będzie starał się spenetrować boży warsztat głębiej. I taki jest cel naszego wtajemniczenia. W odniesieniu do uniwersalnych praw, mag stworzy swój własny punkt widzenia wszechświata, który tym samym będzie jego prawdziwą religią. Zauważy on, że każdy obrońca religii będzie starał się zaprezentować swoją religię w jak najlepszym świetle, nie zważając na jej słabości. Wszelka religijna prawda jest względna i jej rozumienie zależy od dojrzałości danej osoby. Zatem adept nie przeszkadza nikomu w tym zakresie, nie próbuje odwrócić go od jego prawdy, nie potępia go ani nawet nie krytykuje. W głębi serca może on współczuć fanatykom czy ateistom, nie okazując tego na zewnątrz. Niech każdy trzyma się tego, w co wierzy i co go uszczęśliwia i zadowala. Gdyby wszyscy trzymali się tej zasady, nie byłoby na Ziemi ani nienawiści, ani niezgody religijnej. Nie byłoby podstawy dla różnicy opinii i wszystkie filozofie czy też wszystkie religie mogłyby współistnieć szczęśliwie.

Zupełnie inną rzeczą jest, gdy osoba poszukująca, nieusatysfakcjonowana materializmem lub dogmatami, a pożądająca duchowego pokarmu, zwraca się do adepta o poradę i oświecenie. W takim przypadku adept zobowiązany jest zapewnić poszukującemu, w zależności od jego zdolności poznawczych, duchowe światło i poznanie. Mag nie powinien szczędzić czasu ani wysiłku, by przekazać poszukującemu swoje duchowe bogactwo i poprowadzić go ku światłu.

Bóg

Ludzkość od pierwotnych czasów wierzyła w coś wyższego i ponadzmysłowego - w coś, co czciła, niezależnie od tego, czy była to upersonifikowana koncepcja Boga, czy nie. Wszystko, czego człowiek nie mógł uchwycić lub zrozumieć, było zawsze przypisywane wyższym mocom, jakie uznawała jego intuicja. W ten sposób narodziły się ludzkie bóstwa, zarówno dobre, jak i złe (demony). Z biegiem czasu czczono bogów, anioły, bóstwa, demony i duchy, niezależnie od tego, czy naprawdę żyły, czy istniały tylko w wyobraźni. Koncepcja bogów ginęła razem z rozwojem intelektualnym ludzkości - zwłaszcza, kiedy wiele zjawisk wcześniej przypisywanych bogom mogło być wytłumaczonych przez naukę. Próba szczegółowego opisanie różnych wierzeń w bogów na przestrzeni całej historii ludzkości wypełniłaby wiele tomów.

Spójrzmy na koncepcję Boga z punktu widzenia maga. Przeciętnemu człowiekowi koncepcja Boga służy jako podparcie lub jako punkt odniesienia dla jego ducha, aby uwolnił się on od niepewności i nie zagubił się. Właśnie dlatego Bóg zawsze pozostaje niemożliwy do

zrozumienia, pojęcia i wyobrażenia. Zupełnie inaczej jest w przypadku maga - on zna Boga we wszystkich aspektach. Odnosi się do swojego bóstwa z największym szacunkiem, gdyż wie, że został stworzony na Jego obraz. Wie, że jest częścią Boga. Zatem swój najwyższy ideał, swój najwyższy obowiązek i swój najświętszy cel widzi on w stawaniu się jednością z bóstwem, w stawaniu się człowiekiem-bogiem. Urastanie do tego egzaltowanego celu opiszę w dalszej części. Synteza stawania się jednością z Bogiem leży w rozwijaniu boskich idei, zaczynając od najniższego poziomu do najwyższego – do punktu, gdzie osiągnie się jedność z uniwersalnym. Własnemu uznaniu pozostawione jest, czy chce się porzucić swoją indywidualność, czy ją zatrzymać. Ludzie, którzy osiągną taką wielkość, zazwyczaj powracają na Ziemię, by wypełniać szczególnie święte zadania bądź misje.

Podczas tego urastania wtajemniczony mag jest równocześnie mistykiem. Dopiero kiedy porzuci on swoją indywidualność i stanie się Jednym, z własnej woli przechodzi w stan rozpadu, który w terminologii mistycznej nazywany jest *mistyczną śmiercią*.

Ukazuje to, że w prawdziwym wtajemniczeniu nie istnieje mistyczna ani magiczna droga. Istnieje tylko jedno prawdziwe wtajemniczenie, które łączy obie koncepcje, w przeciwieństwie do większości mistycznych i duchowych kierunków, które natychmiast, poprzez medytację czy inne duchowe ćwiczenia, zajmują się najwyższymi problemami bez wcześniejszego wypracowania drogi przez poziomy najniższe. Można to porównać do osoby, która od razu wstępuje na uniwersytet, a nigdy nie uczęszczała nawet do podstawówki. Konsekwencje takiej jednostronnej edukacji są w niektórych przypadkach bardzo ciężkie, a czasami nawet drastyczne - w zależności od uzdolnienia danej osoby. Ten błąd można najczęściej przypisać do faktu, iż większość materiałów na ten temat pochodzi z Orientu, gdzie materialny i astralny świat opisywane są jako *maya* (iluzja) i przez to poświęca się im niewiele uwagi. Przedstawienie szczegółów nie jest możliwe, gdyż wykraczałoby poza zakres tej książki. Jednakże dobrze zaplanowany rozwój, krok po kroku, nie zaowocuje porażką lub ciężkimi konsekwencjami, gdyż proces dojrzewania jest powolny, lecz bezpieczny. Całkiem indywidualną sprawą jest, czy adept za swoją koncepcję Boga obierze Chrystusa, Buddę, Brahme, Allacha bądź kogokolwiek innego. We wtajemniczeniu wszystko zależy od idei. Mistyk będzie podchodził do swojego Boga jedynie poprzez wszechogarniającą miłość. Jogin również zajmuje się najczęściej tylko pojedynczym aspektem Boga - bhakti jogin stoi na ścieżce miłości i dewocji, raja jogin i hatha jogin są na ścieżce woli, czyli samokontroli, a jnana jogin jest na ścieżce mądrości i poznania.

Jeśli przyjrzymy się koncepcji Boga z magicznego punktu widzenia - w odniesieniu do czterech elementów, tak zwanego Tetragramu, niewymawialnego, najwyższego - wtedy: pierwiastek ognia jest związany z wszechmocą i wszechogarniającą energią, pierwiastek powietrza obejmuje mądrość, czystość i przejrzystość, z których powstaje uniwersalna prawość. Miłość i wieczne życie przypisywane są pierwiastkowi wody, a wszechobecność, nieśmiertelność i, co za tym idzie, wieczność, należą do pierwiastka ziemi. Razem te cztery aspekty tworzą najwyższą Boskość. Kroczyliśmy tą drogą do najwyższego aspektu Boskości w sposób praktyczny i krok po kroku, zaczynając od najniższej sfery, by osiągnąć prawdziwe spełnienie Boga w nas samych. Chwalmy szczęśliwego człowieka, który osiągnie ten cel podczas swojej ziemskiej egzystencji. Odrzućmy lęk przed cierpieniem, gdyż wszyscy osiągniemy ten cel.

Ascetyzm

Od niepamiętnych czasów wszystkie religie, sekty, ideologie i systemy edukacyjne największą wagę przypisywały ascetyzmowi. W przypadku niektórych systemów orientalnych, ascetyzm przeistoczył się w fanatyzm, który w wielu przypadkach powoduje wielką krzywdę. Kiedy ascetyzm wpada w skrajność, staje się nienaturalny i nieprawy. Generalnie, umartwianie ciała jest tylko jednostronne, tak jakby ktoś miał rozwijać tylko jedną stronę ludzkiego ciała, a zaniedbywać drugą. Kiedy ascetyzm służy ciału w postaci diety, dla wyeliminowania różnych nieczystości albo usunięcia schorzenia i zrównoważenia dysharmonii, wtedy użycie tych środków jest słuszne. Strzeż się jednak wszelkich skrajności.

Dla kogoś, kto wykonuje ciężką pracę fizyczną, głupotą byłoby pozbawiać swoje ciało substancji absolutnie niezbędnych dla jego utrzymania, tylko dlatego, że prywatnie zajmuje się on jogą czy mistycyzmem. Takie radykalne środki nieuchronnie prowadzą do poważnych konsekwencji w zakresie zdrowia danej osoby.

Wegetarianizm nie jest konieczny dla rozwoju duchowego danej osoby, chyba że służy on konkretnemu celowi, jak na przykład detoksykacja bądź oczyszczenie ciała. Okazjonalna abstynencja od mięsa, czy w ogóle jedzenia wyrabianego ze zwierząt, zalecana jest tylko dla ściśle określonych magicznych działań, w tym samym czasie co przygotowywanie się do nich i tylko przez pewien okres. Abstynencja od współżycia seksualnego również należy do tej kategorii.

Pomysł, że jedzenie mięsa powoduje nabywanie cech zwierzęcych, jest nonsensem i wywodzi się z ideologii, która nie zna pełnych i prawdziwych praw pierwotnych. Mag nie zwraca najmniejszej uwagi na te wyobrażenia.

Dla magiczno-mistycznego rozwoju mag musi jednak praktykować umiarkowanie w jedzeniu i piciu oraz prowadzić zrównoważony styl życia. Nie można jednak podać dokładnych instrukcji, gdyż styl życia każdego maga jest sprawą bardzo indywidualną. Każdy powinien jednak wiedzieć, co jest zgodne z nim samym, a co nie, i jego świętym obowiązkiem jest utrzymywanie wszędzie równowagi. Istnieją trzy przykłady ascetyzmu:

1. Duchowy, czyli mentalny.
2. Psychiczny, czyli astralny.
3. Ziemski, czyli materialny.

Przy pierwszym punkcie konieczna jest dyscyplina myśli, uszlachetnianie duszy poprzez kontrolowanie pasji i chęci jest konieczne przy drugim, a harmonizowanie ciała poprzez umiarkowany i naturalny styl życia konieczne jest przy trzecim rodzaju ascetyzmu. Bez tych trzech rodzajów ascetyzmu właściwy magiczny wzrost jest nie do pomyślenia. Muszą one być rozwijane równocześnie i równoległe do siebie. Żaden z nich nie może być zaniedbany i żaden nie powinien zyskiwać priorytetu ponad innym, inaczej rozwój będzie jednostronny. Metoda osiągnięcia tych celów będzie wyjaśniona w praktycznej części tej książki.

Zanim zakończę część teoretyczną, która ilustrowała podstawy, radzę każdemu, by nie tylko czytał tę część, lecz aby stała się ona jego mentalną własnością poprzez intensywne refleksje i medytacje. Ten, kto zamierza być magiem, zobaczy, że życie zależy od działania elementów w różnych płaszczyznach i sferach. Te siły działają wszędzie - widać to w wielkich i małych rzeczach, w mikro-, jak i w makrokosmosie, w rzeczach doczesnych i wiecznych. Możesz z tego wywnioskować, że nie istnieje śmierć w prawdziwym tego słowa znaczeniu - zamiast

tego wszystko ciągle żyje, przekształca się i staje doskonałym, zgodnie z prawami pierwotnymi. Dlatego mag nie boi się śmierci, gdyż fizyczna śmierć jest jedynie przejściem do bardziej subtelnej sfery, do płaszczyzny astralnej, a stamtąd do płaszczyzny duchowej itd. Mag nie wierzy w niebo ani piekło. Kapłani różnych religii nawiązują do tej koncepcji, aby utrzymywać swoich wiernych pod kontrolą. Ich kazania budzą lęk przed piekłem i czyścem oraz niosą obietnicę nieba dla moralnie dobrych ludzi. Dla przeciętnej osoby, jeśli jest ona religijna, ma to swoje dobre strony, ponieważ przynajmniej będzie ona starała się być dobrą ze strachu przed piekłem.

Z drugiej strony, te moralne prawa służą magowi do uszlachetniania duszy i ducha. Uniwersalne energie mogą działać jedynie w uszlachetnionej duszy, szczególnie kiedy ciało, dusza i duch były ćwiczone i rozwijane równocześnie.

CZĘŚĆ II

PRAKTYKA

Krok I Wprowadzenie

W tej części książki zajmiemy się praktyczną stroną wtajemniczenia. Musimy ciągle pamiętać, że niemożliwe jest osiągnięcie i utrzymanie magicznej równowagi, jeśli ciało, dusza i duch nie są ćwiczone równocześnie. W teoretycznej części tej książki zwróciłem uwagę czytelnika na zagrożenia jednostronnego ćwiczenia czy rozwoju. Wszystko wymaga określonego czasu. Nie należy się zatem spieszyć podczas okresu rozwoju. Fundamentalnymi warunkami są: cierpliwość, wytrwałość i nieustępliwość. Twój wysiłek przyniesie ci olbrzymie korzyści, jeśli poświęcisz się swemu rozwojowi. Jeśli zdecydujesz się wstąpić na ścieżkę magii, to regularne ćwiczenie uczyni swoim świętym obowiązkiem. Dla innych ludzi bądź miły, przyjacielski i wyrozumiały, lecz wobec siebie bądź nieustępliwy i bezlitosny. Jeśli będziesz zachowywać się w ten sposób, to możesz spodziewać się w magii jedynie pozytywnych wyników. Nigdy nie potępiaj ani nie krytykuj nikogo i najpierw uporządkuj swój własny dom. Nie pozwól nikomu na wejście do twojego wewnętrznego *sanctum*. Mag *nigdy* nie mówi o swojej drodze, swoim wzroście i sukcesach. Milczenie zawiera w sobie największą moc, a im lepiej wykonujesz to zalecenie, tym bardziej dostępne i łatwiejsze do osiągnięcia stają się te energie. Zorganizuj swój dzień w taki sposób, abyś poświęcał na swój wzrost tak dużo czasu, jak to tylko możliwe. Nie musisz spędzać czasu jedząc i pijąc, czy też marnować go w bezwartościowym towarzystwie. Czas płynie jak woda i nigdy nie wraca. Określ konkretną ilość czasu, której musisz przestrzegać niezależnie od okoliczności.

Wyjątki są dozwolone tylko w nieuniknionych sytuacjach. Człowiek jest stworzeniem nawyków i kiedy już przyzwyczai się do ćwiczeń o konkretnej godzinie, wtedy potrzeba ćwiczeń będzie przychodziła automatycznie. Tak jak potrzeba jedzenia, picia i snu, to samo dotyczy się ćwiczeń – muszą stać się one nawykiem. Powodzenie zapewnisz sobie jedynie przestrzegając powyższych wskazówek. Nie będziesz szedł naprzód, jeśli nie będziesz bardzo pracowity. Będę usiłował ułożyć instrukcje w taki sposób, aby nawet najbardziej zajęta osoba była w stanie wykonywać ćwiczenia. Ci z was, którzy mają dużo czasu do swojej dyspozycji, mogą wykonywać dwa czy więcej ćwiczeń w odpowiedniej kolejności.

Magiczne kształcenie ducha

Obserwacja myśli

Usiądź wygodnie w fotelu lub połóż się na kanapie czy łóżku. Zrelaksuj całe swoje ciało, zamknij oczy i obserwuj bieg swoich myśli. Na początku zauważysz, że zalewają cię myśli dotyczące spraw życia codziennego, twojej pracy i spraw z nią związanych, czy też dotyczące twoich trosk. W stosunku do tych myśli powinieneś stać się cichym obserwatorem, całkowicie wolnym i niezależnym. Ćwiczenie to może być proste bądź trudne, zależnie od twojej sytuacji i obecnego stanu umysłu. Kiedy pojawiają się trudności, nie trać biegu myśli i nie trać poczucia siebie, lecz uważnie obserwuj swoje myśli. Nie zasypiaj podczas tego ćwiczenia. Jeśli się zmęczysz, to natychmiast przerwij ćwiczenie i odłóż je na czas, kiedy postanowisz, że nie padniesz ofiarą zmęczenia. Ludzie z Orientu, np. z Indii, opłukują bądź myją twarz i górną część ciała zimną wodą, aby pozostać czujnym i nie tracić cennego czasu. Aby zapobiec nadmiernemu zmęczeniu i senności możesz przed rozpoczęciem ćwiczenia wziąć kilka głębokich oddechów.

Z czasem uczeń samodzielnie rozwinie te i inne, podobne, metody. To ćwiczenie kontroli umysłu musi być praktykowane rano i wieczorem, zaczynając od pięciu minut. Każdego dnia to ćwiczenie powinno być przedłużane o jedną minutę, abyś w ciągu tygodnia był w stanie obserwować i kontrolować swoje własne myśli przez co najmniej dziesięć minut bez najmniejszego rozkojarzenia. Ten okres czasu jest niezbędny dla przeciętnego człowieka. Jeśli jednak jest on niewystarczający, wówczas możesz go wydłużyć, w zależności od własnej zdolności percepcji. Bądź sumienny we wszystkim - wykonywanie tego ćwiczenia w pośpiechu mija się z celem. Rozwój każdej osoby jest bardzo indywidualną sprawą. Pod żadnym pozorem nie powinieneś przechodzić do następnego ćwiczenia zanim w pełni nie opanujesz obecnego.

Uważny uczeń zauważy, jak bardzo oblegany był na początku przez myśli i jak szybko one przepływały, że trudno było mu je wszystkie zapamiętać. Zauważy on jednak, że w miarę ćwiczenia myśli będą stawały się mniej chaotyczne i będą stopniowo słabnąć, aż w końcu jedynie kilka myśli będzie wyłaniało się w świadomości, jak gdyby z bardzo daleka.

Musisz poświęcić swoją największą uwagę ćwiczeniu kontroli myśli, gdyż jest ono niezwykle ważne dla magicznego rozwoju – jest to fakt, który później zrozumiesz.

Jeśli opanujesz to ćwiczenie w stopniu wystarczającym, to możemy zająć się następnym ćwiczeniem w rozwoju mentalnym.

Dyscyplina myśli

Nauczyliśmy się obserwować nasze myśli. Następne ćwiczenie upora się z myślami, które nieustannie, wbrew naszej woli, naprzykrzają się nam, i pozwoli na powstrzymanie ich przed pojawianiem się w naszych umysłach. Na przykład musimy być w stanie odrzucić od siebie myśli o zadaniach i rozdrażnieniach naszego życia zawodowego, w czasie gdy jesteśmy w domu lub zajmujemy się sprawami prywatnymi. Musimy unikać wszelkich myśli, które nie dotyczą naszego życia osobistego, i musimy umieć stawiać się natychmiast inną osobą. I na odwrót: kiedy jesteśmy w pracy czy w inny sposób wykonujemy naszą profesję, wtedy wszystkie nasze myśli musimy kierować ku pracy i nie pozwalać im na przebywanie w innym miejscu, takim jak nasz dom czy sprawy osobiste. Należy to praktykować, aż stanie się nawykiem. Przede wszystkim musisz przyzwyczaić się do wykonywania wszystkich zadań z pełną, świadomą uwagą, niezależnie od tego, czy dotyczy to twojej profesji, czy życia osobistego, i niezależnie od tego, czy jest to coś ważnego, czy nie. Należy to ćwiczenie wykonywać przez resztę swojego życia, gdyż wyostrza ono ducha oraz wzmacnia świadomość i pamięć.

Gdy osiągniesz już pewną sprawność w praktykowaniu tego ćwiczenia, to możesz przejść do następnego. Wygląda ono następująco: utrzymuj pojedynczą myśl czy ideę przez dłuższy okres czasu, podczas gdy nieugięcie tłumisz wszystkie pozostałe myśli, które próbują się do niej dołączyć. Do tego celu wybierz jakąkolwiek ideę, bieg myśli, czy też jakąkolwiek inną, odpowiednią koncepcję, wedle własnego uznania. Utrzymuj tę koncepcję całą swoją mocą. Odpieraj energicznie wszystkie pozostałe myśli, które nie mają nic wspólnego z tą, na której oparłeś ćwiczenie. Na początku będzie ci się to udawało jedynie przez kilka sekund, potem będą to już minuty. Musisz być w stanie utrzymywać pojedynczą myśl i podążać za nią przez co najmniej dziesięć minut.

Opanowanie myśli

Po opanowaniu poprzedniego ćwiczenia, możesz przejść do następnego. Nauczmy się teraz tworzyć całkowitą pustkę umysłu. Zrelaksuj całe swoje ciało, leżąc wygodnie na sofie bądź łóżku, albo siedząc w wygodnym fotelu. Zamknij oczy. Energicznie odpieraj wszelkie myśli, które będą cię atakować. Nie możesz pozwolić, by cokolwiek pojawiło się w twoim umyśle - zachowywana powinna być jedynie całkowita mentalna pustka. Utrzymuj wtedy ten pusty stan umysłu bez rozkojarzania się i bez zapominania siebie. Na początku będzie ci się to udawało jedynie na kilka sekund. Jednakże, poprzez regularne ćwiczenia będzie wychodziło to coraz lepiej. Kiedy będziesz potrafił utrzymywać ten stan przez pełne dziesięć minut, bez zapominania siebie ani zasypiania, wówczas cel tego ćwiczenia zostanie osiągnięty.

Zapisuj dokładnie w dzienniku magicznym swoje sukcesy, porażki, czas trwania ćwiczeń, przerwania czy przeszkody (szczegóły podane są w rozdziale „Magiczne kształcenie duszy”). Ten dziennik daje uczniowi środki do badania własnego rozwoju. Jeżeli uczeń będzie prowadził go sumiennie, pozwoli mu to na osiągnięcie lepszych rezultatów z następnymi ćwiczeniami. Przygotuj konkretny plan na jutrzejszy dzień bądź na nadchodzący tydzień i ćwicz samokrytycyzm.

Magiczne kształcenie duszy

Introspekcja (samopoznanie)

W naszym domu, tzn. w naszym ciele i duszy, ciągle musimy odnajdować drogę. Dlatego pierwszym zadaniem jest poznanie samego siebie. Warunek ten wymagany jest przez wszystkie systemy inicjacji, niezależnie od ich rodzaju. Bez samopoznania prawdziwy rozwój na wysokim poziomie nie jest możliwy.

Podczas pierwszych dni kształcenia duszy zajmiemy się praktyką introspekcji, czyli badaniem i obserwacją własnego charakteru. Załóż dziennik magiczny i spisuj w nim wszystkie negatywne cechy swojej duszy. Ten dziennik jest wyłącznie do twojego użytku i pod żadnym pozorem nie powinien być on nikomu prezentowany. Jest to tak zwana „książka kontroli”. Przy ćwiczeniu samokontroli musisz być bezlitosny i bardzo surowy w stosunku do samego siebie, jeśli chodzi o wady, słabości, nałogi, pasje, pragnienia i wszelkie inne negatywne cechy charakteru. Bądź nieustępliwy w stosunku do samego siebie i nie upiększaj żadnej ze swoich wad czy słabości. Medytuj i kontempluj nad samym sobą - umieszczaj się w różnych sytuacjach swojej przeszłości i rozważaj, w jaki sposób się zachowywałeś, odnosząc różnorodne słabości i wady, które zaistniały w tamtych okolicznościach. Zapisuj wszystkie słabości w ich najdrobniejszych niuansach i wariacjach. Im więcej odkryjesz, tym lepiej. Nic nie powinno pozostawać w ukryciu; wszystko powinno zostać odsłonięte, zarówno ważne słabości, jak i te nic nie znaczące. Szczególnie uzdolnieni uczniowie odkrywają setki wad w najdrobniejszych odmianach. Uczniowie ci posiadają zdolność do poprawnego medytowania i głębokiego penetrowania własnych dusz. Umyj swoją duszę do idealnej czystości i wymieć z niej wszelki brud.

Ta analiza samego siebie jest jedną z najważniejszych części magicznej pracy przygotowawczej. Wiele systemów okultystycznych zaniedbało ją i dlatego nie osiągnęły one dobrych rezultatów. Przygotowawcza praca astralna, psychiczna, jest najważniejszym

składnikiem osiągnięcia równowagi magicznej. Bez niej stały wzrost rozwoju nie jest możliwy. Poświęcaj na samokrytykę kilka minut każdego ranka i wieczora. Jeśli będziesz mieć kilka wolnych chwil w ciągu dnia, wykorzystaj je; rozmyślaj intensywnie nad tym, czy jakieś słabości nie kryją się gdzieś w zakamarkach. Jeśli jakieś odkryjesz, odnotuj je natychmiast, aby ich nie zapomnieć. Ilekroć odkryjesz jakąś wadę, nie zwlekaj, lecz natychmiast ją zapisz.

Jeśli w ciągu jednego tygodnia nie uda ci się odkryć wszystkich swoich wad czy słabości, to na badania poświęć kolejny tydzień, aż wypełnisz swój spis przewinień. Jeśli będziesz w stanie skończyć go w ciągu tygodnia czy dwóch, to przejdź do następnego ćwiczenia. Poprzez bardzo głęboką i intensywną kontemplację, próbuj przypisywać każdą ze swoich negatywnych cech jednemu z czterech elementów. W swoim dzienniku magicznym poświęć kolumnę lub stronę na każdy z czterech elementów, pod którym będziesz wypisywać swoje wady. Jeśli nie jesteś pewien, do którego elementu przypisać jakąś cechę, wtedy dodaj kolejną kategorię - „nierozpoznane”. W miarę postępu w rozwoju, będziesz w stanie określić, do którego elementu te cechy należą.

Przykładowo, elementowi ognia można przypisać takie cechy jak: porywczność, zazdrość, nienawiść, mściwość, złość; elementowi powietrza – bezmyślność, chępliwość, zarozumiałość, plotkowanie, marnotrawstwo; elementowi wody – obojętność, apatię, nieczułość, zgodliwość, niedbalstwo, nieśmiałość, przekorę, niekonsekwencję; elementowi ziemi – obraźliwość, lenistwo, nieodpowiedzialność, niezgrabność, melancholię, nielogiczność.

Podczas kolejnego tygodnia medytuj nad powyższymi kategoriami i podziel cechy każdej z nich na trzy grupy, zapisując to w dzienniku magicznym. W grupie pierwszej znajdują się negatywne cechy, które mają na ciebie największy wpływ i pojawiają się przy każdej, nawet najmniejszej sposobności. Druga grupa obejmuje negatywne cechy, które pojawiają się rzadziej i mają mniejszy wpływ. W ostatniej grupie odnotowujesz te negatywne cechy, które pojawiają się z rzadka, od czasu do czasu, i mają na ciebie bardzo niewielki wpływ. Ten podział dotyczy również kategorii „nierozpoznane”. Cały czas bądź sumienny, gdyż jest to bardzo ważne.

To wszystko należy wykonać w ten sam sposób z cechami pozytywnymi. Trzeba je przypisać elementom i kategorii „nierozpoznane”, a potem w każdej kategorii podzielić na trzy grupy. Na przykład aktywność, entuzjazm, determinację, śmiałość, odwagę przypiszesz elementowi ognia; pracowitość, radość, sprawność, życzliwość, pociąg do pracy, optymizm – elementowi powietrza; pokorność, skromność, wstrzemięźliwość, zapał, współczucie, wyciszenie, spokój, wybaczenie, łagodność – elementowi wody; natomiast respekt, wytrwałość, sumienność, gruntowność (działania), rozwagę, zrównoważenie, ostrożność, dokładność, poczucie odpowiedzialności – elementowi ziemi.

Dzięki tym ćwiczeniom otrzymasz dwa astralne zwierciadła duszy: czarne, które reprezentuje wszystkie twoje astralne negatywne cechy, i białe, z twoimi dobrymi i szlachetnymi cechami charakteru. Te dwa magiczne zwierciadła powinny być uważane za prawdziwe lustra okultystyczne i nikt poza ich właścicielem nie ma prawa się w nich oglądać. Jeszcze raz podkreślam, że bardzo ważne jest, aby właściciel tych zwierciadeł pracował nad nimi bardzo sumiennie i dokładnie, aby końcowym rezultatem było prawdziwe lustro magiczne. Jeśli w trakcie swojego rozwoju natkniesz się na więcej cech, dobrych lub złych, pozytywnych lub negatywnych, dodaj je do swoich istniejących zapisów. Te dwa magiczne zwierciadła dają

magowi zdolność do dokładnego określania elementu, który dominuje w czarnym i białym zwierciadle. Ta wiedza jest absolutnie niezbędna do osiągnięcia magicznej równowagi. Cały twój przyszły rozwój jest od tego zależny.

Magiczne kształcenie ciała

Ciało materialne, czyli ziemskie

Rozwój ducha i duszy muszą iść ręką w rękę z rozwojem naszej zewnętrznej powłoki, ciała fizycznego. Żadna część naszego ego nie może zostawać w tyle czy być zaniedbywana.

Rano, zaraz po wstaniu z łóżka, wyszczotkuj ciało miękką, naturalną szczotką⁶, aż skóra stanie się lekko różowawa. To otworzy pory i pozwoli im lepiej oddychać. W ten sposób w znacznym stopniu ulżysz też swoim nerkom. Następnie umyj całe ciało, lub przynajmniej górną jego część, zimną wodą, a następnie natrzyj się szorstkim ręcznikiem, aż będziesz czuł przyjemne ciepło. Bardziej wrażliwe osoby, zwłaszcza podczas zimniejszych pór roku, mogą zaczynać od letniej wody i stopniowo przechodzić do zimniejszej.⁷

Niech ta procedura stanie się twoją codzienną rutyną i utrzymuj ją przez resztę swojego życia. Eliminuje ona zmęczenie i ma bardzo odświeżające działanie.

Dodatkowo, każdego ranka wykonuj ćwiczenia rozciągające, by twoje ciało było elastyczne. Nie opiszę żadnych konkretnych ćwiczeń fizycznych - każdy powinien wykonywać to, co najlepiej mu odpowiada w zależności od stanu kondycji fizycznej. Głównym celem jest tutaj to, by twoje ciało stało się giętkie.

Tajemnica oddychania

Ćwiczeniom oddechowym należy poświęcić baczną uwagę. Każde żyjące stworzenie oddycha. Bez oddechu nie byłoby życia.

Oczywiste jest, że mag powinien wiedzieć znacznie więcej niż to, że wdycha tlen z azotem, które absorbowane są przez płuca, a wydycha azot. Płuca nie mogą istnieć bez oddychania i pożywienia. Wszystko, czego potrzebujemy do życia, wszystko, co utrzymuje życie - oddychanie i pożywienie - jest czterobiegunowe, posiada cztery elementy plus piąty element witalny, czyli pierwiastek akashy, jak zostało to wyjaśnione w teoretycznej części tej książki traktującej o elementach.

Wdychane przez nas powietrze posiada subtelniejszy stopień gęstości niż materialne, fizyczne pożywienie. Obie te rzeczy według praw uniwersalnych mają jednak tę samą naturę - obie są czterobiegunowe i służą utrzymywaniu ciała przy życiu. Spójrzmy bliżej na funkcje oddychania.

⁶ Naturalne włosie, najlepiej niedźwiedzie; nie nylonowe – przyp. tłum.

⁷ W obecnych czasach tę procedurę można z powodzeniem zastąpić prysznicem. Jednakże zalecane jest, aby zaczynać od takiej temperatury, do której jesteś przyzwyczajony, a potem stopniowo brać coraz zimniejszy prysznic, mając na uwadze ilość dostępnego czasu oraz stan swojego zdrowia – przyp. tłum.

Tlen związany jest z elementem ognia. Azot jest związany z elementem wody. Element powietrza jest elementem pośrednim. Element ziemi jest tym, co utrzymuje tlen i azot razem. Akasha, eter, jest piątym elementem, pierwiastkiem prawa, przyczyny i boskości. Tak jak w wielkim wszechświecie natury, tak i w tym przypadku elementy mają swoje biegunowości, fluid elektryczny i magnetyczny.

Nawet kiedy oddychasz normalnie, instynktownie, twojemu ciału dostarczana jest taka ilość substancji elementowej, jaka jest konieczna dla jego normalnego utrzymania. Zaopatrzenie w substancję elementową jest zatem zależne od jej konsumpcji.

Zupełnie inaczej jest, gdy zaczynasz oddychać świadomie. Kiedy do wdychanego przez siebie powietrza przeniesiesz abstrakcyjną lub konkretną myśl, ideę czy koncepcję - wtedy pierwiastek akashy przyjmie ją i przeniesie do substancji powietrza poprzez elektryczny i magnetyczny fluid.

Tak zaimpregnowana substancja powietrza, kierowana przez płuca do krwioobiegu, odgrywa podwójną rolę. Po pierwsze, materialne cząsteczki elementów służą utrzymywaniu ciała. Po drugie, elektromagnetyczny fluid, naładowany ideą lub koncepcją, poprowadzi elektromagnetyczne powietrze zabarwione ideą poza krwioobieg, poprzez matrycę astralną do ciała astralnego, a stamtąd do nieśmiertelnego ducha poprzez matrycę mentalną.

Z magicznego punktu widzenia jest to rozwiązanie tajemnicy oddychania. Wiele duchowych szkół filozoficznych, na przykład system hatha joga, korzysta ze świadomego oddychania i podaje na to instrukcje nie znając samej procedury. Niektóre z tych ćwiczeń oddechowych są skrajne i, w rezultacie, wielu uczniów doznaje uszczerbku na zdrowiu. Ma to miejsce, kiedy ćwiczenia oddechowe wykonywane są bez pomocy doświadczonego nauczyciela (guru). Dość często pojawia się sytuacja, w której niedoświadczona osoba zwiedziona jest obietnicą szybkich rezultatów w zdobywaniu mocy okultystycznych. W rzeczywistości można to osiągnąć znacznie szybciej poprzez uniwersalny system wtajemniczenia prezentowany w tej książce.

Zatem ilość wdychanego powietrza nie jest tak ważna jak jego jakość w odniesieniu do idei, którą umieszcza się w substancji powietrza. Z tego powodu nie jest konieczne ani wskazane, aby przeładowywać płuca powietrzem i niepotrzebnie je w ten sposób przemęczać. Zamiast tego, wykonuj ćwiczenia oddechowe powoli i spokojnie, bez pośpiechu.

Ułóż się wygodnie, leżąc na łóżku bądź siedząc w wygodnym fotelu. Zrelaksuj całe ciało i oddychaj przez nos. Wyobraź sobie, że razem z powietrzem wdychasz zdrowie, wyciszenie, wewnętrzny spokój, sukces⁸ bądź cokolwiek, co chcesz osiągnąć w pierwszej kolejności⁹, i że przechodzi to do całego ciała poprzez twoje płuca i krew. Obraz idei musi być tak intensywny, by wdychane przez ciebie powietrze było tak bardzo zaimpregnowane twoim życzeniem, jakby stało się już ono rzeczywistością. Podczas tego ćwiczenia nie może pojawić się najmniejsze powątpiewanie.

⁸ Nie chodzi tutaj o „materialny” sukces, ale o sukces w ćwiczeniach własnego rozwoju – przyp. tłum.

⁹ Te cztery właściwości są ważną częścią podstawy dla późniejszych ćwiczeń. Powinno się je wykonywać w podanej tutaj kolejności, po jednej właściwości na raz, aż uczeń będzie czuł, że osiągnął swój cel podczas tego ćwiczenia – przyp. tłum.

Aby uniknąć znużenia, wystarczy rozpocząć od siedmiu oddechów rano i siedmiu wieczorem. W zależności od swoich zdolności, stopniowo zwiększaj ilość oddechów. Bezpiecznie będzie zwiększać tę liczbę codziennie o jeden rano i jeden wieczorem. Kiedy wykonujesz te ćwiczenia, nie spiesz się ani nie przesadzaj, gdyż wszystko wymaga czasu. Nie zmieniaj jednego życzenia na drugie, dopóki to pierwsze nie spełni się całkowicie. Wysoce uzdolniony uczeń osiągnie sukces najwcześniej po siedmiu dniach. Wszystko zależy od podejścia i od siły wyobraźni. Niektórzy uczniowie mogą potrzebować kilku tygodni, aby zrealizować swoje życzenia, podczas gdy inni mogą potrzebować nawet miesięcy. Nawet sam rodzaj życzenia może w znacznym stopniu wpływać na okres czasu potrzebny na jego spełnienie. Dlatego zalecane jest, aby na początku życzenia nie były samolubne, lecz raczej powinny być wybierane z wymienionych powyżej, takich jak zdrowie, wyciszenie, wewnętrzny spokój i sukces. Kiedy wykonujesz ćwiczenia oddechowe, nie przekraczaj trzydziestu minut. Później powinno wystarczyć dziesięć minut rano i dziesięć wieczorem.

Świadome pobieranie pokarmów

To, czego się nauczyliśmy o oddychaniu, dotyczy również pobierania pokarmu dla naszego ciała. Zachodzą tutaj te same procesy elementowe co podczas oddychania, z tym wyjątkiem, że ich działanie jest mniej subtelne i bardziej fizyczne. Życzenia zaimpregnowane w jedzeniu mają znaczny wpływ na płaszczyznę materialną, gdyż są wystawione na najbardziej materialne emanacje elementów. Mag powinien zatem brać to pod uwagę, jeśli chce osiągnąć coś w zakresie swojego ciała lub innych materialnych życzeń.

Przy każdym posiłku, jedzenie, które masz za chwilę zjeść, postaw bezpośrednio przed sobą. Możliwie najsilniejszym wyobrażeniem koncentruj się na myśli, że twoje życzenie urzeczywistnia się w jedzeniu tak skutecznie, jakby było już rzeczywistością. Jeśli będziesz sam, gdzie nikt ci nie przeszkadza i nikt cię nie ogląda, przytrzymaj ręce nad jedzeniem i pobłogosław je. Jeśli nie masz takiej możliwości, zaimpregnuj przynajmniej swoim życzeniem jedzenie, które spożywasz. Możesz przy tym również zamknąć oczy. Może to wyglądać jakbyś odmawiał modlitwę przed posiłkiem, co w zasadzie czynisz. Potem zjedz posiłek powoli, lecz świadomie, z wewnętrznym przekonaniem, że twoje życzenie przechodzi razem z jedzeniem do całego ciała, w każdy najdrobniejszy nerw. Pobieranie jedzenia musi być dla ciebie świętym aktem, podobnym do Komunii w Chrześcijaństwie.

Dla magicznego rozwoju niekorzystne jest zatem jedzenie w pośpiechu. Dla magicznej impregnacji życzeń dobre są wszystkie rodzaje jedzenia i napojów. Zawsze jednak zjedz i wypij wszystko, co zaimpregnowałeś; nic nie powinno pozostać. Nigdy nie czytaj podczas jedzenia. Ten zły nawyk dotyczy niestety wielu ludzi. Podczas posiłku niewskazana jest również rozmowa. Powinieneś jeść mając na uwadze jedynie podtrzymywanie swojego życzenia. Dodatkowo uważaj, by nie dodawać innego życzenia, zwłaszcza przeciwnego. Na przykład, jeśli do świadomego, magicznego oddychania masz życzenie zdrowia, to podczas posiłku nie możesz koncentrować się na życzeniu sukcesu. Najbardziej korzystne jest wyrażanie tego samego życzenia zarówno przy oddychaniu, jak i przy jedzeniu, aby uniknąć przeciwnych emanacji czy wibracji w swoim ciele. Pamiętaj o przysłowiu: „Łapiąc dwie sroki za ogon, nie złapiesz żadnej”.

Ten, kto w świadomym pobieraniu pokarmu weźmie za przykład tajemnicę Eucharystii, odnajdzie tutaj do niej analogię. Uchwyci on prawdziwe i pierwotne znaczenie słów Chrystusa: „Jedzcie i pijcie, to jest ciało i krew moja”.

Magia wody

Woda odgrywa jedną z najważniejszych ról nie tylko w naszym codziennym życiu, będąc absolutnie niezbędną do picia, przygotowywania jedzenia, mycia, wytwarzania pary w fabrykach etc., lecz również w naszym magicznym rozwoju. Element wody jest ogromnie ważnym czynnikiem. W teoretycznej części zostało już wspomniane, że magnetyzm, czyli siła przyciągania, jest związana z elementem wody. Właśnie tę właściwość będziemy wykorzystywać w naszym rozwoju. We wszystkich książkach zajmujących się leczniczym magnetyzmem, emanacją odu etc., przeczytasz, że woda może być namagnetyzowana czy też naładowana odem. Jednak bardzo mało wiadomo na temat tego, w jaki sposób zwiększyć tę właściwość albo jak można ją wykorzystać w inny sposób. Nie tylko woda, lecz wszystkie płyny posiadają specyficzną właściwość przyciągania, co w połączeniu z kurczliwością powoduje, iż mają one zdolność do zatrzymywania wpływów, dobrych i złych.

Możemy zatem uważać element wody, a zwłaszcza jego fizyczną odmianę, za akumulator. Im zimniejsza woda, tym większa jej zdolność kumulowania. Woda osiąga największą wchłanianalność w temperaturze $+4^{\circ}\text{C}$, kiedy ma największy ciężar właściwy.

Ten fakt nie ma zbyt wielkiego znaczenia, gdyż różnice stopnia wchłanianalności wody (czy innych płynów) do 6°C są tak niewielkie i tak trudno dostrzegalne, że jedynie dobrze wykształcony mag będzie w stanie je zauważyć.

Jeśli poprzez podgrzanie woda stanie się letnia, jej wchłanianalność gwałtownie zanika. W temperaturze $36-37^{\circ}\text{C}$ woda staje się dla magnetyzmu neutralna.

Uwaga! Mamy tutaj do czynienia z konkretnymi właściwościami siły przyciągania, będącej rezultatem interakcji elementów, i jej praktycznym znaczeniem w odniesieniu do magnetyzmu.

Impregnacja życzeniem (poprzez pierwiastek akashy obecny w każdej substancji, również i w wodzie) może być dokonywana na każdym obiekcie i przy każdej temperaturze. Kawałek chleba, gorąca zupa czy kubek kawy bądź herbaty może zostać magicznie naładowany. Ten rodzaj ładowania nie zależy od zdolności kumulacyjnej elementu wody, lecz dokonywany jest poprzez pierwiastek przyczynowy, piątą siłę elementową, i działa poprzez elektromagnetyczny fluid odpowiednich elementów. Zwrócenie uwagi na tę różnicę jest ważne dla uniknięcia błędów.

Całkiem niemożliwe jest na przykład namagnetyzowanie talerza gorącej zupy, gdyż kumulacyjna siła elementu wody równoważona jest przez ekspansję ciepła obecnego w wodzie, jeśli wzrośnie ono ponad 37°C . Można jednak tę zupę zaimpregnować danym życzeniem.

Zajmijmy się teraz praktyką magii wody. Od teraz, ilekroć będziesz myć ręce, koncentruj się intensywnie na tym, że nie tylko zmywasz brud ze swojego ciała, lecz również nieczystości ze

swojej duszy. Myśl, że oczyszczasz się z chorób, problemów, braku satysfakcji czy porażek i że przenosisz je na wodę. Ilekroć jest to możliwe, myj się pod bieżącą wodą, aby brudna woda od razu odpływała, i koncentruj się na myśli, że twoje słabości odpływają razem z wodą.

Jeśli do dyspozycji masz jedynie miednicę, to nie zapomnij o natychmiastowym wylaniu użytej wody, aby nikt nie wszedł z nią w kontakt.

Możesz również na chwilę zanurzyć swoje dłonie w zimnej wodzie i koncentrować się na myśli, że magnetyczno-astralna siła przyciągania wyciąga z twojego ciała i duszy wszelkie słabości.

Bądź całkowicie przekonany, że wszystkie wady przechodzą do wody. Po krótkim czasie będziesz zaskoczony efektem tego ćwiczenia. Ta woda również powinna być wylana natychmiast po użyciu. Ćwiczenie to jest nadzwyczaj skuteczne, jeśli wykonuje się je latem w rzece, gdzie możesz zanurzyć całe ciało (oczywiście z wyjątkiem głowy).

Możesz to ćwiczenie wykonywać również w odwrotny sposób – najpierw magnetyzując bądź impregnując wodę życzeniem. Musisz być przekonany, że poprzez mycie się tą wodą, jej moc przechodzi na twoje ciało i twoje życzenie się spełnia.

Jeśli ktoś ma wystarczająco dużo czasu, może te ćwiczenia wykonywać jedno po drugim. Najpierw przenosząc wszystkie negatywne cechy na wodę (bieżącą lub w oddzielnym naczyniu), a potem myjąc się wodą zaimpregnowaną życzeniem. Zmywając negatywne cechy, możesz używać mydła.

Kobiety, poza tymi dwoma wspomnianymi możliwościami, mają również trzecią: mogą koncentrować swój magnetyzm na tym, że woda znacznie odmładza, odświeża, uelastycznia i przez to uatrakcyjnia wygląd ich twarzy i cery. Zalecane jest więc nie tylko mycie twarzy, lecz również zanurzanie jej w wodzie na kilka sekund. Powtarzaj to co najmniej siedem razy w trakcie jednej sesji. Możesz też do tej wody dodać odrobinę boraksu.

Mag ma jeszcze jedną możliwość, której nie można przeoczyć. Jest to „magnetyczna kąpiel oczu”. Z rana mag zanurza swoją twarz w przygotowanej poprzedniego dnia wodzie (używając odpowiedniego naczynia) i otwiera w niej oczy. Przewraca wtedy oczyma równo siedem razy. Na początku oczy będą piekły, lecz jest to przejściowe; przyzwyczajają się one do tego ćwiczenia.

Jeśli masz słaby wzrok, dodaj do wody odrobinę ziela świetlika (*Euphrasia Officinalis*). Kąpiele oczu sprawiają, że oczy są bardziej odporne na zmiany pogodowe, wzmacniają postrzeganie, poprawiają słaby wzrok, a oczy stają się czyste i lśniące. Nie zapomnij odpowiednio namagnetyzować wody przeznaczonej na ten cel i zaimpregnować jej swoim życzeniem.

Zaawansowani uczniowie, którzy ćwiczą jasnowidzenie, mogą tym ćwiczeniem zwiększyć swoje zdolności jasnowidcze.

To ćwiczenie kończy fizyczny rozwój i kształcenie ludzkiego ciała w kroku pierwszym.

Podsumowanie ćwiczeń kroku I

I. Magiczne kształcenie ducha

1. Obserwacja myśli
2. Dyscyplina myśli
3. Opanowanie myśli

Ad 1: Obserwacja myśli - ćwiczenie dwa razy dziennie od pięciu do dziesięciu minut.

Ad 2: Dyscyplina myśli - unikanie konkretnych myśli, które powstają. Utrzymywanie wybranej myśli.

Ad 3: Ćwiczenie pustki umysłu. Prowadzenie dziennika magicznego. Samokrytycyzm. Planowanie biegów myśli na następny dzień lub na nadchodzący tydzień.

II. Magiczne kształcenie duszy

1. Introspekcja, czyli samopoznanie
2. Przygotowanie zwierciadeł duszy (białego i czarnego) w odniesieniu do elementów na trzech płaszczyznach ich działania.

III. Magiczne kształcenie ciała fizycznego

1. Przyjęcie normalnego i zrównoważonego stylu życia jako nawyk.
2. Poranne ćwiczenia.
3. Świadome oddychanie
4. Świadome jedzenie (tajemnica Eucharystii)
5. Magia wody

Na każde z tych ćwiczeń powinniśmy przeznaczyć od czternastu dni do miesiąca. Ten przedział czasu przeznaczony jest dla osób, które już wcześniej praktykowały medytację i koncentrację. Uczniowie, którzy nie mają doświadczenia w Hermetyzmie, będą prawdopodobnie potrzebowali więcej czasu i muszą przedłużyć okres ćwiczeń w zależności od własnych potrzeb. Sukces zależy od indywidualności ucznia. Przejście do następnego kroku bez wcześniejszego opanowania, czyli poprawnego ukończenia obecnego kroku, mija się z celem.¹⁰

Koniec kroku I

¹⁰ Pełne ukończenie pierwszego kroku może zająć wiele miesięcy. Nie powinno to zniechęcać osób dążących do wtajemniczenia, gdyż rozwój duchowy jest bardzo indywidualną sprawą. Tak długi okres czasu wymagany do ukończenia tego kroku jest zazwyczaj skutkiem braku teoretycznej wiedzy. Teoria powinna być czytana wiele razy, aż stanie się mentalną własnością ucznia. Również wszystkie instrukcje powinny być wykonywane precyzyjnie, a ćwiczenia nie powinny być przerywane, gdyż uczeń będzie się wtedy uwsteczniał – przyp. tłum.

Krok II

Autosugestia, czyli tajemnica podświadomości

Zanim zacznę opisywać poszczególne ćwiczenia tego kroku, chciałbym wyjaśnić tajemnicę podświadomości i jej praktyczne znaczenie. Tak jak normalna świadomość ma swoje siedlisko w duszy i aktywowana jest przez *cerebrum* [główną część mózgu], umiejscowione w głowie, tak samo podświadomość jest właściwością duszy i umiejscowiona jest w *cerebellum* [mózdżku], z tyłu głowy. Mając na uwadze praktyczne używanie magii, przyjrzymy się psychologicznym funkcjom *cerebellum*, czyli podświadomości.

Każdy człowiek, który jest świadom swych pięciu zmysłów, może być uważany za normalnego. Innymi słowy, jego sfera normalnej świadomości jest nietknięta. Oznacza to, że taka osoba ma zdolność ciągłego używania funkcji swojej normalnej świadomości. Nasze badania potwierdziły, że we wszechświecie, a tym samym w człowieku, nie ma takiej siły, która by nie miała swojego przeciwieństwa. Możemy zatem uważać podświadomość za przeciwieństwo normalnej świadomości. To, co nasza świadomość pojmuje poprzez myślenie, czucie, wolę, pamięć, rozumowanie i intelekt, w podświadomości odzwierciedlane jest w sposób przeciwny. Z praktycznego punktu widzenia, naszą podświadomość można uznać za naszego przeciwnika.

Bodziec czy impuls do wszystkiego, co dla nas niepożądane, jak nasze pasje, wady i słabości, wywodzi się z tej sfery świadomości. Zadaniem ucznia podczas introspekcji jest rozszyfrować działanie swojej podświadomości w odniesieniu do klucza elementów, czyli czterobiegunowego magnesu. Jest to warte dużego wysiłku, gdyż poprzez własne kontemplacje i medytacje uczeń osiągnie pełne zaufanie do siebie.

Podświadomość jest bodźcem do wszystkiego, czego sobie nie życzymy. Nauczmy się przekształcać ten antagonistyczny aspekt naszego ego, by nie tylko był nieszkodliwy, lecz wręcz aby pomagał nam realizować nasze własne cele. W materialnym świecie podświadomość, aby się urzeczywistniać, potrzebuje czasu i przestrzeni – dwóch podstawowych praw, które muszą posiadać wszystkie rzeczy, żeby być przeniesionymi ze sfery przyczynowej do rzeczywistości.

Kiedy z podświadomości usuniemy czas i przestrzeń, wtedy ta przeciwna polaryzacja przestaje wywierać na nas swój wpływ - w konsekwencji jesteśmy w stanie poprzez podświadomość zrealizować wszystkie swoje życzenia. Kluczem do praktycznego zastosowania autosugestii jest nagłe odłączenie podświadomości.

Jeśli na przykład chcemy na naszej podświadomości odcisnąć ideę, że jutro, czy też w innym czasie, nie poddamy się jakiejś pasji, jak palenie czy picie alkoholu, to podświadomość będzie miała wystarczająco dużo czasu, aby ustawić na naszej drodze bezpośrednie lub pośrednie przeszkody. W większości takich przypadków, zwłaszcza jeśli nasza siła woli jest nierozwinięta i słaba, podświadomości prawie zawsze uda się nas zaskoczyć i pokonać. Z drugiej strony, jeśli impregnując podświadomość życzeniem, wykluczmy z niej koncepcje czasu i przestrzeni, to będzie oddziaływał na nas jedynie jej pozytywny biegun, który razem z naszą normalną świadomością sprawi, że impregnowanie życzeniem powinno odnieść oczekiwany sukces. Ta wiedza i możliwości z nią związane mają największą wagę dla magicznego rozwoju i tym samym należy je zawsze brać pod uwagę przy ćwiczeniu autosugestii.

Zwrot, jaki wybierasz dla autosugestii, musi być zawsze wyrażony w czasie teraźniejszym, w formie imperatywnej. Nie powinieneś mówić: „Rzucę picie / palenie / cokolwiek”. Prawidłową formą jest: „Jestem niepalący; jestem niepijący” bądź też „Nie lubię palić / pić”¹¹ itp., w zależności od tego, co chcesz sugerować w pozytywnym lub negatywnym znaczeniu¹². Kluczem do autosugestii jest forma danego zwrotu. Musisz zawsze rozważać to w każdym aspekcie, jeśli chcesz wykonywać autosugestię poprzez podświadomość.

Nocą, kiedy człowiek śpi, jego podświadomość działa najskuteczniej i najgłębiej. Podczas snu aktywność normalnej świadomości jest zawieszana, a w jej miejsce działa podświadomość. Zatem najbardziej receptywnym czasem dla przyjmowania wyrażen autosugestywnych jest moment, kiedy senne ciało odpoczywa w łóżku, tj. tuż przed zaśnięciem jak i zaraz po obudzeniu się, kiedy człowiek jest jeszcze w połowie rozbudzony. Nie znaczy to, że inny moment jest dla autosugestii niewłaściwy - te dwa są najbardziej odpowiednie z powodu największej receptywności podświadomości. Wiedząc o tym, mag nigdy nie pozwala sobie zasnąć z negatywnymi emocjami, takimi jak złość, smutek, zmartwienie, które mają niekorzystny wpływ na jego podświadomość, która po zaśnięciu nad tym pracuje. Pamiętaj zatem, aby zawsze zasypiać, mając pogodne i harmonijne myśli o sukcesie, zdrowiu i przyjemnych uczuciach.

Zanim zaczniesz ćwiczyć autosugestię, przygotuj mały łańcuszek czterdziestu koralików. Sznurek z supełkami wystarczy. Dzięki niemu unikniesz liczenia i odwracania uwagi, kiedy w kółko będziesz powtarzał wyrażenie sugestywne. Może to służyć również jako pomoc w liczeniu wszelkich rozkojarzeń zachodzących podczas ćwiczeń koncentracji i medytacji. Wystarczy, że przesuniesz jeden koralik czy węzeł przy każdym rozkojarzeniu.

Ćwiczenie autosugestii jest naprawdę bardzo proste. Najpierw z życzenia, jakie chcesz spełnić, stwórz krótkie zdanie w czasie teraźniejszym w formie nakazującej. Na przykład: „Czuję się z dnia na dzień lepiej”; „Jestem niepalący / niepijący”; „Jestem zdrowy, zadowolony, szczęśliwy”. Teraz możemy już przystąpić do właściwej praktyki.

Rozpocznij to ćwiczenie tuż przed zaśnięciem. Weź koraliki / supełki do ręki i powtarzaj to zdanie, czyli wyrażenie sugestywne niskim głosem - możesz też szeptać lub wymawiać je w myślach. Wybierz jeden z tych sposobów w zależności od swojej preferencji lub danych okoliczności. Za każdym powtórzeniem przesuwaj palcami jeden koralik. Kiedy osiągniesz koniec sznurka, wiesz, że powtórzyłeś to zdanie czterdzieści razy.

Przy tej praktyce ważne jest, by wyobrażać czy wizualizować plastycznie fakt, iż twoje życzenie stało się już rzeczywistością, musisz być o tym w pełni przekonany. Jeśli po ukończeniu ćwiczenia nie jesteś zmęczony, to zajmij się myślą, że twoje życzenie już się spełniło, i utrzymuj tę myśl, aż z nią zaśniesz. Zawsze powinieneś starać się, aby przenieść życzenie ze stanu obudzenia do stanu snu. Jeśli zaśniesz, powtarzając życzenie, zanim dojdiesz do czterdziestego koralika, to cel tego ćwiczenia mimo wszystko zostanie w pełni osiągnięty.

¹¹ Należy zauważyć, że nie wszystkie podawane przez Bardona przykłady są zgodne z prezentowaną przez niego teorią. Ma to zapewne na celu zachęcić adepta do własnej eksperymentacji w doborze formuł autosugestywnych. - przyp. tłum.

¹² Chodzi tutaj o nabywanie cech pozytywnych i eliminowanie negatywnych – przyp. tłum.

Rankiem, kiedy nie jesteś jeszcze w pełni obudzony i masz trochę czasu do dyspozycji, to powinieneś sięgnąć po koraliki i jeszcze raz powtórzyć ćwiczenie. Niektórzy ludzie, z różnych powodów, budzą się kilka razy w ciągu nocy. Mogą oni w takich momentach powtarzać to ćwiczenie, co sprawi, że spełnią oni swoje życzenia szybciej.

Teraz pojawia się pytanie: jaki rodzaj życzeń może zostać spełniony przy pomocy autosugestii? Przede wszystkim można spełnić każde życzenie dotyczące umysłu, duszy i ciała, np.: uszlachetnienie charakteru, pozbycie się złych cech, słabości, dysharmonii, przywrócenie zdrowia, usunięcie lub nabycie różnych zachowań, rozwój umiejętności etc. Życzenia nie mające nic wspólnego z osobowością, jak np. wygranie na loterii, nigdy nie zostaną spełnione w ten sposób.

Nie zmieniaj jednego życzenia na drugie, dopóki nie jesteś w pełni usatysfakcjonowany wynikami pierwszego. Osoby, które praktykują te ćwiczenia poważnie i systematycznie, szybko przekonają się o korzystnym wpływie autosugestii i będą korzystać z tej metody przez resztę swojego życia.

Magiczne kształcenie ducha

W pierwszym kroku magicznego kształcenia ducha nauczyliśmy się kontrolować i opanowywać własne myśli. Teraz przejdziemy do nauki zwiększania zdolności mentalnej koncentracji, aby umocnić siłę woli.

Umieść przed sobą kilka przedmiotów, np. nóż, widelec, ołówek, pudełko zapalek, i utkwij w nich wzrok na jakiś czas. Spróbuj zapamiętać dokładnie ich kształty i kolory. Następnie zamknij oczy i spróbuj wyobrazić sobie plastycznie konkretny obiekt, dokładnie w tej samej postaci, jaką rzeczywiście on posiada. Jeśli obiekt zniknie z twojej wyobraźni, spróbuj go z powrotem przywołać. Na początku ten eksperyment będzie się udawał jedynie przez kilka sekund, lecz jeśli wytrwasz i będziesz powtarzał to ćwiczenie, obiekt będzie pojawiał się coraz wyraźniej, a jego zniknięcia będą rzadsze z ćwiczenia na ćwiczenie. Nie zniechęcaj się początkowymi porażkami, a jeśli poczujesz się zmęczony, zmień obiekt na inny. Na początku nie ćwicz dłużej niż dziesięć minut, lecz po jakimś czasie możesz wydłużać to ćwiczenie po trosze aż do trzydziestu minut. Aby kontrolować rozkojarzenia możesz użyć koralików lub supełków opisanych w rozdziale dotyczącym autosugestii. Przy każdym rozkojarzeniu przesuвай jeden koralik. Dzięki temu będziesz w stanie określić, jak wiele rozkojarzeń miało miejsce podczas ćwiczenia. Ćwiczenie jest zakończone, jeśli potrafisz utrzymać jeden obiekt przez pięć minut bez żadnych przerw.

Gdy już to osiągniesz, możesz przejść do wyobrażania obiektu przy otwartych oczach. Tutaj obiekt powinien sprawiać wrażenie zawieszonego w powietrzu i powinien być widoczny w tak plastycznym kształcie, aby zdawał się być namacalnym. Poza wyobrażanym obiektem nie możesz zwracać uwagi na widziane otoczenie. Sprawdzaj (kontroluj) rozkojarzenia przy pomocy koralików. Jeśli uda ci się utrzymać jakikolwiek obiekt plastycznie zawieszonym w powietrzu przez pięć minut bez najmniejszego problemu, to ćwiczenie to jest zakończone.

Po ćwiczeniach koncentracji wizualnej, zajmijmy się koncentracją słuchową. Na początku pewną rolę musi odegrać kreatywna wyobraźnia. Tak naprawdę nie można powiedzieć: „wyobraź sobie tykanie zegara”, gdyż koncepcja wyobraźni generalnie dotyczy reprezentacji

wizualnej, czego nie można powiedzieć o ćwiczeniach słuchowych. Dla lepszego zrozumienia powinniśmy powiedzieć: „wyobraź sobie, że słyszysz tykanie zegara”. Zastosujemy więc ten właśnie zwrot.

Teraz wyobraź sobie, że słyszysz tykanie zegara na ścianie. Na początku uda ci się to jedynie przez kilka sekund, tak samo jak i w poprzednich ćwiczeniach. Lecz nie ustając w ćwiczeniach, będziesz w stanie słyszeć dźwięk coraz wyraźniej. Koraliki tutaj również będą przydatne dla liczenia rozkojarzeń. Następnie spróbuj słyszeć tykanie zegarka na rękę lub odgłos dzwonów w różnych tonacjach. Możesz również przeprowadzać inne eksperymenty koncentracji słuchowej, jak np.: brzmienie gongu, różne odgłosy młotów, pukania, drapania, szorowania, odgłos uderzenia pioruna, lekki szum wiatru wzmagający się do szalejącej burzy, melodie grane na skrzypcach, fortepianie czy innych instrumentach. Kiedy wykonujesz te ćwiczenia, najważniejszą rzeczą jest utrzymywanie się w granicach koncentracji słuchowej, nie pozwalając na wyobrażenia obrazowe. Jeśli takie wyobrażenia się pojawiają, natychmiast je odsuń. Brzmienie dzwonu nigdy nie może wywoływać wyobrażenia samego dzwonu. To ćwiczenie jest zakończone, kiedy jesteś w stanie utrzymywać wyobrażenie słuchowe przez pięć minut.

Kolejnym ćwiczeniem jest koncentracja czuciowa. Spróbuj wytworzyć uczucie zimna, ciepła, ciężkości, lekkości, głodu, pragnienia i zmęczenia, i utrzymywać to odczucie przez co najmniej pięć minut, bez nawet najmniejszego wyobrażenia wizualnego czy słuchowego. Jeśli posiadasz zdolność koncentracji w takim stopniu, że jesteś w stanie stworzyć i trwale utrzymywać każde odczucie, możesz przejść do następnego ćwiczenia.

Teraz rzućmy trochę światła na koncentrację węchową. Wyobraź sobie, że wąchasz zapach różnych kwiatów, jak róże, lilie, fiołki czy innych woni, i utrzymuj te wyobrażenia, nie pozwalając na pojawienie się wyobrażenia obrazu danego kwiatu. Spróbuj też praktykować z różnego rodzaju nieprzyjemnymi zapachami. Ćwicz ten rodzaj koncentracji, aż będziesz w stanie stworzyć wyobrażenie jakiegokolwiek zapachu i utrzymać je przez co najmniej pięć minut.

Ostatnie ćwiczenie dotyczy koncentracji smaku. Musisz koncentrować się na smaku bez myślenia o jakimkolwiek jedzeniu, piciu i bez jego wyobrażania. Zacznij od najbardziej wyrazistych smaków, jak słodki, gorzki, kwaśny i słony. Kiedy już osiągniesz odpowiednią biegłość w powyższych smakach, możesz eksperymentować ze smakami dowolnych przypraw. Jeśli uda ci się stworzyć wrażenie wybranego smaku i utrzymać je przez co najmniej pięć minut, cel tego ćwiczenia jest spełniony.

Niektórzy uczniowie odkrywają, że jedno z tych ćwiczeń są dla nich łatwiejsze, a inne są trudniejsze. Ukazuje to, że funkcje mózgu dotyczące danego zmysłu były zaniedbywane lub niewłaściwie rozwijane. Większość systemów zwraca uwagę na jedną, dwie bądź, w najlepszym przypadku, trzy funkcje. Ćwiczenia koncentracji wykonywane ze wszystkimi pięcioma zmysłami umacniają twój umysł i siłę woli. Uczysz się nie tylko jak kontrolować wszystkie pięć zmysłów, lecz również jak je dalej rozwijać i w pełni nad nimi panować. Dla magicznego rozwoju są to ćwiczenia najwyższej wagi i nigdy nie powinny być zaniedbywane.

Magiczne kształcenie duszy

W pierwszym kroku magicznego kształcenia duszy uczeń dowiedział się, jak praktykować introspekcję. Odnosił swoje dobre i złe cechy w odniesieniu do czterech elementów i podzielił je na trzy grupy. W ten sposób utworzył dwa zwierciadła duszy, dobre (białe) i złe (czarne). Reprezentują one jego charakter psychiczny, czyli astralny. Badając te zapiski, uczeń musi odkryć, które siły elementów są w nim dominujące zarówno dla dobrej, jak i złej strony, i musi on za wszelką cenę dążyć do stworzenia równowagi wpływu elementów. Bez równowagi elementów w ciele astralnym, czyli w duszy, magiczny wzrost czy rozwój nie będzie możliwy.

Co za tym idzie, w tym kroku musimy stworzyć psychiczną równowagę. Jeśli początkujący mag posiada wystarczającą ilość siły woli, może przejść do opanowywania pasji czy cech, które wywierają na niego największy wpływ. Jeśli nie posiada on wystarczająco silnej woli, może zacząć z drugiej strony, równoważąc najpierw swoje mniejsze słabości i walcząc z coraz to większymi wadami i słabościami, kawałek po kawałku, aż uzyska nad nimi kontrolę. Uczeń ma trzy możliwości opanowywania swoich pasji:

1. Systematyczne stosowanie autosugestii, które było wcześniej opisane.
2. Przekształcanie pasji w przeciwne wartości poprzez autosugestię lub poprzez częste medytacje nad nimi i ciągłe zapewnianie siebie o dobrych wartościach.
3. Uwaga i wola. Używając tej metody, nie pozwolisz na wyzwolenie się pasji, zwalczając ją w zarodku. Jest to najtrudniejsza metoda i jest odpowiednia tylko dla ludzi o odpowiednio silnej woli lub chcących uzyskać siłę woli poprzez zwalczanie swych pasji.

Jeśli uczeń ma wystarczająco dużo czasu i chce jak najszybciej posuwać się w swoim rozwoju, to może używać wszystkich trzech metod na raz. Najlepiej jest kierować wszystkie metody na jeden cel, np. świadome jedzenie, magię wody itd. Wtedy sukces przyjdzie szybko.

Celem tego kroku jest osiągnięcie równowagi elementów w duszy. Uczeń powinien zatem szybko i pewnie pozbyć się tych pasji, które najbardziej powstrzymują go przed odniesieniem sukcesu w sztuce magii. Pod żadnym pozorem nie powinien on zaczynać ćwiczeń z następnych kroków, zanim całkowicie nie opanuje w pełni ćwiczeń kroku drugiego, zwłaszcza równoważenia elementów. Przez cały czas należy dążyć do uszlachetniania swojego charakteru, lecz na tym poziomie muszą być wyeliminowane te złe wartości, które najbardziej hamują rozwój.

Magiczne kształcenie ciała fizycznego

Ćwiczenia magicznego kształcenia ciała fizycznego z kroku pierwszego, takie jak: mycie się codziennie zimną wodą, wycieranie się szorstkim ręcznikiem, szczotkowanie ciała od głowy do stóp, ćwiczenia fizyczne, poranna gimnastyka, magia wody, świadome jedzenie etc., mają być kontynuowane i muszą stać się codziennym nawykiem. Trening ciała w drugim kroku zmienia ćwiczenia oddechowe. W poprzednim kroku nauczyliśmy się oddychać świadomie i przenosić życzenie wdychane razem z powietrzem (poprzez pierwiastek Akashy), poprzez płuca, do krwioobiegu. W tym rozdziale opiszę świadome oddychanie porami skóry naszego ciała.

Nasza skóra spełnia dwie funkcje, tj. oddychanie i eliminowanie (wydalanie). Zatem można uważać skórę jako drugi zestaw płuc i nerek. Każdy powinien teraz rozumieć, dla jakich ważnych powodów zalecane było szczotkowanie, nacieranie, mycie zimną wodą i wszystkie inne czynności. Przede wszystkim miało to na celu całkowicie oczyścić nasze płuca i częściowo nasze nerki oraz pobudzać pory do większej aktywności. Nie wymaga tłumaczenia, jak korzystne jest to dla zdrowia. Z magicznego punktu widzenia, świadome oddychanie porami ciała jest dla nas wielce ważne, więc od razu przechodzimy do praktyki.

Usiądź wygodnie w fotelu lub połóż się na kanapie bądź łóżku i zrelaksuj wszystkie mięśnie. Myśl, że z każdym wdechem oddychają nie tylko płuca, lecz również całe ciało. Bądź w pełni przekonany, że razem z płucami, również każdy pojedynczy por twojego ciała otrzymuje siłę witalną i dostarcza jej ciału. Powinieneś czuć się jak sucha gąbka, która zanurzona w wodzie chciwie ją wchłania. Podczas wdechu musisz czuć dokładnie to samo. W ten sposób siła witalna przechodzi z pierwiastka eteru i z twojego otoczenia do ciebie. To przechodzenie siły witalnej przez pory każda osoba będzie odczuwała w inny sposób, w zależności od charakteru. Kiedy jesteś w stanie, dzięki powtarzaniu tego ćwiczenia, robić równoczesny wdech poprzez płuca i całe ciało, to użyj tego w metodzie oddychania życzeniem, tj. oddychaniem zdrowiem, sukcesem, spokojem, opanowywaniem pasji, czy inną, potrzebną rzeczą. Spełnienie się twojego życzenia (które musi być ułożone w czasie teraźniejszym i w formie nakazu) jest przyjmowane nie tylko przez płuca i krwiobieg, lecz również przez całe ciało. Kiedy osiągniesz biegłość w tym ćwiczeniu, możesz wpływać magicznie również na wydech. Przy każdym wydechu możesz wyobrażać sobie, że eliminujesz przeciwieństwo swojego życzenia, takie jak: słabości, wady, zmartwienia etc. Kiedy już uda ci się robić wdech i wydech płucami i całym ciałem, ćwiczenie jest zakończone.

Następne ćwiczenie dotyczy kontroli nad ciałem. Sztuką jest spokojne i wygodne siedzenie i trzeba się tego nauczyć. Usiądź na krześle w taki sposób, aby kręgosłup był wyprostowany. Na początku możesz opierać się o oparcie krzesła. Trzymaj stopy razem, aby tworzyły kąt prosty z kolanami. Siedź w rozluźnieniu, bez napinania mięśni, a ręce połóż na udach. Nastaw budzik, aby zadzwonił po pięciu minutach. Teraz zamknij oczy i obserwuj całe swoje ciało. Na początku zauważysz, że mięśnie stają się niespokojne z powodu impulsów nerwowych. Całą swoją siłą zmusz się do wytrwania w tym spokojnym siedzeniu. Chociaż to ćwiczenie zdaje się łatwe, jest ono trudne dla początkujących. Jeśli kolana ciągle mają tendencję do rozchodzenia się, możesz na początku związać je sznurkiem. Jeśli jesteś w stanie siedzieć bez żadnego drgnięcia i wysiłku przez pięć minut, to każde następne ćwiczenie wydłużaj o minutę. Jeśli uda ci się usiedzieć spokojnie, wygodnie i bez żadnego problemu przez trzydzieści minut, wtedy ćwiczenie jest ukończone. Kiedy dojdiesz do tego miejsca ćwiczeń, to zauważysz, że żadna inna pozycja nie będzie dawała takiego odpoczynku i regeneracji jak ta.

Jeśli ktoś chce użyć ćwiczeń postawy ciała do celów rozwoju siły woli, to może przyjmować jakąkolwiek postawę, o ile jest w stanie siedzieć w niej wygodnie i spokojnie bez żadnych przeszkód przez pełną godzinę. Hinduskie nauki jogi polecają i opisują różne pozycje nazywane *asana*, twierdząc przy tym, że ich opanowanie daje również możliwość osiągnięcia różnych mocy okultystycznych. To, czy te moce są uwalniane poprzez asany same w sobie - to trudno powiedzieć.

Dla naszego własnego magicznego rozwoju potrzebujemy odpowiedniej postawy ciała (asany) - opisywana tutaj jest najprostsza, ale nie ma znaczenia, jaką wybierzemy. Ta postawa

służy do wyciszania ciała i zwiększania siły woli. Przede wszystkim duch i dusza potrzebują niezakłóconego działania ciała fizycznego; będzie to szczegółowo opisane w dalszych ćwiczeniach.

Każdy uczeń, który wykonując ćwiczenia pierwszego i drugiego kroku, staje się bardzo zmęczony, mentalnie i psychicznie, i często zasypia podczas ćwiczeń koncentracji i medytacji, powinien wykonywać te ćwiczenia we wspomnianej pozycji.

Uczeń powinien ćwiczyć ten rodzaj kontroli nad ciałem również w swoim codziennym życiu. Jeśli będzie uważnym obserwatorem, to zauważy wiele okazji do praktyki. Na przykład, jeśli czujesz się zmęczony, to zmusz się do zrobienia czegoś, niezależnie od tego czy miałoby to być jakieś hobby, czy krótki spacer. Jeśli jesteś głodny, poczekaj z posiłkiem pół godziny; jeśli chce ci się pić, nie pij od razu, lecz poczekaj chwilę. Jeśli zwykłeś wszystko robić w pośpiechu, zmusz się do wolniejszego tempa. Z drugiej strony, jeśli działasz powoli, ćwicz szybkie wykonywanie swoich czynności. Kontrolowanie i zmuszanie ciała oraz nerwów poprzez siłę woli pozostawione jest uznaniu ucznia.

Tu kończymy ćwiczenia kroku drugiego.

Podsumowanie ćwiczeń kroku II

I. Magiczne kształcenie ducha

1. Autosugestia, czyli odkrycie tajemnic podświadomości.
2. Ćwiczenia koncentracji:
 - a. wizualnej (optycznej),
 - b. słuchowej,
 - c. czuciowej,
 - d. węchowej,
 - e. smakowej.

Należy dalej wykonywać i pogłębiać ćwiczenie unikania myśli (pustki umysłu).

II. Magiczne kształcenie duszy

1. Magiczno-astralna równowaga w odniesieniu do elementów, transformacja, czyli uszlachetnianie charakteru:
 - a. poprzez zwalczanie negatywnych wartości lub kontrolowanie ich,
 - b. poprzez autosugestię,
 - c. poprzez przekształcanie, transformację w cechy przeciwne.

III. Magiczne kształcenie ciała fizycznego

- a. świadome oddychanie porami ciała,
- b. świadoma postawa ciała,
- c. kontrola ciała w codziennym życiu wedle uznania.

Przed zaśnięciem należy utrzymywać i zabierać w sen jedynie najpiękniejsze i najczystsze myśli.

Koniec kroku II.

Krok III

Wprowadzenie

Wiedza, odwaga, wola i milczenie są czterema filarami podstawy, na której spoczywa Świątynia Salomona, czyli mikrokosmos i makrokosmos, na których zbudowana jest święta nauka magii. Każdy mag musi posiadać te fundamentalne, związane z czterema elementami, atrybuty, jeżeli chce osiągnąć w tej świętej nauce to, co najwyższe i ostateczne.

Każdy może osiągnąć magiczną wiedzę poprzez pilną naukę, a opanowanie praw przywiedzie go, krok po kroku, do najwyższej mądrości.

Wola jest aspektem siły woli, który można nabyć dzięki nieustępliwości, cierpliwości i wytrwałości w świętej nauce, a zwłaszcza w jej praktycznym użyciu. Ci, którzy chcą nie tylko zaspokoić swoją ciekawość, lecz szczerze wejść na ścieżkę prowadzącą do najwyższych poziomów mądrości, muszą posiadać nieugiętą wolę.

Odwaga: ten, kto nie obawia się poświęceń ani przeszkód; kto jest obojętny na opinie innych ludzi; kto ciągle skupiony jest na celu, niezależnie od tego czy odnosi sukcesy, czy porażki - ten odkryje tajemnicę.

Milczenie: samochwała, który dużo mówi i eksponuje swoją mądrość, nigdy nie zostanie prawdziwym magiem. Prawdziwy mag nigdy nie będzie starał się być autorytetem; wręcz przeciwnie, uczyni on wszystko, by się nie zdemaskować. Milczenie jest siłą! Im bardziej milczysz o swoich praktykach, doświadczeniach i wiedzy bez odseparowywania się od innych ludzi, tym większa będzie nagroda od Najwyższego Źródła.

Ten, kto chce zdobyć wiedzę i mądrość, musi zrobić wszystko, aby nabyć te cztery wymienione fundamentalne wartości, gdyż bez nich nic nie osiągnie w świętej magii.

Teraz zaczynamy ćwiczenia kroku trzeciego.

Magiczne kształcenie ducha

W kroku II nauczyliśmy się praktykować koncentrację zmysłów. Ćwiczyliśmy każdy ze zmysłów poprzez ćwiczenia koncentracji. W tym kroku rozszerzymy naszą koncentrację, pracując już nie z jednym, a z dwoma lub trzema zmysłami równocześnie. Przytoczę kilka przykładów, z których kompetentny uczeń będzie w stanie opracować i rozwinąć swoje własne pole działania.

Wyobraź sobie zegar z ruchomym wahadłem wiszący na ścianie. Twoje wyobrażenie musi być tak kompletne, jak gdyby ten zegar naprawdę wisiał na ścianie. W tym samym czasie próbuj postrzegać tykanie tego zegara przy pomocy swojego zmysłu słuchu. Spróbuj utrzymać to podwójne wyobrażenie wzroku i słuchu przez pięć minut. Ponownie, na początku będzie ci się to udawało jedynie na kilka sekund, lecz przy częstym powtarzaniu, będziesz w stanie to udoskonalić i utrzymywać przez wymaganą długość czasu. Praktyka czyni mistrzem! Powtarzaj to ćwiczenie z podobnym obiektem, takim jak gong, gdzie nie tylko słyszysz jego brzmienie, lecz również widzisz osobę uderzającą w niego. Spróbuj wizualizować strumień i

szum wody lub pole żyta kołyszące się na lekkim wietrze, równocześnie słuchając szumu tego wiatru. Dla odmiany możesz również stosować własne eksperymenty, które będą wykorzystywać dwa zmysły, na przykład wzroku i czucia (zmysłu dotyku), czy nawet trzy. Wszystkie zmysły muszą być stymulowane i rozwijane koncentracją. Szczególną wagę należy przywiązać do zmysłu wzroku, słuchu i czucia, które w nauce magii, są najważniejsze dla jakiegokolwiek dalszego postępu ucznia na jego całej magicznej ścieżce. Zatem praktykuj pilnie każdego dnia. Gdy już jesteś w stanie utrzymać dwie lub trzy koncentracje zmysłowe na raz przez co najmniej pięć minut, to ćwiczenie jest zakończone.

Jeśli podczas ćwiczeń koncentracji doświadczysz zmęczenia, to natychmiast je zakończ i odłóż na bardziej dogodny czas, kiedy jesteś mentalnie bardziej rozbudzony. Wystrzegaj się zaśnięcia podczas ćwiczeń. Z doświadczenia wiemy, że najbardziej dogodnym na nie czasem są wczesne godziny poranne.

Kiedy już osiągniesz określony poziom koncentracji opisany powyżej i jesteś w stanie równocześnie stosować dwa lub trzy zmysły przez pięć minut, to możesz przejść do następnego ćwiczenia.

Ponownie, przyjmij wygodną pozycję, jaką stosujesz do wszystkich ćwiczeń koncentracji. Zamknij oczy i wizualizuj tak plastycznie, jak tylko możesz, obszar, który jest ci dobrze znany – wioskę, konkretne miejsce, dom, ogród, łąkę, wrzosowisko lub las. Utrzymaj tę wizualizację. Upewnij się, że utrzymujesz każdy szczegół, jak kolor, światło i formę. To, co wizualizujesz czy wyobrażasz sobie, musi być tak prawdziwe, jakbyś był osobiście obecny w tym konkretnym miejscu. Absolutnie nic nie powinno uciec twojej uwadze i nic nie powinno być przeoczone ani ominięte. Gdybyś stracił obraz bądź gdyby stał się on rozmyty, natychmiast przywołaj go na nowo, lecz dużo wyraźniej niż poprzednio. To ćwiczenie można uznać za ukończone, jeśli jesteś w stanie utrzymać obraz w wyobraźni przez co najmniej pięć minut. Następnie spróbuj dodać do tych scenerii koncentrację akustyczną. Jeśli wizualizujesz piękny las, to w tym samym czasie słuchaj śpiewu ptaków, szumu wody w małym potoku, szelestu wiatru, bzyczenia pszczół etc. Jeśli powiedzie ci się z tą scenerią, wybierz inną, podobną, lecz tym razem sam ją nakreśl. Wszystkie powyższe ćwiczenia mają być praktykowane przy zamkniętych oczach. Ćwiczenia te są ukończone, jeśli udaje ci się wyobrażać każdy obszar, miejsce czy wioskę przez co najmniej pięć minut przy zastosowaniu dwóch lub trzech zmysłów równocześnie.

Kiedy już osiągnąłeś ten poziom koncentracji, musisz osiągnąć ten sam poziom umiejętności z tym ćwiczeniem, lecz przy otwartych oczach. Dokonuje się tego, skupiając oczy na jednym punkcie lub wpatrując się w pustą przestrzeń bądź w absolutną nicość. Kiedy praktykujesz to ćwiczenie, twoje fizyczne otoczenie musi przestać dla ciebie istnieć, a wybrany obraz ma powstać przed twoimi oczyma jak *fata morgana* zawieszona w powietrzu. Kiedy uda ci się utrzymać jeden obraz przez co najmniej pięć minut, wybierz następny. Ćwiczenie to jest ukończone, kiedy przy otwartych oczach możesz przywołać obraz jakiegokolwiek sobie życzysz i utrzymać go przez pięć minut jednym lub większą ilością zmysłów. Wszystkie przyszłe ćwiczenia koncentracji powinny być praktykowane w dokładnie taki sam sposób – tak jak po przeczytaniu książki pozwalasz, by obrazy opisanych w niej zdarzeń przeszły przez twoje oko umysłu.

Nauczyliśmy się, jak wyobrażać sobie miejsca i lokalizacje, które widzieliśmy i znamy. Następnym krokiem jest wyobrażanie sobie miejsc, wiosek i miast, których nigdy nie widzieliśmy. Na początku wyobrażamy sobie te miejsca przy zamkniętych oczach, a kiedy

uda się nam to przez pięć minut z dwoma bądź trzema zmysłami równocześnie, to następnie praktykujemy to samo ćwiczenie koncentracyjne z oczami otwartymi. Ćwiczenie jest zakończone, kiedy uda ci się utrzymać ten obraz z otwartymi oczyma przez co najmniej pięć minut przy zastosowaniu dwóch lub trzech zmysłów równocześnie.

Z pozbawionych dynamiki obiektów, takich jak: miejsca, wioski, miasta, domy i lasy, przechodzimy do żywych stworzeń, jak: psy, koty, ptaki, konie, krowy, cielęta, kurczaki. Wyobraź je sobie dokładnie w ten sam sposób jak wszystkie inne obiekty, które były przedmiotem naszych ćwiczeń koncentracji – najpierw, przez pięć minut z zamkniętymi oczyma, a następnie przez pięć minut przy oczach otwartych. Kiedy już to osiągniemy, wyobrażamy sobie zwierzęta w ruchu – na przykład kota myjącego się, łapiącego mysz lub pijącego mleko, szczekającego i biegnącego psa, ptaka w locie itp. Uczeń może wybrać te bądź inne sytuacje – zależnie od jego woli. Ćwiczenie jest najpierw praktykowane z zamkniętymi oczyma, a następnie z otwartymi. Jeśli wykonasz je z zamkniętymi oczyma przez pięć minut i przez pięć minut z otwartymi, ćwiczenie jest zakończone i możesz przejść do następnego.

W ten sam sposób wyobrażaj sobie ludzi – najpierw przyjaciół, bliskich, znajomych, zmarłych znajomych i przyjaciół, a potem obcych i ludzi, których wcześniej nigdy nie widziałeś.

Najpierw wyobrażaj sobie ich twarze, oczy, brwi, nos, usta, zęby, rysy twarzy, szczęki, policzki, uszy, włosy, skórę, a potem całą głowę, kończąc na ubraniu noszonym przez tę osobę. Zawsze praktykuj najpierw z zamkniętymi oczyma, a następnie z otwartymi, przez co najmniej pięć minut, zanim przejdziesz do wyobrażania ludzi w ruchu, na przykład idących, pracujących, mówiących. Jeśli uda ci się z jednym zmysłem, wizualnym, to dodaj zmysł akustyczny, by słyszeć jak osoba mówi, wyobrażając sobie, że słyszysz jej głos. Zrób wysiłek, by twoje wyobrażenie odpowiadało rzeczywistości, na przykład brzmienie czy wysokość głosu, mówienie powoli bądź szybko. Słuchaj głosu w wyobraźni w dokładnie ten sam sposób, jak dana osoba naprawdę mówi, najpierw z zamkniętymi oczyma, a następnie z otwartymi.

Kiedy już uda ci się wykonać te ćwiczenia, zacznij wyobrażać sobie osoby całkowicie obce, ludzi, których nigdy wcześniej nie widziałeś. Wizualizuj różne cechy twarzy i głosy. Niech będą mężczyznami lub kobietami, w dowolnym wieku. Następnie wizualizuj ludzi innych ras, mężczyzn, kobiety, dzieci, młodych i starych, pochodzących z Indii, Afryki, Chin czy Japonii. Gdybyś potrzebował jakiejś pomocy w odniesieniu do stymulacji wizualnej, zapoznaj się z książkami czy czasopismami w tym temacie. Wizyty w muzeach są bardzo wskazane w tym celu.

Kiedy już to wszystko osiągniesz i jesteś w stanie utrzymywać ten obraz przez pięć minut z oczami zamkniętymi i otwartymi, wówczas magiczne kształcenie ducha w trzecim kroku zostało zakończone.

Ukończenie tych najtrudniejszych ćwiczeń wymaga uporu, cierpliwości, determinacji i wytrwałości. Ci uczniowie, którzy chcą dać z siebie ten konieczny wysiłek, będą wielce usatysfakcjonowani z mocy, jaką nabędą dzięki tym ćwiczeniom koncentracji i będą ją doskonalić w następnym kroku.

Ćwiczenia koncentracji zawarte w tym kroku nie tylko wzmacniają siłę woli i zdolność koncentracji, lecz również siłę intelektualną i mentalną. Wznoszą one magiczne zdolności ducha i są wstępnymi ćwiczeniami dla przenoszenia myśli, telepatii, podróży mentalnej, jasnowidzenia i dla wielu innych rzeczy. Zatem te ćwiczenia są absolutnie konieczne. Aspirujący mag nie dokona postępów bez tych zdolności. Zatem dołóż wszelkich starań, by pracować z nimi skrupulatnie i sumiennie.

Magiczne kształcenie duszy

Zanim zaczniesz te ćwiczenia, musisz już posiadać astralną równowagę elementów w duszy wytworzoną przez introspekcję i samokontrolę. Inaczej wyrządzisz sobie wielką krzywdę. W dalszym rozwoju powinieneś kontynuować pracę nad uszlachetnianiem swojego charakteru, lecz pracę z elementami ciała astralnego powinieneś zaczynać tylko wtedy, gdy jesteś absolutnie pewny, że żaden z twoich elementów nie góruje nad innym.

Zadaniem tego kroku jest przyswojenie fundamentalnych atrybutów charakterystyki elementów i dowolne przywoływanie ich oraz rozpuszczanie. Już znamy teorię działania elementów, a teraz połączmy teorię z praktyką w następujący sposób.

Element ognia

Ogień, ze swoją ekspansją we wszystkich kierunkach, jako swój specyficzny atrybut posiada ciepło - jest zatem kulisty (sferyczny). Przede wszystkim ten atrybut powinniśmy nabywać i wedle woli przywoływać go w swojej duszy i w ciele. W magicznym szkoleniu ciała fizycznego kroku II wybraliśmy postawę, czyli w naukach Hindu – asanę, siedzącą. Kiedy przyjmujemy tę postawę, pozwala nam ona pozostawać w niej wygodnie i bez przerw przez długi czas. Od tego momentu będziemy używać tej terminologii dla łatwiejszego zrozumienia i będziemy odnosić się do niej jako do asany.

Pierwszym krokiem tego ćwiczenia jest przyjęcie wybranej asany i wyobrażenie, że jest się w środku elementu ognia, który, w kształcie kuli, obejmuje cały wszechświat. Wyobraź sobie, że wszystko dookoła ciebie jest ogniste, nawet cały wszechświat.

Teraz zacznij wdychać element ognia poprzez swój nos i wdychaj go równocześnie całym ciałem (wdychanie porami ciała). Wdychaj głęboko i równo, rytmicznie, bez kompresji powietrza czy napinania płuc.

Ciało fizyczne i astralne muszą być jak puste zbiorniki, do których z każdym oddechem wdychasz czy wciągasz ten element. Ciepło elementu musi być z każdym oddechem zwiększane i przekazywane ciału. Ciepło, jak również ekspansywna siła, muszą się stale zwiększać, tak samo jak ogniste napięcie, aż będziesz czuł się ogniste gorący.

Cały proces wdychania elementu przez ciało jest oczywiście czysto wyobrażeniową procedurą i musi być praktykowane z plastyczną wizualizacją konkretnego elementu.

Zacznij to ćwiczenie od siedmiu wdechów elementu ognia i z każdym udanym ćwiczeniem zwiększaj tę liczbę o jeden wdech. W zasadzie, dwadzieścia do trzydziestu oddechów powinno wystarczyć. Tylko ci uczniowie, którzy są fizycznie silni i którzy posiadają ogromną siłę woli, powinni przekraczać tę liczbę wdechów, w zależności od swoich możliwości.

Jeśli liczenie przeszkadza ci w koncentracji, po prostu użyj koralików. Na początku będziesz postrzegał wyobrażane ciepło jedynie astralnie (w duszy). Jednakże z każdym ćwiczeniem ciepło staje się coraz bardziej odczuwalne fizycznie równocześnie z astralnym. Ciepło może zwiększyć się do takiego stopnia, że temperatura może wznieść się do poziomu pocenia się czy nawet gorączki. Jeśli uczeń do tego czasu ustanowił w swojej duszy równowagę elementów, to taka akumulacja elementu nie wyrządzi mu krzywdy.

Kiedy już ukończysz ćwiczenie wyobrażanej akumulacji elementu ognia, wyobrażalnie czujesz ciepło i ekspansywną siłę ognia. Następnym krokiem jest usunięcie elementu ognia. Wdychaj normalnie przez usta, a wydychaj element ognia do całego wszechświata poprzez usta i całe ciało (wydychanie porami ciała). Wydychanie elementu ma nastąpić tyle razy ile było wdechów. Innymi słowy, jeśli zaczynasz to ćwiczenie od siedmiu wdechów, to musisz zrobić również siedem wydechów. Ilość wdechów musi odpowiadać liczbie wydechów. Jest to bardzo ważne, gdyż po ukończeniu tego ćwiczenia uczeń musi czuć, że nie została w nim nawet najmniejsza cząstka elementu. Również uczucie ciepła, które zostało wytworzone, musi całkowicie zniknąć. Jest zatem zalecane używanie koralików przy wdychaniu i wydychaniu. Na początku te ćwiczenia należy praktykować z zamkniętymi oczyma, a następnie z otwartymi. Alexandra David-Neel, tybetańska badaczka i podróżniczka, opisuje w swoich książkach podobny eksperyment nazywany *tumo*, którego praktykowanie przypisuje się lamom. Jednakże to ćwiczenie jest - z praktycznych względów i zwłaszcza dla Europejczyków - niepełne i nie może być polecane studentom magii.

Istnieją w Oriencie adepci, którzy przez lata praktykowali to ćwiczenie, które w ich języku nazywane jest *sadhana*. Mieli zdolność kondensowania elementu ognia do takiego stopnia, że mogli chodzić nago i boso bez odczuwania zimna; nawet gdy byli owinięci mokrym materiałem, wysychał on w bardzo krótkim czasie. Wpływali oni na otoczenie poprzez akumulację elementu ognia, a zatem mieli bezpośredni wpływ na samą naturę - nie tylko byli w stanie topić śnieg i lód w promieniu kilku metrów, lecz również na odległość wielu kilometrów. Te i podobne zjawiska mogą być wytworzone przez Europejczyka, jak również przez każdą inną osobę, o ile spędzi ona wystarczająco dużo czasu z tymi ćwiczeniami. Jednakże dla naszego własnego magicznego wzrostu czy rozwoju, kontrolowanie tylko jednego elementu nie jest ani ważne, ani potrzebne. Musimy kontrolować wszystkie elementy, gdyż z magicznego punktu widzenia jest to jedyne właściwe podejście.

Element powietrza

To ćwiczenie dotyczy elementu powietrza. Stosowana praktyka jest taka sama jak przy elemencie ognia, tylko musimy wyobrażać sobie inne uczucie. Przyjmij tę samą, wspomnianą, wygodną asanę, następnie zamknij oczy i wyobraź sobie, że jesteś w środku przestrzeni powietrza, takiej, która zajmuje cały wszechświat. Nie postrzegasz niczego, jesteś całkowicie nieświadomy swojego otoczenia, nic nie istnieje dla ciebie poza tym, że przestrzeń obejmująca cały wszechświat jest wypełniona powietrzem. Wdychaj element powietrza do

pustego wehikułu duszy i do ciała fizycznego poprzez oddychanie całym ciałem (płucami i porami ciała).

Każdy oddech dodaje porcję powietrza i wypełniasz swoje ciało coraz większą jego ilością. Musisz utrzymać obraz, że z każdym oddechem twoje ciało jest wypełnione powietrzem w takim stopniu, że przypomina balon. W tym samym czasie musisz wyobrażać sobie, że twoje ciało robi się coraz lżejsze, tak lekkie jak samo powietrze. Uczucie lekkości ma być tak intensywne, że ostatecznie, z powodu jego lekkości, przestajesz czuć swoje ciało.

Zacznij ćwiczenia z elementem powietrza w dokładnie ten sam sposób jak z elementem ognia - od siedmiu wdechów i siedmiu wydechów. Gdy już zakończysz ćwiczenie, musisz czuć, że nawet najmniejsza cząstka elementu powietrza nie pozostała w ciebie i musisz czuć się dokładnie tak samo jak przed rozpoczęciem tego ćwiczenia. Abyś nie musiał liczyć swoich wdechów i wydechów, użyj koralików lub węzełków na sznurku. Zwiększaj liczbę wdechów i wydechów przy każdym ćwiczeniu, lecz nie przekraczaj czterdziestu.

Wtajemniczony, poprzez ciągłą praktykę, osiągnie zjawiska takie jak: lewitacja, chodzenie po wodzie, latanie w powietrzu, przemieszczanie ciała fizycznego i wiele innych rzeczy, zwłaszcza jeśli będzie się on koncentrował na tym jednym elemencie. Jednakże prawdziwi wtajemniczeni nie są usatysfakcjonowani jednostronnymi zjawiskami, gdyż nie jest to celem dla prawdziwego maga. Prawdziwi magowie chcą dużo głębiej spenetrować rozumienie i kontrolę, chcąc osiągnąć dużo więcej.

Element wody

Przyjmij asanę, zamknij oczy i zapomnij o całym otoczeniu. Wyobraź sobie, że cały wszechświat jest nieskończonym oceanem, a ty jesteś umiejscowiony w samym środku. Z każdym oddechem całe ciało jest wypełniane tym elementem. Musisz czuć chłód wody w całym ciebie. Jeśli wypełnisz je elementem wody poprzez siedem wdechów, musisz również wydychać go siedem razy. Kiedy wydychasz, usuwasz element wody z ciała, tak że po ostatnim wydechu nie pozostaje nawet najmniejsza jego cząstka.

Ponownie, używaj koralików. Pamiętaj, by zwiększać ilość wdechów i wydechów przy każdym ćwiczeniu.

Im częściej będziesz praktykował to ćwiczenie, tym wyraźniej będziesz czuł element wody z jego atrybutem chłodu. Musisz czuć się praktycznie jak bryła lodu. Każde ćwiczenie nie powinno przekraczać dwudziestu minut. W tym czasie powinieneś być w stanie uczynić swe ciało lodowatozimnym, nawet w najgorętszy dzień lata.

Adeptci Orientu kontrolują element wody w takim stopniu, że bardzo łatwo osiągają dzięki niemu wielkie zjawiska. Są w stanie wytworzyć deszcz podczas najgorętszego okresu w roku, w czasie suszy; ale mogą też uczynić coś przeciwnego - zatrzymać deszcz. Mogą odganiać burze, uspokajać szalejący ocean, kontrolować wszystkie zwierzęta pod wodą itp. Prawdziwy mag wie, jak to jest dokonywane i nie potrzebuje żadnego wytłumaczenia.

Element ziemi

Element ziemi jest ostatnim elementem. Zaczynasz swoje ćwiczenie od dokładnie tej samej postawy, jak przy ćwiczeniach z innymi elementami. Teraz wyobraź sobie, że cały wszechświat składa się tylko z ziemi i siedzisz w jego środku. Nie wyobrażaj sobie ziemi jako bryły gliny, lecz jako gęstą, ziemistą substancję. Specyficznym atrybutem substancji ziemi jest gęstość i grawitacja (ciężkość). Wypełniasz swoje ciało tą ciężką substancją przy pomocy metody oddychania całym ciałem. Ponownie, zacznij od siedmiu wdechów i z każdym ćwiczeniem zwiększaj tę liczbę o jeden. Poprzez koncentrację musisz być w stanie gromadzić tak dużo substancji ziemi w swoim ciele, by było ciężkie jak ołów i, z powodu tej ciężkości, masz się czuć, jakbyś był sparaliżowany. Metoda wydychania tego elementu jest taka sama jak w przypadku innych elementów. Kiedy ukończysz to ćwiczenie, powinieneś czuć się tak samo jak przed jego rozpoczęciem. Czas trwania nie powinien przekraczać dwudziestu minut.

W Tybecie to ćwiczenie, *sadhana*, jest jednym z często praktykowanych przez lamów: medytują oni nad kawałkiem gliny, rozłamują na części i ponownie nad tym medytują. Prawdziwy mag rozumie jak kontrolować element ziemi w dużo prostszy sposób, schodząc bezpośrednio do źródła, i tym samym nie musi odwoływać się do tak trudnych procedur medytacyjnych.

Kolory indywidualnych elementów mogą być pomocne przy wykonywaniu ćwiczeń koncentracji:

ogień - czerwony
powietrze - niebieski
woda - zielono-niebieski
ziemia - żółty, szary lub czarny.

Używanie powyższych kolorów podczas ćwiczeń, stosując odpowiedni kolor do konkretnego elementu, jest sprawą indywidualną – nie jest to absolutnie konieczne. Jeśli wyobrażanie koloru czyni ćwiczenie łatwiejszym, używaj go na początku. Pamiętaj, że główny cel tych ćwiczeń jest skierowany bezpośrednio na zmysł odczuwania. Po praktykowaniu tych ćwiczeń przez dłuższy okres czasu, uczeń musi - jeśli chodzi np. o element ognia - być w stanie wytworzyć taki poziom ciepła, że kiedy zmierzy się temperaturę termometrem, to wskaże on gorączkę. Te wstępne ćwiczenie kontrolowania elementów jest absolutnie konieczne i trzeba poświęcić mu najwyższą uwagę.

Wtajemniczony, posiadając zdolność kontrolowania elementu ziemi, może wytworzyć wiele różnych rodzajów zjawisk. Może on samodzielnie nad tym medytować. Kontrola elementów jest najmniej znanym obszarem w magii – bardzo mało było powiedziane na ten temat, gdyż zawiera on największe *arcanum*. Jest to zatem najważniejszy temat w nauce magii. Kto nie posiada zdolności kontrolowania elementów, nie będzie w stanie niczego ważnego osiągnąć w dziedzinie magicznej wiedzy.

Magiczne kształcenie ciała fizycznego

Do tego miejsca ćwiczenia pierwszego kroku tego kursu muszą już być nawykiem i uczeń musi je praktykować do końca. Trzeci krok jest przedłużeniem drugiego.

Postawa siedzenia spokojnie w absolutnym bezruchu ma być rozszerzona do trzydziestu minut. W kroku III oddychanie porami całego ciała będzie bardzo wyspecjalizowane i skierowane ku konkretnym organom. Uczeń musi posiadać zdolność oddychania porami każdej, dowolnej części ciała. Zaczynając od stóp, a na głowie kończąc. Zacznijmy praktykę.

Przyjmij asanę i zamknij oczy. Przenieś swoją świadomość w jedną z nóg. Nie ma znaczenia, czy zaczniesz od lewej, czy od prawej nogi. Wyobraź sobie, że noga, tak jak płuca, wdycha i wydycha energię witalną ze wszechświata razem z oddychaniem przez płuca. Wyjaśniając, energia witalna jest wdychana (absorbowana) z całego wszechświata i poprzez wydychanie jest usuwana (rozładowywana) i zwracana całemu wszechświatu. Jeśli wykonasz to przez siedem oddechów, to zrób to samo z drugą nogą. Następnym krokiem jest równoczesne oddychanie obiema nogami. Gdy ci się uda, kontynuuj z rękoma, najpierw jedna potem druga, a następnie obie ręce w tym samym czasie. Kiedy osiągniesz pożądane rezultaty, kontynuuj z następnymi organami, takimi jak: genitalia, jelito grube, jelito cienkie, żołądek, wątroba, śledziona, płuca, serce, krtań i głowa.

Te ćwiczenia są pełne, kiedy jesteś w stanie oddychać każdym, nawet najmniejszym organem ciała. To ćwiczenie jest bardzo ważne, gdyż da ci zdolność kontrolowania każdej części i organu ciała, ładowania go witalną energią, stymulowania i przywracania do zdrowia.

Jeśli jesteśmy w stanie dokonać tego z własnym ciałem, powinniśmy być w stanie bez trudności dokonać tego w innym ciele poprzez przeniesienie naszej świadomości. Przenoszenie energii magnetycznych jest bardzo ważne w sztuce magicznego leczenia. Zatem zwracaj ogromną uwagę na te ćwiczenia.

Innym ćwiczeniem magicznego szkolenia ciała fizycznego jest akumulacja energii witalnej. Nauczyliśmy się wdychać i wydychać energię witalną ze wszechświata poprzez oddychanie porami całego ciała. Teraz zaczniemy akumulację energii witalnej.

Praktyka akumulacji energii witalnej

Przyjmij swoją postawę, wdychając energię witalną ze wszechświata do ciała poprzez płuca i wszystkie pory. Tym razem nie wydychaj energii witalnej z powrotem do wszechświata, lecz zatrzymuj ją w ciele. Dokonuje się tego, nie myśląc o niczym podczas normalnego wydychania zużytego powietrza - przy każdym nowym wdechu musisz czuć zwiększenie energii witalnej i jej akumulację w ciele. Musisz też czuć w sobie napięcie tej energii, jak gdyby była ona skompresowaną parą. Wyobraź sobie, że ta skompresowana energia witalna promieniuje z twojego ciała na zewnątrz, podobnie do elementu grzewczego lub kaloryfera. Z każdym oddechem, jaki bierzesz, siła napięcia czy moc tej emanacji się zwiększa, coraz bardziej i bardziej, stając się coraz silniejsza i bardziej przenikająca (przenikliwa).

Z praktyką i powtarzaniem tych ćwiczeń ostatecznie będziesz w stanie emitować penetrującą emanację energii witalnej na kilometry. Musisz być w stanie dosłownie czuć to napięcie, tę penetrującą moc swojej emanacji. Praktyka czyni mistrzem! Zacznij to ćwiczenie od siedmiu

wdechów i zwiększaj o jeden wdech każdego dnia. To ćwiczenie nie powinno przekraczać dwudziestu minut.

W praktyce, to ćwiczenie jest stosowane tylko do określonych zadań i eksperymentów. Do leczenia chorych ludzi, telepatii, magnetyzowania obiektów etc., wymagana jest ogromna ilość penetrującej energii witalnej. Kiedy już nie potrzebujesz tej energii w tak skumulowanej postaci, wtedy ciało musi być uwolnione z tego napięcia i przywrócone do naturalnego stanu. Nie jest zalecane pozostanie w naenergetyzowanym stanie w codziennym życiu. Miałoby to niepożądany wpływ na twój system nerwowy i prowadziłoby do nerwowości i zmęczenia oraz powodowałoby wiele innych szkodliwych konsekwencji.

To ćwiczenie kończy się wydychaniem nagromadzonej energii i przywróceniem jej wszechświatu poprzez wyobraźnię. Zatem wdychasz tylko czyste powietrze, a wydychasz napięcie energii witalnej, aż czujesz, że osiągnąłeś równowagę.

Po dłuższym okresie, mag będzie w stanie uwolnić witalną energię do wszechświata w jednej chwili, w sposób wybuchowy, tak jak rozerwanie wypełnionej powietrzem dętki. Ta forma rozładowania powinna być praktykowana jedynie wtedy, gdy stałeś się biegły we wspomnianej wyżej metodzie i kiedy ciało osiągnęło określony poziom elastyczności. Kiedy osiągnąłeś określony poziom biegłości w tej metodzie, czyli innymi słowy, kiedy opanowałeś nagle rozładowanie, to możesz zacząć praktykować ten sam eksperyment z indywidualnymi częściami ciała, powoli i krok po kroku. W szczególności skupiaj się na dłoniach. Wtajemniczeni skupiają się również na oczach i tym samym są w stanie kontrolować i uwięzić swoją wolą nie tylko jedną osobę, lecz znaczną ich liczbę, czasami nawet tłumy. Mag, który ma zdolność ładowania swoich dłoni w ten sposób, posiada „błogosławione dłonie”. W tym leży tajemnica błogosławieństwa, nakładania dłoni na osoby dotknięte chorobami i tym podobnych rzeczy.

Ćwiczenia trzeciego kroku są ukończone, kiedy osiągnąłeś zdolność gromadzenia energii witalnej nie tylko w całym ciele, lecz również w każdej pojedynczej jego części; musisz też być w stanie wysłać tę nagromadzoną energię na zewnątrz. Opanowanie tych ćwiczeń kończy magiczne szkolenie ciała fizycznego w kroku trzecim.

Addendum do kroku III

Do czasu, gdy sumiennie praktykujący uczeń osiągnie ten poziom swojego magicznego rozwoju, zauważy on, że nastąpiło ogólne przekształcenie jego charakteru. Jego magiczne zdolności zwiększyły się we wszystkich sferach.

Na płaszczyźnie mentalnej uczeń osiągnął silniejszą wolę, większą odporność, lepszą pamięć, łatwiejszą moc obserwacji, jak również i czystszy intelekt.

W sferze astralnej uczeń zauważy, że stał się spokojniejszy i bardziej zrównoważony; jego uśpione zdolności zaczynają się ukazywać w zależności od jego chęci.

W materialnym, czyli fizycznym świecie, uczeń zauważy, że stał się zdrowszy, pełen wigoru i odmłodzony. Jego energie witalne znacznie wyprzedzają energie witalne wielu jego

towarzyszy, a w swoim codziennym życiu uczeń osiągnie wiele dzięki swojej emanującej energii.

Na przykład, poprzez tę energię (czyli promieniującą moc) może oczyścić jakikolwiek pokój, w którym się znajduje, z wszelkich niechcianych wpływów i naładować go swoją energią witalną.

Ma również możliwość, nawet na odległość, z powodzeniem pomagać chorym i cierpiącym, gdyż może wysyłać emanującą energię na kilometry; tą samą energią może ładować obiekty swoimi życzeniami. To tylko kilka przykładów. Uczeń na własnej drodze odkryje jak, gdzie i kiedy może stosować swoje magiczne zdolności jak najwłaściwiej. Uczeń zawsze powinien pamiętać, że te zdolności mogą być użyte dla dobra, jak i dla samolubnych celów. Zatem zawsze pamiętaj o tym bardzo ważnym przysłowiu: „Jaki siew, taki plon”. Cel ucznia powinien zawsze być skierowany ku najlepszemu.

Praca z magnetyzmem daje wiele rodzajów możliwych wariacji, więc by uczeń uzyskał lepsze pojęcie, wymienię kilka z nich.

Impregnacja pokoju

Oddychając poprzez płuca i pory swojego ciała, wdychasz energię witalną. Używając mocy swojej wyobraźni, wciśnij tę energię witalną w swoje ciało do momentu, gdy promieniuje dynamicznie. W tym momencie twoje ciało powinno być jak świetlista moc, punkt skupienia bądź płonący punkt. Z łatwością można byłoby stwierdzić, że jest ono indywidualnym słońcem. Z każdym wdechem zwiększaj skompresowaną energię witalną jak i świetlistą moc i wypełnij nią pokój. Przy pomocy emanującej energii (promienistej mocy) pokój powinien być dosłownie tak jasny, jakby świeciło słońce. Poprzez powtarzanie i kontynuowanie ćwiczeń możliwe jest, by oświetlić ciemny pokój lub pokój w nocy w takim stopniu, że znajdujące się w nim obiekty będą dobrze widoczne nie tylko przez praktykującego ucznia, lecz również przez niewtajemniczonych, gdyż światło witalnej energii może być poprzez tę metodę zmaterializowane jako światło dnia, co w rzeczywistości jest tylko stosowaniem mocy wyobraźni.

Mag nie będzie usatysfakcjonowany samymi tymi zjawiskami, gdyż bardzo dobrze wie, że energia witalna posiada uniwersalny charakter. Nie tylko przenosi jego idee, myśli i życzenia, lecz również manifestuje jego wyobrażenia. Może on osiągnąć wszystko poprzez tę energię; jednakże realizowanie tego jest kwestią plastycznego wyobrażania.

Kiedy uczeń wypełnia pokój swoją emanującą energią, musi również wyobrażać sobie, co próbuje osiągnąć – na przykład, że pokój będzie oczyszczony z wszelkich astralnych i magicznych wpływów, albo że one znikną, albo że nie tylko mag będzie czuł się dobrze i zdrowo w tym pokoju, lecz również każdy kto tam wejdzie i będzie przebywał.

Co więcej, mag może zaimpregnować swój pokój życzeniem właściwej inspiracji, sukcesu i tym podobnych rzeczy, czyli odnośnie wszystkiego, co wykonuje. Magowie, którzy zaszli dalej, mają możliwość chronienia swojego pokoju i w momencie gdy niechciani goście tam wejdą, czują się niespokojnie i nie chcą tam pozostać. Taki pokój jest zaimpregnowany pojęciem ochrony i strachu.

Możesz również zaimpregnować pokój w bardziej stabilny sposób. Innymi słowy, gdy osoba wejdzie do pokoju bez zezwolenia, będzie ona wyrzucona ze skutkiem paraliżującym. Tak jak przypuszczasz, mag ma niezliczone możliwości do dyspozycji i na podstawie tych instrukcji może on dojść do wielu innych metod.

Przy wydechu, mag może zwrócić zgromadzoną energię witalną wszechświata i utrzymać emanującą energię czy też świetlistą moc w pokoju przy pomocy swojej wyobraźni.

Ma również inną możliwość: poprzez swoją wyobraźnię może on wysłać energię witalną bezpośrednio ze wszechświata do pokoju bez wcześniejszego gromadzenia jej w swoim ciele, zwłaszcza kiedy osiągnął określony poziom biegłości w jej gromadzeniu. Może on nawet impregnować w ten sposób pokój swoimi życzeniami. Nie ma żadnych granic, gdy wyobraźnia łączy siły z siłą woli i wiarą, w parze z mocnym przekonaniem.

Kiedy mag wykonuje ten rodzaj pracy, nie jest ograniczony konkretnym pokojem, lecz może impregnować dwa lub więcej pokoi, czy nawet cały dom, swoją energią życiową i energią emanującą albo przez siebie, albo bezpośrednio ze wszechświata przy użyciu podanej wyżej metody.

Skoro moc wyobraźni nie zna ani czasu, ani przestrzeni, ta praca może być wykonywana nawet na największą odległość. Z czasem, przy użyciu tej techniki, mag będzie w stanie naładować jakikolwiek pokój, duży lub mały, daleki lub bliski. Respektując swój etyczny rozwój, będzie on dokonywał jedynie dobrych i szlachetnych rzeczy i dzięki temu jego moc będzie nieograniczona. Praktyka czyni mistrzem!

Biomagnetyzm

W tym rozdziale poznamy inny specyficzny atrybut energii witalnej. Ten atrybut jest niezwykle ważny dla naszej pracy magicznej. Już wiemy, że każdy obiekt, zwierzę, człowiek, myślokształt może zostać naładowany energią witalną i odpowiednim życzeniem. Energia witalna posiada cechę akceptowania, poddawania się wpływowi czy też łączenia z jakąkolwiek myślą, nawet myślami i uczuciami, które są cudze. Z tego powodu skoncentrowana energia witalna szybko scali się z innymi myślami i tym samym osłabi efektywność zaimpregnowanej myśli. Myśl może nawet zaniknąć, chyba że mag, poprzez częste powtarzanie, wzmocni jej napięcie. Czyniąc to, stymuluje on myśl czy ideę, co często jest wielką stratą czasu i czasami również niekorzystnie wpływa na powodzenie impregnacji. Pożądany wpływ jest skuteczny tak długo, jak długo zachowuje swój właściwy kierunek. Jeśli już tak nie jest, to energia witalna słabnie bądź zanika i miesza się z innymi wibracjami, a jej efekt stopniowo maleje. Aby zapobiec takiemu zajściu, mag musi zaznajomić się z prawem biomagnetyzmu. Energia witalna nie tylko dostosowuje się do jednej idei, koncepcji, myśli lub uczucia, lecz również akceptuje koncepcję czasu. To prawo czy ten specyficzny atrybut energii witalnej musi być wzięty pod uwagę przy pracy z nią, bądź później, przy pracy z elementami. Za każdym razem gdy pracujesz z impregnacją życzenia przy użyciu energii witalnej, musisz zawsze brać pod uwagę zarówno czas, jak i przestrzeń. Kiedy pracujesz magicznie, musisz zawsze stosować się do następujących zasad:

1. Praca z pierwiastkiem Akashy jest bezczasowa i pozaprzestrzenna.
2. W sferze mentalnej pracujesz z czasem.
3. W sferze astralnej pracujesz z przestrzenią (forma i kolor).

4. W świecie materialnym, czyli fizycznym, pracujesz równocześnie z czasem i przestrzenią.

Przy pomocy kilku przykładów uczynię pracę z biomagnetyzmem zrozumiałą. Za pomocą energii witalnej naładuj pokój życzeniem, byś czuł się w nim dobrze i zdrowo. Ograniczasz, albo lepiej, zamykasz tę energię życzeniem, że jej wpływ ma pozostać stały, dopóki jesteś w tym pokoju i przebywasz w nim. Kiedy opuścisz pokój czy nawet nie ma cię przez dłuższy okres, wpływ stale odnawia się i stabilizuje. Gdy ktoś wejdzie do tego pokoju, nie wiedząc, że jest w nim obecna akumulacja energii witalnej, to będzie się czuł w nim dobrze. Czasami możesz wzmocnić gęstość i siłę promienistości w swoim pokoju, mieszkaniu czy domu, powtarzając swoje życzenie.

Kiedy mieszkasz w domu, który jest potraktowany w ten sposób, energia witalna, która jest w ten sposób zamknięta, będzie ciągle miała dobry wpływ na twoje zdrowie i ciało. Energia w tym konkretnym pokoju będzie miała wibrację-życzenie jedynie na zdrowie. Jednakże, jeśli chcesz w nim praktykować ćwiczenia, które mają do czynienia z inną ideą-wibracją, która nie ma nic wspólnego ze zdrowiem, wtedy nie osiągniesz dobrych rezultatów, jakie byś osiągnął w pokoju, który w ogóle nie jest naładowany czy też naładowany życzeniem zgodnym z twoją ideą. Jest zatem zalecane, by impregnować pokój ideą-wibracją, której potrzebujesz do bieżących ćwiczeń.

Możesz również naładować życzeniem pierścienie, kamienie etc., i ktokolwiek będzie go nosił, napotka sukces i dobry los. Istnieją dwie metody ładowania i określania limitu czasowego.

Pierwsza metoda jest następująca: mocą wyobraźni i koncentracją życzenia naładuj kamień lub metal witalną energią i określ czas. Możesz wybrać, by energia została w obiekcie na zawsze i nawet ściągала więcej energii ze wszechświata, stale zwiększając swoją moc, by sprowadzać sukces i dobry los tak długo, jak długo osoba będzie nosiła ten obiekt, niezależnie od tego, czy będzie to obrączka, pierścienek z kamieniem, kamień etc. Możesz też naładować konkretny obiekt na krótki okres czasu, na przykład w taki sposób, że wpływ ustanie natychmiast, gdy spełni się określony cel.

Druga metoda jest nazywana ładowaniem uniwersalnym. Procedura jest taka sama, tylko zmieniasz koncentrację życzenia, by trwało tak długo, jak obiekt (pierścienek, kamień, biżuteria) istnieje. Niezależnie od tego, kto będzie go nosił, będzie przynosił tej osobie dobry los, sukces itp. Uniwersalne ładowanie tego rodzaju, jeśli jest wykonane przez wtajemniczonego, zachowuje energię w pełnej skuteczności na wieki. Poprzez historie egipskich mumii wiemy, że te rodzaje energii i mocy mogą wciąż być efektywne nawet po tysiącach lat. Jeśli talizman czy obiekt, który był naładowany dla konkretnej osoby, wejdzie w posiadanie kogoś innego, nie będzie miał wtedy żadnego wpływu. Jednakże jeśli pierwotny właściciel odzyska własność, wtedy talizman automatycznie odzyska skuteczność.

Jest jeszcze jeden obszar, w którym można zastosować energię witalną - sztuka uzdrawiania, nazywana leczącym magnetyzmem. Ilekroć mag leczy chorą osobę, niezależnie od tego czy robi to osobiście, czy przez nakładanie rąk, czy na odległość poprzez wyobraźnię i wolę, musi on zawsze rozważyć prawo czasu, jeśli chce osiągnąć wielki sukces.

Najpowszechniej używaną metodą magnetyzowania jest ta, w której magnetopata przy pomocy wyobraźni tworzy przepływ energii witalnej ze swojego ciała do chorej osoby, najczęściej przez swoje ręce. Ta metoda wymaga magnetopaty, który jest całkowicie zdrowy i

który ma wystarczający zapas energii witalnej, by nie zagrozić własnemu zdrowiu. Widziałem smutne przypadki, w których magnetopata, poprzez użycie zbyt dużej ilości własnej energii witalnej, tak bardzo zaszkodził swojemu zdrowiu, że był bliski załamania nerwowego – poza wszystkimi innymi efektami ubocznymi, jak choroba serca, astma itd. Konsekwencje tej natury są nieuniknione, kiedy magnetopata zużywa więcej energii witalnej, niż jest w stanie odnowić, zwłaszcza jeśli ma wielu pacjentów w tym samym czasie.

Ta metoda ma też inny minus: magnetopata przenosi swoje własne astralne, czyli psychiczne, wibracje i cechy charakteru na pacjenta poprzez swoją energię, i poprzez to pośrednio astralnie wpływa na niego. (Istnieją dostępne książki w temacie magnetyzmu). Dlatego też wymagane jest, żeby magnetopata miał dobry i szlachetny charakter. Z drugiej strony, kiedy magnetopata ma do czynienia z pacjentem, którego cechy charakteru są gorsze niż jego własne, to pośrednio przyciąga on te złe wpływy z pacjenta do siebie, co jest pod każdym względem dla niego niekorzystne. Hermetycznie wyćwiczony magnetopata nie rozszerza własnej energii witalnej na pacjenta; zamiast tego, ściąga on energię witalną ze wszechświata i z koncentracją życzenia zdrowia pozwala jej płynąć bezpośrednio przez swoje ręce do chorej osoby. Obie te metody wymagają częstego powtarzania magnetyzowania, jeśli pacjent ma osiągnąć szybkie wyzdrowienie, gdyż dysharmonia, czyli siedlisko choroby, szybko absorbuje i konsumuje przekazaną energię, i pragnie jej więcej. Dlatego zabieg trzeba szybko powtórzyć, jeśli chcesz uniknąć pogorszenia się stanu.

Zupełnie inaczej jest, gdy magnetopatą jest mag. Pacjent poczuje ulgę dopiero wtedy, gdy mag otworzy się astralnie, czyli psychicznie, a konkretnie, kiedy wykona w swoim ciele dynamiczną akumulację energii witalnej i zacznie emanować tymi świetlnymi promieniami na chorą osobę.

Mag może z powodzeniem stosować wiele metod, lecz zawsze musi utrzymywać wyobrażenie z koncepcją życzenia, że pacjent będzie dobrał z godziny na godzinę, z dnia na dzień. Wymienię kilka metod, które mag może zastosować w leczeniu chorób.

Przede wszystkim mag musi być dobrze obeznany w rozpoznawaniu chorób i ich symptomów. Tę wiedzę można uzyskać poprzez studiowanie odpowiedniej literatury. Jest oczywiste, że dobra znajomość ludzkiej anatomii jest konieczna. Mag z pewnością nie będzie tak nierozważny, by leczyć choroby, które wymagają natychmiastowej interwencji chirurgicznej; również choroby zakaźne nie powinny być pod jego wyłączną opieką. Poza leczeniem medycznym, ma on w powyższych przypadkach możliwość przyspieszać proces leczenia i łagodzić ból; może osiągać to nawet na odległość. Byłoby dobrym dodatkiem, gdyby praktycy medycyny specjalizowali się w tej dziedzinie i poza sztuką zgodną z oficjalną medycyną, rozumieli, jak stosować praktykę magiczną. Dlatego odnośnie tego rodzaju leczenia mag powinien zajmować się jedynie tymi pacjentami, którzy są mu przekazywani przez lekarza medycyny, albo też pracować razem z lekarzem, by uniknąć bycia oskarżonym o szarlatanerię bądź znachorstwo.

Przede wszystkim, mag powinien mieć w umyśle jeden cel – dobro chorej osoby. Nie powinien pracować w zamian za korzyści pieniężne czy inne egoistyczne zaspokojenie, takie jak chwała i uznanie. Powinien myśleć jedynie o najwyższym ideale dobroci; wtedy błogosławieństwo będzie nieuniknione. Ten rodzaj pomocy jest najbardziej błogi. Przytoczę

kilka najpowszechniej używanych metod, które mag może używać bez ryzyka narażania swojego zdrowia i energii nerwowej¹³.

Przed podejściem do łóżka chorej osoby zrób co najmniej siedem wdechów płucami i porami całego ciała, skumuluj ogromną ilość energii witalnej ze wszechświata do swojego ciała i pozwól tej energii błyszczeć jak słońce najjaśniejszym światłem.

Poprzez powtarzane wdychanie energii witalnej pracuj, by wytworzyć emanację energetyczną na odległość co najmniej dziesięciu metrów od swojego ciała, co jest równe witalnej energii dziesięciu ludzi. Musisz czuć, że zgromadzona energia witalna lśni jak słońce w twoim ciele. Jeśli jesteś w pobliżu pacjenta i uzyskujesz tę promienistość, on od razu poczuje ulgę - ogarnie go przyjemne uczucie i jeśli choroba nie jest zbyt bolesna, to od razu poczuje się dobrze. Twoim przywilejem jest przenieść zgromadzoną świetlistą energię na pacjenta w bardzo indywidualny sposób.

Wyszkolony mag nie musi używać magicznych ruchów ani nie musi nakładać rąk. Wszystkie te metody są tylko zewnętrznymi manipulacjami i w tym samym czasie wspomagają wyrażanie jego woli. Jest w pełni stosowne, jeśli mag weźmie jedną czy obie ręce pacjenta i będzie pracował z wyobraźnią. Może mieć oczy zamknięte bądź otwarte; może patrzeć na pacjenta, jeśli chce, lecz nie musi tego robić. Tutaj działa jedynie swoją wyobraźnią. Mag może też siedzieć obok pacjenta podczas całego przekazywania energii bez wchodzenia z nim w fizyczny kontakt. Wyobraź sobie, że emanująca energia, która cię otacza, przepływa w ciało chorej osoby i jest wciskana w nie poprzez twoją wyobraźnię - penetruje i rozświetla wszystkie jego pory. Podczas gdy to robisz, nakazujesz swojej woli, że skompresowana świetlista energia sprowadza wyzdrowienie chorej osoby. Kiedy to robisz, musisz stale wyobrażać sobie, że chora osoba dobrzeje z godziny na godzinę, że z każdym dniem wygląda zdrowiej. Musisz nakazać świetlistej energii nie opuszczać ciała pacjenta, aż jego zdrowie będzie w pełni przywrócone. Kiedy ładujesz ciało pacjenta świetlistą energią ilościowo, wtedy w zależności od choroby będziesz w stanie sprowadzić zaskakująco szybkie wyzdrowienie. Promienistość zdrowej osoby sięga około jednego metra. Po chwili powtórz procedurę ładowania, lecz musisz wzmocnić napięcie świetlistej energii, którą zgromadziłeś poprzez koncentrację. Sukces, który osiągniesz, zaskoczy cię.

Po pierwsze świetlista energia nie może uciec, gdyż zamknąłeś ją i nakazałeś jej stale się odnawiać. Po drugie określiłeś ramę czasową, w której ciało ma stawać się zdrowsze godzina po godzinie, z dnia na dzień. Po trzecie obwodem ciała określiłeś przestrzeń, jaką ma zajmować energia.

Zalecane byłoby zamknąć emanującą energię na około jednym metrze wokół ciała, co jest równe emanacji przeciętnej osoby. Przy pomocy tej metody wypełniłeś fundamentalny warunek materialnego prawa czasu i przestrzeni.

Przy stosowaniu tej metody mag zauważy, że jego własna świetlista energia, którą przekazał pacjentowi, nie znika, lecz dalej jest tak intensywnie świetlista, jak była na początku. Jest tak dlatego, że skompresowana energia witalna w ciele automatycznie się odnawia, tak jak w naczyniach połączonych, a zatem natychmiast odnawia zużytą emanującą energię. Zatem mag może leczyć setki chorych ludzi bez narażania swojej energii nerwowej ani duchowej, czyli mentalnej.

¹³ Poprzez energię nerwową rozumiana jest tutaj ogólnie energia potrzebna do normalnego funkcjonowania organizmu – przyp. tłum.

Istnieje jeszcze jedna metoda, którą mag może użyć, a która pozwala mu leczyć całe ciało albo tylko chorą część. Jest to dokonywane poprzez wciśnięcie energii witalnej bezpośrednio poprzez pory przy pomocy wyobraźni, by stale odnawiała się ze wszechświata, aż leczenie będzie ukończone. Nawet tutaj nie powinieneś zaniedbać wyobrażania życzenia ograniczenia w czasie i przestrzeni, w której wyzdrowienie ma być w pełni osiągnięte.

Powyższa metoda może być stosowana jedynie przy pacjentach, których energia nerwowa nie jest zupełnie wyczerpana, aby byli oni w stanie przetrwać określoną ilość napięcia spowodowaną energią witalną. W przypadku doświadczonego maga zgromadzona energia witalna jest już energią zmaterializowaną, to znaczy skondensowaną fizyczną energią, którą można porównać do elektryczności. W porównaniu z innymi metodami jest ona najbardziej popularna, gdyż jest bardzo prosta i wyjątkowo skuteczna.

Inną, bardzo szczególną metodą jest taka, w której przy pomocy wyobraźni mag pozwala pacjentowi wdychać swoją własną emanującą świetlistą energię. Jeśli pacjent ma zdolność koncentracji, może robić to samodzielnie; w innym przypadku mag musi wykonać wyobrażanie za pacjenta. Praktyka ta jest wykonywana następująco:

Świetlista energia maga emanuje w obszarze około dziesięciu metrów. Skoro mag jest w bliskim otoczeniu pacjenta, unosi się on dosłownie w świetle świetlistej energii maga, która jest zaimpregnowana życzeniem całkowitego uzdrowienia. Niezwykle ważne jest, by chora osoba, która ma zdolność koncentrowania się, była absolutnie przekonana, że z każdym oddechem wdycha świetlistą energię maga i tym samym dobrze. Musi myśleć bardzo intensywnie, że lecząca energia zostaje w nim i że stopniowo zdrowieje, nawet kiedy maga już nie ma w pobliżu. Jeśli chora osoba nie jest w stanie się koncentrować albo gdy mag ma do czynienia z chorymi dziećmi, to samodzielnie musi wyobrażać sobie, że chora osoba wdycha emanującą witalną energię maga z każdym oddechem i kieruje ją do krwi, tym samym wpływając na zdrowienie. Również tutaj mag musi zebrać koncentrację życzenia, że wdychana energia ciągle pozytywnie wpływa na ciało pacjenta. Jest to oddychanie energią witalną wykonywane z ciała maga poprzez ciało innej osoby.

Tutaj możemy odnieść się do cytatu z Biblii, jako dowodu stwierdzeń do tej pory podanych w tej książce. Kiedy Chrystus został dotknięty przez chorą kobietę mającą nadzieję na wyzdrowienie, natychmiast poczuł ubytek energii witalnej i do towarzyszących Mu uczniów powiedział: „Ktoś mnie dotknął!”.

Zawsze pamiętaj, że czas i przestrzeń muszą być brane pod uwagę, ilekroć pracujesz z energią witalną i magnetyzmem. Mając to na uwadze, podałem kilka przykładów odnoszących się do leczenia chorób i mógłbym wymienić dużo więcej metod w odniesieniu do leczenia z punktu widzenia magnetyzmu, czy w których magnetyzm mógłby być z powodzeniem zastosowany. Na przykład, mag może skontaktować się z duchem pacjenta, kiedy śpi, i stosować wiele różnych metod leczenia. Poza magicznym leczeniem chorych ludzi przy pomocy energii witalnej, mag ma możliwość używania do tego elementów, magnetyzmu i elektryczności. Szczegółowe opisy wszystkich metod i możliwości leczenia wypełniłyby bardzo obszerną książkę. Być może będę miał w przyszłości okazję wydać książkę o metodach okultystycznego leczenia z magicznego punktu widzenia i udostępnić ją tym magom, którzy są zainteresowani tym tematem. Jednakże teraz pozostawiam to na przyszłość. W tej pracy jedynie odwołuję się do kilku metod leczenia w odniesieniu do koncepcji czasu i przestrzeni, innymi słowy, do magnetyzmu.

Wysoce wtajemniczeni i święci, których wyobraźnia jest rozwinięta w takim stopniu, że wszystko, co sobie wyobrażają, natychmiast staje się rzeczywistością we wszystkich sferach, nie potrzebują żadnej z tych metod. Muszą oni jedynie wyrazić życzenie czy wolę, a natychmiast staje się ona rzeczywistością. Każdy mag powinien dążyć do osiągnięcia tego wysokiego poziomu duchowego rozwoju.

Podsumowanie ćwiczeń kroku III

I. Magiczne kształcenie ducha

1. Koncentracja myśli z dwoma lub trzema zmysłami równocześnie
2. Koncentracja myśli na obiektach, obszarach i miejscach.
3. Koncentracja myśli na zwierzętach i ludziach.

II. Magiczne kształcenie duszy

1. Oddychanie elementami: wdychanie elementów do całego ciała.
 - a. ogień – ciepło
 - b. powietrze – lekkość
 - c. woda – zimno
 - d. ziemia – grawitacja (ciężkość)

III. Magiczne kształcenie ciała fizycznego

1. Zachowanie ćwiczeń kroku I, które muszą stać się nawykiem.
2. Akumulacja energii witalnej:
 - a. oddychanie płucami i porami w całym ciele
 - b. oddychanie płucami i porami w indywidualnych częściach ciała.

Addendum do kroku III

1. Impregnacja pokoju.
2. Biomagnetyzm.

Koniec kroku III.

Krok IV

Wprowadzenie

Zanim zacznę opisywać trudniejsze ćwiczenia, chcę ponownie podkreślić, że uczeń, chcąc osiągnąć absolutny sukces na magicznej ścieżce, musi być cierpliwy i nie przyspieszać swojego rozwoju. Jest zatem absolutnie konieczne, by opanować wszystkie poprzednie ćwiczenia zanim przejdzie się do poniższych.

Magiczne kształcenie ducha

W tej części książki opiszę przenoszenie świadomości na zewnątrz. Musimy wiedzieć, jak dowolnie przenosić naszą świadomość do każdego obiektu, zwierzęcia lub człowieka.

Zacznijmy ćwiczenie:

Najpierw umieść przed sobą jakieś obiekty, których używasz codziennie; rób to w ten sam sposób jak w kroku II, kiedy praktykowałeś ćwiczenia koncentracji na obiektach. Następnie przyjmij asanę siedzącą i skoncentruj się na krótką chwilę na jednym z obiektów - zapamiętaj jego formę, kolor i rozmiar. Teraz wyobraź sobie, że stałeś się tym konkretnym obiektem - musisz tak jakby czuć i postrzegać jak ten konkretny obiekt i przyjąć wszystkie jego atrybuty. Musisz czuć, jak bardzo zamknięty jesteś w obszarze, w jakim się znajdujesz, i który możesz opuścić jedynie poprzez zewnętrzny wpływ. Musisz również wyobrazić sobie cel obiektu, w który się przekształciłeś poprzez swoją wyobraźnię. Dzięki intensywnej koncentracji powinieneś być w stanie również obserwować swoje otoczenie z punktu widzenia obiektu i przyjąć jego proporcje i stosunek z innymi obiektami. Jeśli, na przykład, obiekt jest położony na stole, to powinieneś czuć stosunek do stołu, jak również do innych obiektów na stole i wewnątrz pokoju, w którym wszystkie są umiejscowione. Jeśli uda ci się wykonać to ćwiczenie z jednym obiektem, to praktykuj dalej z innymi. To ćwiczenie jest zakończone, kiedy uda ci się połączyć swoją świadomość z każdym wybranym obiektem do takiego stopnia, że przybierasz formę, wielkość i cechy obiektu oraz kiedy jesteś w stanie pozostawać w obiekcie przez co najmniej pięć minut bez przerwy. Podczas tego ćwiczenia ciało fizyczne musi być całkowicie omijane i zapomniane. Następnie wybieraj większe obiekty do swojego skoncentrowanego przeniesienia świadomości, takie jak: kwiaty, rośliny, krzewy, drzewa etc. Świadomość nie zna ani czasu, ani przestrzeni, jest zatem pierwiastkiem akaszy.

Nie zniechęcaj się początkowymi porażkami związanymi z niezwykłą naturą ćwiczeń. Cechy, które zapewnią ci pożądaną sukces to cierpliwość, upór i wytrwałość. W późniejszym czasie uczeń w pełni zda sobie sprawę z przyszłej wagi tych wstępnych ćwiczeń w temacie magii. Kiedy uczeń opanuje przenoszenie swojej świadomości do obiektów nieożywionych, następnym oczywistym krokiem jest przenoszenie świadomości do istot żywych.

Wcześniej wspomniałem, że świadomość jest poza czasem i przestrzenią, zatem gdy wykonujemy nasze ćwiczenia z żywymi istotami, nasz wybrany obiekt nie musi być przed nami fizycznie. Do tego miejsca uczeń musi posiadać zdolność dowolnego wyobrażania każdej istoty.

Zacznij to ćwiczenie, przenosząc swoją świadomość do wyobrażonej formy kota, psa, konia, kozła etc. Rodzaj obiektu ćwiczeń nie jest ważny - może to być również mrówka, ptak czy

słoń.

Najpierw wyobraź sobie zwierzęta w bezruchu, a potem w ruchu – chodzące, biegnące, pełzające, latające lub pływające, w zależności od zdolności konkretnego zwierzęcia.

Uczeń musi być w stanie przenieść swoją świadomość do dowolnie wybranej formy i w niej funkcjonować. Ćwiczenie jest ukończone, kiedy uczeń może pozostać w tej pozycji przez co najmniej pięć minut bez przerwy. Wtajemniczeni, którzy praktykują to ćwiczenie przez wiele lat, są w stanie zrozumieć każde zwierzę i mogą kontrolować je swoją wolą.

W związku z tym przychodzą na myśl legendy o wilkołakach, razem z innymi różnymi historiami, gdzie czarownicy zamieniają się w zwierzęta. Dla maga te legendy i bajki mają dużo głębsze znaczenie i dużo większą wagę niż dla przeciętnego człowieka. Te historie bez wątpienia opisują czarnych magów, którzy nie chcieli być rozpoznani, gdy dokonywali swoich bezbożnych, nikczemnych czynów, a zatem przyjmowali te zwierzęce formy w niewidzialnym świecie. Dobry mag potępia takie działania, a jego duchowe umiejętności pozwalają mu rozpoznawać takie istoty i również identyfikować prawdziwą formę tej osoby.

Te wstępne ćwiczenia nie służą kuszeniu ucznia do wykonywania takich działań. Raczej przygotowują go na wyższą magię, w której, dla pewnych przedsięwzięć, musi przyjmować wyższe boskie formy, w które przeniesie swoją samoświadomość. Kiedy już jesteś w stanie, poprzez to ćwiczenie, przyjąć swoją świadomością każdą zwierzęcą formę i utrzymać to wyobrażenie przez pięć minut bez przerwy, wówczas praktykuj to samo ćwiczenie z ludźmi. Początkowo wybieraj znajomych, przyjaciół, członków rodziny, krewnych - ludzi, z wyobrażaniem których nie masz problemów; płeć i wiek nie mają znaczenia. Musisz być w stanie przenieść swoją świadomość do ciała innej osoby w takim stopniu, że postrzegasz się, iż jesteś i myślisz jak osoba, której obraz przywołujesz.

Następną częścią tego ćwiczenia jest przejście od ludzi, których dobrze znasz, do całkiem obcych - ludzi, których nigdy nie widziałeś; a skoro nigdy nie widziałeś tych ludzi, musisz ich sobie wyobrazić. Ostatecznie na eksperymentalne obiekty wybieraj ludzi innych ras. Ćwiczenie jest zakończone, kiedy jesteś w stanie przenieść swoją świadomość na co najmniej pięć minut do ciała, które wizualizowałeś. Jednakże, im dłużej jesteś w stanie utrzymać swoją świadomość w tym wyobrażonym ciele, tym większe będą tego korzyści.

Poprzez to ćwiczenie mag zyskuje moc wiązania się z każdym człowiekiem. Będzie znał uczucia i myśli, które powstają w świadomości osoby, której obraz przywołał i będzie znał jej przeszłość i teraźniejszość, sposób zachowania. Mag może nawet dowolnie wpływać na tę osobę. Zalecane jest jednak pamiętanie o przysłowiu: „Jaki siew, taki plon”.

Mag nigdy nie zastosuje swojego wpływu dla złego celu czy też nie zmusi innej osoby do wykonania czegoś wbrew własnej woli. Jeśli wielka moc nad każdym człowiekiem nadana magowi przez to ćwiczenie jest przez niego używana dla dobra ludzkości, to zejdą na niego błogosławieństwa. To da magowi rozumienie, dlaczego w Oriencie uczniowie obdarzają swojego mistrza najczystsza miłością. Wielbiąc swojego mistrza, uczeń wiąże się instynktownie z jego świadomością - w ten sposób będzie on pośrednio pod jego wpływem, co zaowocuje szybszym i bezpieczniejszym postępowaniem. Dlatego orientalne metody nauczania uważają obecność mistrza (guru) za absolutnie konieczne dla rozwoju uczniów. To, co jest w Tybecie znane jako *ankhur*, oparte jest na tej samej zasadzie, lecz w odwrotnym porządku -

mistrz wiąże się ze świadomością swojego ucznia i przekazuje mu moc i oświecenie. Mistycy stosują tę samą metodę, tzw. pneuma-transfer.¹⁴

Magiczne kształcenie duszy

W tym rozdziale będziemy dalej rozszerzać naszą pracę z elementami. Do tej pory nauczyliśmy się gromadzić wewnątrz nas jeden element poprzez oddychanie płucami i porami ciała oraz postrzegać w ciele jego konkretne właściwości. Teraz nauczymy się, jak ładować elementem poszczególne części ciała. Można zastosować tutaj dwie metody, jednakże mag musi opanować je obie.

Metoda 1

Jak było to opisane w kroku III, wdychaj konkretny element poprzez płuca i pory, do całego ciała, i gromadź go, a następnie rób wydech bez wyobrażania sobie czegokolwiek. Przy wdechu wyobrażaj sobie uczucie charakterystycznego atrybutu elementu. Jeśli jest to element ognia, charakterystycznym atrybutem będzie ciepło; jeśli jest to woda, wyobrażaj sobie zimno; jeśli powietrze, wizualizuj uczucie lekkości; a kiedy jest to ziemia, będzie to ciężkość. Zaczynij od siedmiu wdechów, lecz zamiast przywracać zgromadzony element wszechświatu i wyobrażać jego znikanie, kieruj element do konkretnej części ciała, jeszcze bardziej kompresując jego konkretny atrybut i wypełniając nim tę część ciała. Musisz czuć skompresowany element z jego charakterystycznym atrybutem dużo bardziej intensywnie w jednej części ciała, niż gdy czujesz to w całym ciele. Tak jak kompresowana jest para, by uzyskać więcej ciśnienia, tak samo mięśnie, kości i skóra danej części ciała muszą być przeniknięte elementem.

Kiedy już mocno czujesz konkretny atrybut elementu w napełnianej części ciała, to rozpuść go poprzez całe ciało przy pomocy wyobraźni i rozładuj poprzez wydychanie z powrotem do wszechświata (jak jest to opisane w kroku III). To ćwiczenie musi być praktykowane zamiennie z każdym elementem i z każdym wewnętrznym i zewnętrznym organem. Istnieje jednak bardzo ważny wyjątek, o jakim trzeba pamiętać: nie praktykuj tego z sercem ani z mózgiem. Jeśli nie chcesz wyrządzić dużej szkody, nie gromadź żadnego elementu w sercu ani w mózgu, czy to swoim własnym, czy innej osoby. Jedynie mistrzowski mag, który jest bardzo doświadczony w kontrolowaniu elementów - ten, który jest panem elementów - może przyjąć pewną ilość akumulacji w sercu i mózgu bez wyrządzania sobie krzywdy, gdyż taki mistrz zna swoje ciało i ma nad nim kontrolę. Możesz jednakże dostarczać każdemu organowi, nawet sercu i mózgowi, konkretne atrybuty elementów, lecz *nie kumuluj ich*. Osoba początkująca powinna powstrzymać się od kumulowania elementów czy energii witalnej w sercu lub mózgu, zwłaszcza jeśli nie jest jasnowidzem i nie posiada zdolności obserwowania funkcji konkretnych organów.

Kiedy kumulujesz elementy czy energię witalną w całym ciele, wtedy mózg i serce jest ogólnie przystosowane do tej akumulacji, ponieważ moc tego napięcia nie jest skierowana na jakiś konkretny organ, lecz jest rozprowadzana na całe ciało.

Szczególną uwagę należy poświęcić dłoniom i stopom. Powinieneś nauczyć się opanowania akumulacji elementów i witalnej energii w swoich dłoniach i stopach, gdyż jest w tych

¹⁴ *Pneuma* w języku greckim oznacza między innymi “duch” bądź “oddech”.

miejscach używana w praktycznej części magii. Bardzo szczególną uwagę powinienś poświęcić palcom.

Istnieje jeszcze inna możliwość rozładowywania elementu z organu lub części ciała. Zamiast przywracania elementu najpierw do całego ciała, aby stamtąd go uwolnić, poprzez oddychanie porami, do wszechświata, możesz też rozładować cały element bezpośrednio z części ciała do wszechświata przy pomocy wyobraźni. Ta druga procedura jest znacznie szybsza. Mag musi być wprawiony w obu metodach i rozumieć to, jak ich dowolnie używać.

Metoda 2

Druga metoda akumulacji elementu w części ciała jest dokonywana poprzez przeniesienie się ze świadomości do konkretnej części ciała, pozwalając wdychać i wydychać jej w ten sam sposób jak przy oddychaniu porami. Wdychasz element każdym oddechem, który bierzesz, a wydychasz normalnie; innymi słowy, zachowujesz element, który wdychasz.

Kiedy masz uczucie, że zgromadziłeś wystarczającą ilość danego elementu w konkretnej części ciała, uwolnij element poprzez wydychanie; innymi słowy, przywracasz go wszechświatu, z którego go wcześniej wdychałeś. Ta procedura jest oczywiście szybka i prosta, lecz wymaga określonej umiejętności w przenoszeniu swojej świadomości. Musisz również umieć akumulować energię witalną w każdej, dowolnie wybranej części ciała. Kiedy już perfekcyjnie opanujesz tę praktykę, możesz przejść do następnego ćwiczenia.

Wiemy, że ciało ludzkie jest podzielone na cztery główne regiony w odniesieniu do elementów. Przypomnimy je dla lepszego zrozumienia:

1. Element ziemi: od stóp do ud, z kością ogonową, włączając w to organy reprodukcyjne, czyli genitalia.
2. Element wody: obszar brzuszny z jego wewnętrznymi organami, takimi jak: jelita, śledziona, pęcherz, wątroba, żołądek, aż do przepony brzusznej.
3. Element powietrza: klatka piersiowa, płuca, serce, aż do szyi.
4. Element ognia: głowa ze wszystkimi jej organami.

Celem następnego ćwiczenia jest ładowanie konkretnych obszarów ciała odpowiednimi elementami. Jest to dokonywane w następujący sposób:

Przyjmij swoją ulubioną asanę. Poprzez płuca i oddychanie porami wdychaj element ziemi, z jego charakterystycznym atrybutem ciężkości, do ziemskiego obszaru swojego ciała, to znaczy od stóp do genitaliów i kości ogonowej. Wdychaj element ziemi siedem razy. Wydech wykonuj normalnie, aby obszar ziemi w twoim ciele został wypełniony elementem, który na niego wpływa. Utrzymaj element ziemi w obszarze ziemi i kontynuuj, wdychając siedem razy element wody regionem wody, obszarem brzuszny, bez wydychania elementu wody, tak aby obszar wody również został wypełniony swoim elementem. Następnie kontynuuj w ten sam sposób z następnym elementem. Wdychaj element powietrza siedem razy i wypełnij obszar klatki piersiowej. Zatrzymaj go w tym obszarze bez wydychania. Następnie przejdź do obszaru głowy; wypełnij go, wdychając element ognia siedem razy. Nie wydychaj elementu ognia, aby obszar głowy został nim wypełniony.

Kiedy wszystkie obszary ciała są naładowane odpowiednimi elementami, musisz pozostać w tej pozycji przez mniej więcej dwie do pięciu minut, a następnie przejdź do rozpuszczania elementów. Zaczynij tam, gdzie skończyłeś. W tym przypadku zacznij od głowy, od elementu

ognia. Siedem razy wykonuj normalny wdech, lecz przy każdym wydechu (również siedem razy) wydychasz element ognia z powrotem do wszechświata. Kiedy obszar głowy jest oczyszczony z elementu ognia, przejdź do obszaru powietrza, następnie obszaru wody i na końcu do obszaru ziemi, aż całe ciało zostanie całkowicie oczyszczone ze zgromadzonych elementów.

Kiedy osiągniesz określoną biegłość w tych ćwiczeniach, możesz rozszerzyć je, nie tylko wypełniając konkretne obszary ciała odpowiednimi elementami, lecz również kompresując odpowiednie elementy w tych obszarach. Procedura jest taka sama, jak ta właśnie opisana, w której zaczynasz od elementu ziemi i kończysz na elemencie ognia. Również proces rozpuszczania elementów jest taki sam, jak ten opisany przed chwilą.

Te ćwiczenia są również wielkiej wagi, gdyż sprowadzają materialne, czyli fizyczne ciało, jak również i ciało astralne, czyli psychiczne, do harmonii z uniwersalnymi prawami elementów. Jeśli mag z jakiegoś powodu doświadczy dysharmonii, to wystarczy, że będzie praktykował powyższe ćwiczenie, i natychmiast na nowo ustanowi harmonię. Będzie doświadczał przyjemnego wpływu pełnej uniwersalnej harmonii nie tylko przez kilka godzin, lecz całymi dniami, co stwarza w nim i podtrzymuje uczucie pokoju i błogości.

Harmonia elementów w ciele oferuje kilka innych możliwości:

1. Przede wszystkim uczeń jest chroniony od wszelkich destrukcyjnych wpływów pochodzących z negatywnej strony elementów.
2. Kiedy uczeń osiągnie magiczną równowagę, odkryje, że jest w środku różnych zajęć; widzi wszystkie prawa, wszystkie powstające i ginące w uniwersalnej, prawdziwej perspektywie.
3. Uczeń nie jest doświadczany przez wiele chorób i sprowadza równoważący efekt na własną karmę, a tym samym i przeznaczenie; staje się on coraz bardziej odporny na wszelkie niekorzystne wpływy.
4. Oczyszcza swoją mentalną i astralną aurę i wzmacnia swoją mentalną i astralną matrycę.
5. Budzi swoje magiczne zdolności; jego intuicja przyjmuje uniwersalny charakter.
6. Jego astralne zmysły są wzmocnione.
7. Jego zdolności intelektualne są zwiększane.

Magiczne kształcenie ciała fizycznego

Do tego momentu ćwiczenia pierwszego kroku powinny stać się już częścią twojego życia, codziennym nawykiem. Ćwiczenia drugiego kroku powinny być wykonywane w zależności od dostępnego czasu i, jeśli tylko jest taka możliwość, pogłębiane i umacniane. Do tego miejsca musisz mieć zdolność stosowania się w najdrobniejszych szczegółach do każdego ascetyzmu, któremu się poddasz, bez ulegania pokusom czy nawet bez walki z nimi. Ćwiczenia trzeciego kroku powinny również być udoskonalone i pogłębione do granic możliwości.

Pozycja ciała i kończyn musi być opanowana do takiego stopnia, byś był w stanie pozostawać w siedzącej asanie godzinami bez doświadczania najmniejszej przeszkody, nerwowości, napięcia czy skurczów mięśni.

Emanująca energia musi być zwiększana, pogłębiana i musi stać się bardziej ekspansywna, to znaczy bardziej dynamiczna; jest to dokonywane przez wyobraźnię, moc wyobraźni i głębszą medytację. Mag musi nauczyć się praktycznie stosować emanującą energię we wszystkich okolicznościach i sytuacjach. Musi dojść do miejsca, w którym każde życzenie przeniesione na emanującą energię natychmiast staje się rzeczywistością. To pozwoli mu pomagać cierpiącym w przypadku choroby lub wypadków; i będzie on w tym względzie błogosławiony.

Teraz zajmijmy się tematem niezbyt dobrze znanym, konkretnie postawami ciała, gestami i pozycjami palców, które są powszechnie znane jako rytuały. Fundamentalna zasada rytuałów składa się z potwierdzenia idei czy biegu myśli przez zewnętrzną formę ekspresji, bądź na odwrót, jest to przywoływanie lub też, jak jest to nazywane w hermetyzmie, „ewokowanie” idei czy biegu myśli poprzez gest lub działanie. Ta fundamentalna zasada ma zastosowanie do wszelkiej magii rytualnej. To potwierdza nie tylko, że każda idea czy każde istnienie może być wyrażone poprzez zewnętrzne działanie, lecz może to zostać również związane z konkretnym zadaniem.

To, co nie otrzyma lub nie nosi swojej nazwy, symbolu czy zewnętrznego znaku, nie posiada znaczenia ani wagi. Wszystkie magiczne procedury są rytuałami opartymi na tej pierwotnej tezie i od zarania czasu każdy system religijny miał swoje konkretne akty kultu. Istnieje oczywiście różnica co do wagi tych rytuałów. Bardzo mało z tego tematu zostało udostępnione powszechnie, lecz było najczęściej chowane w największej tajemnicy, będąc tematem zarezerwowanym wyłącznie dla wysokich kapłanów i wtajemniczonych. Każdy rytuał służy konkretnemu celowi, niezależnie od tego czy jest to słowne czarodziejstwo Tybetu, pozycje palców wykonywane przez kapłanów w Bali lub podczas aktów czci w Oriencie, czy rytualne ewokacje magów. Synteza zawsze pozostaje jedna i ta sama. Kiedy ktoś o czymś zaświadcza bądź zeznaje w sądzie, wznosi prawą dłoń w wyciągniętych trzech palcami jako potwierdzenie prawdomówności - to również może zostać uznane za gest magiczny. Z punktu widzenia chrześcijaństwa trzy wyciągnięte palce symbolizują trójkę. Każda z wielu łódz i sekt ma swoje własne rytuały. Na przykład wolnomularze są związani konkretnym znakiem, słowem i uściskiem dłoni. Wiele rzeczy można na ten temat powiedzieć z historycznego punktu widzenia, lecz takie studium byłoby całkowicie pozbawione znaczenia dla praktyki magii czy dla magicznej edukacji.

Prawdziwy mag nie ulega wpływom, gdy czyta w różnych książkach, w jaki sposób inny mag rysuje magiczny okrąg i uważa go za symbol nieskończoności, boskości i nietykalności, czy też o tym, jak przenosi swoje geniusze¹⁵ i anioły do tego okręgu dla swojej ochrony, albo jak lama rysuje swoją mandalę i podczas swych rytuałów uważa swój *thatagatos* za symbol strzegącego bóstwa. Mag nie potrzebuje instrukcji, które są dla niego obce. Jest on świadomy tego, że są to tylko punkty skupienia dla idei i pamięciowe pomoce dla ducha. W kroku IV mag nauczy się jak opracowywać własne rytuały, akty czci, gesty i pozycje palców. Oczywiście, wszystko zależy od jego indywidualności i zmysłu postrzegania. Wielu magów dokonuje znacząco więcej przy pomocy prymitywnych rytuałów niż filozoficzny spekulant przy pomocy skomplikowanego aktu czci. Nie istnieją konkretne wytyczne – uczeń musi działać intuicyjnie i musi rozumieć, jak wyrazić każdą ideę, każdy bieg myśli, jak również to, co chce zrealizować, w postaci odpowiedniego gestu, pozycji palców czy poprzez rytuał. Na

¹⁵ Geniusze są rodzajem istot zamieszkujących różne planetarne sfery. Opisy geniuszy, inteligencji i innych istot, jak również sposoby ich przywoływania, można znaleźć w drugiej książce Bardona – *Praktyka magii ewokacyjnej* – przyp. tłum.

przykład, z pewnością nie wyraziłby symbolicznie gestu błogosławieństwa zaciśniętą pięścią. W zależności od okoliczności czy sytuacji, w której się znajduje, opracuje on indywidualny, bezpretensjonalny rytuał, który zastosuje w całkowitej tajemnicy, nie będąc przez nikogo dostrzeżonym. Istnieją magowie, którzy praktykują magię rytualną, stosując ruchy palców, trzymając dłonie w kieszeniach, nawet w towarzystwie wielu ludzi, z których nikt nie zdaje sobie z tego sprawy.

Jest to dokonywane przez użycie elementów w odniesieniu do analogii pięciu palców:

palec wskazujący – ogień
kciuk – woda
palec środkowy – akasha
palec serdeczny – ziemia
mały palec – powietrze

prawa dłoń – elementy pozytywne
lewa dłoń – elementy negatywne

Ten przykład powinien wystarczyć.

Naucz się przypisywać całkowicie indywidualne znaki stosowne do różnych idei. Utrzymuj te znaki w tajemnicy, gdyż jeśli ktoś inny zastosuje ten sam znak do tej samej idei, osłabi on ideę (efektywność życzenia), ściągając twoją energię. Ilekroć chcesz szybko spełnić swoje osobiste życzenie, zwiąż je ze swoim małym rytuałem czy gestem. Najlepiej z gestem palców. Wyobraź sobie, że poprzez ten gest twoje życzenie staje się rzeczywistością, a raczej, że już stało się rzeczywistością. Tutaj również ma zastosowanie prawo, że określanie idei czy życzenia musi być w czasie teraźniejszym oraz w postaci rozkazu. Wyobrażanie, że to staje się rzeczywistością w połączeniu z gestem czy rytuałem, musi być na początku wykonywane intensywnie z poczuciem pewności - jak we wcześniejszym wniosku - z przekonaniem i niewzruszalną wiarą w sukces.

Na początku mają być stosowane zarówno rytuał, jak i wyobrażenie. Później, kiedy w pełni pochłonie cię wyobrażenie życzenia i jego realizacja, będziesz automatycznie, bez zauważania tego i bez świadomości, czuć się zmuszony do użycia gestu czy rytuału. Kiedy osiągniesz punkt, że życzenie staje się zautomatyzowane w wyobraźni, wtedy odwracasz procedurę - wykonujesz gesty lub rytuał, a wyobrażenia czy konkretna energia automatycznie wyzwała skutek. Jest to właściwy cel rytuału, gestu, pozycji palców lub postawy ciała. Kiedy rytuał z wyobrażeniem jest zautomatyzowany, to wystarczy tylko wykonać rytuał, aby osiągnąć zamierzony efekt czy wpływ. Naładowana bateria daje najlepsze porównanie – wszystko, czego potrzeba, to odpowiednie połączenie, aby mieć dostępną całą jej elektryczność. Częste powtarzanie wyobrażania gestu czy rytuału, który wybrałeś, ustanawia magazyn energii w sferze przyczynowej pierwiastka akashy, który, w zależności od życzenia lub celu, przyjmuje wymaganą wibrację (fluid elektromagnetyczny), kolor, brzmienie i wszystkie konieczne analogie. Można by poprawnie stwierdzić, że wszystkie te rzeczy są bezpośrednimi krwinkami całej struktury tego magazynu energii. Kiedy ten magazyn jest ładowany poprzez częste powtarzanie, sam rytuał uwalnia wtedy część energii z magazynu i wytwarza potrzebny skutek. Jest zatem niezwykle ważne, by nikomu o nim nie mówić; inaczej ktoś inny mógłby zużyć ten zapas energii tym samym rytuałem i osiągnąć ten sam skutek bez żadnego wysiłku. Jednakże za wszystkie konsekwencje odpowiedzialby twórca rytuału.

Istnieją łoże, każące nowicjuszom praktykować rytuały, przez które taki magazyn energii jest automatycznie ładowany. To daje wyższym wtajemniczonym darmową dostawę dla ich własnego magazynu energii i mogą go oni używać bez żadnego wysiłku ze swojej strony. Kiedy uczeń dojdzie do momentu, w którym sam może używać energii z tego magazynu, oznajmia się mu, by używał tego rytuału możliwie jak najmniej.

Ta wiedza może dać ideę, że pewne ruchy polityczne i partie pośrednio wykonujące magiczne procedury w postaci swoich pozdrowień czy gestów powitania, równocześnie stale dodają energii witalnej, nawet w małych ilościach, do ich wspólnego magazynu poprzez stałe powtórzenia. Taki gest był używany przez Narodowo-Socjalistyczną Niemiecką Partię Pracy (NSDAP = *Nationalsozialistische Deutsche Arbeiter Partei*). Pozdrowieniom towarzyszyło wzniesienie prawej ręki, które było reprezentatywnym gestem mocy. Jednakże, kiedy taki wspólny magazyn energii stał się potężny i był nadużywany dla chciwych i podłych celów, wówczas duchowo naładowana energia, ze względu na swoją polaryzację, zwraca się przeciwko swoim twórcom czy założycielom. Rezultatem jest upadek i destrukcja, nie wspominając o nienawiści, pod wpływem której ogromna ilość ludzi była uwięziona, gdzie wielu cierpiało i marniało, podczas gdy inni byli niewinnie skazywani na śmierć, a jeszcze inni stali się ofiarami pól bitewnych - i wszystko to wytworzyło przeciwną polaryzację, która przyczyniła się do rozpuszczenia tego magazynu energii.

To samo prawo ma zastosowanie w jednakowym stopniu do wszystkich innych aktów czci, rytuałów i praktyk kultów, niezależnie od tego, czy są one wykonywane przez religie, sekty czy łoże. Cudowne uzdrowienia w miejscach pielgrzymek czy w świętych miejscach opierają się na tej samej, fundamentalnej zasadzie. Dewocyjny wierzący ściąga duchową energię z pierwiastka akashy poprzez jego mocną i niewzruszalną wiarę w święty obraz czy posąg (ikone). Ta energia jest akumulowana przez wyznawców i w ten sposób osiągane są cudowne efekty. Mag, który jest właściwie poinstruowany, zawsze znajdzie prawdziwe wytłumaczenie dla takich czy podobnych zjawisk, na bazie uniwersalnych praw.

Jeśli by sobie tego życzył, mag mógłby na podstawie swojej wiedzy o prawach biegunowości, użyć energii, która została zgromadzona w takim kultowym magazynie dla swoich własnych celów i tym samym osiągnąć takie cudowne uzdrowienia i wiele innych, zdawałoby się cudownych, zajęć. Jednakże etyczny mag stojący wysoko uważa takie działanie za kradzież i tym samym nigdy nie zniżyłby się do takiego poziomu, gdyż ma wiele innych możliwości do swojej dyspozycji. Te przykłady są podawane jedynie dla informacji czytelnika. Teraz wrócimy do bieżącego tematu - rytuałów.

Jak zostało wcześniej wspomniane, każda idea, życzenie i wyobrażenie może stać się rzeczywistością poprzez rytuał niezależnie od płaszczyzny, w której działasz, czy to fizycznie, astralnie lub duchowo. Czas, który upłynie zanim to stanie się rzeczywistością, zależy przede wszystkim od duchowej dojrzałości, a po drugie od dokładności w używaniu rytuału. Mag powinien zawsze wybierać rytuały, których będzie mógł używać przez resztę swojego życia; jako takie powinny być to rytuały o uniwersalnym charakterze. Im mniej jest życzeń, tym szybciej osiągnie się sukces. Jeśli rytuały, które zostały wybrane, nie dają na początku pożądanego efektu, nie dodawaj żadnych innych rytuałów. Na początku powinienes być naprawdę zadowolony z jednym rytuałem, lecz nie powinienes przekraczać trzech. Gdy mag osiągnie ten poziom rozwoju, będzie znał swoje ograniczenia odnośnie swoich zdolności ładowania.

Podsumowanie ćwiczeń kroku IV

I. Magiczne kształcenie ducha

Przeniesienie świadomości na zewnątrz:

- a. w obiekty,
- b. w zwierzęta,
- c. w ludzi.

II Magiczne kształcenie duszy

1. Akumulacja elementów:

- a. W całym ciele
- b. W poszczególnych częściach ciała przy pomocy dwóch metod.

2. Ustanowienie harmonii elementów we właściwych obszarach ciała:

- a. Ogień : głowa
- b. Powietrze: klatka piersiowa
- c. Woda: brzuch
- d. Ziemia: kość ogonowa, genitalia, nogi.

III. Magiczne kształcenie ciała fizycznego

Rytuały i ich praktyczne zastosowanie:

gesty,
postawy ciała,
pozycje palców.

Koniec kroku IV.

Krok V Wprowadzenie

Mędrzec Archimedes powiedział kiedyś: „Pokaż mi punkt we wszechświecie, a poruszę Ziemię!”¹⁶

Bardzo mało osób naprawdę zna znaczenie tego stwierdzenia. Zawiera ono wielką okultystyczną tajemnicę, a dokładnie tajemnicę czwartego wymiaru. Wszyscy pamiętamy, jak nas uczono w szkole, że wszystko ma formę – kamień, roślina, zwierzę lub człowiek, innymi słowy wszystko ma fizyczne ciało – jak również długość, szerokość i wysokość. Jeśli wyobrazimy sobie jakiś obiekt, na przykład kulę, i przez jej środek przepuścimy dwie linie, to na ich przecięciu uzyskamy punkt, tak zwany punkt głębi. I to jest punkt, który Archimedes miał na myśli, gdyż jest to źródło, punkt wyjścia i punkt wejścia; jest to jądro każdej formy. Każda forma, obserwowana z tego punktu, jest proporcjonalnie obiektywna, co znaczy, że forma zdaje się być w jej prawdziwej równowadze. W tym leży tajemnica czwartego wymiaru, koncepcja czasu i przestrzeni, koncepcja bezczasowości i bezprzestrzenności, jak również i tajemnica magii przestrzeni. Bardzo korzystne jest dla ucznia dogłębne medytowanie nad tym tematem, gdyż zbliży go to do głębi, o jakich nie śnił, a wysoki stopień intuicji będzie jego nagrodą. Magiczne kształcenie ducha w kroku piątym jest poświęcone magii przestrzeni.

Magiczne kształcenie ducha

W poprzednich ćwiczeniach uczeń nabył określoną zdolność koncentracji i nauczył się dowolnie przekształcać swoją świadomość, czyli przystosowywać ją do każdej formy, pozwalając mu patrzeć dalej i głębiej. Informacje podane w piątym kroku uczą nas, jak przenosić świadomość do centralnego punktu każdej formy, od najmniejszego atomu do najwyższych wszechświatów. Poprzez to, uczeń nie tylko nauczy się rozumieć czy pojmować jakąkolwiek formę z jej środkowego punktu, lecz nauczy się również, jak ją z tego punktu kontrolować. Zdolności nabyte po ukończeniu poniżej podanych ćwiczeń mają ogromne znaczenie dla wszystkich przyszłych magicznych praktyk, ponieważ jedynie poprzez te ćwiczenia można ustanowić mentalną, czyli duchową równowagę w odniesieniu do swoich życzeń. Duchowa równowaga jest konkretnym, fundamentalnym atrybutem akashy, czyli przyczynowego pierwiastka ducha. Zatem zacznijmy praktykę.

Zacznij ćwiczenie w znanej pozycji siedzącej. Umieść przed sobą jakiś większy obiekt, na przykład piłkę, sześcian czy kostkę. Na początku zalecane jest, by obiekt był całkowicie jednolity. Obserwuj jeden z tych obiektów uważnie przez krótką chwilę. Następnie zamknij oczy i przenieś swoją świadomość do punktu głębi, innymi słowy do dokładnego środka obiektu. Wyobraź sobie, że jesteś w środku obiektu; musisz również poczuć, że tam jesteś. Przeniesienie świadomości musi być tak intensywne, że jesteś całkowicie nieświadomy swojego fizycznego ciała. To ćwiczenie jest bardzo trudne, lecz uczyni cię mistrzem. Nie zniechęcaj się początkowymi porażkami, lecz dalej ćwicz wytrwale. Skoro jesteśmy przyzwyczajeni jedynie do trzech wymiarów, na początku napotkamy trudności, lecz będą się one zmniejszać z ćwiczenia na ćwiczenie. Stopniowo będziesz się do tego przyzwyczajał i

¹⁶ Istnieje kilka wersji tego stwierdzenia.

będziesz w stanie koncentrować się w punkcie głębi każdego obiektu. Kiedy osiągniesz biegłość w pozostawaniu w centrum wybranego obiektu przez co najmniej pięć minut, to jesteś gotowy na następne ćwiczenie.

Jeśli to ci się uda, to wybieraj do swojego ćwiczenia obiekty, które nie są symetryczne. Za każdym razem, gdy praktykujesz to ćwiczenie, musisz być w stanie przenieść swoją świadomość do środka (punktu głębi) dowolnie wybranego obiektu i czuć, że jesteś nie większy niż ziarenko maku, czy nawet tak mały jak atom. Jeśli będziesz w stanie wykonywać to ćwiczenie za każdym razem bez przeszkód, przejdź do następnego ćwiczenia, próbując z punktu głębi określić rozmiar i formę obiektu. Im mniejszym się wyobrażasz, im bardziej twoja świadomość się kurczy, tym większy dla ciebie musi być obwód czy ekspansja obiektu. Wybrany obiekt musi reprezentować dla ciebie cały wszechświat. Utrzymaj to uczucie tak długo, jak tylko możesz. Jeśli uda ci się wykonywać ćwiczenia bez przerwy zarówno z symetrycznymi, jak i asymetrycznymi obiektami, możesz przejść do następnego ćwiczenia. Te ćwiczenia można uważać za zakończone, kiedy osiągniesz ten sam poziom sukcesu z każdym wybranym obiektem. Po długiej praktyce tego ćwiczenia posiadasz zdolność spoglądania przez każdy obiekt i będziesz intuicyjnie zyskiwał wiedzę o materialnej, jak i duchowej strukturze obiektu. Równocześnie posiadasz też możliwość wpływania na każdy obiekt z jego punktu głębi, innymi słowy - z jądra, i dowolnego ładowania go magicznie, a w ten sposób impregnowania mentalnej sfery każdego obiektu swoim życzeniem. W czwartym kroku nauczyliśmy się opanowywać to poprzez akumulację energii witalnej z zewnątrz do wewnątrz. Ten krok daje nam dojrzałość, by dokonać tego samego, lecz w dużo intensywniejszej postaci i z wewnątrz na zewnątrz.

Mag musi być w stanie osiągnąć to samo ze zwierzętami i ludźmi. Musi być również w stanie dokonać tego z obiektami, które nie są bezpośrednio w jego zasięgu widzenia. Nasza świadomość nie zna granic, zatem mag może przenosić swoją świadomość na wielkie odległości. Kiedy uczeń osiągnie ten punkt w swoim rozwoju, może przejść do następnego ćwiczenia, a dokładniej do przenoszenia swojej świadomości z ciała do czwartego wymiaru swojego ciała, jego małego wszechświata, mikrokosmosu, pierwiastka akashy jego własnego istnienia. Praktyka wygląda następująco:

Usiądź wyciszony w swojej zwyczajnej asanie i zamknij oczy. Przenieś swoją świadomość do środka swojego ciała, do splotu słonecznego. Musisz mieć poczucie, że jesteś zaledwie kropką, atomem w punkcie głębi, czyli w centralnym punkcie, który jest umiejscowiony pomiędzy splotem słonecznym z przodu a tyłem kręgosłupa. Ten centralny punkt jest punktem głębi twojego ciała. Spróbuj pozostać swoją świadomością w tym punkcie przez co najmniej pięć minut; użyj zegarka bądź innego czasomierza. Obserwuj swoje ciało z tego punktu głębi. Im mniejszym siebie wyobrażasz, tym większe i bardziej obszerne będzie twoje postrzeganie obwodu ciała, które będzie się zdawało być dla ciebie jak wielki wszechświat. Będąc w tym punkcie głębi, medytuj i używaj tych bądź podobnych słów: „Jestem centralnym punktem mojego ciała i stąd określam moc!”. Nie zniechęcaj się początkowymi trudnościami. Jeśli będziesz w stanie wykonać to przez kilka sekund, ćwicz dalej, aż z sekund powstaną minuty. Uczeń musi być w stanie pozostawać swoją świadomością w tym punkcie głębi przez co najmniej pięć minut. Kiedy uczeń poprawnie ukończy ten krok, musi w każdej chwili i w każdej sytuacji być w stanie przenieść się do tego punktu głębi, pierwiastka akashy, i stamtąd rozpoznawać działanie wszystkiego, co dotyczy jego własnego istnienia. Prawdziwy magiczny stan transu jest przeniesieniem świadomości do swojego własnego pierwiastka akashy, jest to wstępny krok do łączenia się ze świadomością kosmiczną. Praktyka łączenia się ze świadomością kosmiczną będzie opisana w innym kroku.

Magiczny stan transu nie powinien być mylony z tym, co przywołują duchowe media. Może powstać pytanie: jak często mamy do czynienia z prawdziwym duchowym medium? Najczęściej mamy do czynienia z oszustami i szarlatanami, którzy mają łatwowiernych.

Prawdziwe duchowe medium osiąga stan transu przez modlitwę, śpiew lub pewnego rodzaju medytację, bądź przeciwnie, przez bierność ducha (pustkę umysłu), poprzez którą przywołują oni spontaniczne przesunięcie świadomości. Kiedy człowiek znajduje się w takim stanie, to możliwe jest, że elementy, zmarli ludzie i inne niskie istoty wejdą do astralnego oraz do fizycznego ciała i zawładną nim, by pobudzać go do działania. Z hermetycznego punktu widzenia, takie eksperymenty są uważane za stan opętania, nawet jeśli czasami mamy do czynienia z dobrymi istotami. Prawdziwy mag nie wątpi, że takie eksperymenty można przeprowadzić w przypadku prawdziwych spirytualistycznych prób; będzie on współczuł takim mediom. Mag ma możliwość kontaktowania się z tymi istotami w inny i świadomy sposób. Szczegóły dotyczące tego czytelnik czy uczeń znajdzie w innym rozdziale.

Magiczne kształcenie duszy

Praktyczne instrukcje czwartego kroku nauczyły nas, jak ściągać cztery elementy z wszechświata do naszego ciała. Najpierw nauczyliśmy się gromadzić elementy w całym ciele, a potem w każdej indywidualnej części, by przywołać napięcie elementu. To napięcie, które jest wytwarzane przez akumulację elementów, jest również nazywane dynamiką. Z kolejnymi ćwiczeniami, ciało staje się coraz bardziej elastyczne w odniesieniu do napięcia wywoływanego przez gromadzenie elementów i coraz bardziej odporne na napięcie przy tym wytwarzane.

Tym ćwiczeniem wykonamy następny krok i nauczymy się, jak wysyłać i kontrolować elementy na zewnątrz, gdyż praktyczna magiczna praca nie jest możliwa bez tej umiejętności. Zatem niezwykle ważne jest całkowite opanowanie tej praktyki.

Usiądź w swojej asanie. Z pomocą wyobraźni wdychaj element ognia z jego charakterystycznym atrybutem ciepła poprzez płuca i pory, do całego ciała, a wydychaj normalnie. Kiedy twoje ciało będzie zawierało znaczną ilość ciepła i zgromadzisz wystarczającą ilość elementu ognia, wypuść go poprzez wyobraźnię, przez splot słoneczny, i wypełnij nim pokój, w którym teraz jesteś. Kiedy rozładowujesz element ze swojego ciała, musisz mieć uczucie, że ciało jest całkowicie od niego uwolnione, innymi słowy, że nic nie pozostaje i że element, który zgromadziłeś w swoim ciele, teraz rozszedł się po całym pokoju. Jest to podobne do ćwiczenia, jakie praktykowałeś, impregnując pokój energią witalną. Powtarzaj to ćwiczenie kilka razy, akumulując element ognia i następnie rozładowując do pokoju. Za każdym razem, gdy go rozładowujesz, gromadzisz coraz więcej elementu ognia w pokoju. Gdy jesteś już od niego wolny, musisz czuć i postrzegać zgromadzony element w pokoju na swoim własnym ciele, i czuć, że pokój rzeczywiście stał się ciepły. Gdy już osiągniesz określoną biegłość z praktyką tego ćwiczenia, ciepło w pokoju nie tylko będzie subiektywne (czyli wytwarzane przez umysł), lecz rzeczywiste. Jeśli ktoś wejdzie do pokoju wypełnionego elementem ognia, będzie naprawdę czuł ciepło, niezależnie od tego czy jest magiem, czy nie.

Termometr wskaże nam zasięg naszej wyobraźni w miejscowym gromadzeniu elementu ognia i pokaże, że w pokoju istnieje rzeczywiste ciepło i jest ono wyczuwalne. Sukces tego ćwiczenia zależy od twojej woli i tego, jak obrazową siłę ma twoja wyobraźnia. Wymogiem tego kroku nie jest wytwarzanie fizycznego ciepła, które da się zmierzyć termometrem. Jeśli mag jest szczególnie zainteresowany tym rodzajem zjawisk i chce podążać w tym kierunku, to może specjalizować się w powyższych instrukcjach i wyłącznie praktykować to konkretne ćwiczenie elementu. Jednakże prawdziwy mag nie będzie usatysfakcjonowany takimi małymi zjawiskami i będzie pracował nad swoim dalszym rozwojem, gdyż jest całkowicie przekonany, że będzie mógł z czasem osiągnąć dużo więcej.

Ćwiczenie wysyłania elementu ognia na zewnątrz, do pokoju, jest ukończone, kiedy mag wyraźnie czuje w nim ciepło. Kiedy to osiągnie, uwalnia zgromadzony element ognia do nieskończoności, rozpuszczając go we wszechświecie w kulistej formie, we wszystkich kierunkach.

Jeśli pokój ćwiczebny zostanie naładowany elementem, mag, jeśli chce, może opuścić pokój bez rozpuszczania elementu. Może również zamknąć element w pokoju na dowolną ilość czasu, w podobny sposób jak impregnacja pokoju w poprzednim ćwiczeniu. Cały sukces zależy od woli i wyobraźni maga.

Należy wspomnieć, że nie zaleca się zostawiać pokoju ze zgromadzonym w nim elementem na dłuższy czas, gdyż duchy, czyli istoty tego konkretnego elementu, będą w takiej atmosferze psotnie dokazywać, zazwyczaj kosztem maga.

Więcej szczegółów na ten temat będzie w rozdziale zajmującym się pracą z duchami elementów.

Należy również wspomnieć, że jeśli mag praktykuje te ćwiczenia na łonie natury, na obszarze nie otoczonym ścianami lub na wolnej przestrzeni, to musi stworzyć pokój za pomocą swojej wyobraźni. Rozmiar pokoju pozostawiony jest decyzji maga. Wyobraźnia nie zna granic, niezależnie od tego, gdzie ją stosujesz.

Uczeń wykona ćwiczenia z pozostałymi trzema elementami w dokładnie ten sam sposób co z elementem ognia. Ćwiczenia po elemencie ognia powinny być praktykowane z elementem powietrza, następnie elementem wody, na elemencie ziemi kończąc. Sposób, w jaki uczeń przejdzie przez te ćwiczenia, pozostawiony jest jemu, gdyż to bardzo zależy od dostępnego czasu i możliwości. Jednego dnia może wykonywać ćwiczenia z jednym elementem, a następnego z kolejnym, bądź może też gromadzić element ognia rano, element powietrza w południe, element wody wieczorem i element ziemi następnego ranka. Uczniowie, którzy mają wystarczająco dużo czasu do swojej dyspozycji i którzy posiadają wystarczającą siłę woli, mogą praktykować wszystkie cztery elementy, jeden po drugim. Ci uczniowie dokonają wielkich postępów w kontrolowaniu elementów i tym samym szybko będą szli naprzód. Kiedy uczeń może kontrolować w ten sposób wszystkie cztery elementy, może przejść do następnego ćwiczenia.

Poprzednie ćwiczenie nauczyło maga, jak uwalniać wdychany element poprzez splot słoneczny do pokoju. W następnych ćwiczeniach mag nauczy się, jak element, który zgromadził poprzez oddychanie płucami i porami, może być uwolniony do pokoju nie tylko przez splot słoneczny, lecz również przez wydychanie go wszystkimi porami ciała, tym samym przywołując akumulację elementu w tym pokoju. Ma to być praktykowane z każdym

elementem. Rozpuszczenie elementów do nieskończoności, do wszechświata, jest dokonywane w ten sam sposób jak opisany w poprzednim ćwiczeniu. Kiedy uczeń opanuje to ćwiczenie całkowicie, przechodzi do następnego ćwiczenia, które jest takie samo, z jednym wyjątkiem. Ćwiczenie nie jest wykonywane w całym ciele, lecz tylko w jego konkretnych częściach. W magii najczęściej stosowane są dłonie i palce, zatem uczeń musi przywiązywać do nich największą uwagę. Uczeń gromadzi konkretny element w jednej bądź obu dłoniach, oddychając przez pory, co pozwala mu małym ruchem dłoni uwolnić cały element z prędkością błyskawicy, do pokoju bądź wybranej przestrzeni; w ten sposób natychmiast impregnuje pokój danym elementem. Praktykując to ćwiczenie regularnie, opanujesz je. Uczeń musi praktykować to ćwiczenie z wszystkimi czterema elementami i musi opanować je w całości. Kiedy je ukończy, może wejść na następny szczebel drabiny swojego magicznego rozwoju.

Usiądź w asanie. Wdychaj element ognia poprzez płuca i pory całego ciała, a następnie skumuluj element ognia w całym ciele, aż będziesz postrzegał odczucie ciepła. Wyobraź sobie, że zgromadzony element ognia tworzy kulę ognia w splocie słonecznym, która jest skondensowana do średnicy około dziesięciu do dwudziestu centymetrów. Ta skondensowana kula musi być tak ognista i jasna, by przypominała jaskrawość słońca. Kiedy już zostanie to osiągnięte, wyobraź sobie, że ta ognista kula wylatuje swobodnie z twojego splotu słonecznego. Musi być wyobrażana jako gorąca do białości i emanująca ciepłem, dopóki dryfuje w pokoju. Wyobrażaj sobie tę kulę ognia tak długo, jak tylko możesz. Kiedy wyciągniesz ku niej dłonie, musisz postrzegać ciepło, jakie emanuje. Zakończ ćwiczenie albo powoli rozpuszczając kulę ognia do wszechświata, albo nagle eksplodując ją w nicość. Musisz stać się biegły z obiema metodami. Następnie wykonuj tę samą procedurę z elementem powietrza, wody i na końcu ziemi. Aby lepiej wizualizować element powietrza, nadaj kuli kolor błękitnego nieba, gdy będziesz ją kondensował.

Wizualizacja wody powinna być łatwiejsza niż powietrza. Jednakże, jeśli będziesz miał trudność z elementem wody, to wyobraź ją sobie jako kulistą bryłę lodu. Z pewnością nie będzie trudno wyobrazić sobie element ziemi jako kulę gliny. Kiedy już wykonasz to ćwiczenie ze wszystkimi czterema elementami w kulistych postaciach i opanowałeś je w tej formie, możesz iść dalej, stosując tę samą metodę i formując inne kształty z elementów. Na początku wybieraj proste kształty, takie jak sześciany, stożki, piramidy etc. Możesz uważać to ćwiczenie za ukończone, gdy uda ci się kondensować wszystkie cztery elementy w każdy kształt, jaki sobie życzysz, i wysłać je na zewnątrz. Nigdy nie zaczynaj następnego ćwiczenia, dopóki nie opanujesz całkowicie obecnego.

Następne ćwiczenie opisuje wysyłanie elementów bezpośrednio z wszechświata. Praktyka jest następująca:

Usiądź w swojej asanie i oddychaj spokojnie, bez wysiłku. Wyobraź sobie, że ściągasz element ognia z nieskończonej przestrzeni, z wszechświata i że wypełniasz pokój, w którym obecnie jesteś, elementem ognia. Wyobraź sobie, że wszechświat to niezwykle duża kula, z której wszystkich stron ściągasz element ognia do pokoju, wypełniając go nim. Wyobraź sobie, że element ognia jest w swojej najbardziej eterycznej i subtelnej postaci, gdy wychodzi ze swojego pierwotnego źródła, a im niżej go ściągasz, tym staje się bardziej skondensowany, fizycznie gęstszy i gorętszy. Podczas tego ćwiczenia musisz doświadczać ciepła na własnym ciele. Im bardziej skondensowany jest zgromadzony element, tym więcej ciepła. Musisz czuć się prawie jak w piecu. Gdy już to wykonasz, rozpuść ponownie element do nieskończoności poprzez swoją siłę woli i wyobraźnię.

Powtórz tę samą procedurę z elementem powietrza, który również ściągasz ze wszystkich stron kulistego wszechświata w dół, do siebie, wypełniając nim pokój i kondensując go. Praktykując to ćwiczenie, musisz mieć odczucie unoszenia się w nieskończonym oceanie powietrza, w pełni wolny od wszelkich przyciągających sił czy grawitacji. Jeśli poprawnie wykonałeś to ćwiczenie, powinieneś czuć się lekki jak balon. Rozpuść skondensowany element powietrza do swojej pierwotnej substancji, tak jak to wykonałeś z elementem ognia, co było wyjaśnione w poprzednim ćwiczeniu.

Wykonuj tę samą procedurę z elementem wody. Wyobrażaj sobie, że ściągasz element wody na dół z nieskończonego oceanu. Na początku wyobrażaj go sobie w formie zimnej pary, którą coraz bardziej kondensujesz, gdy zbliża się do twojej osoby i pokoju. Wypełnij cały ćwiczebny pokój tą zimną parą i wyobraż sobie, że jesteś w środku tego wyobrazonego elementu wody. Musisz czuć lodowate zimno, aż będzie powodowało gęsią skórę na twoim fizycznym ciele. Gdy tylko doświadczysz tego zimna, rozpuść element wody z powrotem do jego oryginalnej formy i do nieskończoności. To pozwala magowi uczynić swój pokój ćwiczeń chłodnym i wygodnym w przeciągu kilku chwil, nawet w najgorętszy dzień lata.

Wykonuj tę samą procedurę dla elementu ziemi. Ściągnij z wszechświata szarą substancję podobną do gliny. Im bliżej siebie ją ściągasz, tym staje się ona coraz bardziej brązowa. Wypełnij pokój bardzo gęsto tą ciężką substancją. Musisz czuć grawitację i jej kohezyjną siłę, tak samo jak i jej nacisk na twoje ciało. Kiedy osiągniesz kontrolę nad tym elementem poprzez to odczucie, to rozpuść element ziemi z powrotem do jego pierwotnej substancji, tak jak to zrobiłeś z pozostałymi elementami.

Ta procedura pozwala nam ściągać elementy z wszechświata w dół i materializować je, gdziekolwiek je skoncentrujemy, bez przepuszczania ich przez ciało; wszystko dzieje się na zewnątrz ciała. Mag musi w pełni opanować obie metody. W tym miejscu swojego rozwoju, kiedy wykonuje takie zadanie jak leczenie chorób lub tworzenie służących duchów czy elementarów, musi materializować konkretny element poprzez swoje własne ciało. Jednakże w pozostałych przypadkach powinien bezpośrednio kondensować element uniwersalny. Kiedy już mag opanuje te ćwiczenia, może przystąpić do następnego.

Następne ćwiczenie dotyczy elementu, który jest ściągany z wszechświata, lecz nie w sposób opisany w poprzednim ćwiczeniu, gdzie wypełniałeś elementem pokój. Zamiast tego, element jest kondensowany do wybranego kształtu. Jest to podobne do tych ćwiczeń, gdzie kształty były kondensowane w ciele (splot słoneczny) z elementu i wisiały w powietrzu na zewnątrz ciała. Różnica polega tutaj na fakcie, że formowanie tych kształtów nie następuje w ciele, lecz zachodzi poprzez stworzenie kształtu w powietrzu. Zatem mag musi posiadać zdolność stworzenia kuli ognia, kuli powietrza, kuli wody i kuli ziemi. Kiedy już uda się idealnie stworzyć te kule, powinien wówczas z tych elementów formować różne kształty, które będą unosić się przed nim w pokoju. Po określonej ilości czasu, rozpuszcza te kule z powrotem do wszechświata. W każdym przypadku mag musi zawsze wyraźnie czuć charakterystyczny atrybut elementu, z którym pracuje. Musi również osiągnąć taki poziom biegłości, że nawet niewtajemniczony, czyli osoba nieobeznana w sprawach magii, jest w stanie postrzegać i widzieć dany element. To już są osiągnięcia na bardzo wysokim poziomie, których rezultaty są osiągane poprzez ciężką pracę w tej konkretnej dziedzinie. Uczeń w ciągu tych ćwiczeń musi być w stanie kondensować każdy element z wszechświata i posiadać wiedzę o tym, jak kompresować go do dowolnego kształtu. Taki jest cel wspomnianego wyżej ćwiczenia. Każdy mag, który wyszkolił się w ten sposób, posiada zdolność kondensowania elementu w takim

stopniu, że staje się on fizyczną mocą czy energią. Zatem możesz elementem ognia rozpalić ogień nawet z najdalszej odległości. Na początku praktykuj przy pomocy swojej wyobraźni, kompresując kulę ognia - którą ściągnąłeś bezpośrednio z wszechświata, bez przepuszczania jej przez swoje ciało - do małej kulki, aż stanie się świecącą iskrą. Następnie skieruj tę iskrę na wcześniej przygotowaną watę nasączoną łatwopalną substancją, taką jak eter, benzyna lub alkohol. Następnie przygotuj w ten sam sposób drugą iskrę z elementu powietrza, a kiedy ta druga iskra dotknie pierwszej na wacie, to wata powinna się zapalić. Kiedy mag odniesie sukces w tym małym eksperymencie, powinien spróbować tego samego z knotem zwykłej świecy, a następnie z lampą naftową. Ma to być dokonywane nie tylko w pobliżu maga, lecz również na odległość. Co więcej, możesz umieścić iskrę ognia w szklance lub butelce i w to samo miejsce uderzyć iskrą wody. Gdy tylko te dwie iskry się dotkną, oba elementy eksplodują i szkło rozbija się na tysiąc kawałków. Skoro mag zna te prawa i panuje nad nimi, może wymyślać takie i podobne małe gry, chociaż prawdziwy mag nigdy nie będzie tracił zbyt dużo czasu na takie rzeczy. Wie również, że może poprzez elementy stworzyć naturalne zjawiska, takie jak: błyskawice, pioruny, deszcz i ogromne burze; ma on również możliwość rozpędzania, zatrzymywania i rozpuszczania ich. Wszystkie te moce dla przeciętnej osoby mogą się zdawać cudami, lecz dla maga są sprawą oczywistą i wyłącznie jego decyzji pozostawiony jest wybór, czy chce specjalizować się tylko w takich zjawiskach, czy planuje kontynuować swój magiczny rozwój.

Spomiędzy innych zjawisk wie on również, jak fakirzy Orientu tworzą zjawisko drzewa mango, w którym drzewo wyrasta z nasiona i wydaje owoce w przeciągu godziny; jest to możliwe dzięki opanowaniu i kontrolowaniu elementów.

Uczeń ma jeszcze jedną możliwość: fizycznie kontrolować materialną kondensację elementu, wkładając skondensowaną formę do czystej szklanki bądź jeszcze lepiej - destylowanej wody. Ta procedura powinna zostać powtórzona kilka razy. Badając wodę, uczeń odkryje następne rezultaty: z elementem ognia woda smakuje gorzko, z elementem powietrza - słodko, z elementem wody - cierpko, a z elementem ziemi - stęchle. Kiedy już zastosuje się powyższą procedurę, można również dowieść to chemicznie, zanurzając kawałek papierka lakmusowego w wodzie, która została w ten sposób zaimpregnowana. Jeśli woda była właściwie i dogłębnie zaimpregnowana, to papierek lakmusowy wykaże kwasowość przy aktywnych elementach, którymi są ogień i powietrze, a reakcja na elementy wody i ziemi będzie zasadowa.

Czy ten eksperyment nie przypomina wszystkim o weselu w Kanie Galilejskiej, gdzie Chrystus zamienił wodę w wino? Jedyne tak wysoce wtajemniczony jak Chrystus, dokona tego cudu transformacji od wewnątrz, poprzez opanowanie pierwiastka akashy wody, a nie poprzez wpływ elementów z zewnątrz.

To kończy opanowanie elementów magicznego szkolenia duszy w kroku V. Nikt nie powinien przechodzić dalej, dopóki wszystkie niniejsze ćwiczenia i zadania nie zostaną wykonane. Wszystkie ćwiczenia ułożone są w naturalny sposób i jedno zależy od drugich. Mam nadzieję, że nikt nie skusi się na praktykowanie tylko wybranych ćwiczeń czy metod, zaniedbując pozostałe. Przede wszystkim taka osoba nie osiągnie zamierzonych rezultatów, a co więcej, narazi własne zdrowie. Te aspekty powinny zawsze zasługiwać na uważne ich potraktowanie przez aspirującego maga. Jednakże ci, którzy kończą jedno ćwiczenie po drugim we właściwej kolejności, sumiennie i z sukcesem, mogą podążać swoim rozwojem magicznym z czystym sumieniem.

Magiczne kształcenie ciała fizycznego

W tym kroku zajmiemy się ćwiczeniami, które z magicznego punktu widzenia umożliwiają świadomą, pasywną komunikację z niewidzialnym. Te metody noszą pewne podobieństwo ze spirytyzmem, lecz mag zauważy, że te ćwiczenia nie zamieniają go w bezmyślne narzędzie, które spirytyści nazywają medium. Mag nie powinien stać się pacynką dla niekontrolowanych sił; przeciwnie, kieruje on swoje energie świadomie i w tym samym czasie uczy się, jak ich świadomie używać. W odniesieniu do tego, rozważa on prawa niewidzialnego świata, jak i świata fizycznego. Przede wszystkim ćwiczenia lewitacji są koniecznością w pasywnej komunikacji z niewidzialnym, gdyż służą do przygotowania części ciała tak, by istota mogła być w nich obecna.

Usiądź w wygodnej pozycji przy stole i połóż na nim obie dłonie. Zaczynaj gromadzić witalną energię w swojej prawej dłoni. Następnie użyj swojej zdolności koncentracji, by kontrolować swoje dłonie i palce samą swoją wolą, a nie przy pomocy mięśni. Kiedy już to osiągniesz, uwolnij zgromadzoną energię witalną przy pomocy wyobraźni z powrotem do wszechświata.

Teraz zacznij właściwe ćwiczenie lewitacji. Zgromadź element powietrza w palcu wskazującym prawej dłoni. Następnie, mocą koncentracji, wyobraź sobie, że palec wskazujący jest lekki jak powietrze. Następnie wyobraź sobie, że podnosisz swój palec wskazujący swoją wolą, podczas gdy dłoń i pozostałe palce pozostają bez ruchu na stole. Musisz czuć, że podnosisz palec wskazujący swoją wolą, a nie mięśniami odpowiedzialnymi za jego podnoszenie. Gdy tylko osiągniesz uniesienie palca, to obniż go swoją wolą. Jeśli przerwiesz koncentrację, gdy palec jest uniesiony, natychmiast opadnie. Możesz tego spróbować, lecz tylko by upewnić się, czy kontrolę nad tym ma twoja wola, czy twoje mięśnie. Kiedy jesteś w stanie dokonać lewitacji palca wskazującego prawej dłoni przy pomocy swojej woli, to praktykuj to samo ćwiczenie z pozostałymi palcami. Dalej praktykuj to samo ćwiczenie z palcami lewej dłoni. Ćwiczenia lewitacji są ukończone, kiedy możesz podnieść i opuścić wszystkie palce obu dłoni przy pomocy swojej woli. Kiedy już to osiągniesz, spróbuj podnieść w ten sposób całą dłoń, najpierw prawą, a potem lewą. Gdy praktykowałeś to ćwiczenie przez jakiś czas i udało ci się, rozszerz je, podnosząc za pomocą woli nie tylko dłoń i przedramię aż do łokcia, lecz również całą rękę. Te ćwiczenia można dalej rozszerzać, podnosząc równocześnie obie ręce przy pomocy swojej woli. Gdyby mag rozszerzał te ćwiczenia do miejsca, gdzie ostatecznie objęłyby całe ciało, to bez wątpienia będzie on w stanie lewitować w powietrzu całym ciałem przy pomocy woli. Mógłby chodzić po wodzie bez zanurzania, latać w powietrzu i dokonać wielu innych rzeczy. Jednakże osiągnięcie ich wymagałoby wielu lat praktyki. Wtajemniczeni bardzo wysokiego poziomu są w stanie wykonywać te rzeczy z łatwością bez lat ćwiczeń, gdyż te rzeczy czy zjawiska zależą od dojrzałości magicznej i rozwoju danej osoby. Mag, który osiągnął wysoki poziom dojrzałości, nie będzie używał takich zjawisk bez ważnego powodu, zwłaszcza nie będzie zaspokajał ciekawości innych ludzi. Na tym poziomie naszego rozwoju powinniśmy być zadowoleni samym poruszaniem dłońmi i palcami przy pomocy swojej woli. Osiągnąwszy ten punkt, zajmiemy się kolejnym przygotowującym ćwiczeniem, które jest konieczne dla pasywnej komunikacji z niewidzialnym. Praktyka jest następująca:

Usiądź przy stole, umieść ręce na blacie i pozostaw je w bezruchu. Wyobraź sobie obrazowo, że twoja prawa duchowa dłoń wychodzi z twojej fizycznej dłoni. Umieść swoją prawą astralną dłoń obok fizycznej bądź pozwól jej przelecieć przez stół i spocząć na twoim kolanie.

Musisz uważać tę wyobrażoną duchową dłoń za swoją prawdziwą dłoń. Zaowocuje to tym, że w fizycznej dłoni wytworzy się mentalnie puste miejsce, które ma formę zewnętrznej dłoni. Gdy to zachodzi, myśl, że fizyczna dłoń jest nieuszkodzona i obecnie jest w czwartym wymiarze, w pierwiastku akashy. Gdy jesteś w stanie wykonać to przez kilka chwil, umieść swoją mentalną, czyli duchową dłoń z powrotem w fizycznej i uważaj ćwiczenie za ukończone. To ćwiczenie ma być powtarzane, aż uda ci się dokonać eksterioryzacji swojej duchowej dłoni w opisany sposób przez dłuższy okres czasu, co najmniej pięć minut. To ćwiczenie można również praktykować w ten sam sposób z lewą dłonią, lecz to pozostawiam twojej własnej decyzji. Gdy już osiągniesz dobre rezultaty, jesteś przygotowany na komunikację z niewidzialnym w pasywny sposób.

Kiedy przygotowujesz się w ten sposób, to wyraźnie widzisz, jak magiczne przygotowanie wielce różni się od przygotowania spirytystów, którzy pozostają pasywni, trzymając w dłoni ołówek i piszą bądź rysują obrazy. Magowi pozostawiam osąd, czy te przekazy – które spirytyści nazywają medialnym pisanem czy medialnym rysowaniem – naprawdę pochodzą z czwartego wymiaru, czyli, jak to określają, z „drugiej strony”, czy też pochodzą jedynie z podświadomości danego medium.

Dłoń, która jest w tej metodzie eksterioryzowana, jest naprawdę przenoszona do czwartego wymiaru i może być widziana przez istotę będącą w tej sferze, która może zatem użyć tej dłoni, by przekazywać wiadomości do naszego fizycznego świata. Gdy uczeń wykona te ćwiczenia, osiągnie zdolność kontaktowania się z istotami w czwartym wymiarze.

Mag będzie przede wszystkim starał się skontaktować ze swoim aniołem stróżem, swoim przewodnikiem duchowym, tym, z którym ma najbliższy związek. Każdy uczeń magii wie, że Boska Opatrzność nadała mu taką istotę przy urodzeniu. Ten anioł stróż ma za zadanie pilnowania, prowadzenia i inspirowania swojego podopiecznego. Ten przewodnik czy anioł stróż może być zmarłym człowiekiem bądź istotą czy inteligencją jeszcze nie wcieloną na tej planecie – wszystko zależy od rozwoju osoby i od karmy. Ta istota troszczy się o duchowe dobro podopiecznego, zazwyczaj aż osiągnie dojrzałość. Im bardziej intelektualnie dojrzała jest osoba, tym mniej uwagi poświęca mu duchowy przewodnik, zwłaszcza takim osobom, które nie mają absolutnie żadnych wspomnień o swoim przewodniku, więc jest wtedy coraz mniejszy kontakt. Wiele można powiedzieć w odniesieniu do stanowiska, rangi i podziału stopni takich przewodników, jak również i odnośnie ich działań, lecz to wykraczałoby poza zakres tej książki.

Mag dostaje możliwość komunikowania się ze swoim przewodnikiem duchowym i może się bezpośrednio od tej istoty dowiedzieć wszystkiego, co chce. Mag może być pewien, że duchowy przewodnik będzie pierwszym, który się ujawni, o ile jego intencje, by uszlachetniać swój charakter, są prawdziwe i szczerze, oraz jeśli pracuje on wytrwale, uparcie i z zainteresowaniem nad swoim magicznym rozwojem. Przede wszystkim uczeń powinien dążyć do ustanowienia świadomego kontaktu ze swoim przewodnim duchem. Poniższe ćwiczenie opisuje tę praktykę:

Do tego ćwiczenia potrzebujesz wahadełka, lecz nie musi to być konkretny jego rodzaj. Obrączka, gwóźdź czy jakikolwiek mały obiekt przywiązany do jedwabnej nici może służyć za wahadełko. Owiń koniec jedwabnej nitki kilka razy dookoła swojego palca wskazującego, pozwalając wahadełku oscylować 20-25 cm od palca. To ćwiczenie wykonuje się, umieszczając dłonie na stole. Umieść łokieć dłoni, która trzyma wahadełko na stole i podnieś dłoń pod takim kątem do stołu, by przestrzeń pomiędzy wahadełkiem a blatem stołu wynosiła

około 2-3 cm, pozwalając mu wisieć swobodnie w powietrzu. Zatrzymaj w tej pozycji łokieć i dłoń. Kiedy wahadełko stoi w miejscu, umieść pustą szklankę, wazon czy jakikolwiek inny obiekt, który wyda dźwięk, gdy wahadło go dotknie, 5-7 cm z boku wahadła.

Kiedy wszystkie przygotowania zostały wykonane zgodnie z tymi instrukcjami, dokonaj eksterioryzacji swojej mentalnej dłoni z dłoni fizycznej, która utrzymuje wahadło, i umieść mentalną dłoń bezpośrednio obok dłoni fizycznej. Następnie wejdź w stan transu na kilka chwil, jak było to opisywane w rozdziale kształcenia ducha, przenosząc swoją świadomość do środka brzucha; w tym momencie jesteś w czwartym wymiarze. Kiedy jesteś w tym stanie, przywołaj swojego przewodnika duchowego i poproś go w swoim duchu, żeby zechciał ukazać się tobie poprzez magicznie przygotowaną dłoń. Podczas tej komunikacji pozostań spokojny i obserwuj wahadło, równocześnie prosząc swojego przewodniczącego ducha, by podczas odpowiadania na pytania, dotknął wahadłem szklanki raz dla „nie”, dwa razy dla „nieokreślony”, a trzy razy dla „tak”. Będziesz zaskoczony tym, że wahadło zacznie się poruszać i będzie dawało właściwe odpowiedzi na twoje pytania w przedstawionej wyżej postaci. Bardzo wrażliwe osoby zauważą również, że ich dłoń jest poruszana ręką inną niż ich własna. Będziesz prawdopodobnie czuł, że twoja dłoń jest jedynie rękawiczką, która zawiera inną dłoń, która nie jest twoją własną, a która porusza wahadłem. Istnieją również ludzie, którzy nie mają tych doświadczeń, a zamiast tego mają poczucie, że życzenie prowadzi myśli, pośrednio wywołując reakcję mięśni dłoni, co z kolei porusza wahadłem. Wszystkie te zajścia są całkowicie indywidualne i zależą od osobistych inklinacji.

Jeśli nie uda ci się pierwsza próba dokonania kontaktu ze swoim przewodnikiem duchowym, nie zniechęcaj się. Wytrwałość prowadzi do sukcesu. Po kilku próbach każdemu uczniowi uda się kontaktować ze swoim przewodnikiem duchowym. Kiedy już ustanowisz to połączenie, możesz swojemu przewodnikowi zadawać pytania, albo mentalnie, albo na głos, na które będzie on odpowiadał w sposób wcześniej uzgodniony, czyli: „tak”, „nie”, „nieokreślony”. Przede wszystkim powinieneś zadawać pytania, które dotyczą samego przewodnika duchowego – na przykład, czy chce się tobie ujawnić, czy wcześniej wcielał się na planecie Ziemia. Powinieneś zadawać tego rodzaju pytania. Kiedy już ustanowisz kontakt poprzez wahadełko, możesz zamiast niego używać okrągłej tabliczki. Tabliczka będzie okrągłym dyskiem podzielonym na wiele części, odpowiadającym poszczególnym literom alfabetu. Każde miejsce jest przypisane literze. W środku tabliczki pozostaw okrągłe miejsce. Trzymaj wahadło nad tym miejscem i będzie ono wskazywało litery, które będą literować odpowiedzi na twoje pytania. Odpowiedzi i informacje, jakie w ten sposób otrzymujesz od swojego duchowego przewodnika, są bardziej precyzyjne i dokładne niż uzyskiwane przy pomocy wahadełka.

Kiedy już osiągniesz pożądaną sukces z tabliczką, możesz to udoskonalić i przygotować większą tabliczkę, która będzie zawierała więcej informacji poza alfabetem. Może oczywiście zawierać alfabet, lecz również takie informacje jak liczby, miejsca z „tak”, „nie”, „nieokreślony”, dni tygodnia i godziny. Ponownie, pozostaw miejsce na środku tabliczki jako punkt startowy swojego ćwiczenia. Ta tabliczka nie wymaga wahadełka. Jest ono zastąpione przez małą szklankę, przewróconą do góry dnem. Flamastrzem narysuj strzałkę na dole szklanki, by służyła za wskazówkę. Trzymaj dolną część szklanki pomiędzy swoim palcem wskazującym a środkowym. Czubek strzałki będzie wskazywał konkretną literę. Aby ułatwić przesuwanie szklanki, możesz na tabliczce położyć szybę. Uczeń może opracować takie i wiele innych pomocy. Różnorodne inspiracje można zaczerpnąć z ezoterycznej czy spirytualistycznej literatury; są to oczywiście jedynie pomoce, które później staną się całkowicie niepotrzebne.

Inną metodą, jakiej można użyć przy pytaniu swojego duchowego przewodnika, jest podniesienie swojego palca wskazującego magicznie przygotowanej dłoni. Poproś go, by podniósł palec raz dla „nie”, dwa razy dla „nieokreślony” i trzy razy dla „tak”. Jeśli uda ci się z palcem wskazującym, to wykonuj to samo również z innymi palcami. Niektórzy uczniowie odkrywają, że ich palec wskazujący reaguje najlepiej, u innych będzie to palec środkowy lub serdeczny. To oczywiście zależy od zręczności samego palca; jednakże do wszystkich przyszłych ćwiczeń tego rodzaju należy używać palca, który reaguje najlepiej.

Mag bardzo doceni tę metodę, gdyż pozwala mu ona komunikować się pasywnie z niewidzialnym światem, czy to ze swoim duchowym przewodnikiem, czy ze zmarłym człowiekiem, nawet w okolicznościach, gdzie tabliczka lub ołówek nie mogą być zastosowane – na przykład w towarzystwie innych ludzi, wśród natury etc. Możesz nawet trzymać swoje ręce w kieszeniach i dostawiać odpowiedzi „tak” i „nie” pośród dużego tłumu, zwłaszcza kiedy osiągnąłeś w tym szczególną biegłość. Kiedy opanujesz te ćwiczenia, możesz przejść do mediumicznego pisania. Metoda jest następująca:

Umieść przed sobą na stole kawałek papieru i weź ołówek do ręki, tak jak normalnie go bierzesz, gdy chcesz pisać. Następnie owiń gumową opaską swój kciuk, palec wskazujący i środkowy, lecz nie za mocno. Gumowa opaska służy uwolnieniu cię od konieczności koncentrowania się na trzymaniu ołówka. Następnie wejdź w stan transu, przygotuj magicznie swoją dłoń w opisywany wcześniej sposób, przywołaj swojego duchowego przewodnika i poproś go, by pisał przy pomocy twojej dłoni. Na początku możesz pisać tylko nierozróżnialne linie, potem pewne prawidłowe słowa, lecz po kilku próbach powstaną zrozumiałe słowa i zdania. Zawsze miej przy sobie wystarczającą ilość papieru, gdyż możesz potrzebować więcej niż jedną czy dwie strony. Wszystkie pytania uzyskają odpowiedź w sposób bezpośredni.

Poprzez powtarzane ćwiczenia nabędziesz takiej biegłości, że nie doświadczysz żadnych trudności przy praktykowaniu medialnego pisania. Ta metoda pozwala ci również komunikować się ze zmarłymi znajomymi, krewnymi i członkami rodziny. Poprzez to ćwiczenie, mag dowie się, że w rzeczywistości nie ma „życia tutaj” i „życia po śmierci”, lecz są to tylko poziomy gęstości w czwartym wymiarze, gdzie istnieją różnego rodzaju istoty, a śmierć nie oznacza dla maga końca, lecz jest jedynie przejściem do czwartego wymiaru.

Opiszę pokrótce kilka rodzajów medialnego pisania, które mag może użyć w odniesieniu do własnych skłonności:

1. Automatyczna metoda mechaniczna: przy stosowaniu tej metody dłoń pisze całkowicie automatycznie. Mag nie wie, co będzie pisał, ani co konkretny duch zamierza pisać. Wiadomość może być także w języku obcym, którego mag nie zna, a nawet nigdy o nim nie słyszał. Rezultatem tej metody mogą być też rysunki czy obrazy.
2. Metoda inspiracyjna: jest to najpowszechniej używana metoda. W tej technice wiadomość ukazuje się w sposób podobny do myślenia na głos, czy to wewnątrz, czy na zewnątrz danej osoby, zawsze tak, jakbyś miał wcześniejszą wiedzę o tym, co istota zamierza pisać. Ta metoda pasywnej komunikacji przy częstym powtarzaniu zmienia się w słyszalne myślenie i słyszenie. Postrzegasz wiadomości albo z głębin swojej duszy, albo słyszysz je z zewnątrz.

3. Metoda intuicyjna: ta metoda daje ci poczucie, że sam piszesz. Zadawane pytania natychmiast uzyskują odpowiedź. Zdaje się, że znasz odpowiedź na pytanie. Jest to forma jasno-wiedzy. Dłoń pisze słowa i zdania z pełną świadomością i nic nie jest zasłyszane czy pod wpływem inspiracji.

Metody mogą się również pojawiać w sposób mieszany. Na przykład, może się zdarzyć, że pojawią się na wpół automatycznie i na wpół inspiracyjnie czy intuicyjnie, bądź równocześnie inspiracyjnie i intuicyjnie. To, która z tych metod jest dominująca, okaże się po długiej praktyce. Każda metoda jest dobra i wiarygodna, o ile jest stosowana właściwie i szczerze. Praktyka czyni mistrzem!

Teraz chciałbym wnieść kilka uwag odnośnie pytań, kiedy powinny być kierowane do istot i odnośnie otrzymywanych odpowiedzi. Przede wszystkim, mag nigdy nie powinien chwalić się swoimi ćwiczeniami i sukcesami. Im bardziej milczy odnośnie swojej komunikacji ze światem niewidzialnym, tym lepiej będzie dla niego. Co więcej, jeśli chodzi o wybór pytań, zawsze pamiętaj, że masz do czynienia z istotami, które są przedmiotem praw innych niż te, które rządzą ludźmi na płaszczyźnie fizycznej. Bądź świadom, że istoty, które kiedyś żyły na Ziemi, stały się zdezorientowane, gdyż nasza płaszczyzna fizyczna jest trójwymiarowa, a zatem zależna od czasu i przestrzeni, podczas gdy nie dotyczy to sfery czwartego wymiaru. Jedynie istoty wysoce rozwinięte są w stanie dać ci właściwe informacje odnośnie czasu, pewnych wydarzeń, przyszłości etc. Zatem mag dla dobra własnej magicznej edukacji będzie ograniczał swoje pytania do istot czwartego wymiaru do tematu ich domu i samego czwartego wymiaru. Później, gdy uczeń rozwinie swoje duchowe zmysły, nie będzie konieczności, by pasywnie komunikować się z niewidzialnym światem, gdyż on sam będzie w stanie dokonać tego, co jakaś istota może mu przekazać. Pasywna komunikacja ma służyć tylko jednemu celowi: dowiedzeniu istnienia innego świata i przekonaniu ucznia o tym fakcie, gdyż jest to świat, do którego wszyscy wejdą i będą w nim żyć po odejściu z tej płaszczyzny fizycznej, trójwymiarowego świata.

Podsumowanie ćwiczeń kroku V

I. Magiczne kształcenie ducha

Magia przestrzeni

II. Magiczne kształcenie duszy

Wysyłanie elementów na zewnątrz:

- a. poprzez własne ciało, zgromadzone poprzez splot słoneczny
- b. dynamicznie zgromadzone poprzez dłonie, zwłaszcza palce
- c. projekcja zewnętrzna, bez przepuszczania ich przez ciało.

III. Magiczne kształcenie ciała fizycznego

Przygotowanie do pasywnej komunikacji z niewidzialnym światem:

- a. uwolnienie własnej dłoni
- b. przygotowanie palców z pomocą wahadełka, ołówka, tabliczki etc.

Pasywna komunikacja:

- a. z własnym aniołem stróżem
- b. ze zmarłymi ludźmi i innymi istotami.

Koniec kroku V

Krok VI

Wprowadzenie

Zanim opiszę ćwiczenia kroku VI, chcę szczególnie podkreślić, że wszystkie poprzednie ćwiczenia muszą być w pełni ukończone, by utrzymać równowagę podczas wchodzenia na wyższy poziom rozwoju. Niczemu nie służy omijanie kroku lub wyłączenie bądź zaniedbanie jakichkolwiek ćwiczeń. Te braki stałyby się bardzo zauważalne i byłoby później bardzo trudno jakimkolwiek uczniowi nadrobić taki czy inny ubytek (krok czy ćwiczenie) w swoim rozwoju. Sumiennność jest konieczna dla sukcesu.

Magiczne kształcenie ducha

W tym kroku zajmujemy się medytacją nad duchem. W teoretycznej części tej książki już omawialiśmy w szczegółach sferę mentalną i mentalne ciało, innymi słowy - ducha.

Zadaniem tego kroku jest uzyskać jasny obraz swojego własnego ducha ze wszystkimi jego funkcjami w odniesieniu do czterech elementów, jak również nauczyć się, jak odróżniać te funkcje, co może być osiągnięte poprzez konkretną medytację. Atrybuty ducha w odniesieniu do czterech elementów są następujące: wola jest przedmiotem pierwiastka ognia; intelekt ze swoimi równoległymi aspektami, takimi jak rozsądek i pamięć, jest przedmiotem elementu powietrza; czucie ze wszystkimi swoimi aspektami jest przedmiotem pierwiastka wody; a świadomość ze swoimi wszystkimi aspektami, jak łączenie wszystkich trzech elementów, jest przedmiotem elementu ziemi.

Zanurz się myślą w siebie. Obserwuj siebie i funkcje ducha i medytuj nad nimi. Musisz posiadać zdolność jasnego wyobrażania sobie każdej funkcji w odniesieniu do konkretnego elementu. Kiedy jesteś w stanie jasno odróżniać funkcje ducha, czyli kiedy masz ich całkowicie jasny obraz, wówczas możesz iść dalej. To wstępne ćwiczenie ma ogromne znaczenie, gdyż umieszcza maga na płaszczyźnie mentalnej w pozycji do wpływania, panowania, wzmacniania i odłączania tych funkcji za pomocą konkretnych elementów, nie tylko w sobie, lecz również i w innych.

Kolejnym ćwiczeniem, które musi być praktykowane, jest takie, w którym upewniasz się, że ciało mentalne wypełnia ciało astralne i że te dwa ciała razem zajmują ciało fizyczne, jak ręka wypełniająca delikatną, jedwabną rękawiczkę, a na tej rękawiczce masz założoną kolejną rękawiczkę z dużo gęstszego i cięższego materiału. Twoja ręka musi poczuć obie rękawiczki. I dokładnie tak musisz odczuwać całe ciało mentalne - musisz czuć swojego ducha w subtelным cielem astralnym i ciało astralne w gęstym cielem fizycznym. To uczucie jest duchem. Wykorzystaj każdą możliwą okazję, by nad tym medytować. Kiedy jesteś pewien, że twój duch wypełnia ciało astralne i ciało fizyczne, wyczuwa je i porusza nimi, i że wszystkie działania są tak naprawdę wykonywane przez ducha poprzez te dwie powłoki, to niniejsze ćwiczenie jest ukończone i możesz przejść do następnego kroku.

Czy to świadomie, półświadomie czy prawie podświadomie, każdy wykonuje pewne działania, kierując się wewnętrznym bądź zewnętrznym impulsem, nie zwracając na niego uwagi. Następne ćwiczenie nauczy cię dokonywać działań w pełni świadomie, zaczynając od małych czynności, z czasem przechodząc do większych. Powinieneś próbować wydłużać czas

trwania każdego świadomego działania. Określenie „świadomie” nie oznacza, że osoba jest skupiona na duchu, lecz z wyobraźnią i odczuciem, że działania dokonuje duch przy pomocy duszy i ciała materialnego. Na przykład, idę ulicą i nie myślę o fakcie, że idę, lecz że mój duch idzie i porusza astralnymi i fizycznymi stopami. To samo dzieje się z ramionami i wszystkimi innymi częściami ciała. Jeśli jesteś w stanie wykonać w ten sposób jakiekolwiek działanie przez co najmniej dziesięć minut, to całkowicie opanowałeś to ćwiczenie. Im dłużej możesz to wykonywać bez żadnych efektów ubocznych, jak zawroty głowy czy zachwianie równowagi, tym lepiej. Z tego powodu zalecane jest najpierw wybieranie małych działań w krótkim okresie czasu i późniejsze ich rozszerzanie.

Ćwiczenie to jest ważne, gdyż pozwala uczniowi dokonać działania duchowo, jak również i astralnie, w połączeniu z ciałem fizycznym, zależnie od tego, czy pracuje on w mentalnej, czy astralnej sferze. Takie działanie jest nazywane działaniem magicznym. Uczeń powinien teraz rozumieć, dlaczego niewtajemniczeni i osoby, które nie zostały wyszkolone w naukach magicznych, nie odniosą sukcesu, jeśli chodzi o rytuały magiczne - ci ludzie nie posiadają zdolności do magicznego wykonania rytuału, czyli nie są przygotowani do pracy mentalnej i astralnej w połączeniu z materią fizyczną.

Na przykład, kiedy magnetopata kładzie swoje dłonie na pacjencie lub stosuje magnetyczne ruchy, musi równocześnie pozwolić na emanację swojej duchowej i astralnej dłoni, a podczas gdy magnetyzuje, musi wyobrażać sobie, że duchowa energia przenika i wpływa na ducha, energia astralna przenika i wpływa na ciało astralne, a energia fizyczna przenika i wpływa na ciało fizyczne. Inaczej osiągnie on jedynie częściowy sukces, gdyż pacjent składa się ze wszystkich trzech elementów – ciała, duszy i ducha.

Oczywistym wnioskiem dla maga jest, że ciało mentalne może jedynie wpływać na sferę mentalną, czyli ducha, ciało astralne może jedynie wpływać na sferę astralną, czyli duszę, a ciało fizyczne może wpływać na świat materialny. To prawo trzeba respektować. Zatem konieczne jest, by mag zaadaptował mentalną, jak również i astralną dyspozycję, by wykonywać działania bądź jako duch, bądź w połączeniu z duszą. Kiedy już bardzo dobrze zrozumie ten problem i doskonale opanuje praktykę, może iść dalej w swoim rozwoju.

Następnym zadaniem jest magiczne kształcenie zmysłów. Lecz najpierw bardzo ważne ćwiczenie przygotowawcze: podobnie, jak w poprzednim ćwiczeniu, masz świadomość, że to nie twoje fizyczne oczy wszystko widzą, lecz to duch wszystko postrzega za pomocą astralnych i fizycznych oczu. Medytuj nad tym problemem tak często, jak to tylko możliwe. Musisz wyobrażać sobie przez co najmniej pięć minut, że duch patrzy przez twoje fizyczne oczy i rzeczywiście widzi. Im dłużej jesteś w stanie w tym trwać, tym lepiej. Tutaj również zostaniesz mistrzem przez stałe powtarzanie tego eksperymentu. Osiągnąwszy w tym ćwiczeniu sukces z oczyma, zajmij się uszami, uświadamiając sobie, że to nie twoje fizyczne ucho odbiera fale dźwiękowe, lecz wszystko postrzegają mentalne uszy przy pomocy astralnych i fizycznych uszu. Jeśli osiągniesz te same rezultaty jak w przypadku oczu, przejdź w ten sam sposób do zmysłu czucia. Wyobrażaj sobie, że duch wyczuwa obiekty przy pomocy astralnego i fizycznego ciała, np. zimno, ciepło etc. Praktykuj dokładnie ten eksperyment, aż opanujesz go z oczyma, uszami i czuciem. Jeśli chcesz rozwinąć specjalne zdolności, próbuj dokonywać tego samego ze zmysłem węchu i smaku. Lecz największą uwagę powinien poświęcić trzem zmysłom: wzroku, słuchu i czucia, które są najbardziej użyteczne dla praktyki magii. Jeśli osiągniesz dobre rezultaty z mentalnym potwierdzeniem zmysłów, spróbuj dostosować swojego ducha do dwóch zmysłów w tym samym czasie. Zaczniij od oczu i uszu. Jeśli uda ci się to robić przez co najmniej pięć minut, bez przerwy,

dostosuj swojego ducha do trzech zmysłów na raz, czyli do widzenia, słyszenia i czucia. Jeśli jesteś w stanie to wykonać, to naprawdę poczyniłeś postępy w swoim magicznym rozwoju.

Te wstępne ćwiczenia są bardzo ważne dla tak zwanego jasnowidzenia, jasnosłyszenia i jasnoczucia i powinny być opanowane perfekcyjnie. Główne ćwiczenia uczeń odnajdzie w kroku VII tego kursu instrukcji.

Magiczne kształcenie duszy

W piątym kroku nauczyliśmy się wysyłania elementów na zewnątrz. W tym miejscu pójdziemy krok dalej i nauczymy się opanowywać pierwiastek akashy w odniesieniu do elementów. W teoretycznej części tej książki było wspomniane, że elementy wywodzą się z pierwiastka akashy i tym samym są przez ten pierwiastek kontrolowane i utrzymywane w równowadze. Mag, który po długim ćwiczeniu osiągnął sukces z elementami, będzie również w stanie kontrolować najdelikatniejszy pierwiastek - astralny eter. Praktyka jest następująca:

Usiądź, zamknij oczy i przyjmij swoją asanę. Wyobraź sobie, że jesteś w nieskończonej przestrzeni, której jesteś środkiem. Tutaj, w nieskończonej przestrzeni, nie istnieje góra, dół ani boki. Ta nieskończona przestrzeń jest wypełniona najdelikatniejszą substancją energetyczną, uniwersalnym eterem. Sam w sobie eter jest bezbarwny, lecz naszym zmysłem jawi się jako ciemnofioletowy, prawie fioletowo-czarny. Zatem wyobrażamy sobie tę eteryczną substancję w tym kolorze. Wdychaj substancję eteru poprzez płuca i kieruj ją świadomie do swojej krwi. Kiedy już osiągniesz określony poziom biegłości, to praktykuj świadome oddychanie płucami i porami ciała, tak samo jak przy energii witalnej, z jedną tylko różnicą: zamiast wdychać akumulację energii witalnej, wypełniaj całe ciało eterem o wspomnianym kolorze. Praktykując to ćwiczenie, musisz utrzymywać uczucie pokrewieństwa z całą nieskończoną przestrzenią. Podczas tego ćwiczenia musisz być również całkowicie oddzielony od tego świata i musisz przyzwycząć się do tego niezwykłego stanu umysłu. Pod żadnym pozorem nie możesz stracić świadomości lub zasnąć. Jeśli ogarnie cię zmęczenie, natychmiast przerwij i kontynuuj innym razem, kiedy będziesz bardziej wypoczęty mentalnie. Kiedy już osiągniesz pożądany sukces z oddychaniem akashą poprzez pory ciała, możesz przejść do następnego ćwiczenia.

Wiemy już, że akasha jest pierwotnym źródłem, sferą wszelkiej przyczyny. Każda celowa przyczyna, taka jak życzenie, myśl, czy wyobrażenie, stworzona w tej sferze razem z dynamicznym przekonaniem, musi być zrealizowana z pomocą elementów, niezależnie od poziomu czy sfery, na której ta realizacja musi być wykonana. Jest to jedna z największych tajemnic magii i uniwersalny klucz dla maga, który zrozumie jej zakres później w swoim własnym rozwoju. Uczeń zawsze powinien skupiać swój umysł na swoim własnym rozwoju etycznym, co z pewnością pomoże mu czynić jedynie dobre i szlachetne rzeczy. Nasze następne ćwiczenie będzie dotyczyło absolutnej kontroli nad elementami we wszystkich trzech sferach przy pomocy pierwiastka akashy. Ćwiczenie jest następujące:

Siedzisz w swojej asanie, wdychając strumień akashy poprzez płuca i pory, wypełniając nią całe ciało. W tym miejscu chciałbym nadmienić, że akashy nie da się skumulować jak energię witalną. Przy każdym wdechu musisz wyobrażać sobie, że zaczynasz kontrolować cztery elementy. Kiedy to robisz, myśl, że już posiadasz zdolność do kontrolowania elementów i że elementy spełnią wszystko, co im rozkażesz, niezależnie od płaszczyzny, na której realizacja

twojego życzenia ma się spełnić. Kiedy jesteś w tym stanie, z każdym oddechem musisz czuć moc, jaką masz nad elementami. Wiara i przekonanie o twojej mocy nad elementami musi być niewzruszona. Nie możesz pozostawić miejsca na najmniejszą wątpliwość. Każdy, kto pracował sumiennie ze wszystkimi ćwiczeniami każdego kroku, po dłuższej praktyce zyska absolutną władzę nad elementami. Mag, który osiągnął magiczną równowagę w odniesieniu do elementów, który zrównoważył i uszlachetnił swój charakter, i który posiada najlepsze zalety i najwyższe ideały, szybko uzyska te moce. Będzie czuł, że jego wiara staje się twarda jak skała i będzie absolutnie pewien swojego przekonania, które wyklucza wszelką wątpliwość. Z drugiej strony osoba, która nie pracowała wystarczająco solidnie, czy też uczniowie, którzy omijali jakiegokolwiek kroki i zaniedbywali ćwiczenia, będą czuli powątpiewanie w różnej problematyce, a wpływ jednego elementu, który trzyma ich w szachu, nie pozwoli się opanować. W tym momencie uczeń zda sobie sprawę, dlaczego tak wielki nacisk jest kładziony na skrupulatność i wytrwałość przy wykonywaniu ćwiczeń. Na drodze rozwoju nie może być żadnej luki; inaczej uczeń zostanie w tyle i rozwiązanie niektórych problemów będzie ogromnie trudne.

Uczeń, który jest pewien, że kontroluje elementy, szybko zauważy, że z łatwością udaje mu się wysyłanie elementów na wszystkich płaszczyznach, czy to na zewnątrz, czy do wewnątrz; dla niego będzie się to zdawało dziecinnie proste. Kiedy mag osiągnął ten punkt, może przejść do przenoszenia swojej mocy nad elementami na odpowiednie rytuały. Mówiłem o tym szczegółowo w rozdziale zajmującym się rytuałami. Mag formuje jakiegokolwiek rytuał sobie życzy poprzez pozycje palców i gesty dłoni, w które przenosi moc. Dzięki swojemu rozwojowi, mag będzie miał wystarczającą intuicję do swojej dyspozycji, by skomponować rytuał odpowiedni dla konkretnego elementu. Może on przypisać mu samodzielnie wybrane słowo (formuła) i połączyć z określonym dźwiękiem odpowiadającym elementowi. Niemożliwe jest popełnienie tutaj błędu, gdyż rytuały są całkowicie indywidualne, czysto osobiste. Zatem rytuały, jakie mag komponuje dla tego celu, nie mogą być przekazywane komukolwiek! Inna osoba, używając tych rytuałów, mogłaby osiągnąć ten sam sukces w kontrolowaniu elementów jak mag, który je skomponował; jednakże działałoby się to kosztem energii maga. Jeśli osoba, która nie posiada żadnej magicznej dojrzałości, stosuje takie rytuały, wyrządzi sobie znaczną szkodę, jak również i tym, dla których ten rytuał został użyty. Zatem w tym przypadku mag powinien być szczególnie ostrożny i wybierać rytuały, które może używać niezauważenie nawet wśród tłumów – na przykład rytuał z pozycjami palców, który może być wykonany z ręką w kieszeni. Prawdziwy mag będzie uważał to ostrzeżenie za w pełni uzasadnione.

Przed wszystkim, mag powinien starać się skomponować rytuał dla sfery astralnej, w którym pobudza element do działania i równocześnie drugi rytuał, który natychmiast rozpuści tę moc. W ten sposób należy postąpić z pozostałymi trzema elementami, tym samym tworząc osiem rytów dla sfery astralnej i osiem dla tworzenia fizycznego. Gdy tylko te rytmy staną się automatyczne po długim okresie ćwiczenia i powtarzania, będzie wystarczało samo używanie rytuału, poprzez który dany element natychmiast zaczyna działać ku celowi, który ma być osiągnięty. Jeśli mag chce przerwać ten efekt, to wystarczy użyć rytmu odwołującego. Ta metoda powinna stać się nawykiem, który czyni wykonanie łatwym i możliwym bez żadnego wysiłku wyobraźni.

Wspomniałem wcześniej, że poprzez działanie elementów zarówno w astralnym, jak i mentalnym świecie, mag jest w stanie osiągnąć wszystko. By uzyskać ten stan dojrzałości, wymagana jest ogromna ilość cierpliwości, wytrwałości i pracowitości. Nawet wtedy, gdy uczeń rozwija się na coraz wyższych poziomach, powinien pracować nad opanowaniem

elementów, aż stanie się prawdziwym mistrzem. Jeśli posiada wysokie ideały i chęci do wykonywania dobrych uczynków, by pomagać ludzkości, Boska Opatrzność pobłogosławi go, obdarzając nieoczekiwanymi zdolnościami, by mógł je jak najlepiej wykorzystać.

Magiczne kształcenie ciała fizycznego

W tym kroku żadne kształcenie ciała nie jest już konieczne, lecz będziemy praktycznie wykorzystywać okultystyczne moce, jakie uczeń nabył poprzez wszystkie ćwiczenia, o ile skrupulatnie wykonywał wszystkie metody, i praktyki naprawdę stały się nawykami. Uczeń może oczywiście pogłębić ćwiczenia, by osiągnąć większy sukces. Niemożliwe jest opisanie całej praktyki magii, jaką uczeń ostatecznie opanuje, gdyż wymagałoby to kolejnej książki. Ja wybiorę tylko niektóre, najbardziej interesujące fakty. W międzyczasie uczeń osiągnął wystarczającą dojrzałość, by bez wyjątku odnosić sukces w niższej magii, zwłaszcza jeśli kieruje się jedynie wysokimi i szlachetnymi ideałami.

Świadome tworzenie elementali

W przeciwieństwie do myśli, które zamieszkują mentalną sferę w swych formach czy kształtach, elementale są istotami o określonym stopniu inteligencji, które są świadomie stworzone przez maga. Elementale są w stanie wykonywać konkretne zadania na płaszczyźnie mentalnej, można je zatem uważać za posłuszne sługi maga. Mag może stworzyć całe zastępy tych sług, zależnie od swoich potrzeb. Przy tworzeniu elementali, które nazywane są również magicznymi elementalami, mag może osiągnąć prawie wszystko w sferze mentalnej, niezależnie od tego, czy chodzi o jego własną sferę, czy o obcą. Z powodu wielkiej różnorodności podam tylko kilka przykładów. Poprzez elementala, mag może dowolnie wpływać na myśli innej osoby, może chronić siebie bądź innych ludzi przed obcymi bądź negatywnymi wpływami, może zmieniać przyjaciół we wrogów i wrogów w przyjaciół. W kontaktach z innymi ludźmi mag może tworzyć korzystną atmosferę i może każdego ludzkiego ducha, który nie jest rozwinięty, uczynić przedmiotem swojej własnej woli. Biznesmen może zwiększyć swój krąg klientów. Istnieje jeszcze wiele innych sposobów, w jakie elementale mogą dobrze służyć. Prawdziwy mag będzie zawsze miał na myśli dobry, szlachetny i altruistyczny motyw, jeśli chce wznosić się wyżej i ostatecznie osiągnąć najwyższe poziomy magicznej dojrzałości. Tworzenie elementali jest bardzo proste. Jest kwestią wyobraźni maga; jednakże należy wziąć pod uwagę następujące zasady:

1. Elementalowi należy nadać kształt, który odpowiada życzeniu, jakie chcemy spełnić. Kształt musi być stworzony poprzez intensywną wyobraźnię.
2. Kształt, tzw. wehikuł, musi posiadać nazwę. Wszystko, co istnieje - niezależnie od tego czy ma formę, czy nie - posiada nazwę; coś, co nie jest nazwane, nie istnieje.
3. Zadanie elementala musi być odcisnięte poprzez wolę i moc wyobraźni, a rozkaz, jaki jest nadawany, musi posiadać skutek, jaki ma wyzwolić. Instrukcje dla elementala muszą być formowane jako rozkaz w czasie teraźniejszym, jak było to opisywane w rozdziale zajmującym się podświadomością.
4. Niezależnie od tego, czy masz do czynienia z elementalem o ciągłym, czy ograniczonym działaniu, to jego skuteczność musi zostać na nim odcisnięta.

Te cztery podstawowe zasady muszą być respektowane, jeśli osoba zamierza z powodzeniem pracować z elementalami. Opiszę praktykę w jeszcze bardziej zrozumiały sposób, jako ilustracyjny przykład tego, jak można to wykonać:

Założmy, że mag przy pomocy elementala zamierza polepszyć lub wzmocnić czyjąś pamięć, czy inną intelektualną zdolność. Można to osiągnąć w następujący sposób. Mag wyobraża sobie uniwersalny ocean światła i z tej świetlistej substancji formuje dużą kulę światła. Poprzez wyobrażnię, kondensuje tę kulę coraz bardziej, aż uzyska ona średnicę około 30-50 cm. Z powodu kompresji tego światła, kula przypomina promienistość słońca. Mag impregnuje wtedy świetlistą kulę życzeniem i mocnym przekonaniem, że posiada ona konkretną energię i zdolność, by rozbudzić, wzmocnić i polepszyć pożądaną mentalną zdolność, jak pamięć, elokwencja itd., w osobie wybranej przez maga. Gdy tylko mag uformuje to słońce, tę kulę, nadaje jej stosowne imię, na przykład Lucis. Co więcej, określa on limit czasowy, jak długo ta kula pozostanie i będzie działała w sferze mentalnej określonej osoby. Jest to dokonywane w następujący sposób: „Jesteś skuteczna w sferze mentalnej wybranej osoby, aż ta osoba w pełni nie posiadzie pożądanej zdolności i aż ta zdolność nie stanie się nawykiem”. Gdy czas trwania zostanie określony, mag wydaje rozkaz elementałowi powrócić i rozpuścić się w oceanie światła natychmiast po wykonaniu swojego zadania. Wyrażając to magicznie, narodziny i śmierć elementala są określone w dokładnie ten sam sposób jak los człowieka czy innej żywej istoty.

Skoro elemental nie zna czasu ani przestrzeni, jest kierowany do mentalnej sfery określonej osoby. Wysyłanie elementu zachodzi dość gwałtownie, jak gdyby połączenie pomiędzy tobą a elementalem zostało zerwane. W tej samej chwili zajmij się czymś innym i nie myśl o elementalu, jaki właśnie stworzyłeś. Wyobrażone zerwanie połączenia można połączyć z pożegnalnym gestem; możesz też użyć konkretnego gestu przy tworzeniu elementala. Wszystko to oczywiście zależy od ucznia, który na tym poziomie rozwoju musi być tak zaawansowany, że posiada zdolność - dzięki intuicji, jaką rozwinął - do samodzielnego inicjowania takich i podobnych instrukcji. Im bardziej taki elemental jest odłączony od maga, tym bardziej jest skuteczny w mentalnej sferze osoby, dla której został stworzony. Może pracować niezależnie w sferze mentalnej i nie będzie w żaden sposób ograniczany umysłem maga. Zalecane jest od czasu do czasu ponowne naładowanie elementala, by nadać mu większą moc ekspansji. Dokonuje się tego poprzez wywołanie elementala po nazwie mu nadanej, ze sfery mentalnej danej osoby, nadanie mu większej dynamiki poprzez nową akumulację światła, i ponowne wysłanie. Gdy tylko elemental spełni wymagane zadanie, rozpuści się w oceanie światła. Ten przykład powinien wystarczyć, by podać magowi zasadę postępowania przy tworzeniu elementali. Eksperyment opisany tutaj jest często używany przez wtajemniczonych w celu inspirowania i wzmacniania uczniów, którzy są nisko w rozwoju.

Teraz omówmy odmienny, lecz poniekąd bliski temat, który zaznajomi nas z tzw. larwami:

Różnica pomiędzy elementalem i larwą jest taka, że elemental jest świadomie tworzony przez maga, podczas gdy larwa tworzy się w odpowiedniej sferze mentalnej mimowolnie, poprzez ciężkie emocjonalne podekscytowanie, niezależnie od rodzaju tego pobudzenia. Im silniejsze i cięższe podekscytowanie, tym więcej mentalnej substancji człowiek traci i tym silniejsza, bardziej skondensowana i żywotna staje się larwa, zwłaszcza kiedy to samo psychiczne podniecenie powtarza się często i regularnie.

Mimowolne tworzenie się larwy w sferze mentalnej zachodzi u wszystkich ludzi, czy są magicznie wykształceni, czy nie. Nie ma znaczenia czy są młodzi, czy starzy, inteligentni czy nie, czy wiedzą o takich sprawach, czy też nie. Kiedy psychiczne pobudzenie ustaje i osoba nie zwraca uwagi na sprawę, która spowodowała tę ekscytację, larwa stopniowo znika samodzielnie, aż ostatecznie rozpuszcza się i znika całkowicie. Zatem w mentalnej sferze odnajdziesz stały cykl narodzin i śmierci larw spowodowany psychicznym podnieceniem, a zawsze dzieje się to kosztem mentalnej substancji człowieka. Przyczyną takiego psychicznego pobudzenia może być wiele różnych powodów; zazwyczaj jest to strach, żal, szok, zmartwienie, nienawiść, zazdrość itp. Kształt, który larwa przyjmuje, zależy od przyczyny psychicznego podniecenia i jest zawsze symboliczny. Każdy, kto ma wiedzę na temat symbolizmu, będzie miał o tym jasne pojęcie. Na przykład, myśl o miłości będzie zawsze symbolizowana w kształcie serca, podczas gdy błyskawica i strzały są symbolami myśli nienawiści. Pomimo tego, że larwy - ci niechciani mentalni mieszkańcy - nie mogą być zobaczone przez normalnego człowieka, to istnieją, i dobrze wykształcony mag ma możliwość postrzegania ich na płaszczyźnie mentalnej. Mentalna substancja wrażliwych lub łatwo ekscytujących się ludzi bardzo łatwo się dzieli, niezależnie od tego, czy są magicznie wykształceni, czy nie; zatem formowanie się larwy jest u nich łatwiejsze i bardziej intensywne. Tacy ludzie szkodzą sobie, swojemu zdrowiu, a zwłaszcza swoim nerwom, lecz również uszkadzają swoje intelektualne zdolności i mogą nawet wpływać na innych, wysoce podatnych na to ludzi. Pochodzą z tego wszelkie rodzaje masowej psychozy. Nie ma potrzeby, by opisywać w szczegółach masową psychozę, gdyż każdy posiada doświadczenia odnośnie tego problemu i może poczynić obserwacje.

To prowadzi do konkluzji, że larwa staje się tym silniejsza, im bardziej osoba powraca do źródła psychicznego pobudzenia i zwraca na nie większą uwagę. Kiedy larwa jest bardzo wysoce skondensowana, a jej pragnienie i skłonność samozachowawcza staje się większa, to będzie ona próbowała rozszerzyć swój czas życia na tak długo, jak tylko może. Zatem wykorzysta każdą możliwość, aby kusić ducha tej konkretnej osoby, żeby zwróciła ona uwagę na źródło ekscytacji i stale je podsycala. Taka dobrze wypielegnowana larwa może stać się zgubą czy katastrofą dla osoby wrażliwej bądź łatwo podniecającej się. Również wiele chorób mentalnych, takich jak mania prześladowcza, jest skutkiem larw.

Wiele ludzi żyje pod błędnym wrażeniem, że prześladuje ich lub niszczy czarny mag, podczas gdy w rzeczywistości stali się po prostu pionkami własnych fantazji, ofiarami swojej larwy, którą sami stworzyli. Ci ludzie zazwyczaj nie zdają sobie z tego sprawy, aż nie opuszczą swojej śmiertelnej powłoki. Istnieje bardzo mały odsetek ludzi, których ktoś magicznie prześladuje. Pomyśl o wielu ofiarach Inkwizycji w przeszłości! Bez wątplenia istnieje pewna korzyść dla przeciętnego człowieka, gdyż stary porządek się zmienił, ustępując miejsca nowemu, w którym „jeśli poglądy człowieka są złe, nie zostaną zmienione na stosie”. Lecz wylano dziecko z kąpielą, nie dotykając źródła tej sprawy i nie weryfikując wyższych praw.

Teraz mag zda sobie sprawę, dlaczego tak wielki nacisk został położony na wagę introspekcji, kontrolę i opanowanie myśli, na samym początku praktycznej części tej pracy. Zakładając, że osoba nie kontrolowała swoich myśli siłą woli podczas swojego rozwoju, to bez wątpienia nieświadomie tworzyłaby larwy, które wcześniej czy później stałyby się przyczyną zguby.

Teraz zamierzam opisać inną grupę stworzeń istniejących w sferze mentalnej, konkretnie grupę fantazmów. Różnica pomiędzy larwą a fantazmem jest następująca: larwa całkiem nieświadomie przyjmuje kształt w sferze mentalnej, stosowny do motywu jednej lub powtarzanej psychicznej emocji, podczas gdy fantazm przyjmuje określoną formę

wywodzącą się z fantazji człowieka. Dokładnie w ten sam sposób jak w przypadku larw, fantazm jest wzmacniany i ożywiany przez powtarzane przywoływanie obrazu, niezależnie od jego tematu, i będzie w stanie wpływać nie tylko na płaszczyznę mentalną lub astralną, lecz również na poziom fizyczny. Dwa przykłady mogą posłużyć za ilustrację tego tematu:

Bardzo wyraźnym przykładem jest tak zwana mania magicznego prześladowania, którą opiszę z dwóch konkretnych punktów widzenia, w odniesieniu do fantazmów. Istnieją ludzie, którzy posiadają wrodzone groźne bądź demoniczne rysy twarzy i ich zewnętrzna aparycja w konsekwencji tworzy impresję czarnego maga, lecz oni prawdopodobnie nie mają najmniejszego pojęcia o jakiegokolwiek nauce, a co dopiero o magii. Wystarczy, by łatwo ulegająca sugestiom, emocjonalnie pobudliwa czy w inny sposób próżna osoba, spotkała się z takim człowiekiem - czy to w służbowej, czy w osobistej sprawie - i nasz „obiekt testu”, jak go nazwiemy, będzie natychmiast miał poczucie silnej antypatii i wstrętu wobec antagonisty. Może się zdarzyć, że ta osoba będzie zachowywała się dziwnie, mimowolnie czy też nieświadomie. Pierwszą myślą, jaka wejdzie do umysłu obiektu testu, będzie to, że ma do czynienia z czarnym magiem. Może, z jakiegoś powodu, ta osoba ma zbyt wysokie mniemanie o tym rodzaju ludzi i pierwszy krok ku własnej sugestii został już uczyniony. Wcześniej czy później zaczną pojawiać się małe, dziwne incydenty dnia codziennego, a wina za nie będzie zawsze zrzucana na tamtą osobę, podczas gdy są to normalne zajścia. Od teraz uwaga jest zamieszana, osoba ciągle się obserwuje, a obraz „tamtego” staje się coraz bardziej wyraźny. Dana osoba już czuje się prześladowana. Oczy demonicznie wyglądającej osoby są coraz bardziej błyszczące, jego wizerunek pojawia się w snach, obraz staje się coraz bardziej żywy, aż ostatecznie pojawia się nawet przy dziennym świetle. W końcu osoba stale żyje pod wrażeniem bycia prześladowanym w każdej chwili. Z pomocą bardzo żywej wyobraźni, obraz może zostać skondensowany do takiego stopnia, że staje się widoczny nawet dla innych, podobnie wrażliwych osób. Gdy nasz obiekt testu czuje się w ten sposób prześladowany, z obrazem ciągle działającym w jego umyśle, może zostać przekonany do wszystkiego, nawet do najgorszego. Szuka pomocy, zaczyna się modlić, robi wszystko, co może, by wyzwolić się spod tego strasznego wpływu; załamuje się nerwowo, stopniowo staje się szalony i kończy popełniając samobójstwo bądź resztę swojego życia spędza w szpitalu psychiatrycznym. Fantazm wypełnił swoje zadanie.

Jednakże, jak ciężki jest szok, gdy w sferze mentalnej taki duch przekonuje się, że popełnił dobrze zorganizowane, magiczne samobójstwo! Cóż za gorzkie rozczarowanie! Nasz demoniczny człowiek oczywiście nie ma najmniejszego pojęcia o tym, co się stało, i nigdy nie zda sobie sprawy z tego, że był czynnikiem w całym zajściu. Jego twarz i zachowanie było jedynie formą, wzorem, z którego nasz obiekt testu stworzył destrukcyjną istotę, fantazm, którego ostatecznie sam stał się ofiarą. Takie i podobne smutne przypadki zdarzają się częściej niż ludzie myślą, czasami szybciej, bardziej drastycznie, w innych przypadkach powoli, przebiegle i podstępnie. Lecz gdybyś ośmielił się powiedzieć prześladowanej osobie prawdę, to nigdy nie uwierzy, gdyż fantazm dobrze wie, jak powstrzymać swoją ofiarę przed ucieczką. Jeśli prowadząca ręka Boskiej Opatrzności zaprowadzi taką nieszczęśliwie prześladowaną osobę do prawdziwego maga, który odkryje sztuczki fantazmu, będzie miał on ciężkie zadanie przekonania ofiary, poprowadzenia jej na właściwą ścieżkę i nauczania jej innego, normalnego sposobu myślenia. W niektórych przypadkach, zwłaszcza jeśli ofiara jest całkowicie pod wpływem fantazmu, osoba pomagająca będzie musiała rzeczywiście być bardzo stanowcza, a czasami nawet drastyczna, by przywrócić mentalną równowagę osoby.

Drugi przykład ukazuje to samo zajście, lecz z innym podstawowym motywem:

Tutaj mamy do czynienia z fantazmem erotyzmu: narodziny takiego fantazmu – jeśli w ogóle może użyć stwierdzenia narodziny – mają miejsce w twarzy, pięknym ciele żywej osoby, czasem jest to fotografia, ilustracja pornograficzna, czy coś podobnego, co ma na celu powodowanie pożądania, seksualnego instynktu, niezależnie od tego, czy jest to osoba płci żeńskiej, czy męskiej. Zakładając, że osoba jest zakochana, a nie ma żadnej możliwości zaspokojenia swojego osobistego pragnienia, tym silniejsze i bardziej namiętne staje się to pragnienie, a w tym samym czasie insynuacje fantazmu stają się silniejsze, gdyż żyje on wyłącznie dzięki myślom o pragnieniach. Im bardziej dana osoba stara się oprzeć tej niezaspokojonej miłości, tym bardziej natrętny staje się fantazm. Na początku pojawi się w snach i pozwoli swojej ofierze rozkoszować się najcudowniejszym odtworzeniem miłości. Trochę później będzie on prowokował seksualny instynkt i pozwalał na stosunek seksualny w snach ofiary. Polucja tworzona w ten sposób pomaga fantazmowi stawać się gęstszym i coraz bardziej wpływać na ofiarę, gdyż sperma reprezentuje siłę witalną, którą fantazm wsysa jak wampir. Nie chodzi tutaj o fizyczną spernę, lecz o zwierzęcą siłę witalną zgromadzoną w spermie. Ofiara traci grunt pod nogami, jego siła woli znika, a fantazm stopniowo zyskuje kontrolę. Jeśli los nie jest na tyle łaskawy, by oświecić taką osobę w porę i znaleźć dla niej odpowiednie rozkojarzenie, to sposób działania fantazmu będzie skutkował coraz groźniejszymi efektami. Osoba stanie się zagubiona, przestanie jeść, nerwy będą nadpobudliwe itp. Miłosny fantazm może zostać skondensowany przez niezaspokojoną pasję do takiego stopnia, że przyjmuje cielesne formy, wykorzystując swoje ofiary przez onanizm, czy inne sztuczne stymulacje genitaliów. Tysiące ludzi padło ofiarą fantazmów poprzez popełnienie samobójstwa, będącego skutkiem rozczarowania w miłości czy niezaspokojonych pasji. Ten problem przywołuje wspomnienie prawdziwych zajęć średniowiecznych inkubów i sukkubów oraz związanych z nimi procesów o czarownictwo. Zaiste, bardzo niebezpieczna przyjemność!

W świetle dwóch wymienionych przykładów, mag może zaobserwować działanie fantazmów. Może nawet tworzyć je samodzielnie; jednakże ryzykuje, że wcześniej czy później będzie on ulegał ich wpływom i będzie przez nie kontrolowany. Mag wie, co się dzieje w przeciętnej osobie i jak świadomie tworzyć te fantazmy w sposób magiczny, lecz nigdy nie będzie on zwiedziony, by samemu stosować te techniki, pamiętając o magicznym przysłowiu: „Miłość jest prawem, lecz miłość podług silnej woli”.

Pozostał jeszcze jeden temat wymagający wyjaśnienia - fantomy.

Fantomy są ożywionymi formami zmarłych osób. Poświęcę szczególną uwagę temu tematowi, by uniknąć wielu błędów i pozwolić każdemu oddzielić ziarna od plew.

Kiedy człowiek zostawia swoją śmiertelną powłokę, od razu znajduje się w czwartym stanie skupienia, zazwyczaj nazywanym „drugą stroną”. Bez żadnej substancji pośredniczącej taka istota nie może działać w naszej trójwymiarowej sferze, tak samo jak ryba nie może pływać bez wody. To samo dotyczy istot, które przeszły na tę drugą stronę. Wspominanie, wychwalanie, rozżalanie się nad zmarłymi i pamięć o nich bądź cześć im oddawana stworzy i ożywi wyobrażone obrazy zmarłych, które jako rezultat częstych powtórzeń będą miały raczej długie trwanie życia. Te obrazy stworzone przez żywe osoby nazywamy fantomami. Ten rodzaj fantomów ukazuje się w dużej liczbie tak zwanym spirytystom, osobom ewokującym, wróżbitom etc. Gobliny i duchy są niczym innym jak fantomami, które karmią się, kondensują i utrzymują poprzez emocje i przywiązanie osób opuszczonych, jak w przypadku fantazmów. Można to łatwo stwierdzić, kiedy w tym samym czasie, lecz w różnych miejscach przywoływana jest dana istota i wszędzie tam pojawia się poprzez tak zwane medium. Jest to

oczywiście nie więcej jak fantom tej konkretnej zmarłej osoby, gdyż fantomów mogą być tworzone setki. Bardzo smutne jest, że spirytystyczne medium zawsze myli te fantomy z prawdziwą zmarłą osobą. W ten sposób wykonywane jest dużo żartów, oszustw i kłamstw. Z tego powodu można zaobserwować, że na przykład jedno medium komunikuje się ze znanym przywódcą czy generałem, drugie z artystą, trzecie ze świętym, innym razem z faraonem, a zaraz potem z aniołem. Zatem nie jest zaskoczeniem, że ten konkretny obszar wiedzy ma do czynienia z zastępem przeciwników i wyśmiewców z powodu jego ilości wprowadzania się w błąd. Nic dziwnego, że fantom ma tak silny instynkt samozachowawczy, że wywiera wampiryczny efekt na medium, czy nawet na całym kole, i rzeczywiście staje się nieszczęściem dla wszystkich w bezpośrednim kontakcie.

Oczywiście, nie oznacza to, że prawdziwy mag, który opanuje czwarty stan skupienia, czyli pierwiastek akashy, nie będzie w stanie komunikować się ze zmarłą osobą lub z inteligencją jeszcze nie wcieloną. Praktyka medialnego pisania była już tutaj prezentowana. Poza tym, każdy mag jest w stanie przy pomocy wyobraźni stworzyć obramowanie, kształt, przenieść się w czwarty stan skupienia i nakłonić czy nawet zmusić pożądaną istotę do wejścia w tę formę i ukazania się zewnętrznemu światu. Ta praktyka należy do dziedziny nekromancji i magii ewokacyjnej i nie ma nic wspólnego z ogólnie znanym spirytyzmem. Prawdziwy mag będzie używał tej praktyki tylko w ekstremalnych przypadkach i nie będzie przywoływał istoty ze swojej sfery, gdyż wszystko, co istota czwartego stanu skupienia ma do powiedzenia czy wykonania w materialnym bądź astralnym świecie, może być dokonane przez samego maga poprzez jego dojrzałość.

Podsumowanie ćwiczeń kroku VI

I. Magiczne kształcenie ducha

1. Medytacja nad własnym duchem
2. Stawanie się świadomym zmysłów w duchu

II. Magiczne kształcenie duszy

1. Przygotowanie do opanowania pierwiastka akashy
2. Świadome przywoływanie stanów transu poprzez akasę
3. Opanowanie elementów z pierwiastka akashy poprzez indywidualny rytuał

III. Magiczne kształcenie ciała fizycznego

1. Świadome tworzenie stworzeń
 - a. Elementali
 - b. Larw
 - c. Fantazmów
 - d. Fantomów

Koniec kroku VI.

Krok VII

Magiczne kształcenie ducha

W szóstym kroku uczeń nauczył się, jak być świadomym swojego własnego ducha, jak działać świadomie w fizycznym ciele jako duch i jak świadomie używać zmysłów.

W tym kroku uczeń nauczy się, jak świadomie kształtować i używać właściwości ducha, czyli ciała mentalnego. Lecz, tak jak zawsze, należy wziąć tutaj pod uwagę analogię elementów. Jak zostało wcześniej wspomniane, element ognia może zostać przekształcony w światło, i vice versa. Bez światła nie byłoby możliwe postrzeganie kolorów przez nasze oko, zatem bez istnienia światła nie moglibyśmy używać swoich oczu. Z tego punktu widzenia oczywiste jest, że zmysł wzroku jest analogiczny wobec elementu ognia. Ten element, w odniesieniu do ducha, ukazuje określoną właściwość woli. Mentalna część należąca do elementu powietrza jest intelektem ze wszystkimi jego aspektami i jest przypisywana słuchowi. Element wody ducha jest wyrażany poprzez czucie bądź życie. Te trzy elementy ducha: ogień, powietrze i woda, razem tworzą pierwiastek ziemi ducha, który ukazuje się w określonej jakości świadomości. Pierwiastek akashy w swojej najprostszej formie wyraża się jako sumienie.

Mag od razu zrozumie ogromną wagę tej analogii, o ile rozwinął się tak dalece, by osiągnąć magiczną równowagę w astralnym ciele poprzez ćwiczenia introspekcji. Następnym zadaniem do wykonania będzie analizowanie swojego ducha i odkrycie, które elementy są w nim dominujące.

W przypadku ludzi mających bardzo silną wolę, która nie oznacza uporu, dominował będzie oczywiście element ognia. Jeśli dominujący jest intelekt czy inteligencja, ze wszystkimi swoimi aspektami, to najsilniejszym jest element powietrza. W przypadku maga, który ma przede wszystkim charakter emocjonalny, to największą rolę odgrywa w nim element wody. Jeśli ma słabą pamięć, a jego świadomość często ulega różnym wpływom, to można być pewnym, że dominującym elementem jest ziemia.

Ta klasyfikacja służy ustanowieniu skuteczności elementów w duchu i ułożeniu rozwoju tak, by słabsze elementy były równoważone poprzez odpowiednie ćwiczenia koncentracyjne i głęboką medytację. Mag nie może pozwolić na dominację elementu ognia, wody, powietrza czy ziemi i musi wiedzieć, jak pogrupować ćwiczenia, by intensywność jego pracy neutralizowała elementy. Wytlumaczę ten problem szczegółowo na przykładzie:

Założmy, że intelekt maga jest na bardzo wysokim poziomie, jego wola jest słaba i nie posiada dojrzałości intelektu. Musi więc on wzmocnić swoją wolę poprzez odpowiednie ćwiczenia koncentracyjne, które sprowadzą element ognia do ducha. Powinien głównie wybierać ćwiczenia, które rozwijają oczy, ćwiczenia optycznej wyobraźni, gdyż oczy odpowiadają elementowi ognia.

Lecz jeśli mag ma silną wolę, a słaby intelekt, to dojdzie do wniosku, że musi największą uwagę poświęcić ćwiczeniom wyobraźni słuchowej, tj. musi wybierać ćwiczenia koncentracji i medytacji, które w pełni angażują uszy.

Jeśli mag ma silną wolę i bardzo dobry intelekt, lecz jego życie emocjonalne bądź uczucia w pewien sposób zostają w tyle, to będzie musiał uczynić swojego ducha bardziej

emocjonalnym, co można osiągnąć poprzez ćwiczenia wyobraźni i medytacje, które bardzo silnie wpływają na uczucia.

Jeśli mag zauważy, że jego astralne oraz mentalne ciało skłania się głównie ku elementowi ziemi - co oznacza, że jego myśli pojawiają się w duchu bardzo powoli i że wpada w depresję - to przede wszystkim musi ćwiczyć swoją świadomość przy pomocy odpowiednich ćwiczeń.

Mag musi rozwinać swojego ducha do doskonałej harmonii w odniesieniu do elementów i wybierać ćwiczenia odpowiadające elementom i równocześnie zmysłom, tak aby wola (ogień), intelekt (powietrze), uczucia (woda) i świadomość (ziemia) były wzmacniane i rozwijane równomiernie.

Wynikiem tego opisu jest poniższa tabela, którą przytoczę dla podsumowania.

Elementy	ogień	powietrze	woda	ziemia	Akasha
Zmysły	oczy	uszy	postrzeganie	smak, węch	Wszystkie razem
Jakość	wola	intelekt	uczucia	świadomość	Sumienie
Ćwiczenie	optyczne	akustyczne	emocjonalne	rozszerzanie świadomości	Realizacja „teraz”, chwili obecnej

Pierwiastek akashy rozwija się samoczynnie poprzez ćwiczenia koncentracji, więc nie ma potrzeby wchodzić w szczegóły. Nie ma również potrzeby przytaczać konkretnych ćwiczeń koncentracji i medytacji w odniesieniu do konkretnych jakości elementów dominujących; uczeń może z łatwością samodzielnie je stworzyć. Jeśli ma słabą wolę, na swoje ćwiczenia koncentracji wybierze wyobrażanie obiektów, obrazów etc. Uczeń przeszedł już przez te ćwiczenia w kroku drugim. Powyższy schemat harmonii jest pewnego rodzaju wskazówką, kompasem, dzięki któremu mamy odkryć, który element jest dominujący i które ćwiczenie musi być wykonywane bardziej intensywnie. Pierwiastek akashy ukaże się mu jako rezultat bycia w harmonii z tą hermetyczną klasyfikacją.

Magiczne kształcenie duszy

W kroku siódmym zajmiemy się bardzo szczególnym tematem, który dotyczy rozwoju astralnych zmysłów w odniesieniu do elementów. Wszystkie ćwiczenia zawarte w poprzednich krokach będą ożywiać, rozwijać i ćwiczyć astralne zmysły maga. Pomimo tego, dodatkowy trening jest wymagany w przypadkach, gdzie uczeń ma ograniczone możliwości w niektórych ze swoich zdolności, gdyż każdy człowiek ma inne talenty. Zatem stosowne jest przytoczenie tutaj ćwiczeń, które pomogą magowi łatwo i szybko rozwinać zmysły ciała astralnego.

W magicznym kształceniu ducha kroku szóstego uczeń nabył umiejętność stawiania się świadomym swego ducha i działania jako duch zarówno poprzez ciało astralne, jak i fizyczne. Idąc dalej, przedstawię jedno z najbardziej interesujących zagadnień, mianowicie jasnowidzenie. Wydano wiele książek w tym temacie, lecz ze wszystkich, które wpadły w moje ręce, żadna nie mogła dawać magowi korzyści praktycznej większej niż minimalna. Zatem niezwykle ważne jest zajęcie się tematem jasnowidzenia w szczegółach.

Generalnie, jasnowidzenie jest nazywane „drugim wzrokiem”. Jest również rozumiane jako widzenie poza czas i przestrzeń - w przeszłość, teraźniejszość lub przyszłość - bądź też jako widzenie zmarłej osoby. Bardzo mała liczba autorów opisała tę zdolność psychologicznie lub podeszła do niej z innego punktu widzenia. Zatem naszym dodatkowym zadaniem będzie poddanie jasnowidzenia dogłębnemu badaniu. Przede wszystkim mag zapozna się z faktem, że istnieje kilka rodzajów jasnowidzenia.

Pierwszym rodzajem jasnowidzenia jest zdolność wrodzona. Pojawia się, kiedy jest nadana osobie w niewidzialnym świecie lub kiedy osoba sprowadza ją ze sobą do obecnego istnienia z poprzedniego wcielenia. Jest to najlepszy rodzaj jasnowidzenia, lecz mało osób może się tym cieszyć. Są oni urodzonymi jasnowidzami i rozwinęli tę zdolność do tego stopnia, że mogą natychmiast użyć jej praktycznie bez dużego wysiłku własnego.

Drugi rodzaj jasnowidzenia wyraża się jako skutek mimowolnego przemieszczenia elementów i ujawnia się samoczynnie w duchu. Zatem można to uważać za patologiczną manifestację tej zdolności. Co więcej, choroba, szok bądź depresja emocjonalna również może wywołać jasnowidzenie. Zazwyczaj ukazuje się to u ludzi, którzy utracili swoją normalną równowagę przez atak czy apopleksję, załamanie nerwowe lub poprzez fizyczną bądź psychiczną traumę, której towarzyszy mniej lub bardziej wyraźny przejaw jasnowidzenia. Jednakże dla praktykującego maga ten rodzaj jasnowidzenia jest niepożądany, gdyż wcześniej czy później doprowadzi do całkowitego załamania i nie tylko ta zdolność będzie całkowicie utracona, lecz może to również być szkodliwe dla zdrowia i ostatecznie może prowadzić nawet do śmierci. Powinno się współczuć takim jasnowidzom, nawet jeśli ich sukces byłby przekonującym dowodem. Ludźmi należącymi do tej samej kategorii są osoby, które mając predyspozycje do bycia medium, otrzymały zdolność jasnowidzenia wywołaną przez jakieś istoty. Ten rodzaj jasnowidzenia również nie jest zalecany dla praktykującego maga, gdyż takie osoby zazwyczaj kończą w szpitalach dla obłąkanych. Wielu pacjentów tych instytucji jest w nich przez to, że zajmowali się tematem spirytyzmu, nie mając żadnego prawidłowego prowadzenia. Swoją beznadziejną kondycję zawdzięczają swojemu dziełu, niezależnie od tego czy ich motyw zajmowania się tym przedmiotem był poważny, czy nie; czy był jedynie ciekawością, czy jakimś innym powodem.

Kolejnym rodzajem jasnowidzenia, który należy do tej grupy, jest wymuszone stwarzanie jasnowidzenia przy pomocy narkotyków, takich jak: opium, haszysz, meskalina (peyotle), soma (*Asclepias acida*) etc. Praktykującego maga te niebezpieczne środki nie będą interesowały, gdyż w większości przypadków prowadzą one do uzależnienia, co paraliżuje fundamentalne moralne i duchowe zasady, wolę i ostatecznie energie nerwowe, szkodząc zdrowiu i rozwojowi osoby. Odnotowane były miliony takich przypadków w Oriencie i Okcydencie, jak również w reszcie cywilizowanego świata.

Niedojrzały mag może oczywiście badać te możliwości, by upewnić się w taki czy inny sposób o istnieniu jasnowidzenia, bądź jakiegokolwiek innego nadnaturalnego zjawiska, lecz zazwyczaj nie kończy się to prostym przekonaniem i staje się nawykiem, a jest to sedno całej sprawy. Następnie tacy magowie odnajdują się w takim samym uwarunkowaniu jak wszyscy inni, którzy dotknięci są tym nałogiem. Dlatego też nie opisuję w tej książce żadnej metody, która mogłaby poprowadzić maga do eksperymentowania z takimi rzeczami. Podam jedynie niegroźne metody, w których jasnowidzenie będzie automatycznym rezultatem dojrzałości ducha danej osoby i będzie tym samym towarzyszyło wyższemu rozwojowi.

Kolejny rodzaj jasnowidzenia jest wywołany poprzez osłabianie bądź częściowy paraliż oczu. Większość książek, które uczą jasnowidzenia poprzez wpatrywanie się w obiekt, magiczne lustro, kryształową kulę bądź szlachetne kamienie, ma pewną wartość. Jednakże nie są one odpowiednie dla wszystkich. Te pomoce w rozwoju jasnowidzenia są użyteczne jedynie w rękach wyszkolonego maga, lecz jasnowidzenie nie powinno być wywoływane przez wpływanie na nerw optyczny, a przedmioty powinny służyć jedynie za pomoc dla oka, które już jest świadomie wyćwiczone. Z magicznego punktu widzenia nie istnieje żaden obiekt, niezależnie od tego jak jest wychwalany czy precyzyjnie zbudowany, który mógłby sprowadzać dar jasnowidzenia. Sama zdolność jasnowidzenia zależy od talentu, psychicznego, czyli astralnego rozwoju i dojrzałości danego maga.

W kolejnym rozdziale, gdzie opiszę produkcję kondensatorów fluidów, zawarte są również instrukcje tworzenia magicznych luster i innych pomocy.

Ucząc się, mag powinien być świadomy, że wszystkie wspomniane tutaj obiekty są jedynie pomocami, a nie samym czynnikiem, który wywołuje pożądany rezultat, czyli prawdziwe jasnowidzenie.

Ostatecznie, opiszę ostatni rodzaj jasnowidzenia, który jest rezultatem właściwego magicznego rozwoju i jest powodowany przez systematyczne rozwijanie jasnowidzących oczu. Zdecydowałem się przytoczyć w tej książce sekretną magiczną metodę, która nie była ujęta w żadnej książce, lecz która, z hermetycznego punktu widzenia, jak również wobec analogii z prawami elementów, jest bardzo praktyczna i użyteczna.

Poniżej znajdziesz praktykę rozwoju astralnych zmysłów.

Magiczne jasnowidzenie

Zanim opiszę właściwe ćwiczenie, chcę przypomnieć, że mamy tutaj do czynienia z aspektem światła. Jak wiesz, światło jest aspektem elementu ognia, a zatem jest analogiczne z wolą i oczami. W konsekwencji, celem tego eksperymentu jest zintensyfikowanie wyobrażenia światła, tj. optyczne wyobrażanie światła do takiego stopnia, by dało nam to sukces, do jakiego dążymy.

Przyjmij swoją asanę. Wyobraź sobie, że uniwersalne światło, które jest identyczne z naszym światłem słonecznym pod względem promienistości i formy, absorbujesz z wszechświata do swojego fizycznego ciała, wdychając przez płuca i pory, bądź jedynie absorbując je poprzez wyobraźnię. Kiedy praktykujesz to ćwiczenie, musisz uważać swoje ciało za pustą przestrzeń, którą wypełniasz uniwersalnym, promienistym, białym światłem. Następnie, mocą swojej koncentracji, zaimpregnuj to światło w swoim ciele atrybutem jasnowidzenia. Innymi słowy, wyobrażaj sobie, że światło przenika wszystko, widzi wszystko i widzi poprzez wszystko. Dla tego światła ani przestrzeń, ani czas nie stanowią przeszkody. Musisz być tak bardzo przekonany o tym atrybucie światła, że nie pojawia się nawet najmniejsza wątpliwość. Jeśli jesteś osobą religijną, to łatwo będzie uwierzyć, że to uniwersalne światło jest częścią Boga, który jest w posiadaniu wszystkich atrybutów tutaj przytoczonych. Kiedy już w swoim ciele zabsorbujesz w ten sposób światło z tymi atrybutami i czujesz wewnętrznie jego napięcie i penetrującą moc, wówczas kumuluj go przy pomocy wyobraźni od stóp i dłoni ku głowie, kondensując je do takiego stopnia, że obejmuje ono obie gałki oczne. Jednakże, jeśli wolisz,

możesz najpierw nagromadzonym światłem napęlić jedno oko, a potem drugie, według powyższej procedury.

Istnieją magowie, którzy ożywiają i rozwijają jasnowidząco tylko jedno oko, a drugie pozostaje wolne i nierozwinięte. Decyzji ucznia pozostawione jest pójście w ślad za tym przykładem. Jednakże moim zdaniem bardziej korzystne jest rozwinięcie jasnowidząco obojga oczu.

Kiedy już ukończysz kumulowanie światła w swoich gałkach ocznych, to wyobraź sobie, że twoje oczy posiadają teraz wszystkie cechy, które były skoncentrowane w świetle. Uczeń powinien pozostawać w tym ćwiczeniu przez co najmniej dziesięć minut. Kiedy już osiągniesz wewnętrzną pewność, że twoje oko czy oczy, które zostały poprzez wyobraźnię wypełnione uniwersalnym światłem, posiadają atrybuty tego światła, to przy pomocy wyobraźni rozpuść światło albo bezpośrednio z oczu do uniwersalnego oceanu światła, albo pozwól wpłynąć do całego ciała w swojej oryginalnej postaci i rozpuścić się stamtąd do uniwersalnego światła. Można stosować obie metody. Obie są tak samo skuteczne, a rezultaty - identyczne.

Bardzo ważne jest jednak, żeby oczy stały się normalnie receptywne po rozładowaniu z nich światła. Powód jest taki, że astralnie rozwinięte oczy mogą stać się tak wrażliwe, że nie będzie on w stanie rozróżnić tego, co postrzega normalne oko, od tego, co postrzega oko jasnowidzące. Jeśli mag zaniedba całkowite rozpuszczenie skondensowanego światła, to może się zdarzyć, że jego oczy pozostaną jasnowidzące i nie będzie on w stanie odróżnić tego, co fizyczne, od tego, co duchowe. Musi zatem mieć swoje jasnowidzenie pod kontrolą i używać go tylko wtedy, gdy uważa to za wartościowe. Jeśli będzie często powtarzał to ćwiczenie, uzyska w tym niesłychaną biegłość. W przeciągu kilku chwil będzie w stanie przygotować swoje jasnowidzące oczy, oczy światła, i korzystać z nich. Kiedy oczy są przygotowane w ten sposób, są w stanie widzieć wszystko, co mag chce zobaczyć. Niezależnie od tego czy jego fizyczne oczy są otwarte, czy zamknięte; czy wpatruje się w kryształową lub szklaną kulę, błyszczącą powierzchnię czy magiczne lustro, jego jasnowidzące oczy będą widziały wszystko. Jednakże jakość tego, co będzie chciał oglądać, zależy od czystości jego charakteru.

Jeśli chcesz osiągnąć szybsze rezultaty w jasnowidzeniu, istnieje doskonały środek ziołowy, który jest również bardzo skuteczny dla twoich fizycznych oczu. Zatem będzie on korzystny dla ludzi ze słabym wzrokiem i innymi chorobami oczu, zarówno z magicznego punktu widzenia, jak i zdrowotnego. Do przygotowania magicznego płynu-ognia dla oczu potrzebne są następujące składniki:

1. Duża butelka destylowanej wody.
2. Kwiaty rumianku (suszone bądź świeże).
3. Świetlik (suszony bądź świeży).
4. 7-9 cienkich wierzbowych bądź leszczynowych gałązek, które łatwo możesz znaleźć w naturze. Usuń z nich liście. Przytnij gałązki, by były równej długości, i zwiąż razem sznurkiem w kilku miejscach. Następnie ususz je w ciepłym miejscu blisko pieca, a najlepiej na słońcu lub w suchym powietrzu.
5. Będziesz potrzebował również trochę papieru filtrującego (bądź czystego płótna czy gazy) i lejka.

Kiedy już pozyskasz wszystkie te składniki, możesz zaczynać przygotowywanie właściwego płynu. Wlej jedną czwartą litra wody destylowanej do czystego pojemnika¹⁷, doprowadź do wrzenia, dodaj dwie łyżeczki kwiatów rumianku i jedną łyżeczkę ziela świetlika. Niech gotuje się to przez kilka sekund, następnie zdejmij naczynie z ognia i przykryj pokrywką. Odstaw na około dziesięć minut. Następnie przefiltruj napar i przelej do innego czystego pojemnika. Kiedy wystygnie, weź gałązki wierzby bądź leszczyny i zapal je z jednego końca. Wtedy zanurz palący się koniec w przygotowany napar. Ta procedura przenosi fizyczny element ognia do naparu, który można w tym momencie uznać za kondensator fluidu. Wyjaśnię to szczegółowo w innym rozdziale. Ten płynny kondensator można ponownie przefiltrować i przelać do czystego pojemnika; jeśli przelewasz to do butelki, możesz użyć lejka i umieścić w nim papier filtrujący. Filtrowanie jest konieczne, by usunąć wszelkie możliwe nieczystości jak drzazgi, drobinki węgla drzewnego i popiół wytworzone przez zanurzenie płonących gałązek w naparze. Płyn jest następnie przelewany do miski bądź na spodek. Następnie umieść go przed sobą.

Przez płuca bądź pory, lub równocześnie oboma sposobami, wdychaj element ognia do ciała i wypełnij nim całe ciało. Nie wymaga to zwracania szczególnej uwagi na intensywność ciepła, które mimo wszystko zauważysz. Zamiast tego, kieruj uwagę na element ognia, który staje się nosicielem życzenia, jakie przenosisz na ten element mocą swojej wyobraźni. Kiedy już skończysz, tak jak przy wykonywaniu ćwiczenia z akumulacją światła, i masz swoje życzenie, czyli wzmocnienie fizycznych oczu i rozwinięcie oczu astralnych, to poprzez spłot słoneczny bądź przez jedną z dłoni lub wydychając, wyślij element ognia do tego płynu. Jeśli czujesz, że jeden raz nie wystarczy, powtórz całe ćwiczenie kilka razy, lecz nie więcej niż 7-9. Poprzez tę procedurę kondensator stał się bardzo silną i skuteczną esencją, która nie tylko dobrze wpływa na fizyczny wzrok, lecz również wzmacnia, ożywia i rozwija zmysły astralne. Trzymaj ten kondensator fluidu w chłodnym miejscu, w czystej, szczelnie zamkniętej butelce. Ten płyn do oczu może być używany do poprawy słabego wzroku bądź do przygotowywania oczu dla magicznych celów. Przygotowany w ten sposób kondensator fluidów może być bez wahania użyty dla istniejącego słabego wzroku poprzez zaaplikowanie kilku kropel do każdego oka, gdyż połączenie tych dwóch ziół wzmacnia oczy i jest przeciwzapalne. Jednakże dla praktyki magii, to znaczy dla rozwijania astralnych zmysłów, wystarczy owinąć trochę bawełny gazą, tak jak tampon, bądź użyć czystego kawałka płótna. Płótno nawilża się potem kondensatorem fluidów i podczas ćwiczenia stosuje na oczy jako kompres, by ożywić oczy światłem.

Później, gdy astralne oczy będą wystarczająco rozwinięte, nie będzie konieczne stosowanie kompresu zawierającego kondensator fluidu, gdyż kumulacja światła w gałkach ocznych wystarczy. Przy częstym powtarzaniu, kiedy fizyczne oczy są wystarczająco rozwinięte poprzez ćwiczenia światła, wszystko, co trzeba wykonać, to skierować swoją uwagę na astralne oczy i wyrazić życzenie widzenia tym okiem bądź oczyma. Poza stosowaniem kompresu przez czas trwania ćwiczenia, możesz również stosować go na noc; w ten sposób będą one automatycznie efektywne podczas nocy. Lecz procedura ta ma również wadę - z powodu penetracji elementu ognia przy częstym używaniu kompresu, oczy i powieki staną się nadwrażliwe. Byłoby zatem dużo bardziej korzystne, gdyby stosować kompres jedynie na czas ćwiczeń. Podczas ćwiczeń kompres powinien być utrzymywany na miejscu przez bandaż, by zapobiec jego spadnięciu bądź poruszeniu się. Ta magiczna operacja nie może być wykonywana w obecności innych ludzi. Kompres i esencję należy trzymać przez jakiś czas, by nie ponawiać wszystkiego przed każdym ćwiczeniem. Należy też uważać, by nie wpadły one w ręce niekompetentnych osób, nawet członków rodziny.

¹⁷ Garnek bądź inne naczynie z nierdzewnej stali.

Jeśli uczeń wiernie i sumiennie pracował ze wszystkimi poprzednimi krokami, będzie w stanie przy pomocy opisanych metod rozwinąć swoje jasnowidzące oczy w całkowicie bezpieczny sposób w przeciągu kilku miesięcy. Jeśli posiada wyjątkowy talent, może mu się udać nawet w przeciągu kilku tygodni. Zyska również zdolność wypełniania wszystkich przyszłych zadań i działań odnośnie magicznej wiedzy, które są jeszcze przed nim. Niemożliwe byłoby wypisanie każdego pojedynczego sukcesu osiągniętego dzięki tym wymienionym metodom jasnowidzenia, gdyż są one zbyt różnorodne. Zatem magowi pozostawiony jest wybór stopnia penetracji, jaki chce rozwinąć poprzez swój astralny wzrok. Mag powinien być jednak uprzedzony, by nie chwalić się swoją nowonabytą umiejętnością, ani też, co jest jeszcze bardziej poważne, nadużywać tych zdolności do szkodenia innym. Zdolności te muszą być używane jedynie dla korzyści ludzkości. Czas i przestrzeń przestają być przeszkodą dla maga i nic się nie ukryje przed jego jasnowidzącym wzrokiem.

Magiczny rozwój astralnego jasnosłyszenia

Rozwój astralnego jasnosłyszenia służy prawie temu samemu celowi co jasnowidzenie. Astralne jasnosłyszenie ma w swojej podstawie zdolność do postrzegania głosów swoim zmysłem słuchu, nawet na największe odległości, i równocześnie rozumienie języka każdej istoty. Na początku zdolność ta wyraża się w postaci myślenia na głos, które pochodzi z wewnątrz, z obszaru serca lub splotu słonecznego.

Po przyzwyczajeniu się do tej praktyki i ćwiczeniu jej przez dłuższy okres czasu, astralne jasnosłyszenie rozwija się do takiej doskonałości, że postrzegasz wszystko wyraźnie swoim nadnormalnym zmysłem słuchu, podobnie do przeprowadzania konwersacji z osobą. Każdy mag musi posiadać tę umiejętność, gdyż bez niej bardzo trudno byłoby dokonać postępu w magii.

Zatem absolutnie konieczne jest przypisywanie takiej samej wagi zarówno astralnemu jasnowidzeniu, jak i astralnemu jasnosłyszeniu, a wymagane ćwiczenia nie mogą być zaniedbywane pod żadnym pozorem. A to, co zostało powiedziane w stosunku do astralnego jasnowidzenia, również odnośnie uwarunkowań powstających przy patologicznych zajęciach, ma również zastosowanie do jasnosłyszenia i jasnoczucia. Temat jasnoczucia będzie poruszony po tym rozdziale.

Zajmijmy się teraz praktyką jasnosłyszenia. Do tego ćwiczenia potrzebny jest kondensator fluidów i bawełniana wata. Z bawełny przygotuj tampony wystarczająco duże, by wypełniły ucho. Zwilż tampony kondensatorem fluidu i umieść je przed sobą. Ta procedura jest podobna do opisanej przy rozwoju astralnych oczu, tylko w tym przypadku ładujemy do ciała element powietrza, wdychając go przez płuca i pory. Całe ciało jest wypełnione powietrzem jak balon. Wyobraź sobie, że pierwiastek powietrza przywołuje zdolność jasnosłyszenia w twoim astralnym i fizycznym ciele. Kiedy już osiągniesz wewnętrzną pewność, że element powietrza jest wystarczająco zaimpregnowany twoim życzeniem i wyobrażeniem, przejdź do wysyłania tak przygotowanego elementu powietrza przez splot słoneczny bądź przez dłonie, lub też wydychając go w dwa bawełniane tampony. Jest to dokonane najpierw poprzez wypełnienie całego ciała elementem powietrza, a następnie skondensowanie go do takiego stopnia, że nie jest większy niż te dwa tampony. Możesz magicznie zaimpregnować oba tampony lub wypełniać jeden po drugim całą ilością elementu powietrza. Sukces tego eksperymentu zależy

głównie od przekonania i mocnej wiary, że ta zdolność rozwinie się szybko. Jako kondensator fluidu dla tego ćwiczenia możesz użyć silnego wywaru kwiatów rumianku w destylowanej wodzie. Weź dwie łyżeczki kwiatów rumianku na kubek wody, przefiltruj po zaparzeniu i trzymaj ten płyn w chłodzie, by zapobiec jego spleśnieniu. Spleśniały kondensator nie jest nieskuteczny, lecz jest niehigieniczny.

Kiedy już raz bądź więcej razy naładujesz oba bawełniane tampony elementem powietrza, czy to pojedynczo, czy oba na raz, to umieść jeden z nich w każdym uchu tak jak zatyczkę do uszu, by kanał słuchowy był całkowicie zatkany. Poprzez wyobraźnię wprowadź do całej głowy pierwiastek akashy i przenieś się ze swoją świadomością do obszaru uszu, wyobrażając sobie, że posiadasz zdolność absolutnego jasnosłyszenia. Następnie wyobraź sobie, że akasha, którą wprowadziłeś do swoich uszu, natychmiast przywołuje dar całkowitego jasnosłyszenia. Kiedy już w ten sposób medytowałeś i koncentrowałeś się przez dłuższy okres czasu, rozpuść pierwiastek akashy ponownie do uniwersalnej akashy, wyjmij tampony z uszu i trzymaj je w bezpiecznym miejscu, by nikt inny nie miał do nich dostępu. Jednakże, jeśli zdarzy się, że pomimo wszelkiej ostrożności tampony wejdą w ręce innej osoby, będziesz musiał przygotować nowe. Musisz również poprzez wyobraźnię rozpuścić skumulowany element powietrza z tamponów. Jeśli masz wystarczająco dużo czasu, korzystne będzie przygotowywanie nowych tamponów przed każdym ćwiczeniem i ładowanie ich za każdym razem.

Jeśli chcesz używać astralnego słyszenia, wszystko, co musisz zrobić, to skierować pierwiastek akashy wielkości twojego kanału słuchowego do wewnętrznej części obu uszu. Po długim czasie ćwiczenia będziesz w stanie używać swojego jasnosłyszenia dla swoich celów. Gdy już nie będziesz potrzebował tej zdolności, wyprowadź akaszę z uszu z powrotem do uniwersalnej akashy. Mentalne i astralne słyszenie jest rozwijane poprzez wprowadzanie do kanałów słuchowych pierwiastka akashy, a fizyczne jasnosłyszenie osiągniesz z pomocą skoncentrowanego elementu powietrza. Każdy, kto intensywnie nad tym problemem medytuje, od razu odkryje związek i może porównać to do działania bezprzewodowego, gdzie eter, jako pierwiastek akashy w materii i powietrzu, odgrywa podobną rolę jako przekaźnik fal dźwiękowych.

Rozwój astralnego jasnoczucia

Zanim zaczniemy rozwój astralnego jasnoczucia, weź swój magiczny dziennik i przenieś się do czasu, kiedy zajmowałeś się szczegółową introspekcją i swoimi różnymi pozytywnymi i negatywnymi cechami. W tamtym czasie określaliśmy, przy pomocy magicznego lustra, które cechy elementów w nas dominowały. To, jak ważna była introspekcja, jest wyraźnie widoczne poprzez fakt, że dominacja danego elementu wskazuje na nasz astralny ośrodek czucia. Jeśli dominował element ognia, to naszym ośrodkiem czucia jest głowa, a konkretnie czoło; jeśli powietrze, to jest to serce; w przypadku dominacji elementu wody, jest to splot słoneczny; a jeśli był to element ziemi, to ośrodek czucia jest w dłoniach bądź udach. Kiedy już w ten sposób określimy nasz astralny ośrodek czucia, możemy rozpocząć praktykę:

Musimy wykonywać tę samą sekwencję jak w przypadku rozwijania dwóch pozostałych zmysłów. Do tego ćwiczenia potrzebujemy kawałka flaneli, płótna bądź bawełny, która została bardzo lekko nawilżona kondensatorem fluidu. Kondensator fluidu do tego celu może ponownie być silnym wywarem z rumianku. Ta procedura wymaga naładowania swojego

ciała elementem wody poprzez oddychanie płucami oraz porami i równoczesne życzenie, by ten element przywołał w tobie jasnoczucie. Poprzez jasnoczucie rozumiemy zdolność odczuwania i wyczuwania wszelkich zjawisk i energii, które zachodzą w elementach i w akashy. Zdolność psychometrii również należy do tej kategorii, tak jak postrzeganie każdego obiektu, na przykład listu, odnośnie jego przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Do tej kategorii należy również zdolność materializowania każdej myśli czy istoty, niezależnie od tego czy jest to istota samodzielnie stworzona, czy istniejąca już w akashy. Istnieją również inne zdolności, które są połączone z czuciem i z uczuciami, a które są uważane za część jasnoczucia; nawet intuicja ma swoje źródło w jasnoczuciu. Te kilka przykładów powinno wystarczyć za wytłumaczenie tej zdolności. Teraz przejdźmy do praktyki:

Gdy tylko skumulujesz element wody w całym ciele poprzez oddychanie porami i płucami, naładuj go zdolnością jasnoczucia poprzez intensywne wyobrażanie. Musisz być całkowicie przekonany, że impregnacja jest wystarczająco silna, by rozbudzić tę zdolność w twoim ciele astralnym. Następnie, za pomocą wyobraźni wyślij element wody poza ciało, przez splot słoneczny, czoło, dłonie bądź poprzez wydychanie, i skumuluj go w kawałku flaneli, płótna lub bawełnianego tamponu, który wcześniej namoczyłeś kondensatorem fluidu. Możesz powtórzyć ładowanie materiału, lecz nie więcej niż 7-9 razy. Tego ćwiczenia nie powinieneś praktykować w swojej asanie; zamiast niej, ułóż się wygodnie na sofie czy łóżku, w zależności od możliwości, ewentualnie połóż się na podłodze. Konieczne jest, byś leżał płasko na plecach, z lekko podniesioną głową. Innymi słowy, głowa powinna być wyżej niż reszta ciała. Dla rozwoju astralnego jasnoczucia nie używa się bezpośrednio elementu wody, lecz magnetycznej siły przyciągania wody. Zanim zaczniesz swoje ćwiczenie, połóż materiał nawilżony kondensatorem fluidu na wcześniej określonym ośrodku czucia. Zamknij oczy. Następnie wyobraź sobie, że całe ciało unosi się w uniwersalnym elemencie wody, tak jakby było na środku powierzchni nieskończonego oceanu. Wszystko, co czujesz, to woda, woda, woda. Bądź bardzo uważny, gdyż podczas tego ćwiczenia istnieje wielka tendencja do zaśnięcia. Pomimo bycia tego świadomym, istnieje możliwość, że zaśniesz. Jeśli to się zdarzy, musisz postanowić, że następnym razem nie padniesz ofiarą snu, gdyż jeśli to stanie się nawykiem, będziesz miał ogromną trudność z utrzymaniem rozbudzenia podczas swoich ćwiczeń.

Praktykując wspomniane ćwiczenie, przenieś swoją świadomość do ośrodka czucia i myśl, że magnetyczna moc wody zawartej w tobie, ożywia najdrobniejsze cząsteczki twojego ośrodka czucia i przywołuje astralne jasnoczucie. Musisz być w stanie wyobrażać sobie magnetyczną siłę przyciągania wody tak intensywnie, że staje się ona niezaprzeczalną rzeczywistością. Kiedy już jesteś mocno przekonany, że poprzez długą medytację wystarczająco ożywiłeś ośrodek czucia, to stopniowo eliminuj wyobrażenie uniwersalnej wody i rozpuść element wody zawarty w tobie do elementu uniwersalnego. Usuń materiał i zwróć zawarty w nim element wody z powrotem do elementu uniwersalnego, co kończy to ćwiczenie. Jeśli chcesz praktycznie wykorzystać ośrodek czucia, to wystarczy przenieść do niego swoją świadomość, a ta zdolność natychmiast się uruchomi.

Istnieje jeszcze jedna rzecz, jaką powinno się wziąć pod uwagę: dla rozwoju astralnych zmysłów widzenia, słyszenia i czucia dobrze jest praktykować codziennie, aż zostaną doskonale rozwinięte, nawet jeśli możesz poświęcać tym ćwiczeniom bardzo mało czasu. Możesz być pewien, że szybko ci się uda. W tym miejscu powstrzymam się od opisu rozwijania pozostałych zmysłów, gdyż nie są one tak ważne dla praktycznego użytku maga. Od ucznia zależy opracowanie swoich własnych ćwiczeń dla rozwoju pozostałych zmysłów, używając wspomnianych ćwiczeń jako przykładów.

Zdolności, jakie nabywasz poprzez astralny rozwój zmysłów są tak daleko idące, że nie wymagają dalszego wyjaśnienia. Radość, jaką czerpie się z sukcesu w tych ćwiczeniach, może być porównana do radości osoby, która straciła wzrok na wiele lat i nagle go odzyskała.

Magiczne kształcenie ciała fizycznego

Kiedy mag opanuje zewnętrzną projekcję elementów i rozumie jak wysyłać czy przywoływać każdy element z siebie i bezpośrednio z wszechświata, to posiada również zdolność dowolnego tworzenia elementariów dla siebie i dla innych oraz używania ich. Będzie w stanie tworzyć istoty, które będą mu wiernie służyły nie tylko na płaszczyźnie mentalnej, lecz również astralnej i fizycznej, zależnie od tego, jak mag uformuje te elementaria, czyli jak skondensuje je mentalnie, astralnie bądź fizycznie.

Świadome tworzenie myślokształtów, czyli elementali, było omawiane i tłumaczone szczegółowo w poprzednim rozdziale. Różnica pomiędzy elementalem a elementarium jest taka, że elemental jest tworzony na podstawie świadomego myślokształtu poprzez wyobraźnię i siłę woli maga i jest skuteczny głównie, dla niego i dla innych, na płaszczyźnie mentalnej, płaszczyźnie myśli. W porównaniu do niego, elementarium jest dużo bardziej penetrujące i trwałe w swoich skutkach, gdyż jest tworzone z jednego bądź wielu elementów. Właściwy akt prokreacji czy tworzenia elementarium, tak samo jak procedura, której mag musi przestrzegać, będzie w tym rozdziale wyjaśniony szczegółowo na podstawie praktycznych przykładów. Intuicja, jaką mag nabył poprzez ćwiczenia, zapewni mu potrzebną pomoc do stworzenia własnych ćwiczeń zależnie od konkretnego celu, jaki będzie chciał uzyskać w danym przypadku. Mag, zgodnie ze swoim etycznym rozwojem, z pewnością nie ośmieli się tworzyć elementariów dla złych celów, gdyż byłby celem surowego odwetu ze strony niewidzialnego świata. Poprzez wiedzę o tworzeniu elementariów, mag otrzymuje niezwykle potężny klucz, który pozwala mu dokonać wszystkiego na płaszczyźnie mentalnej, astralnej i fizycznej.

Mag musi być stale świadomy tego, że odpowiedzialność za czyny elementarium nie spoczywa na tym stworzeniu, lecz na nim samym. Elementaria są posłusznymi instrumentami w rękach maga, które ślepo podążają za jego wolą i spełniają każde jego życzenie, niezależnie od tego czy jego intencje są dobre, czy złe.

Nie możesz oczekiwać od piekarza wykonywania pracy stolarza, ani nie możesz oczekiwać, że elementarium, jakie stworzyłeś do konkretnego celu, spełni zadanie, do którego nie zostało stworzone. Z tego powodu nie możesz nigdy nadawać elementarium dwóch bądź więcej zadań, gdyż w tych okolicznościach nie wykona ono żadnego we właściwy czy pewny sposób. Co więcej, zawsze rozważaj analogię elementów. Byłoby złe i bezprawne dla maga stworzyć elementarium dla siebie, które nie byłoby zgodne z analogią elementów. Odnosnie formy elementarium nie istnieją żadne ustalone granice dla wyobraźni maga; wybór formy jest pozostawiony jego woli i intuicji. Jednakże unikaj wybierania formy, która przypomina żyjącego lub zmarłego człowieka, którego znałeś lub z którym jesteś wciąż w kontakcie, gdyż bardzo łatwo można byłoby wejść do mentalnego czy astralnego ciała tej osoby i wyrządzić jej wielką krzywdę. Poza tym, mag naraziłby się na niebezpieczeństwo, gdyż z racji swojej dziedziczonej inteligencji, elementarium może obrócić się przeciw magowi w chwili jego nieuwagi i wyrządzić mu wielką krzywdę. Elementarium posiada niesamowitą zdolność

wampiryzowania maga bądź wpływania na niego pośrednio w czasie snu i może przysporzyć wielu innych problemów. Każdy mag powinien potraktować to ostrzeżenie bardzo poważnie.

Co więcej, elementarium należy nadać imię w momencie tworzenia. Nie wybieraj pospolitego imienia. Samo wymienienie imienia elementarium sprowadzi je natychmiast w pobliże maga. Jeśli masz kilka elementarów, zapisz ich imiona, na wypadek gdybyś je zapomniał. Nie powierzaj tych imion żadnej osobie, gdyż każdy umiętny mag mógłby przejąć władzę nad tymi elementarium i łatwo by nimi manipulował.

Energia i skuteczność elementarium zależy od jego ładunku. Im silniejsza wola maga, tym większa zewnętrzna projekcja elementów. Elementarium naładowane do takiego stopnia jest dużo bardziej penetrujące i skuteczne. Czasami elementarium może zostać skondensowane do takiego stopnia, że staje się widoczne nawet dla nieszkolonego fizycznego oka. Mag może, w zależności od potrzeb, sprawić, by takie elementarium działało widzialnie bądź niewidzialnie. Czas życia elementarium zależy od celu, dla którego zostało stworzone, i musi zostać określone na samym początku aktu tworzenia. Kiedy elementarium osiągnęło swój cel, mag musi rozpuścić je poprzez wyobrażnię do jego oryginalnego elementu. Nigdy nie zapomnij przeprowadzić procesu rozpuszczenia, gdyż po ukończeniu swojego zadania, elementarium staje się bardzo łatwo niezależne, co jest rezultatem jego instynktu samozachowawczego. Jeśli w tym miejscu mag zapomni rozpuścić elementarium, wymknie się ono spod jego kontroli i stanie się wampirem. Mag jest odpowiedzialny za wszystkie karmiczne konsekwencje, które taki wampir stworzy. Przy pracy z elementarium należy zawsze kierować się wielką ostrożnością i sumiennością. Wielu magów określa sposób rozpuszczenia elementarium już w momencie tworzenia. Na przykład, niszczą lub palą imię elementarium, używając określonego rytuału czy znaku, wykonując określony gest lub używając wcześniej określonej formuły. Skoro to wszystko jest sprawą całkowicie indywidualną, pozostaje to wyłącznie wyborem maga. Szczególną uwagę należy poświęcić aktowi rozpuszczania. Jeśli mag posiada akt rozpuszczenia w swojej dyspozycji cały czas, to zawsze jest w pozycji, by wywierać na elementarium całkowite posłuszeństwo, grożąc mu natychmiastowym rozpuszczeniem. Mag musi być całkowicie przekonany względem siebie, że ma absolutną władzę skłaniania elementarów do bezwarunkowego posłuszeństwa i do całkowitego ich kontrolowania. Jest to absolutnie konieczne, jeśli nie chce stać się kukiełką własnych tworów. Im lepiej, bardziej wiernie i bardziej skutecznie elementarium mu służy, tym więcej mag zdobędzie doświadczenia. Im bardziej ufne staje się elementarium, tym mniej skłonny do jego rozpuszczenia staje się mag. Cały czas musi nad tym panować i nie może ulegać takim uczuciom, gdyż inaczej może stać się zależny od swoich własnych istot. Zatem będzie stosownie nadawać elementarium jedynie krótki okres życia, a jeśli zajdzie potrzeba, stworzyć nowe w ten sam sposób. Nie oznacza to, że należy tworzyć co tydzień nowe elementarium dla tego samego celu, lecz byłoby bardzo niekorzystne trzymać to samo elementarium przez lata.

Kiedy mag tworzy elementaria dla własnego użytku, powinny być formowane z projekcji elementów poprzez jego ciało, podczas gdy elementaria tworzone dla innych powinny być formowane poprzez projekcję elementów bezpośrednio z wszechświata. Mag jest świadomy tego, że istnieje niewidzialne połączenie pomiędzy nim a elementarium, które może być wykorzystane, jeśli miałby tworzyć elementaria dla innych ludzi poprzez projekcję przez własne ciało. Każdy mag powinien być w stanie odkryć dlaczego tak jest.

Co więcej, należy również omówić miejsce trzymania elementarium. W Oriencie elementaria są nazywane *yidam* i są one wyganiane do tak zwanego *kylichor*, gdzie są trzymane

bezpiecznie. *Kylichor* jest diagramem zbudowanym z kamienia, który jest powiązany z *yidam* i żaden obcy nie ma dostępu do tego miejsca.

Wycwiczony mag nie potrzebuje takich odosobnionych miejsc; wystarczy, że trzyma on elementarium w określonym miejscu w ścianie, gdyż jest świadomy faktu, iż elementarium nie podlega czasowi ani nie wymaga określonej przestrzeni. Elementarium będzie się czuło tak samo dobrze w ścianie, jak i w otwartym pomieszczeniu. Dużo korzystniej jest trzymać go bezpiecznie w ścianie bądź większym trwałym obiekcie, gdyż powinieneś unikać przechowywania go w obszarze, gdzie stale obecni są ludzie. Jeśli zdarzy się, że osoba znajdzie się w tym samym miejscu co elementarium, opanuje ją pewien niepokój; mogą także wystąpić inne nieprzyjemne konsekwencje.

Na samym początku aktu tworzenia mag określa jak elementarium będzie nazwane, albo wypowiadając jego imię szeptem bądź w myśli, albo poprzez ruch ręki, gest czy rytuał. To pozostaje w indywidualnej preferencji maga.

Zanim zacznę opis praktyki właściwego aktu tworzenia, powinienem podkreślić, że mag nie powinien ograniczać się wyłącznie do niego, gdyż jest to jedynie mała część praktyki magii i jedynie wskazówka co do tego, jak powinien używać swoich energii. Mag nie powinien się w tych metodach specjalizować; wręcz przeciwnie, jeśli jest w stanie doskonale wykonać te praktyki, dalsze możliwości staną się dla niego dostępne. Ta część magii ma być wykonywana jedynie na początku, a od maga zależy wykorzystanie jej, by pomóc sobie oraz innym ludziom. To jest między innymi celem tego tematu.

Akt tworzenia

Istnieją cztery podstawowe metody tworzenia elementarów:

1. Projekcja jednego elementu w gotową formę, niezależnie od tego czy będzie to forma mentalna, astralna lub fizyczna.
2. Projekcja kilku elementów w gotową formę, która może być formą mentalną, astralną bądź fizyczną.
3. Projekcja jednego elementu bez żadnej bezpośredniej formy, która zostanie stworzona przez sam element.
4. Projekcja kilku elementów, które samodzielnie stworzą dla siebie formę.

Wytlumaczę wszystkie cztery metody w postaci praktycznych przykładów.

Metoda 1

Umieść przed sobą obiekt, formę bądź kształt, jaki chcesz nadać elementarium. Na przykład, możesz wybrać kulę wykonaną z drewna lub szkła, która może być pełna bądź pusta w środku. Nawet większa gumowa piłka będzie odpowiednia. Poprzez moc swojej wyobraźni, ściągaj pożądany element z wszechświata i wyobraź go sobie w wybranej formie, aby była ona całkowicie wypełniona elementem. Obojętne czy jest to gumowa piłka, szklana lub drewniana kula, czy cokolwiek innego. W ten sam sposób postępuj z każdym elementem, z

którym chcesz pracować, z wyjątkiem akashy. Zawsze wybieraj element, który odpowiada twojemu życzeniu czy idei. Powtarzaj tę projekcję kilka razy – musisz mieć poczucie w swojej wyobraźni, że coraz więcej substancji danego elementu się formuje, kumuluje i kompresuje. Kiedy jesteś pewien, że kumulacja elementu osiągnęła taki punkt, że może zrealizować twoje życzenie, to zaimpregnuj ukończone elementarium skoncentrowanym życzeniem, celem, jakiemu elementarium ma służyć. Co więcej, nadaj elementarium imię, gdyż nie może ono bez niego istnieć. W tym samym czasie określ czas życia, podczas którego musi ono wypełnić swoje zadanie. Zakładając, że wybrałeś element ognia, staje się ono elementarium ognia, a zatem masz ognistą kulę. Jeśli elementarium jest tworzone z elementu wody, to kula będzie wyglądała jak ze szkła. Jeśli jest ono stworzone z elementu powietrza, to kula będzie miała niebieskawy poblask. A jeśli z elementu ziemi, będzie miało kolor gliny.

O ile wypełniłeś wszystkie instrukcje, wyjmij elementarium z obiektu i wyślij na jego misję. Lecz zanim je wyślesz, nakaż mu powrócić do kulistego obiektu natychmiast po wykonaniu zadania. W ten sposób dostajesz możliwość kontrolowania, czy elementarium wykonało już zadanie, poprzez zbliżenie wahadélka do jego formy. Jeśli po ukończeniu zadania elementarium powróciło do swojej oryginalnej formy, to wahadélko wykaże vibracje, gdyż elementarium ma bardzo silne magnetyczne i elektryczne emanacje. Ten test z wahadélkiem jest bardzo ważny, gdyż daje magowi możliwość określenia, czy elementarium wykonało swoje zadanie. Kiedy już osiągniesz konieczną dojrzałość, będziesz w stanie obserwować pracę elementarium przy pomocy jasnowidzenia. Jeśli wahadélko nie wykazuje żadnej vibracji, jest to dowodem, że elementarium nadal pracuje, tj. że jeszcze nie wykonało zadania.

Kiedy wysyłasz elementarium na jego misję, musisz być świadomy, że nie jest ono ograniczone czasem ani przestrzenią; nie istnieją dla niego żadne granice i, jeśli to konieczne, może przelecieć dookoła świata w jednej chwili. Musisz być mocno przekonany, że elementarium wykona twoją wolę i twoje rozkazy w określonym czasie. Nie może pojawić się w twoim umyśle najmniejsza wątpliwość odnośnie sukcesu jego misji. Gdy tylko zostanie ono wysłane, musisz natychmiast zerwać połączenie pomiędzy sobą i elementarium, czyli przestać o nim myśleć. Można to osiągnąć albo umieszczając się w stanie całkowitej pustki umysłu, albo skupiając swoją uwagę na innym temacie. Musisz całkowicie zapomnieć o elementarium. Im lepiej to wykonasz, tym bardziej dogłębnie i z mniejszymi przeszkodami będzie ono działać przy wykonywaniu swojej misji.

Kiedy określony czas minął, przy pomocy wahadélka upewnij się, czy elementarium wróciło do swojej formy. Jeśli wróciło, możesz rozpuścić je we wcześniej określony sposób, który jest, jak wspomniałem, całkowicie indywidualny. Rozpuszczenie może być dokonane przez spalenie jego imienia, przez rytuał bądź przez wymówienie jego imienia od tyłu niskim głosem. Rozpuszczenie może być również wykonane poprzez normalną wyobraźnię, podobnie do metody zalecanej przy wysyłaniu elementów. Jeśli sobie tego życzysz, możesz też zastosować elementarium gdzie indziej dla takiego samego zadania.

Jeśli elementarium nie wróciło do formy w określonym czasie, możesz przyjąć za pewnik, że twój rozkaz nie został satysfakcjonująco wykonany. W tym momencie przywołaj elementarium z powrotem i spowoduj większą kumulację określonego elementu poprzez bardziej intensywne jego wyobrażanie i projekcję. Następnie wyślij elementarium ponownie do jego zadania, aż pożądaný efekt zostanie osiągnięty. Powyższą procedurę można powtarzać tak często, jak to jest konieczne. Zazwyczaj ma to miejsce, gdy dałeś elementarium zadanie, dla którego energia i napięcie mu zapewnione nie są wystarczające. Nie zapominaj,

że skuteczność elementarium zależy od twojej mentalnej dojrzałości, zatem od twojej zdolności kondensowania elementu. Zależy również od twojej woli, przekonania i emanacyjnej wiary, która jest w stanie poruszyć góry.

Wspomniana metoda tworzenia elementariów jest najłatwiejsza i najprostsza. Mag stosuje tę metodę dla prostych skutków i dla jasno zdefiniowanych bądź bardzo ograniczonych idei i wpływów, które nie wymagają żadnej szczególnej inteligencji – na przykład: by wydać rozkaz innej osobie, by zaoferować ochronę w nieskomplikowanej sytuacji etc. Jak zostało wspomniane wcześniej, poprzez elementaria możesz osiągnąć skutki mentalne, astralne i fizyczne.

Ta metoda pozwala również tworzyć elementaria bez stosowania materialnej formy, tj. bez szklanej kuli czy gumowej piłki. W takim przypadku wyślij dany element do myślokształtu i zastosuj dokładnie tę samą procedurę, jak w przygotowywaniu go w materialny sposób. Oczywiście w ten sposób jest dużo trudniej stworzyć elementarium. Jednakże ma to tę przewagę, że taką formę można przenosić do miejsc, gdzie na fizyczne ciało nie byłoby zbyt wiele miejsca, na przykład w róg pokoju, w ścianę, czy w inne miejsca, gdzie zetknięcie się z innym człowiekiem byłoby niemożliwe.

Ta metoda daje magowi wiele możliwości odnośnie zastosowań i całkowicie jego intuicji są pozostawione cele, dla których chce zastosować stworzone elementarium. Na przykład może poprzez elementarium chronić swój dom czy mieszkanie; może również tworzyć bardziej dogodną atmosferę dla siebie etc. Tak jak każdą naukę można zastosować dla dobrych rzeczy, jak i wykorzystać dla złych, tak i ta metoda może być nadużywana dla egoistycznych i złośliwych celów. Na przykład, biznesmen może stworzyć elementarium, które dostarcza mu dużo klientów. Wszystkie nawiedzone domy, uczynione takimi przez złośliwego maga, znajdują swoje wytłumaczenie w elementariach, które są świadomie tworzone dla nieprzyjemnych celów. Szanujący się mag nigdy nie zniży się do takich praktyk.

Metoda 2

Chociaż w tej metodzie można wybrać dowolny kształt dla swojego elementarium, taki jak statuetka, lalka lub coś podobnego, to zaznajomię cię z idealną sekretną praktyką.

Weź $\frac{2}{3}$ gliny i $\frac{1}{3}$ pszczelego wosku; te proporcje należy rozumieć nie jako ciężar, lecz jako objętość. Wymieszaj glinę z małą ilością ciepłej wody, by powstała gęsta masa, i dodaj do tego wosk, całkowicie roztopiony albo tylko rozgrzany do miękkości. Ugniataj oba składniki, aż będą bardzo dobrze zmieszane. Nie używaj zbyt dużo wody do przygotowania gliny, gdyż masa zrobi się zbyt miękka i będzie trudno z nią pracować. Jeśli nie masz prawdziwego pszczelego wosku, można użyć do tego innego tłustego bądź woskowatego składnika, jak łój, stearyna, parafina, czy inne substancje generalnie używane do produkcji świeczek. Te składniki powinny być jednak używane w ostateczności, gdyż pszczeli wosk jest dużo lepszy.

Kiedy wszystkie składniki zostaną poprawnie zmieszane i ugniecione, możesz z glinianej mieszanki ukształtować bądź wyrzeźbić zamierzony kształt elementarium. Jeśli chcesz nadać elementarium kształt człowieka, to musisz nadać glinianej mieszance tę szczególną formę.

Kiedy gliniana figurka jest wciąż miękka i ciepła, weź długi gwóźdź bądź podobny obiekt i włóż go w obszar głowy w dół ku stopom, wzdłuż kręgosłupa, tworząc kanał, pustą przestrzeń wewnątrz figurki. Upewnij się, że otwór i kanał są wystarczająco duże. Wypełnij to puste miejsce aż do otworu w głowie kondensatorem fluidów, następnie zatkać otwór gliną, kiedy

gliniana figurka jest wciąż miękka, by kondensator fluidów nie wypłynął. Możesz również wypełnić glinianą figurkę kondensatorem fluidów po tym, jak już wystygła i stwardniała; następnie zatkać otwór ciekłym pszczelim woskiem bądź woskiem z płonącej świeczki. Przygotowanie magicznych kondensatorów będzie wyjaśnione w odpowiednim rozdziale.

Jeśli intencją maga jest stworzyć elementarium dla swoich własnych celów, musi on zatkać otwór w figurce bawełnianym tamponem zawierającym kilka kropel jego własnej organicznej *prima materia*. Ta pierwotna materia jest alfą i omegą, przez którą rozumiem kilka kropel jego krwi bądź nasienia. W tym konkretnym przykładzie jedno bądź drugie całkowicie spełni zadanie, lecz zdecydowanie bardziej efektywne będzie, jeśli obie te pierwotne *mumiae* będą połączone. Jeśli magiem jest kobieta, to kropla jej krwi wystarczy dla tego celu. Najpierw zaimpregnowany bawełniany tampon musi być włożony do pustego miejsca w glinianej figurce, a następnie na niego wlewa się kondensator fluidów. Kiedy to zakończysz, zatykasz otwór. Taka gliniana figurka jest według praw magii idealnym kształtem dla stworzenia elementarium. Rozmiar figurki nie ma żadnego znaczenia; jednakże im jest większa, tym łatwiej pracować z nią za pomocą wyobraźni. Umiejętny mag nie potrzebuje figurki większej niż 10 cm.

Kiedy mag tworzy elementarium dla innej osoby i formuje glinianą figurkę, to nigdy nie można dodawać do kondensatora fluidów pierwotnej materii maga, gdyż wyrządzi on sobie wielką krzywdę. Adresat figurki byłby w stanie wpływać na maga pośrednio bądź bezpośrednio poprzez mentalne, astralne i fizyczne połączenie, nie tylko w pozytywnym sensie, lecz również w negatywnym. Na przykład, jeśli gliniana figurka przygotowana przez maga przy pomocy jego własnej *mumiae* będzie zanurzona w zimnej wodzie, spowoduje, że będzie on doświadczał chłodu; z drugiej strony, jeśli figurka będzie wystawiona na wielkie gorąco, to mag będzie doświadczał gorączki. Istnieje oczywiście wiele innych możliwości, które są możliwe dzięki magiczno-sympatycznej więzi, lecz powstrzymam się od wymieniania ich, by nie zwodzić ucznia na złe tory.

Gliniana figurka, która została tutaj opisana, może również być naładowana tylko jednym elementem i elementarium może być stworzone w sposób opisany w poprzedniej metodzie. Jednakże opiszę tutaj samą praktykę drugiej metody.

Weź figurkę w swoją lewą dłoń i potrzymaj ją delikatnie swoją prawą dłonią, jak gdyby ożywiając ją swoją energią witalną. Następnie kilka razy wydmuchnij powietrze na figurkę, jak gdyby budząc ją do życia. Nadaj elementarium imię, jakie wybrałeś, wymawiając je na nią kilka razy. Magowie chrześcijanie mogą nawet ochrzcić figurkę jak nowonarodzone dziecko. Podczas tej ceremonii figurce nadawane jest imię. Ta procedura jest oczywiście kwestią preferencji maga, lecz nie jest konieczna. Przede wszystkim mag musi upewnić się, że elementarium posiada pełne ciało w glinianej figurce. Gdy tylko figurka otrzymała imię, wypełnij swoje ciało elementem ziemi poprzez oddychanie elementem, następnie wyślij element ziemi na zewnątrz, przez dłonie bądź splot słoneczny, i wypełnij figurkę tym elementem, zaczynając od stóp, a kończąc na obszarze genitaliów. Kiedy ładujesz figurkę, te części muszą być dynamicznie skondensowane elementem ziemi. Wszystkie charakterystyczne atrybuty ziemi, takie jak ciężkość, grawitacja etc., muszą być obecne w najniższej części figurki. Jest to dokonywane poprzez koncentrację, mocną wolę i przekonanie, że element ziemi ze wszystkimi swoimi atrybutami na stałe pozostaje w figurce i tam działa.

Postępuj w powyższy sposób z elementem wody, który wysyłasz do brzuszego obszaru glinianej figurki. Następnie z elementem powietrza w obszarze klatki piersiowej i ostatecznie z elementem ognia, który przenosisz do obszaru głowy.

Kiedy już przy pomocy wyobraźni wyślesz wszystkie cztery elementy do figurki, możesz być pewien, że stworzyłeś dla swojego elementarium ciało astralne przy pomocy tych elementów, że przyjęło ono kształt figurki i wedle twojego życzenia może wyjść z figurki i przyjąć rozmiar, jaki sobie życzysz. Ciało astralne twojego elementarium będzie zawsze połączone niewidzialnym sznurem z materialną powłoką, w naszym przypadku z lalką, i życie oraz egzystencja elementarium zależy od fizycznej lalki; zatem gdy tylko elementarium wykona swoje zadanie, musi ponownie przybrać rozmiar glinianej figurki, czyli innymi słowy, musi natychmiast wejść i zjednoczyć się z figurką. Do tego miejsca możesz powtarzać ten eksperyment kilka razy, by zwiększyć efektywność, która w odniesieniu do tej konkretnej procedury jest osiągana przez głęboką medytację. Gdy tworzenie astralnego ciała elementarium jest ukończone w opisany tutaj sposób, możesz zacząć formować jego ciało mentalne w następujący sposób:

Mocą wyobraźni uformuj ciało mentalne w glinianej figurce, myśląc, że jest utworzone z najdelikatniejszych eterycznych substancji, i zobrazuj, jak zajmuje całą formę figurki. Poprzez koncentrację umieść w głowie figurki wszystkie zdolności duszy i ducha, które chcesz by posiadała, i zintensyfikuj te zdolności poprzez medytację. Jeśli nie masz niezwykłych życzeń, koncentruj się na czterech konkretnych atrybutach ducha: woli, intelekcie, uczuciach i świadomości, i pogłębiaj je swoją medytacją nad nimi.

Kiedy jesteś pewien, że gliniana figurka została wystarczająco naładowana i tym samym jest w stanie wykonywać twoje życzenia czy spełniać zamierzony efekt, to następnym krokiem jest budzenie elementarium do życia.

Skumuluj tak dużo światła z wszechświata w swojej prawej dłoni, żeby promieniowała białą poświatą, jak słońce. Trzymaj glinianą figurkę w swojej lewej dłoni i trzymaj promieniującą prawą rękę kilka centymetrów nad nią. Wdmuchuj swój ciepły oddech do obszaru pępka figurki i wymień imię elementarium na głos w ten obszar. Podczas tej procedury wyobrażaj sobie, że światło twojej prawej dłoni staje się coraz słabsze z każdym oddechem, gdyż przepływa do figurki. Natychmiast po pierwszym wydechu na figurkę wyobraź sobie, że zaczyna bić w niej serce i że krew zaczyna cyrkulować. Twoje wyobrażenie musi być tak dynamiczne, byś mógł wyraźnie i fizycznie wyczuć życie w glinianej figurce. Po siódmym oddechu światło w twojej dłoni powinno całkowicie wygasnąć i znajdować się w figurce. Astralna forma twojej glinianej figurki jest teraz pulsująca i żywa. Przy ósmym oddechu koncentruj się na idei, że fizyczne ciało figurki absorbuje twój oddech i zaczyna normalnie oddychać. Przy dziewiątym oddechu, zawołaj elementarium jego imieniem i krzyknij głośno i ekstatycznie: „Żyj! Żyj! Żyj!”. Ostatnie „żyj” musi być wypowiedziane z wielkim entuzjazmem i z ogromnym przekonaniem, z towarzyszącą niewzruszalną wiarą, że pożądane elementarium zostało stworzone. Możesz być pewien, że zgodnie z analogicznymi prawami natury została wydana na świat doskonała istota.

Gdy dojdiesz do tego miejsca, możesz albo iść dalej, albo owinać figurkę kawałkiem czystego jedwabiu dla przyszłego użytku. Jedwab jest znany jako najlepszy magiczny materiał izolacyjny. Figurka musi być przechowywana w miejscu niedostępnym dla kogokolwiek poza tobą, gdyż żadna osoba poza tobą nie powinna wejść z nią w kontakt. Wszelka dalsza praca jest już kwestią wyobraźni.

Jeśli chcesz iść dalej, postaw figurkę przed sobą i wyobraź sobie, że astralne i mentalne ciało wychodzi z figurki. Wyobrażaj sobie elementarium jako miniaturowego człowieka. Wyborowi maga pozostawione jest określenie, czy elementarium jest istotą męską, czy żeńską; to zawsze zależy od zadania, jakie elementarium ma wykonać. Ta sama logika ma zastosowanie odnośnie ubrania elementarium; ten wybór również pozostawiony jest magowi.

W odniesieniu do nadanego zadania, możesz połączyć elementarium z wybranym rytuałem poprzez wyobraźnię, by urosło w mgnieniu oka do wybranego rozmiaru. Od początku odcisnij na swoim elementarium, że musi ono przyjąć rozmiar, jaki określiłeś. Możesz sprawić, że przyjmie ono rozmiar krasnala bądź olbrzyma. Jest to kwestia woli i życzenia maga i zależy od celu elementarium, czy powinna mu zostać nadana bardziej czy mniej piękna forma. Skoro astralne i mentalne ciało jest niezależne od czasu i przestrzeni oraz skoro materia nie jest przeszkodą, mag musi przy pomocy wyobraźni zaimpregnować elementarium tym atrybutem na samym początku.

Podczas pracy z elementarium zalecane jest, by mag związał ważne procedury z rytuałem własnego wyboru. Powodem ku temu jest to, że jeśli mag pracuje z elementarium przez dłuższy czas, pożądana procedura wykonywana jest w tak mechaniczny sposób, że nie trzeba dłużej używać swojej siły woli czy wyobraźni; zamiast tego, rytuał połączony z tą konkretną procedurą samodzielnie wyzwoli energię i skutek. Przy długotrwałej pracy z elementarium będzie ono miało możliwość skondensowania się do tego stopnia, że staje się widzialne dla każdego fizycznego, niewyszkolonego oka. Może mieć to miejsce wedle życzenia maga, a czasem nawet automatycznie. Zalecane jest jednak, by elementarium pracowało niewidzialnie, co ustala się z elementarium poprzez wyobraźnię.

Elementarium, które zostało stworzone w opisany sposób, będzie najpierw wypełniało zadania mentalne, potem astralne, a kiedy było stosowane przez długi okres czasu, może nawet wykonywać zadania fizyczne. Jednakże, to zależy od celu, dla którego zostało stworzone przez maga. Cel czy zadanie musi być dołączone do elementarium w momencie jego tworzenia. Później będzie trudniej wszczepić do niego nowe cechy. Zatem, zanim mag zacznie tworzenie elementarium, powinien opracować plan, gdzie wszystko jest uważnie brane pod rozwagę. Mag nie powinien nigdy pozwolić elementarium przerosnąć siebie, nawet wtedy, gdy stało się tak silne, że może dokonywać wielkich mentalnych, astralnych i fizycznych zadań. Kiedy elementarium wykonało swoje zadanie, zawsze zamknij je z powrotem w jego ciele przy pomocy rytuału, jaki wybrałeś, i *nigdy* nie pozwalaj elementarium posiadać własnej woli, niezależnie od tego, czego dotyczy. Mag musi być cały czas przekonany o swoim autorytecie i swoich magicznych mocach. Musi również być pewien, że zawsze jest panem ciała elementarium w glinianej figurce – innymi słowy, że jest jego panem życia i śmierci. Jeśli zniszczy się glinianą figurkę bądź jeśli wyleje się z niej kondensator fluidów, rezultatem będzie śmierć, czyli rozpuszczenie elementarium.

Skoro gliniana figurka powinna zawsze być owinięta czystym jedwabiem, możesz być pewien, że astralne ciało elementarium nie może ani opuścić, ani wejść do swojego ciała, gdyż przeszkadza w tym jedwab. Bardzo ważne jest, by o tym pamiętać. Kiedy wysyłasz elementarium do wykonania określonego zadania czy innych obowiązków, figurka musi być wolna, to jest odwinięta, by oddzielić elementarium z figurki. Jeśli przypadkowo owiniesz figurkę jedwabiem, gdy astralne ciało jest na zewnątrz, elementarium zostanie natychmiast zabite, czyli rozpuści się. Tak samo można natychmiast zabić maga, gdyby dotknęło się jego fizycznego ciała, gdy jego ciało astralne jest poza ciałem fizycznym, gdyż sznur łączący ciało

astralne z fizycznym zostałyby przez to zerwane. Jak widzisz, elementarium, jakie tworzysz, trzeba traktować dokładnie w ten sam sposób jak człowieka.

Jeśli chcesz rozpuścić elementarium, nie powinno być to dokonywane gwałtownie, gdyż energia, jaka będzie uwolniona, pochodzi od samego maga, i nagły jej powrót mógłby wyrządzić mu krzywdę, zwłaszcza jeśli jego elementarium jest w stanie wywoływać silne fizyczne efekty, których nawet sam mag nie jest w stanie wytworzyć. W tym konkretnym przypadku rozpuszczenie powinno być wykonane stopniowo. Zatem te sprawy trzeba rozważyć przed stworzeniem elementarium, by nie zyskało tak dużej siły, która przekroczy fizyczne, astralne i mentalne moce maga.

Istnieją dwie metody, jakie polecam do rozpuszczenia elementarium. Pod żadnym pozorem jego rozpuszczenie nie powinno zająć gwałtownie. Na przykład, figurka nie powinna być spalona bez rozładowania jej. Zawsze bierz pod uwagę fakt, że elementarium jest naprawdę częścią twojej jaźni, twojego wysłanego „ja”, szczególnie przy użyciu tych metod. Każde nagłe rozpuszczenie skutkowałoby silną magiczną niekorzyścią. Kiedy mag nie posiada wystarczającej odporności bądź jeśli nie jest w inny sposób zabezpieczony przed takimi skutkami, to może doświadczyć ciężkiego ubytku na zdrowiu, np.: choroby serca, załamania nerwowego, różnych rodzajów paraliżu, chorób mentalnych etc. Zatem zawsze zalecana jest ostrożność w praktyce magii. Zawsze ściśle wykonuj polecenia i stosuj się do podawanych zasad. Obserwuj je, a nigdy nie narazisz swojego życia, nie doświadczysz uszczerbku na zdrowiu ani niczego innego.

Jedynie nieracjonalna i bezmyślna osoba, która nie zna i nie obserwuje praw, może wyrządzić krzywdę sobie i innym. Człowiek rozsądny i szlachetny będzie błogosławieństwem dla ludzkości, będzie czynił jedynie dobro i sięgał wysokich poziomów w magii – nigdy nie naruszy on praw natury czy ducha.

Proces rozpuszczenia elementarium jest taki sam, jak proces śmierci w człowieku. Jeśli podczas aktu tworzenia nie jest od razu określona metoda rozpuszczenia, to trzeba wybrać inną procedurę. Weź glinianą figurkę do ręki i wyobraź sobie normalny proces oddychania ciała astralnego. Poczuj bicie serca i pulsowanie krwi. Następnie wypełnij swoją prawą rękę akaszą, którą wyobrażasz sobie w kolorze fioletowo-czarnym. Nagle wysyłasz akaszę jak błyskawicę w postaci strzały w serce glinianej figurki. Poprzez tę procedurę rozpuściłeś swoje elementarium. Serce stanęło i oddychanie ustało. Wyciągnij mentalne ciało z figurki, gdyż, poprzez uderzenie akaszy, sznur pomiędzy mentalnym i astralnym ciałem został zerwany. Gdy tylko wyobrazisz sobie ciało mentalne na zewnątrz figurki, rozpuść je poprzez wyobraźnię do uniwersalnego światła, podobnie jak wyparowuje para wodna. Gdy już ukończyłeś to zadanie, zacznij rozpuszczać ciało astralne w figurce poprzez wyobraźnię, wyparowując po kolei wszystkie elementy do ich elementów uniwersalnych. Zacznij od elementu ognia z głowy figurki, potem element powietrza z obszaru klatki piersiowej, następnie element wody z obszaru brzucha i ostatecznie element ziemi ze stóp. Otwórz wydrążony kanał bądź, jeśli chcesz, możesz rozbić głowę figurki. Kondensator fluidów zawarty w pustej przestrzeni figurki musi być wchłonięty w wystarczająco duży kawałek bibuły, którą następnie palisz.

Samą glinianą figurkę można użyć ponownie dla nowego elementarium, topiąc ją i na nowo ugniatając. Jednakże byłoby bardziej korzystne zniszczenie jej poprzez spalenie bądź zakopanie w odległym miejscu, do którego nikt nie ma dostępu. Jest to normalny sposób rozpuszczania.

Teraz opiszę inną metodę, która jest najczęściej stosowana, kiedy elementarium skondensowało się do takiego stopnia, że posiada możliwość wykonywania fizycznych zadań lub gdy stało się tak potężne, że przeciwstawia się autorytetowi maga i przewyższa go. Aby zabezpieczyć się przed wszelkimi magicznymi negatywnymi skutkami bądź przed przebiegłością elementarium, należy poniższe instrukcje wykonać w najdrobniejszym szczególe.

Przygotuj kąpiel tak gorącą, jak tylko jesteś w stanie wytrzymać, i ułóż się w wannie. W lewej dłoni trzymaj glinianą figurkę owiniętą jedwabiem. Prawa dłoń jest naładowana akashą. Lewą ręką, w której trzymasz figurkę, usuń jedwab. W momencie gdy trzymasz nagą figurkę bezpośrednio nad wodą, wyślij niszczący promień akashy w serce figurki. W tym samym momencie, zanurz figurkę pod wodą i myśl, że cała jej energia, wszystkie jej zdolności, jej całe życie przechodzi do ciebie z pomocą wody, w twoje ciało, w twoją duszę, w twojego ducha. Ta procedura jest bardzo szybkim unicestwieniem stworzonej istoty, twojego elementarium. Twoje ciało, dusza i duch przyjmują jego życie w tolerowalnym stopniu. Nadmiar energii pozostaje w wodzie i chroni cię przed magicznym negatywnym skutkiem. Gdy to wykonasz, wyjdź z wody i wytrzyj się do sucha. Pozostaw figurkę w wodzie, aż woda całkowicie wystygnie. Jedwab, którym figurka była owinięta, również powinien zostać w wodzie. Spuść wodę bądź wylej ją, lecz upewnij się, że nie wejdzie ona w kontakt z inną osobą.

Jeśli jesteś jasnowidzem i widzisz, że figurka wciąż emanuje aurą, zanurz ją ponownie w gorącej wodzie i koncentruj się, że woda absorbuje wszelkie pozostałe w niej życie. Figurka oczywiście rozpuści się pod wpływem gorącej wody, a kondensator fluidów, jako płyn, zmiesza się z wodą. Nawet jeśli nie widzisz emanacji, możesz powtórzyć tę procedurę na wszelki wypadek. Da ci to pewność, że wszelkie życie zostało usunięte z elementarium. To, co pozostanie z figurki i jedwabiu, musi zostać spalone bądź zakopane. Poprzez tę procedurę elementarium jest martwe i przestało dla ciebie istnieć.

Zanim zakończę tę metodę, chciałbym dać magowi pracującemu z elementariumi jeszcze kilka wskazówek, które są bardzo ważne dla praktyki.

Tak jak godzina śmierci człowieka jest określana przez los z dokładnością do minuty, tak i ty musisz określić godzinę śmierci elementarium, która musi być przestrzegana co do minuty. Innymi słowy, określ czas życia swojego elementarium w trakcie jego tworzenia, nawet jeśli ten czas rozciąga się na kilka lat. Zalecane jest zatem trzymanie zapisów, by być pewnym, że nie zapomnisz. W przypadku gdy twoje elementaria są tworzone w taki sposób i są tak skondensowane, że możesz rozmawiać z nimi jak z ludźmi, to będą one próbowały przekonać maga, czy nawet grozić mu, by ich nie niszczył. Pod żadnym pozorem mag nie może wchodzić w takie umowy ani poddawać się takim groźbom. Gdy to zrobisz, prędzej czy później utracisz kontrolę nad swoimi elementariumami i mogą przyczynić się one do twojego upadku. Nawet jeśli elementaria służyły ci zawsze wiernie i polubiłeś je, musisz tak samo je zniszczyć, beznamietnie, z zimną krwią. Kiedy godzina śmierci nadejdzie, musisz przystąpić do rozpuszczenia. Zacznij proces rozpuszczenia bez żalu, tak jakbyś wykonywał jakikolwiek inny rodzaj magicznej operacji.

Określanie dokładnej godziny śmierci elementarium jest ważne z tego względu, że gdyby mag umarł na skutek wypadku, a czas życia elementarium jeszcze się nie skończył, to rozpuści się ono samoczynnie w określonym momencie, nawet jeśli ty, jako zmarły mag, masz możliwość

wykonać proces rozpuszczenia w sferze akashy, o ile jeszcze będziesz tym zainteresowany. Nie będę opisywał tutaj jak tego dokonać, gdyż dalece wykraczałoby to poza zakres tej książki. Będąc jednak na poziomie astralnym, jako świadomy mag, zrozumiesz to automatycznie.

Jeśli, w takim przypadku, elementarium nie ma określonego czasu życia, innymi słowy, nie została mu wyznaczona konkretna godzina śmierci, to będzie żyło setki lat po śmierci jego twórcy i będzie w stanie się utrzymywać. W międzyczasie może rozwinać się w ducha, poltergeista lub wampira, a mag, jako jego twórca, będzie w akashy odpowiedzialny za wszystkie czyny przez niego dokonane.

W tym miejscu może powstać pytanie: jak wiele takich czy podobnych elementariów może mag stworzyć? Odpowiedzią jest oczywiście: tyle, ile mag chce stworzyć dla własnych celów i ilu potrzebuje dla innych ludzi. Niektórzy magowie mają całe zastępy elementariów, które są ich sługami i wiernie wypełniają wszystkie zadania, do których zostały stworzone.

Zatem, na przykład, mag może mieć różne elementaria, które z wyprzedzeniem informują go o nadchodzących niebezpieczeństwach; inne, które go ochraniają; i jeszcze inne, które przynoszą mu wiadomości itd. Mijałoby się z celem wymienienie wszystkich możliwości, gdyż każda z nich jest całkowicie indywidualna i zależy od życzenia, które mag chce zrealizować poprzez elementaria.

Mówiące obrazy, filary i statuetki w świątyniach starożytnych cywilizacji znajdują wytlumaczenie w magii elementariów. Legenda o Golemie, który został ożywiony i stworzony przez mędrca Rabbiego Low z Pragi, oparta jest na tworzeniu elementariów, z wyjątkiem tego, że w przypadku Golema tworzenie było przywołane poprzez rytuał kabały. Każdy, kto zna kabalistyczny mistycyzm, jest zaznajomiony z tymi faktami. Jednakże synteza pozostaje taka sama jak w przytoczonej metodzie.

Metoda 3

Zanim opiszę praktykę trzeciej metody, chciałbym wspomnieć, że nie jest ona powszechnie znana, a stosowana jest jedynie przez niektórych wtajemniczonych Orientu.

Jeśli mag zdecyduje się praktykować trzecią metodę, naturalnie musi wziąć pod uwagę wszystko, co napisałem o tworzeniu elementariów. Przede wszystkim musi mieć plan działania, m.in. cel tworzenia elementariów, co oznacza, że jego zadanie musi być dokładnie przemyślane i musi mieć jego czysty obraz. Co więcej, trzeba rozważyć kształt, jaki zamierza on wybrać i określić, czy chce stworzyć istotę męską, żeńską, czy nawet hermafrodytę. Musi również od razu określić stosowne imię, czas życia, dzień i godzinę jego śmierci co do minuty i zapisać ją. Jeśli elementarium ma służyć dla własnych celów maga, ładowanie jest dokonywane przez wysyłanie z ciała maga. Jeśli elementarium jest dla kogoś innego, projekcja jest dokonywana bezpośrednio z wszechświata. Co więcej, musi on określić metodę, jaką chce użyć do przywołania elementarium, czy będzie to rytuał, formuła, gest etc. Musi również określić, czy elementarium będzie związane z glinianą figurką czy z czymś innym, na przykład talizmanem, pentaklem¹⁸ czy innym obiektem. Musi również określić miejsce przetrzymywania swojego elementarium, by nie weszło w kontakt z obcymi lub niczego niepokreślającymi ludźmi. Kiedy te wszystkie szczegóły będą przemyślane i właściwie zapisane w zeszycie, by mag miał pełny przegląd swojego planu działania, może

¹⁸ Pentakl jest figurą pentagramu wpisaną w koło. Najczęściej jest to symbol wyryty na małym okrągłym dysku.

zacząć praktyczną pracę. W tej metodzie opiszę elementarium tworzone z elementu ognia, które będzie służyło własnym celom maga.

Mag rysuje na kartce papieru okrąg. W środku tego okręgu rysuje dwa kwadraty w ten sposób, że tworzą one równy ośmiokąt. Ten ośmiokąt wskazuje, że jest to symbol czterech elementów w ich pozytywnej i negatywnej manifestacji. Sam okrąg reprezentuje obejmujący wszystko pierwiastek akashy, źródło, z którego cztery elementy pochodzą. W środku ośmiokąta narysuj samodzielnie wybrany znak, który określa symbol elementarium. Papier używany do tego musi być wystarczająco duży, by pomieścić stworzone elementarium tak, by mogło swobodnie stać na swoim znaku w środku ośmiokąta.

Ten sam rysunek grawerujesz potem na małym okrągłym obiekcie, najlepiej miedzianym, srebrnym bądź złotym dysku – każdy inny metal również może być użyty. Dysk powinien mieć średnicę około jednego centymetra. Jeśli nic innego nie jest dostępne, można posłużyć się kawałkiem drewna. Oczywiście dużo korzystniej jest wygrawerować dysk metalowy, zwłaszcza mając do czynienia z elementarium, które ma mieć długi czas życia.

Tej metody używają Lamowie w Tybecie. Duży rysunek nazywają wielkim kylichorem, a mały dysk - małym kylichorem, który chowają przy sobie, jeśli to jest konieczne. Istnieje jednak jedna różnica – w Tybecie wielki kylichor nie jest rysowany na papierze, jak tutaj opisano, lecz jest tworzony z kamieni w ukrytym miejscu, do którego nikt nie ma dostępu. Wielki kylichor ma średnicę 3-4 m. Dla naszego celu wielki kylichor wystarczy narysować na papierze czerwonym atramentem bądź innym płynem, który nie jest łatwo usuwalny.

Kiedy wszystkie prace przygotowawcze zostały ukończone, możesz zacząć właściwe tworzenie elementarium. Zacznij od przyjęcia swojej asany. Rozłóż przed sobą przygotowany rysunek wielkiego kylichora i połóż mały kylichor dokładnie w środku wielkiego. Gdy tylko to zrobisz, wymów imię, które wybrałeś dla elementarium. Mały kylichor służy teraz za punkt startowy i punkt odniesienia dla projekcji elementów. Poprzez płuca i oddychanie porami możesz albo od razu wdychać do ciała element ognia zaimpregnowany swoim życzeniem, albo możesz ożywić go poprzez wyobraźnię, po tym jak wyślesz go ze swojego ciała. Jeśli chcesz osiągnąć szybsze rezultaty, możesz bez wahania stosować obie metody. Teraz wyślij element ognia ze swojego ciała i skumuluj go do takiego stopnia, że cała zawartość twojego ciała jest skompresowana do rozmiaru małej iskry ognia. Zamknij tę iskłę na powierzchni małego kylichora. Powtórz tę procedurę przynajmniej siedem razy, koncentrując i kumulując element na powierzchni małego kylichora oraz łącząc każdą skoncentrowaną iskłę z kolejnymi, by każde powtórzenie zwiększało rozmiar iskry. Po powtórzeniu tej procedury siedem razy, iskra powinna już przyjąć rozmiar małego płomienia, mniej więcej o rozmiarze płomienia świeczki. Jeśli to cię zmęczyło, możesz przenieść ten mały płomień za pomocą dowolnej metody i schować go w miejscu, gdzie zamierzasz trzymać elementarium. Miejsce schowania powinno być w ścianie bądź w innym niedostępnym miejscu. Następnie zdejmij mały kylichor z wielkiego kylichora i trzymaj w bezpiecznym miejscu; jeśli tak będzie korzystniej, to trzymaj go przy sobie. Zwiń bądź złóż wielki kylichor i również trzymaj go w bezpiecznym miejscu.

To kończy pierwsze zadanie.

Następnym razem, wszystko, co musisz zrobić, to rozwinąć wielki kylichor przed sobą, umieścić mały kylichor w jego środku i przywołać istotę nadaną jej imieniem, po czym na powierzchni małego kylichora pojawi się płomień. Powtórz projekcję elementu ognia i pozwól, by ogień zwiększał swój rozmiar z każdą kumulacją. Kiedy już skumulowałeś ogień

do takiego stopnia, że osiągnął rozmiar i wysokość elementarium, jakie chcesz stworzyć, możesz poprzez wyobrażenie przekształcić ogień w kształt, jaki chcesz nadać elementarium. To kończy tworzenie elementarium. Aby osiągnąć większą intensywność dla elementarium, możesz przez dłuższe okresy czasu ładować go elementem ognia. Im częściej powtarzasz tę procedurę, tym większa będzie skuteczność twojego elementarium. Podstawowa zasada pozostaje taka sama jak w dwóch poprzednich metodach, tylko że tutaj ładowanie zawsze ma miejsce na wielkim kylichorze. Gdy przywołujesz elementarium, wystarczy, że zastosujesz rytuał wybrany do tego zadania bądź weźmiesz mały kylichor w dłoń i następnie wydasz elementarium swój rozkaz. W Tybecie ta metoda jest bardzo powszechna i takie elementarium jest nazywane „yidam”.

Unicestwienie yidam zachodzi poprzez proces rozpuszczenia przy pomocy wyobraźni według informacji podanych w metodzie 1 i 2 w tym rozdziale, o ile nie opracowałeś własnej indywidualnej metody rozpuszczania. Istnieje duży zakres możliwości, do jakich możesz używać takiego elementarium; zatem niemożliwe jest wymienienie ich wszystkich.

Na przykład, istnieją yidam, które są tworzone wyłącznie dla celu leczenia chorych, inne przenoszą obiekty, przekazują wiadomości uczniom i przyjaciołom, chronią maga i dają mu znać o grożącym niebezpieczeństwie, wpływają na inne osoby etc. Może to być wszystko, czego zażyczy sobie jego twórca.

Jednakże nie jest zalecane dawanie zbyt wielu zadań dla yidam. Najlepiej będzie rozwinąć tylko jedną zdolność i tylko jedną sferę działania. Instrukcje podane w poprzednich metodach jasno wskazują, że czas życia każdego elementarium należy bacznie obserwować. Od woli maga zależy stworzenie tak wielu yidam, ile sobie życzy. Należy podkreślić, że yidam może być stworzony z każdego innego elementu, a nawet ze wszystkimi czterema elementami na raz, w ten sam sposób. Jednakże procedura ze wszystkimi czterema elementami jest inna w tym znaczeniu, że nie zaczynasz od elementu ognia, lecz od elementu ziemi, potem element wody i powietrza, a element ognia jest ostatni.

To kończy procedury trzeciej metody.

Metoda 4

Ta metoda pozwala ci stosować wielki i mały kylichor, jak było to opisane w metodzie 3, lecz z tą różnicą, że od początku wyobrażasz sobie pełną formę elementarium. Elementarium stworzone w ten sposób jest od razu ukończone. Efektywność i moc takiego elementarium jest zwiększana przez częste powtarzanie projekcji elementów. Ta metoda jest oczywiście dużo trudniejsza, lecz doświadczony mag, który posiada dobrą wyobraźnię, dokona tego bez żadnych trudności. W Oriencie, elementaria, czyli yidam, są tworzone właśnie w ten sposób, a za modele dla wyobraźni odnośnie ich kształtu służą obrazy demonów i bóstw. Wszystkie inne uwarunkowania, takie jak: czas trwania, ładowanie, nadawanie imienia, przywoływanie, przechowywanie, sfera aktywności, cel i sposób rozpuszczania, są dokładnie takie same jak w poprzednich trzech metodach.

Magiczne ożywianie obrazów

Magiczne ożywianie obrazów również należy do czterech metod tworzenia elementariów. Istnieje wiele opowiadań o obrazach, szczególnie przedstawiających świętych, o świętych

statuetkach w miejscach czci bądź pielgrzymek, które emanują wyjątkowo silną magiczną energią. Ci, którzy modlą się do nich i je czczą, doświadczają cudownych efektów na swoim ciele, duszy i duchu. Błogosławiona cisza, spokój i religijna atmosfera, których doświadczają zwiedzający w kościołach i miejscach pielgrzymek, z pewnością jest wszystkim znana i nie wymaga dodatkowych wyjaśnień. Wszystkie uzdrowienia, które dzieją się w tych miejscach, można przypisać ożywieniu obrazów i statuetek. Uzdrawienia te można nawet sprawdzić naukowo, chociaż nie zostają one w ten sposób do końca wyjaśnione.

Szczególna atmosfera, która otacza te obiekty, powoduje ich emanację, która była tworzona przez uwagę i oddawanie czci tysięcy wielbicieli i wiernych. Jednakże ten rodzaj ożywiania obrazów i statuetek świętych jest całkowicie mimowolny, czyli wykonywany nieświadomie. Z magicznego punktu widzenia istnieje świadome ożywianie obrazów itp. obiektów. Na dalszych stronach znajdziesz do tego praktyczne instrukcje.

Jak zostało wspomniane na początku tego rozdziału, świadome magiczne ożywianie obrazów należy do metod, które zajmują się tworzeniem elementariów. W tym przypadku nie ma znaczenia, czy do ożywienia wybierzesz normalny obraz, czy też portret świętego. Synteza jest i pozostaje ta sama, a jedynie emanacja i cel różnią się w każdym przypadku. Przede wszystkim ważne jest, by wiedzieć, że nigdy nie powinno się ożywiać obrazu przedstawiającego osobę, która jeszcze żyje. Taka osoba doświadczyłaby wielkiej szkody na skutek współczulnego połączenia z jej ciałem, duszą i duchem poprzez niewidzialny sznur, który stworzyłby podobieństwo pomiędzy nią a ożywionym obrazem. Również nie należy ożywiać obrazów, które skłaniałyby do niemoralnego zachowania, jak na przykład obrazy czy zdjęcia erotyczne etc. W tych okolicznościach mag ryzykuje przywołanie elementarium, które może stać się wampirem, inkubem bądź sukkubem dla samego siebie. Nigdy nie twórz w ten sposób elementariów, by służyły zaspokajaniu pasji. Te środki bezpieczeństwa powinny być stosowane przez każdego, kto chce praktykować ożywianie obrazów poprzez poniższą praktykę:

Jeśli wybierzesz obraz olejny, to nie stosuj bezpośrednio na nim kondensatora fluidów, pomimo tego że przyczyniłoby się to do intensyfikacji i przyspieszenia tworzenia elementarium. Zamiast tego, wytnij kawałek bibuły bądź kartonu odpowiadający rozmiarowi obrazu, namocz go kondensatorem fluidów i pozwól całkowicie wyschnąć. Kiedy przygotowałeś tę małą pomoc, otwórz tył obrazu i umieść spreparowany papier z wyschniętym kondensatorem fluidów bezpośrednio za obrazem. Nie ma znaczenia, czy obraz jest namalowany na płótnie, jedwabiu, papierze lub innym materiale. Teraz umieść na tym kawałek zwykłego papieru bądź kartonu i przymocuj gwoździami bądź taśmą klejącą. Ma to zabezpieczyć przed kurzem. Teraz obraz jest przygotowany do ożywienia. Powieś obraz na ścianie bądź umieść przed sobą na stole.

Teraz przy pomocy wyobraźni zacznij formować ciało mentalne, w kształcie, formie i rozmiarze identycznym do obrazu, jaki wybrałeś. Jeśli obraz przedstawia jedynie część całej osoby, na przykład tylko twarz i górną część ciała, to musisz mentalnie uzupełnić brakujące części. Jeśli dany obraz jest mniejszy niż zwykle, na przykład jest to małe zdjęcie, to trzeba wziąć to pod uwagę podczas pracy. Pozostałe kroki tej procedury są takie same jak przy drugiej metodzie tworzenia elementariów, gdzie używano gliniano-woskowej figurki. Kiedy już umieścisz wyobrażenie ciała mentalnego w obrazie, to za pomocą wyobraźni przenieś do tego ciała odpowiednie atrybuty ducha, którymi są wola, intelekt, uczucia i świadomość. Po tym wyobrażaj sobie okrycie ciała mentalnego. W tym okryciu musisz skoncentrować się na możliwościach, sferze działalności etc., czyli wszystkim, co uważasz za pożądane. Jeśli masz

do czynienia z elementarium, które jest przeznaczone dla innej osoby, to nie możesz wysyłać elementów poprzez własne ciało; zamiast tego, wymagany element musi być pobrany bezpośrednio z wszechświata. Jeśli jest to obraz ożywiany dla własnych celów, to zalecane jest wysyłanie elementów poprzez własne ciało. Możesz wysłać jeden element albo wszystkie; możesz nawet przenieść w wybrany obraz pierwiastek akashy.

Jeśli zdecydujesz się pracować ze wszystkimi czterema elementami, to musisz wykonywać ich projekcję dokładnie w ten sam sposób, jakbyś tworzył całego człowieka. Gdy tylko wyślesz elementy do ciała astralnego i nadasz portretowi określoną gęstość, przywołaj go do życia. Procedura przywoływania do życia jest taka sama, jak przy gliniano-woskowej figurce opisanej w metodzie 2 tego rozdziału. Możesz również zastosować ten sam proces rozpuszczenia, o ile nie przygotowałeś bardziej stosownej metody, która jest bardziej dla ciebie wygodna. Kiedy po częstym powtarzaniu, elementarium staje się wyjątkowo skondensowane, zalecane jest, by mag nie trzymał go w obrazie; zamiast tego, może trzymać je w ścianie za obrazem. Kiedy mag ożywi obraz, może pozwolić elementarium wyjść i używać go dla swoich celów w sposób opisany poprzednio. Jeśli jednak zdecyduje się pozostawić elementarium w obrazie, to może stać się ono tak skondensowane, że będzie widoczne dla osób, które nie są wtajemniczone. Zatem strzeż się chwaleń takimi osiągnięciami; lepiej jest utrzymywać praktykę w ścisłej tajemnicy, by nie być uważanym za czarnego maga czy czarownika.

Statuetki, popiersia etc., można ożywić w ten sam sposób, jednakże kondensator fluidów musi być jakoś umieszczony wewnątrz obiektu. Jeśli nie da się tego wykonać, to kondensator fluidów musi być zastosowany zewnętrznie i musi on wyschnąć.

W świetle tych przykładów przekazałem bardzo ważny rozdział o praktyce magii, na podstawie którego każdy mag może wypracować wiele własnych metod. Ja uznałem za stosowne przytoczyć jedynie te cztery metody, których zastosowanie będzie z pewnością jasne dla wszystkich. Trzeba też od razu powiedzieć, że uczniowi, który nie przeszedł skrupulatnie przez wszystkie poprzednie kroki, nigdy nie uda się stworzyć właściwego elementarium, doskonałego pod każdym względem. Tą uwagą kończę krok siódmy.

Podsumowanie ćwiczeń kroku VII

I. Magiczne kształcenie ducha

Analiza ducha w odniesieniu do praktyki.

II. Magiczne kształcenie duszy

Rozwijanie astralnych zmysłów z pomocą elementów i kondensatorów fluidów.

- a. Jasnowidzenie
- b. Jasnosłyszenie
- c. Jasnoczucie

III. Magiczne kształcenie ciała fizycznego

1. Tworzenie elementariów czterema różnymi metodami.
2. Magiczne ożywianie obrazów.

Koniec kroku VII

Krok VIII

Magiczne kształcenie ducha

W tym rozdziale zajmę się tematem, który jest niezwykle ważny dla dalszego rozwoju w magii – opuszczaniem fizycznego ciała, czyli innymi słowy, separacją ciała mentalnego, a następnie astralnego, od ciała fizycznego.

Każdy mag, który pracował sumiennie ze sztuką magii, musi posiadać umiejętności: opuszczania swojego fizycznego ciała w każdej chwili, podróżowania na duże odległości, zwiedzania innych kontynentów, czyli, ogólnie mówiąc, przemieszczania się tam, gdzie sobie tego życzy. Dla doświadczonego maga ta, zdawałoby się skomplikowana, zdolność jest bardzo prosta. Tak jak gołąb opuszcza swój gołębnik, tak proste powinno być dla maga opuszczenie swojego fizycznego ciała i pojawienie się w tej samej chwili tam, gdzie chce być, mogąc wszystko widzieć, słyszeć i czuć. Ta zdolność nie służy magowi jedynie dla zaspokojenia jego ciekawości i pozwolenia mu przyglądać się temu, co się dzieje, lecz powinno to być używane dla korzyści innych ludzi. Jego duch może przemieszczać się w dowolne miejsce świata w mgnieniu oka, ponieważ materia nie jest dla niego przeszkodą, a czas i przestrzeń również dla niego nie istnieją.

Oddzielenie ciała mentalnego od fizycznego nie tylko pozwala magowi poruszać się swobodnie po naszej planecie, lecz jego ciało mentalne może również podróżować do innych sfer, w zależności od jego dojrzałości. W ten sposób uczy się poznawać cały wszechświat i jeśli zajdzie taka potrzeba, może w pewnym stopniu działać w tych konkretnych sferach. Właściwym powodem dla mentalnej, czyli duchowej, podróży jest poznanie całego wszechświata, innymi słowy makrokosmosu. To wyzwanie powinno być bliskie sercu każdego maga.

Można by powiedzieć wiele teorii o tej zdolności i o wszystkim, co jest z nią związane. Książka ta jednak zajmuje się praktyką, więc nie będziemy spędzać czasu na opisach doświadczeń i zdarzeń. Mag musi samemu je dla siebie zgromadzić, aby dojść do własnych przekonań. Skierujmy zatem naszą uwagę od razu na praktykę, na rozwój mentalnego podróżowania, które w rzeczywistości jest przeniesieniem świadomości, przeniesieniem umysłu, czyli ducha.

Zaleca się uczniowi najpierw przejście ćwiczeń przygotowujących, by uzyskać wstępny trening. Następujące ćwiczenie jest bardzo ważnym wstępnym ćwiczeniem dla podróży mentalnej: usiądź w swojej zwykłej asanie naprzeciw lustra, które powinno być wystarczająco duże, byś widział się w całości. Jeśli masz do dyspozycji duże lustro, to logiczne jest, że odległość pomiędzy tobą a lustrem będzie mniejsza, niż gdybyś miał małe lustro; przy mniejszym musisz się od niego dalej, by móc widzieć całe swoje odbicie.

Obserwuj swoje lustrzane odbicie przez kilka minut. Potem zamknij oczy i swoim okiem umysłu wyobrażaj sobie swoje lustrzane odbicie w każdym szczególe. Jeśli jesteś w stanie mocą swojej wyobraźni odtworzyć każdą cechę swojego odbicia w najdrobniejszych szczegółach, to przejdź dalej. Jeśli nie jesteś w stanie tego dokonać, to powtarzaj tę procedurę, aż osiągniesz zdolność wyobrażania w umyśle każdej cechy swojego lustrzanego odbicia. Szczególną uwagę należy zwrócić na głowę i wyraz twarzy. Kiedy uda ci się w końcu wyobrazić sobie swoje lustrzane odbicie w każdym szczególe zgodnie z oryginałem, to przenieś świadomość do tego odbicia do takiego stopnia, że masz poczucie, iż jesteś obecny

w tym odbiciu. To przeniesienie świadomości ma na celu nauczyć cię obserwować ciało fizyczne z wnętrza swojego lustrzanego odbicia. Kiedy już ci się to uda, spróbuj obserwować, wciąż od strony lustrzanego odbicia, wszystkie obiekty, które w nim widać.

To ćwiczenie będzie na początku bardzo trudne, więc posłuż się swoją wyobraźnią i wizualizuj obiekty znajdujące się w pobliżu. Z czasem, po przeniesieniu się w lustrzane odbicie z pewnością będziesz w stanie postrzegać od razu wszystko tak wyraźnie, jakbyś obserwował to fizycznymi oczami. Kiedy już osiągniesz te umiejętności, zdobędziesz dojrzałość, by podróżować mentalnie.

Ponownie przestrzegam przed wykonywaniem jakichkolwiek prób praktykowania tego ćwiczenia, jeśli wcześniejsze ćwiczenia nie zostały sumiennie wykonane krok po kroku. Ćwiczenia separacji świadomości od ciała fizycznego mogą powodować silny rozstrój mentalny u słabszych osób. Z tego powodu to ostrzeżenie jest całkowicie zrozumiałe i tylko ci uczniowie, którzy opanowali ćwiczenia wszystkich poprzednich kroków, mogą, bez żadnej obawy o szkodenie swojemu zdrowiu czy duchowi, podchodzić nie tylko do tego ćwiczenia, lecz również do wszystkich pozostałych.

Do ćwiczenia właściwej mentalnej podróży nie potrzeba lustra. Praktyka wygląda następująco: przyjmij swoją asanę i skoncentruj się na swoim duchu. Kiedy jesteś w tej postawie, myśl, że to twój duch wszystko widzi, słyszy i postrzega, całkowicie niezależnie od czasu i przestrzeni, i może poruszać się swobodnie, jakby był połączony z fizycznym ciałem. Tę procedurę należy wykonywać za każdym razem przed podróżą mentalną. Im głębsza medytacja, tym silniejsze doświadczenie czucia i pewności, że twój duch jest nieograniczony i w zależności od woli może swobodnie opuścić ciało fizyczne, oraz tym szybszy i większy sukces osiągniesz w mentalnym podróżowaniu. Medytacja powinna zająć tylko kilka minut. W momencie kiedy osiągniesz wewnętrzne uczucie wolności i rozłączenia, wyobraź sobie, że wychodzisz z fizycznego ciała jak z powłoki i że stoisz tuż obok niego. Musisz rozumieć, jak przenieść swoją świadomość do swojego ducha w taki sposób, że masz rzeczywiste poczucie stania obok ciała fizycznego, jakbyś wyslizgnął się z ubrania. Ma to zajść w dokładnie taki sposób przy pomocy twojej wyobraźni, zwłaszcza że wystarczająco długo praktykowałeś odczuwanie swojego ducha w formie i rozmiarze ciała fizycznego w lustrzanym odbiciu.

Następnie spróbuj zobaczyć swoje fizyczne ciało w taki sposób, jakby siedziało w twojej asanie, jak gdyby nie należało do ciebie. Często powtarzaj ten stan świadomości bycia nieograniczonym, jak również stanie obok siebie. Kiedy jesteś w tym stanie, twoim pierwszym zadaniem jest uważna obserwacja fizycznego ciała. Przy zamkniętych fizycznych oczach, a otwartych oczach duchowych, obserwuj każdy szczegół fizycznego ciała, na przykład wyraz twarzy. Obserwuj spokojny, miarowy oddech, ubranie, krzesło, na którym siedzi twoje fizyczne ciało. Na początku wszystko jest oparte na mocy wyobraźni, później nie będzie już potrzeby wyobrażania tego sobie. Kiedy, po częstych powtórzeniach tego ćwiczenia, jesteś całkowicie pewny, że stoisz w pełni świadomy obok ciała fizycznego i obserwujesz je, to pójdz krok dalej i skieruj uwagę na odbieranie bezpośredniego otoczenia. Nawet tutaj twoja wyobraźnia będzie ogromną pomocą. Zawsze powracaj do swojego fizycznego ciała po skończeniu ćwiczenia. Wejdz do ciała tak, jakbyś wślizgiwał się w ubranie, a następnie rozbudź się i od razu zbadaj, czy wszystko, co sobie wyobrażałeś, jest w rzeczywistości prawdziwe. Musisz osiągnąć w swojej wyobraźni niezachwianą pewność, że wyobrażenie twojego ducha postrzega w rzeczywistości wszystkie obiekty w pokoju tak wyraźnie i tak prawdziwie, jakbyś oglądał je fizycznymi oczyma. Kiedy, po dłuższym okresie praktyki, osiągniesz w tym sukces, przejdź do następnego ćwiczenia.

Przenieś się obok fizycznego ciała, tylko tym razem zamiast stać, próbuj chodzić w przód i w tył po pokoju. Wykonuj to tak, jakbyś był zależny od ciała fizycznego. Służy to wyćwiczeniu poczucia uziemienia, co na początku jest bardzo ważne, gdyż twoja własna lekkość i poczucie beczasowości i bezprzestrzenności mogą często kusić, by poruszać się olbrzymimi krokami. Twoje fizyczne ciało nie jest do tego przyzwyczajone i na początku należy tego absolutnie unikać, by można było osiągnąć wyraźną separację ciała mentalnego od fizycznego.

Dużo później, po długich ćwiczeniach, możesz używać praw sfer mentalnych. Kiedy już uda ci się chodzić krok po kroku w tył i w przód po pokoju, to otwórz drzwi, tak jakbyś był w ciele fizycznym, i spróbuj opuścić pokój, krok po kroku. Na początku po prostu wejdź do sąsiedniego pokoju i wykonuj tę samą procedurę jak w poprzednim ćwiczeniu, wyobrażając sobie wszystkie obiekty w tym pokoju. Gdy tylko wrócisz do ciała fizycznego, badaj, czy te obiekty są identyczne z tymi, które widziałeś w wyobraźni. Kiedy już wiesz z pewnością, że możesz poruszać się i postrzegać wszystko przy pomocy swojego ciała mentalnego dokładnie tak jak w ciele fizycznym, to osiągnąłeś dojrzałość, by pójść dalej.

Praktyka czyni mistrza! Cała tajemnica mentalnej podróży jest zawarta w jednej tylko rzeczy: praktyce, praktyce i jeszcze raz praktyce.

Wielkiej wagi tych ćwiczeń nie da się wystarczająco podkreślić, gdyż są one wstępnymi ćwiczeniami do astralnej separacji od ciała. Jest to również znane jako „ekstaza”, gdzie nie tylko duch, lecz również dusza, razem z duchem, oddziela się od fizycznego ciała, co omówię szczegółowo w rozdziale o magicznym kształceniu duszy kroku dziewiątego.

Kiedy już możesz swoim duchem poruszać się po domu czy mieszkaniu tak jak fizycznym ciałem, to możesz zacząć wypuszczać się na zewnątrz domu czy mieszkania na krótkie odległości.

Na początku wystarczy odwiedzić sąsiada, przyjaciela bądź znajomych, którzy mieszkają w bezpośrednim sąsiedztwie i których dobrze znasz. Kiedy już zbierzesz określone doświadczenia poprzez te ćwiczenia, musisz rozszerzyć swoje pole działania i zbierać wrażenia nie ograniczające się tylko do obiektów.

W tych ćwiczeniach twoja świadomość jest kształcona do takiego stopnia, że uzyskuje zdolność postrzegania wrażeń zmysłowych, takich jak: słyszenie, widzenie i czucie w ciele mentalnym tak jak w ciele fizycznym. Konsekwentne ćwiczenie podróży mentalnej doprowadzi do tych rezultatów. Kontynuuj odwiedzanie znajomych i przyjaciół, by odkryć, czym się zajmują w danym momencie. Na przykład możesz zobaczyć osobę wykonującą swoje codzienne zajęcia. Na początku możesz zastosować swoją wyobraźnię, lecz jeśli chcesz odkryć, czy wyobrażany przebieg zdarzeń jest zgodny z rzeczywistością, czyli innymi słowy, czy to, co sobie wyobrażałeś, jest identyczne z tym, co się naprawdę dzieje, to wystarczy, że wyobrazisz sobie, iż ta osoba, obserwowana mentalnym ciałem, wykonuje coś zupełnie innego czy przeciwnego. Jeśli jesteś w stanie wyobrazić to sobie z taką samą łatwością, to można przyjąć z pewnością, że żadne ze zdarzeń nie odpowiada faktom i że wszystko jest wciąż jedynie twoją wyobraźnią. Oznacza to, że nie możesz iść dalej, a powinieneś kontynuować to ćwiczenie, aż osiągniesz taki poziom rozwoju, gdzie będziesz w stanie odróżnić fakty od wyobrażeń. Na początku będziesz jedynie wyczuwał, że twoje wyobrażenie naprawdę odpowiada rzeczywistości, gdyż w tym miejscu rozwoju zmysły są bardzo wycofane z ciała fizycznego i przeniesione do ciała mentalnego. Później nie trzeba będzie się

niczego obawiać, gdyż osiągniesz całkowitą pewność w odniesieniu do tych spraw i, w rezultacie, będziesz w stanie rozróżniać, czy to, co widziałeś, słyszałeś i czułeś mentalnym ciałem, to fakt, czy wyobrażenie.

Po dłuższym okresie praktykowania tych ćwiczeń, zdolność ta będzie bardzo zwyczajna dla każdego maga. Nie ma znaczenia, gdzie mag wysyła czy przenosi swoje ciało mentalne; będzie on postrzegał to, co dzieje się w tym miejscu w danym czasie, w zależności od okoliczności, które mają miejsce.

Jeśli dojdiesz tak daleko, że nie czujesz się zmęczony, gdy podróżujesz na większe odległości, chodząc tak jak w ciele fizycznym, to osiągnąłeś wystarczający poziom dojrzałości, by zająć się prawem bezczasowości i bezprzestrzenności.

W tym miejscu oddziel swoje ciało mentalne od fizycznego w opisany sposób i myśl, że nie jesteś związany czasem ani przestrzenią. Kiedy jesteś w ciele mentalnym, medytuj, że możesz natychmiast przenieść się tam, gdzie sobie życzysz. To mocne przekonanie jest nabywane poprzez częstą, głęboką medytację w ciele mentalnym. Jeśli chcesz być gdzieś swoim mentalnym ciałem, to wszystko, czego potrzebujesz, to wyobrazić sobie, że już tam jesteś, i natychmiast się tak stanie. Jeśli chodzi o większe odległości, to nie osiągniesz satysfakcjonującej płynności, dopóki nie będziesz nieustannie i cierpliwie ćwiczyć i regularnie wizualizować, że przeniosłeś się w dane miejsce. Dopiero kiedy jesteś całkowicie przekonany, że twoje zmysły postrzegają wszystko, niezależnie od tego, gdzie twoje ciało mentalne się przeniosło, niezależnie od odległości czy pory dnia, dopiero wtedy nadszedł czas na odwiedzanie miejsc całkowicie ci nieznanych. Kiedy przechodzisz dalej, nie powinieneś zarzucać sporadycznych odwiedzin miejsc, które znasz. To, co twoje zmysły postrzegają podczas mentalnych podróży, nie może dać najmniejszych wątpliwości, że to, co widziałeś, słyszałeś i czułeś, było prawdziwe.

Aby przyzwycząć się do tych wszystkich nowych wrażeń, musisz praktykować przez długi czas i z wielką dokładnością. Dlatego też zalecane jest odwiedzanie ciałem mentalnym obszarów tropikalnych, wybrzeży, obszarów miejskich, bieguna północnego i południowego; w skrócie - zwiedzanie wszystkiego, co sobie życzysz zobaczyć. Kiedy już praktykujesz to przez dłuższy okres, staniesz się biegły w przenoszeniu się, gdziekolwiek sobie zażyczysz, i będziesz w stanie widzieć, słyszeć i czuć wszystko, co tam ma miejsce.

Celem podróży mentalnej jest nie tylko postrzeganie wszystkiego, co obecnie zachodzi w danym miejscu na Ziemi, do którego osoba przybędzie, lecz również jest to bycie aktywnym tam, gdzie jesteś obecny swoim ciałem mentalnym. Na przykład naszymi mentalnymi oczyma można nie tylko widzieć każdą chorobę, jaką dotknięty jest człowiek, lecz również posiada się możliwość leczenia tych chorób w tamtym miejscu i czasie bądź korzystnego wpływania na potrzebującą osobę. Wszystkie sukcesy i działania, jakie osiągnąłeś wcześniej przy pomocy elementariów na płaszczyźnie mentalnej, teraz możesz osiągnąć samodzielnie swoim ciałem mentalnym.

Ostatecznie, kiedy w całym fizycznym świecie poprzez podróż mentalną czujesz się jak w domu i planeta Ziemia nie ma ci nic nowego do zaoferowania, to zwiedzaj swoim ciałem mentalnym inne sfery, by nawiązać kontakt z innymi istotami i nabywać wiedzę, która wykracza poza rozumienie przeciętnej osoby. Przejście do innej sfery nie jest bardzo trudne – wystarczy mentalnie skupić się na sferze, jaką chcesz odwiedzić swoim ciałem mentalnym, po czym jesteś chwytywany i wznoszony pionowo w górę, jak przez wir. Przejście z naszego,

materialnego świata do innej sfery odbywa się tak gładko, że możesz latać dookoła całego świata w mgnieniu oka. W tym przypadku mag musi zgromadzić swoje własne doświadczenia i z tego powodu nic więcej nie można powiedzieć.

Podczas praktykowania mentalnej podróży mag doświadczy zmęczenia prawie niemożliwego do pokonania, któremu musi się z całych sił opierać. To zmęczenie jest rezultatem połączania się łączącego sznura, tj. sznura życia pomiędzy astralnym a mentalnym ciałem, który został stworzony przez separację ciała mentalnego od fizycznego i który stale przywołuje przeniesienie świadomości, a tym samym wywołuje to zmęczenie. Poprzez ciągłą praktykę mag przyzwyczai się do projekcji swojego mentalnego ciała i nie będzie już doświadczał tego zmęczenia.

Opanowanie mentalnej podróży, które zostało tutaj wyjaśnione, jest koniecznym, wstępnym przygotowaniem do projekcji ciała astralnego, której praktyka zawarta jest w magicznym kształceniu duszy kroku dziewiątego.

Magiczne kształcenie duszy

Wielkie Teraz

Ten, kto doszedł do tego miejsca swojego rozwoju, musi bardzo sumiennie i dokładnie uważać na to, co myśli, zwłaszcza przy pomocy swojej plastycznej, trójwymiarowej wyobraźni. Zdolność koncentracji, jaka została obudzona przez długie, regularne ćwiczenia, przywołuje penetrujące obrazy w akashy, które są poprzez plastyczne myślenie ożywiane do bardzo wysokiego stopnia, a tym samym zaczynają stawać się rzeczywistością. Zatem zawsze miej jedynie szlachetne i czyste myśli i staraj się zmienić wszystkie swoje pasje w dobre wartości. W tym miejscu rozwoju dusza maga musi być uszlachetniona do tego stopnia, że nie jest ona w stanie tworzyć złych myśli czy źle komuś życzyć. Mag musi być zawsze przyjacielski i uprzejmy i musi pomagać innym, kiedy tylko może, wspomagać radą i uczynkami, musi być hojny, rozważny, dostosowujący się i dyskretny. Musi być wolny od ambicji, wyniosłości, arogancji i chwalenia się. Te pasje będą się odzwierciedlać w akashy, a skoro pierwiastek akashy posiada analogię harmonii, to akasha postawiłaby największe przeszkody na ścieżce maga, by utrudnić mu dalszy rozwój. Akasha może nawet uczynić dalszy rozwój niemożliwym.

Przychodzi na myśl powieść *Zanoni* Edwarda Bulwer-Lyttona, gdyż wspomniany w niej „strażnik granicy” to nic innego jak akasha. Zatem strażnik granicy upewnia się, że wysokie, czyli święte, tajemnice nie będą dostępne dla niedojrzałych i niegodnych. Nawet jeśli taka osoba miałaby przepisać tajemnice, to akasha znalazłaby odpowiednie środki, by mentalnie zwieść taką osobę i wzbudzić w niej wątpliwości bądź zająć ją działaniami losu, chroniąc święte tajemnice w każdy możliwy sposób. Święte tajemnice zawsze pozostają zamknięte dla niedojrzałych, nawet kiedy są opublikowane w setkach książek.

Prawdziwy mag nigdy nie kieruje jakiegokolwiek nienawiści ku żadnej religii czy sekcie. Jest on świadomy, że każda religia ma swój konkretny system, który powinien prowadzić do Boga, a zatem respektuje to. Wie, że każda religia popełnia błędy, lecz powstrzymuje się od potępiania ich, gdyż każdy dogmat służy duchowej dojrzałości jego wyznawców.

Poprzez własny rozwój, magowi dana jest dojrzałość, by swoimi mentalnymi oczyma patrzeć poprzez każdą myśl, każdy uczynek i każde działanie - przeszłe, teraźniejsze lub przyszłe. Pojawi się zatem pokusa, by potępiać ludzi. Czyniąc tak, będzie on naruszał boskie prawa i tworzył dysharmonię. Taki mag nie jest jeszcze wystarczająco dojrzały i akasha zamgliłaby jego zdolności jasnowidzenia, a Maya by go zwiodła. Musi on wiedzieć, że dobro i zło ma swój powód istnienia i każde z nich musi wypełniać swoje zadanie. Mag może dać reprimendę, czy też wskazać słabości i błędy danej osoby, kiedy jest o to bezpośrednio poproszony, lecz musi to być wykonane z dyskrecją, by nie można było uznać za strofowanie.

Prawdziwy mag akceptuje życie w takiej postaci, w jakiej się toczy - cieszy się dobrem i uczy się ze zła, i nigdy nie jest przygnębiony. Mag zna swoje własne słabości i uczyni każdy wysiłek, by je wyeliminować. Nie będzie miał wyrzutów sumienia, gdyż są to negatywne myśli, a zatem trzeba ich unikać. Wystarczy uznać własne błędy i nigdy do nich nie wracać.

Byłoby zatem bardzo złe, by rozpamiętywać przeszłość i żałować każdej nieprzyjemności, którą los postawił na twojej ścieżce. Jedynie słabi ciągle narzekają i oczekują litości. Prawdziwy mag jest świadomy faktu, że przywołując przeszłość, ożywia tym samym jej obrazy, przez co pojawiają się nowe przyczyny, które stawiają nowe przeszkody na jego ścieżce. Właśnie dlatego mag powinien żyć wyłącznie w teraźniejszości i patrzeć w przeszłość tylko wtedy, gdy jest to absolutnie konieczne. Powinien czynić jedynie te plany na przyszłość, które są absolutnie konieczne. Dzięki temu powstrzyma się od marzeń i wielkich iluzji i nie będzie zbędnie marnował energii, którą nabył tak wielkim wysiłkiem, a tym samym nie da podświadomości okazji do postawienia przeszkód na swojej ścieżce. Mag pracuje nad swoim rozwojem z determinacją, bez zaniechywania swoich materialnych obowiązków, które powinien wypełniać z wymaganą sumiennością, tak samo jak zadania, jakie przyjął dla swego duchowego wzrostu. Zatem musi być bardzo surowy dla siebie i odnośnie swojego rozwoju, zawsze skromny i zawsze dyskretny. Skoro pierwiastek akashy nie zna czasu ani przestrzeni, jest zatem stale aktywny w teraźniejszości, gdyż koncepcja czasu jest zależna od naszych zmysłów. Zatem zalecane jest dla maga dostosować się do akashy najmocniej jak potrafi. Musi on uznawać akaszę za *wielką chwilę obecną* i odpowiednio do tego myśleć i działać.

Zdolność koncentracji w odniesieniu do elementów zależy od magicznej równowagi i jest równocześnie najlepszą metodą do sprawdzenia, nad którymi elementami w ciele astralnym trzeba jeszcze wzmocnić kontrolę. Na przykład: tak długo jak element ognia będzie wpływał na maga astralnie w taki czy inny sposób, będzie on doświadczał trudności z ćwiczeniami plastycznej wizualizacji. W przypadku elementu powietrza będzie doświadczał trudności z ćwiczeniami koncentracji akustycznej; w przypadku elementu wody będzie doświadczał trudności z ćwiczeniami koncentracji w odniesieniu do uczuć; w przypadku elementu ziemi będzie doświadczał trudności w kontrolowaniu swojej świadomości. W przypadku gdy mag ma trudność w kontrolowaniu swojej świadomości - co jest ważne dla podróży mentalnej bądź do osiągnięcia stanu transu, gdzie przejście świadomości jest konieczne - ten rodzaj ćwiczenia będzie powodował rozmaite trudności i będzie on musiał bardziej intensywnie zająć się tymi ćwiczeniami koncentracji, które wpływają na ten konkretny element. Zatem będzie musiał kontynuować ćwiczenia koncentracji i pogłębiać je. Znakiem magicznej równowagi są wysokie osiągnięcia we wszystkich ćwiczeniach na koncentrację: wizualnych, akustycznych, czuciowych i świadomościowych. Kiedy mag osiągnął ten poziom rozwoju, musi być w stanie utrzymać w umyśle jedną koncepcję przez piętnaście minut bez najmniejszej przerwy, niezależnie od elementu, jakiemu ona odpowiada. Ogromnie ważne jest

to, że jedno ćwiczenie koncentracji nie może być bardziej udane od innych; mag nie może skłaniać się ku jednemu ćwiczeniu bardziej niż ku innym. Jeśli tak się dzieje, to jest to pewny znak, że równowaga elementów w ciele, duszy i duchu nie została w pełni osiągnięta. Aby uzyskać magiczną równowagę, uczeń będzie musiał ćwiczyć sumiennie i intensywnie. Jeśli zdecyduje się tego nie robić, to wszystkie jego wady staną się przeszkodami we wszelkiej jego przyszłej pracy duchowej.

Teraz przechodzimy do właściwego magicznego kształcenia duszy tego kroku. Konkretnie zajmujemy się tutaj „OR” i „OB” kabalistów oraz kontrolą nad elektrycznym i magnetycznym fluidem.

Fluid elektryczny i magnetyczny

Według informacji podanej w teoretycznej części tej książki, istnieją dwa podstawowe fluidy: magnetyczny i elektryczny, które mają swoje źródło w czterech elementach.

Fluid elektryczny wywodzi się z elementu ognia, natomiast fluid magnetyczny ma swoje źródło w elemencie wody. Element powietrza jest elementem równoważącym pomiędzy ogniem i wodą. Element ziemi jest dwubiegunowy, zatem zawiera oba fluidy i jest elektromagnetyczny; w środku jest elektryczny, a na powierzchni - magnetyczny. W odniesieniu do wspomnianych praw, te dwa fluidy działają we wszystkich sferach: fizycznej, astralnej i mentalnej. Są przyczyną wszystkiego, co istnieje.

Teraz nabędziemy wiedzę i uzyskamy kontrolę nad tymi fluidami. Osiągając to, mag może robić wszystko we wszystkich sferach, niezależnie od tego, czy ma do czynienia ze sferą mentalną, astralną czy światem fizycznym. Skuteczność fluidu w każdej z tych sfer zależy od dojrzałości maga i od tego, jak intensywnie i efektywnie jest on w stanie rozwinąć przyczynę w odpowiedniej sferze. Istnieją dwie fundamentalne metody pracy z tymi fluidami: metoda indukcyjna i dedukcyjna. W tym kroku mag nauczy się, jak stosować obie metody. Zaczniemy od fluidu elektrycznego.

Kontrola nad fluidem elektrycznym: metoda indukcyjna

To konkretne ćwiczenie może być praktykowane w siedzącej bądź stojącej pozycji, zależnie od indywidualnej preferencji. Kiedy już przyjmiesz odpowiednią pozycję, zamknij oczy i wyobraź sobie, że twoje ciało jest puste i że jesteś w środku ognistej kuli, która wypełnia cały wszechświat. Musisz wyobrażać sobie, że ognisty element jest rozgrzany do białości i tak jaskrawy jak Słońce. Skoro już nauczyłeś się odczuwać konkretne atrybuty elementów, kiedy wysyłałeś je w kroku piątym, to skoro mamy tutaj do czynienia z elementem ognia, to automatycznie poczujesz ciepło na powierzchni swojego ciała bez potrzeby zwracania na to szczególnej uwagi. Kiedy praktykujesz to ćwiczenie, powinieneś postrzegać ekspansję elementu ognia w swoim ciele. Musisz wyobrażać sobie, że uniwersalny element ognia ekspansywnie wciska światło do twojego pustego ciała. Im intensywniej i bardziej ogniście wyobrażasz sobie tę uniwersalną ognistą kulę, tym więcej światła będzie ekspansywnie wciśnięte ze wszystkich stron poprzez pory twojej skóry do wnętrza ciała. Zostanie ono naładowane światłem. Musisz czuć kompresującą moc światła w swoim ciele i postrzegać je

jako balon do pełna napompowany światłem. Kompresująca moc światła musi przejść z zewnątrz do wewnątrz. Będiesz uderzony uczuciem pełności, do którego nie jesteś przyzwyczajony, podobnym do uczucia, jakbyś miał wybuchnąć. Oddychaj spokojnie podczas tego ćwiczenia, gdyż poprzez dynamiczną kumulację światła będziesz chciał wstrzymywać oddech, a tego trzeba absolutnie unikać.

Kiedy już stworzyłeś silną akumulację światła, która jest również nazywana dynamizacją światła, i kiedy masz uczucie, że za chwilę wybuchniesz, w tym samym czasie zauważysz, że całe ciało, a zwłaszcza czubki palców, jest naładowane silnym elektrycznym prądem. Odcisnij wyraźnie to uczucie w swojej pamięci, gdyż to jest właśnie ten opisywany fluid elektryczny. Gdy tylko uda ci się ta akumulacja, przy pomocy wyobraźni pozwól uniwersalnemu ogniovi zniknąć, aż zostanie całkowicie usunięty. W tym samym czasie wyobrażaj sobie, że zgromadzone światło gaśnie, że moc ekspansji stopniowo słabnie, aż wszystko wewnątrz i na zewnątrz ciebie staje się całkowicie usunięte.

To kończy pierwsze ćwiczenie indukcyjnej metody przywoływania elektrycznego fluidu. Kiedy po kilku ćwiczeniach osiągniesz wprawę w tworzeniu w sobie fluidu elektrycznego wedle życzenia, to osiągnąłeś miejsce, w którym możesz zacząć impregnować ten fluid wybranym życzeniem. Jedyną rzeczą, jaka pozostała do zrobienia, jest wyobrażanie sobie, że zgromadzone w tobie światło, czy raczej elektryczny fluid zawarty w świetle, zwiększa i wzmacnia aktywne energie w twoim duchu, duszy i ciele fizycznym. W ten sposób budzisz z zewnątrz do wewnątrz wszystkie aktywne zdolności, cechy itp., które są w tobie, a które należą do elementu ognia i powietrza. Na przykład daje to możliwość zwiększenia swojej siły woli, wiary i władzy nad elementami do nadnaturalnego poziomu. Niemożliwe jest opisanie słowami zakresu potęgi i mocy, jaką nabywasz w ten sposób, lecz twoje własne doświadczenie przekona cię najlepiej.

W poprzednich rozdziałach regularnie podkreślałem, jak absolutnie konieczne jest uszlachetnianie własnej duszy, bycie wolnym od pasji i aspirowanie do osiągnięcia magicznej równowagi. Jeśli osoba wciąż ulegająca pasjom, która nie osiągnęła swojej pełnej magicznej równowagi, praktykuje to ćwiczenie, jak również wszystkie następne, to poprzez aktywację jedynie zwiększy intensywność swoich pasji. Wtedy nie będzie w stanie ich kontrolować i to przypieczętuje jej los. Każdy doceni wagę tego ostrzeżenia, które nie jest pustym słowem czy wykładem o moralności. W pełni zrównoważony człowiek nie ma się czego bać. Wręcz przeciwnie, ma możliwość wzrastać i może zrealizować swoje najwyższe ideały.

Kontrola nad fluidem magnetycznym: metoda indukcyjna

Procedura z fluidem magnetycznym jest dokładnie taka sama jak wspomniana wcześniej metoda z fluidem elektrycznym. Przyjmij swoją asanę i wyobraź sobie, że jesteś pusty i posiadasz zdolność przyjmowania fluidu magnetycznego. Zamknij oczy i wyobraź sobie, że cały wszechświat jest wypełniony wodą, a ty stoisz w środku tego wszechświata. Automatycznie poczujesz wilgotność i chłód na powierzchni ciała, lecz nie skupiaj na tym całej swojej uwagi, lecz wizualizuj, jak twoje ciało absorbuje magnetyczną energię z uniwersalnego elementu wody, podobnie jak sucha gąbka wrzucona do wody. To ćwiczenie wyobrażania musi być stale rozwijane, aż poczujesz wewnątrz siebie dynamizację, która przypomina w pełni napompowaną oponę i która daje ci znak, że dalsza akumulacja jest niemożliwa. Magnetyczny fluid sam w sobie jest postrzegany jako kurcząca, przyciągająca

moc. Kiedy osiągnąłeś granicę kumulowania magnetycznej energii, stopniowo pozwól wyobrażeniu wygasnąć w nicość i rozpuść zgromadzoną magnetyczną energię w nieskończoność. Kiedy jesteś w stanie łatwo rozróżnić elektryczny i magnetyczny fluid, będziesz posiadał umiejętność, tak jak przy fluidzie elektrycznym, wzmocnienia tych zdolności, które należą do elementu wody i ziemi, na przykład zdolności mediumistyczne, jasnoczucie, psychometrię, odczytywanie myśli, pismo automatyczne i wiele innych.

Kontrola nad fluidem elektrycznym: metoda dedukcyjna

Dwie poprzednie metody muszą być całkowicie opanowane, zanim zaczniesz praktykowanie tej metody. Metoda dedukcyjna jest podobna do metody indukcyjnej, lecz kolejność jest odwrotna. Poprzez oddychanie płucami, porami, obiema technikami na raz bądź poprzez samą wyobraźnię zgromadź w ciele element ognia z wszechświata, stosując tę samą procedurę, jakiej nauczyłeś się przy wdychaniu i kumulowaniu elementów. Nie powinieneś kierować uwagi na ciepło wytwarzane przez element ognia, gdyż będziesz postrzegał je automatycznie. Nagromadzony element ognia powoduje ogromną ekspansję, skutkiem której jest potężna emanacja fluidu elektrycznego z ciała na zewnątrz. Jest to odczuwane przez skórę całego ciała, jakby było się podłączonym do elektrycznej aparatury o wysokiej częstotliwości. Poprzez częste powtarzanie i zwiększanie akumulacji elementu, emanacja fluidu elektrycznego stale się zwiększa, staje się bardziej penetrująca i bardziej stabilna i może być skondensowana do takiego stopnia, że może być widziana i wyczuwana przez osoby, które nie są wyszkolone. Tę energię można zwiększyć do takiego stopnia, że można zaświecić lampę neonową. Te ćwiczenia oczywiście nie są przeznaczone do takich celów i takie eksperymenty powinny służyć jedynie nabraniu pewności siebie; poza tymi przypadkami, energia ta ma być używana jedynie dla wyższych i szlachetnych celów. Kiedy osiągniesz poziom maksymalnej akumulacji elementu, tj. maksymalnej emanacji, stopniowo pozwalasz temu wyobrażeniu zgasnąć w nicości i rozpuszczasz element ognia razem z fluidem elektrycznym z powrotem do wszechświata. To uwalnia ciało z elementu i tym samym kończy ćwiczenie.

Kontrola nad fluidem magnetycznym: metoda dedukcyjna

Dedukcyjna metoda kontrolowania fluidu magnetycznego jest podobna do poprzedniego ćwiczenia, dedukcyjnej metody kontrolowania fluidu elektrycznego, tylko z tą różnicą, że zamiast elementu ognia, stosujemy tutaj element wody.

Zgromadź element wody tak dynamicznie, jak tylko możesz, do swojego wyobrażonego pustego ciała. Kumulacja elementu wody może być dokonana poprzez oddychanie płucami, porami, przez obie te metody razem bądź poprzez samą wyobraźnię. Nawet jeśli czujesz wilgoć i chłód podczas gromadzenia elementu wody, to główną uwagę kieruj na zewnętrzną powierzchnię skóry. Będziesz postrzegał kurczliwy chłód i przyciągającą moc, jak gdyby był to prawdziwy magnes, zwłaszcza na powierzchni skóry. Na początku, zanim się do tego przyzwyczaisz, ten fluid będzie miał efekt paraliżujący, zwłaszcza kiedy jest intensywnie dynamizowany.

Kiedy już osiągniesz granicę akumulacji, to poprzez wyobraźnię stopniowo rozpuść element wody razem z fluidem magnetycznym z powrotem do wszechświata, co kończy to ćwiczenie.

Wszystkie cztery metody muszą być całkowicie opanowane, by w przeciągu kilku chwil wykonać każdą z nich poprzez wyobraźnię i wytworzyć indukcyjnie magnetyczny i elektryczny fluid. Osiągniesz to poprzez częste i nieustanne ćwiczenie. Bądź bardzo uważny, gdyż kontrolowanie tych fluidów jest bardzo ważne. Poprzez te dwie uniwersalne moce wszystko jest w zasięgu, niezależnie od sfery, w której mag chce wyrzucić swój wpływ.

Na początku te ćwiczenia należy wykonywać z oczami zamkniętymi, później - z otwartymi, niezależnie od okoliczności, w jakich się znajdujesz. Ważne jest, by wiedzieć, że przy każdej z tych czterech metod mag będzie miał tendencję do napinania swoich mięśni lub wstrzymywania oddechu, a tego należy ze wszelkich miar unikać. Ćwiczenia te należy praktykować ze spokojem i być pozbawionym trosk. Nie powinny też być zauważalne przez nikogo.

Mag zauważy, że metoda indukcyjna służy kierowaniu energii ze wszechświata do wewnątrz, tj. do ciała, duszy i ducha, podczas gdy metoda dedukcyjna wysyła energię, fluid, z wewnątrz na zewnątrz. Kiedy już osiągniesz wymagane doświadczenie ze wszystkimi czterema metodami, możesz rozszerzyć ćwiczenie metody indukcyjnej. Kiedy fluid elektryczny osiągnie maksymalny limit, rozpuść zewnętrzny element ognia w nicość poprzez wyobraźnię, zatrzymując fluid z jego napięciem i elementem ognia wewnątrz swojego ciała. Kiedy mag zatrzymał ten fluid przez znaczną ilość czasu, tak długo jak tylko może, to powinien stopniowo rozpuścić go we wszechświecie. Mag powinien wykonywać tę samą procedurę z fluidem magnetycznym. Nie przechodź dalej, dopóki nie opanowałeś bardzo dobrze tych dwóch metod.

Wspomniane metody kontroli elektrycznego i magnetycznego fluidu są pewnego rodzaju ćwiczeniami wstępnymi i kiedy mag osiągnie wysoki poziom biegłości ze wszystkimi czterema metodami, może przejść do głównej metody kontrolowania fluidu elektromagnetycznego, której opis jest następujący.

Zwróć uwagę na tę analogię: głowa i klatka piersiowa odpowiadają fluidowi elektrycznemu, podczas gdy brzuch, uda i stopy odpowiadają fluidowi magnetycznemu.

Teraz zadaniem maga jest w opisany sposób naładować stopy, uda i brzuch do spłotu słonecznego fluidem magnetycznym, a głowę, szyję i klatkę piersiową fluidem elektrycznym. Mag musi być w stanie naładować kolejno tymi dwoma fluidami te dwa obszary ciała tak dynamicznie, że ma on odczucie, że zaraz go rozerwie. Po długim czasie praktyki uda się mu zachować oba fluidy. Kiedy doszedł do tego miejsca w swoim rozwoju, kompresuje fluid elektryczny w prawej stronie klatki piersiowej poprzez wyobraźnię, tworząc w ten sposób pustą przestrzeń w obszarze serca. Zalecane jest nieładowanie lewej strony klatki piersiowej przy ładowaniu górnej części ciała fluidem elektrycznym. Gdy to osiągniesz, ściągnij zgromadzony fluid magnetyczny z dolnej części ciała poprzez lewą część klatki piersiowej do całej lewej dłoni, po czubki palców, gdzie go kumulujesz. Teraz twoja lewa dłoń staje się magnetyczna i posiada kurczliwą, chłodną emanację. Wykonaj tę samą procedurę z prawą

dłonią, gromadząc w niej fluid elektryczny, ściągając go z górnej części ciała, czyli z głowy i prawej strony klatki piersiowej. Poprzez tę procedurę prawa dłoń staje się elektryczna. Mag odczuje ekspansywną, gorącą energię elektryczną w swojej prawej dłoni, a zwłaszcza w czubkach palców. Jeśli w tym momencie nie masz osobistego zastosowania dla obu tych energii, rozpuść je poprzez wyobraźnię, z dłoni do wszechświata.

Kiedy w pełni opanujesz te ćwiczenia, staniesz się panem fluidu elektromagnetycznego, panem tych dwóch uniwersalnych energii, przy pomocy których można osiągnąć wszystko. W innym rozdziale opiszę kilka możliwości zastosowania tych fluidów. Błogosławiony niech będzie mag, który ma elektryczne i magnetyczne dłonie, gdyż takie dłonie mogą stać się prawdziwym błogosławieństwem dla ludzkości.

Magiczne kształcenie ciała fizycznego

Jeśli mag opanuje wszystkie wcześniejsze ćwiczenia kształcenia ciała fizycznego, to nie potrzebuje żadnych dodatkowych instrukcji. W następnych rozdziałach ograniczę się zatem do podania różnych instrukcji i sugestii, które mogą być przydatne. Poniżej opiszę metodę wywierania wpływu poprzez użycie elementów, którą mag może użyć, by wpływać na siebie bądź innych.

Magiczny wpływ poprzez elementy

Jeśli chodzi o tę metodę, to nie ma znaczenia, czy wpływasz na siebie, czy innych. W odniesieniu do elementów istnieją cztery warte wymienienia metody:

1. Ogień – poprzez spalanie;
2. Powietrze – poprzez wyparowywanie;
3. Woda – poprzez miksturę;
4. Ziemia – poprzez rozkład.

Istnieją setki wariacji i możliwości wpływania poprzez elementy, które można przytoczyć, a nawet można o tym jednym temacie napisać całą książkę. Jednakże ograniczę się do jednego przykładu na element. Przy pomocy tych przykładów mag będzie w stanie zwiększyć swoją praktyczną wiedzę i będzie również w stanie opracować swoje własne metody.

Te cztery metody wywierają skutek na najbardziej subtelnej astralnej matrycy materialnego świata i powodują, że elementy tej płaszczyzny wywierają swój wpływ, ilekroć mag stosuje je pośrednio. Jeśli mag zdecyduje się wpływać na człowieka, to fizyczne elementy ze swoimi analogiami działają poprzez łączącą substancję pomiędzy astralnym i fizycznym ciałem.

Mag, który całkowicie kontroluje elementy na każdej płaszczyźnie, nie potrzebuje żadnej z tych metod. Osiągnie on swój cel tak samo szybko i z tą samą pewnością poprzez wpływ bezpośredni. Lecz czasami nawet najwyższy mag użyje niższych mocy po prostu dlatego, że zarówno najniższe, jak i najwyższe moce służą mu i słuchają go. Jednakże magowie, którzy nie osiągnęli wyższego poziomu dojrzałości, lubią używać tych niższych praktyk, by realizować swoje życzenia, gdyż te moce ślepo słuchają woli maga, który wie, jak je

kontrolować. Teraz może pojawić się pytanie: jaki jest cel tych niższych mocy i metod oraz jak je używać i do czego stosować? Odpowiem na to pytanie dwoma przykładami.

Założmy, że uczeń magii, który nie osiągnął koniecznej biegłości, prosi o pomoc wysoce rozwiniętego brata, gdyż pomimo wszelkich wysiłków nie jest on w stanie samodzielnie wyeliminować pasji lub odziedziczonej cechy charakteru, chyba że będzie tracił znaczną ilość cennego czasu, walcząc ze swoją pasją i równoważąc ją. W tym przypadku brat może wpłynąć na pasję poprzez dany element, stosując odpowiednią metodę, i może albo osłabić negatywną formę wpływającego elementu, by uczeń mógł łatwiej walczyć ze swoją pasją, albo może nawet całkowicie usunąć wpływ elementu.

Drugi przykład: założmy, że mag ma wyleczyć chroniczną chorobę przy pomocy elementów i że kilka bezpośrednich sesji nie osiągnie pożądanego skutku, a częste ich powtarzanie będzie zbyt czasochłonne. W takich przypadkach może on przywołać te moce do pomocy. Istnieje w tej kategorii wiele sytuacji, gdzie mag może stosować pomoc elementów. Może on używać wszystkich energii czy mocy, o których ma wiedzę. Bardzo ważne jest jednak, by cały czas jego czyny i motywy były szlachetne, gdyż z tego punktu widzenia, wszystko, co jest czyste, pozostaje czystym.

Kiedy mag pracuje ze wszystkimi czterema metodami, ma on trzy sfery aktywności:

- skutek natychmiastowy;
- skutek ograniczony czasem;
- stały skutek, który z czasem gaśnie, jeśli procedura nie zostanie powtórzona.

Wpływ poprzez element ognia: spalanie

Przygotuj kawałek flaneli bądź bibuły o rozmiarze 10x10cm. W ostateczności możesz posłużyć się zwykłym papierem. Nawilż go wybranym kondensatorem fluidów i pozwól powoli wyschnąć. Następnie umieść przygotowany papier przed sobą i swoją wyobraźnią poprzez materialne elementy skoncentruj swoje życzenie na przygotowanym papierze lub flaneli. W tym miejscu nie zapomnij ograniczyć skutku. Określ, czy skutek powinien być natychmiastowy, ograniczony czasem, czy stały. Kiedy papier jest całkowicie naładowany twoim życzeniem, spal go w otwartym ogniu bądź w płomieniu świeczki. Kiedy papier się pali, koncentruj się ponownie, że poprzez palenie bibuły czy flaneli uwalniana jest energia, która wprawia w ruch fizyczne elementy, by wytworzyły pożądaný skutek. Pozostały popiół nie ma żadnej magicznej wartości i możesz go wyrzucić tak jak normalny popiół. Możesz sformułować skutek w taki sposób, że będzie on natychmiastowy, gdy tylko osoba, dla której ta procedura jest przeznaczona, zje czy wypije coś ciepłego bądź gdy wejdzie do ciepłego pokoju albo wejdzie w kontakt z czymś ciepłym. Poprzez tę procedurę można wysłać element ognia do bibuły, naładować go życzeniem i przypisać uniwersalnemu elementowi ognia bądź pierwiastkowi akashy dla celu wyzwolenia skutku. Istnieje oczywiście wiele innych procedur, lecz ten przykład powinien wystarczyć jako użyteczna wskazówka dla maga.

Wpływ poprzez element powietrza: wyparowywanie

Nalej wody do małej, metalowej miski, aby tylko przykryć dno na kilka milimetrów. Do tej wody dodaj kilka kropel kondensatora fluidów, który jest kompatybilny z elementem powietrza. Jeśli nie masz takiego kondensatora, to możesz użyć kondensatora uniwersalnego. Postępuj w dokładnie ten sam sposób jak z poprzednim elementem, czyli wyślij swoje życzenie do płynu poprzez koncentrację. Gdy tylko ukończysz tę procedurę, umieść metalową miskę nad płomieniem – nie można używać podgrzewania elektrycznego – i pozwól naładowanemu życzeniu płynowi wyparować. Podczas gdy woda wyparowuje, kieruj swoją uwagę na wznoszącą się parę i koncentruj się na tym, że życzenie jest absorbowane przez element powietrza i że najbardziej subtelny pierwiastek powietrza ma je zrealizować. Kontynuuj koncentrację, aż wyparuje ostatnia kropla płynu, co zakończy eksperyment. Podczas impregnacji życzeniem możesz dodać rozkaz, że osoba, na którą chcesz wpłynąć, będzie z każdym oddechem wdychała ten pierwiastek powietrza, poprzez który życzenie ma się zrealizować. Jest to tylko jeden przykład; istnieje wiele podobnych wariacji wywierania wpływu poprzez pierwiastek powietrza, które mag może samodzielnie sformułować.

Wpływ poprzez element wody: mikstura

Znajdź miejsce ze świeżą, czystą, bieżącą wodą; może to być źródło, mały strumyk, czy nawet rzeka. Weź ze sobą nowy kubek, szklane naczynie bądź wazę. Podczas eksperymentu upewnij się, że nikt cię nie zauważy. Napełnij pojemnik wodą i dodaj do niej kilka kropel kondensatora fluidów odpowiadającego elementowi wody. Możesz użyć uniwersalnego kondensatora fluidów, jeśli odpowiedni dla elementu wody nie jest dostępny. Postępuj w dokładnie ten sam sposób jak z poprzednim elementem, tzn. impregnuj wodę swoim życzeniem. Kiedy przygotowana woda jest odpowiednio naładowana twoim życzeniem, ekstatycznie wylej ją do bieżącej wody, wydając stosowny rozkaz, który najbardziej subtelne części elementu wody od razu wykonają. Ilekroć dana osoba wejdzie w kontakt z elementem wody, na przykład myjąc się, pijąc, moknąc w deszczu etc., element wody będzie natychmiast stawał się aktywny i uwalniał określony efekt. Ten przykład powinien wystarczyć magowi za konieczną informację dla sporządzenia własnych metod, które będą tak samo skuteczne.

Wpływ poprzez element ziemi: rozkład

Pracując z tym elementem, masz dwie możliwości:

1. Wykonuj tę samą procedurę co w poprzednim eksperymencie, używając wody z rzeki bądź deszczówki i dodając do niej trochę kondensatora fluidów odpowiedniego dla elementu ziemi. Nie używaj do tych eksperymentów wody z kranu. Możesz użyć uniwersalnego kondensatora fluidów, jeśli nie masz takiego, który odpowiada elementowi ziemi. Możesz również pracować bezpośrednio z kondensatorem fluidów, bez rozpuszczania go w wodzie. Wykonywane jest to w następujący sposób: wlej zaimpregnowany kondensator fluidów w ziemię i koncentruj się intensywnie, że ziemia absorbuje ten płyn i że element ziemi uwalnia pożądany efekt. Dla tego eksperymentu wybierz miejsce, gdzie masz całkowitą prywatność, np. własny ogród bądź szerokie, otwarte przestrzenie polan czy pól. Jeśli mieszkasz w mieście i nie masz takich możliwości, wystarczy doniczka kwiatowa zawierająca trochę gleby.

2. Wytnij otwór w jabłku bądź gruszcze, a jeszcze lepiej w ziemniaku, i wlej do otworu kondensator fluidów, który jest właściwy dla elementu ziemi. Jeśli nie masz kondensatora fluidów analogicznego do elementu ziemi, to możesz użyć kondensatora uniwersalnego. Następnie postępuj w ten sam sposób jak w poprzednim eksperymencie – naładuj ziemniak, impregnując go swoim życzeniem. Następnie zakop go w ziemi i czyniąc to, koncentruj się na tym, że element ziemi uwolni pożądany skutek.

Magia sympatyczna i mimiczna także należą do tej kategorii, która również jest nazywana transplantacją; tutaj nie pracujesz z kondensatorami fluidów, lecz z *mumiae*. *Mumiae* to substancje otrzymane z fizycznego ciała, takie jak włosy, paznokcie, krew, pot, mocz etc. W tej książce nie opiszemy tego niższego rodzaju magii, gdyż każdy mag, który chce się tym zająć, może opracować własne techniki.

Te dwa przykłady powinny wystarczyć, by uczynić wpływanie przy pomocy elementu ziemi zrozumiałym. Otrzymawszy te instrukcje, mag powinien być w stanie opracować swoje własne metody, w których jego intuicja poprowadzi go właściwą drogą. Te przykłady ilustrują, że decydującym czynnikiem jest wyćwiczona wola maga, która skłania uniwersalne elementy do wyzwolenia pożądanego skutku. Procedura może być dowolnie powtarzana, aż pożądaný efekt zostanie osiągnięty. Mag może używać tych eksperymentów również do wpływania na siebie.

Istnieje jeszcze inna metoda wpływania na siebie, gdzie pożądaný efekt jest wykonywany z pomocą elementów przez istoty elementów: salamandry, sylfy, rusałki i gnomy. W mojej drugiej książce, *Praktyka magicznej ewokacji*, opiszę, jak takie istoty się przywołuje i jak stają się widzialne, by służyć magowi.

Kondensatory fluidów

Na każdy obiekt możesz wpłynąć przy pomocy wyobraźni i woli, ładując go elektrycznym bądź magnetycznym fluidem albo ładując go elementami lub akaszą. Poprzez prawa analogii i doświadczenie dowiedziono, że nie każdy obiekt i nie każdy płyn jest odpowiedni do gromadzenia lub zachowywania w nim skondensowanej energii czy mocy przez dłuższy okres. Tak jak elektryczność, magnetyzm i ciepło mają swoje dobre i złe przewodniki, tak samo dotyczy to wyższych energii i mocy. Dobre przewodniki mają olbrzymią zdolność akumulacji, gdyż posiadają zdolność magazynowania i zachowywania energii, która została w nich umieszczona poprzez koncentrację.

W naukach hermetycznych takie akumulatory są nazywane „kondensatorami fluidów”. Istnieją trzy ich główne kategorie: stałe, płynne i gazowe.

Do podstawowej grupy stałych kondensatorów fluidów należą przede wszystkim żywice i metale, spośród których najlepsze jest złoto. Najmniejsze ślady złota, nawet atomowe cząsteczki, nadają niesłychaną zdolność kondensacji jakiegokolwiek płynowi. Dlatego też złoto w małych ilościach dodawane jest do każdego kondensatora fluidów. Później podane zostaną wszystkie szczegóły.

Druga grupa składa się z lakierów, olejów, tynktur i ekstraktów złożonych z żywic, które są wytwarzane z określonych roślin. Tak jak złoto zajmuje pierwsze miejsce wśród ciał stałych,

gdyż jest analogiczne do Słońca i mocy światła, ludzka krew i nasienie reprezentują złoto pośród ciał płynnych. Małe ślady krwi czy spermy dodane do płynu nadają mu doskonałą zdolność akumulacji, a czasem mogą nawet całkowicie zastąpić złoto.

Na trzecią grupę składają się kadzidła, zapachy, wody zapachowe i opary. Jednakże są one mało znaczące dla praktyki magii, więc powstrzymam się od ich szczegółowego opisywania. W tej książce opiszę jedynie najważniejsze kondensatory fluidów, które są potrzebne dla praktyki magii. Jeśli miałbym opisać wszystkie różne rodzaje kondensatorów, procesy ich przyrządzania i metody zastosowania, jak również opisać szlachetne i półszlachetne kamienie (które trzeba byłoby załączyć, gdyż są one doskonałymi kondensatorami), to wypełniłoby to bardzo obszerną książkę.

Istnieją dwa różne sposoby na przygotowanie kondensatorów fluidów. Pierwszym rodzajem są kondensatory proste, czyli uniwersalne, które są przygotowywane z jednej substancji bądź z jednej rośliny i mogą być użyte do prawie każdego celu. Drugim rodzajem są kondensatory złożone, które są przygotowywane z kilku substancji bądź roślin, a zatem posiadają wyjątkowo silne zdolności kumulacyjne. Skoro drobna ilość złota musi być dodana do każdego kondensatora, mag powinien skupić się najpierw na złocie. W niektórych specjalistycznych sklepach z asortymentem fotograficznym można spotkać rozpuszczalny w wodzie chlorek złota, *aurum chloratum*, który jest używany do barwienia papieru fotograficznego. Jeden gram chlorku złota rozpuszczony w 20 gramach destylowanej wody tworzy cudowną tynkturę złota. 5-10 kropel tej tynktury wystarczy na 100 gramów kondensatora fluidów. Osoby mające dostęp do laboratorium mogą stworzyć tynkturę złota poprzez elektrolizę. Preparaty ze złotem można również łatwo dostać w aptekach homeopatycznych czy w innych miejscach sprzedaży remediów homeopatycznych lub elektro-homeopatycznych. Homeopatyczne remedia złota są najczęściej roztworami chlorku złota bądź tynkturami stworzonymi poprzez proces elektrolityczny. Na przykład *Aurum chloratum* D1-D3, *Aurum muriaticum* D1-D3, *Aurum metallicum* D1-D3. Każdy, kto jest zaznajomiony z homeopatią, wie, że D oznacza decymalną potencję remedium.

Jeśli nie jesteś w stanie uzyskać tynktury złota z powyższych źródeł, możesz również przygotować ją samodzielnie według instrukcji starożytnych alchemików, gdyż procedura jest bardzo prosta. Weź kawałek złota najwyższej jakości, im czystsze złoto, tym lepiej, chociaż wystarczy zwyczajne, 14-to karatowe. Forma, w jakiej ono jest, nie ma znaczenia; może to być pierścionek, broszka, łańcuszek czy wieczko od zegarka kieszonkowego. Potrzebujesz również destylowanej wody; jeśli nie będzie dostępna, użyj deszczówki. Nalej do naczynia dziesięć razy więcej wody, niż wynosi waga twojego złota. Na przykład, jeśli masz 10 gramów złota, to musisz użyć 100 gramów destylowanej wody. Następnie umieść złoto nad ogniem, aż stanie się rozgrzane do czerwoności. Gdy się rozgrzeje, ostrożnie umieść je w pojemniku z destylowaną wodą. Jakiegokolwiek metody użyjesz do przytrzymywania złota nad ogniem - czy to na odpowiednio wygiętym drucie, czy parą szczypiec - upewnij się, że ten drut czy szczypce nie wejdą w kontakt z wodą. Najlepszą metodą jest gruby drut, z którego po prostu spuścisz złoto do wody. Pamiętaj, kiedy rozgrzane do czerwoności złoto wpadnie do wody, będzie ona pryskała, więc uważaj, by się nie poparzyć. Szczególnie chroń swoje oczy! Upewnij się, że tylko złoto wchodzi w kontakt z wodą bądź jest w niej zanurzone. Pozwól wodzie i złotu całkowicie wystygnać. Musisz powtórzyć tę procedurę 7 do 10 razy. Kiedy już to zrobisz, powinieneś osiągnąć tynkturę złota, której potrzebujesz. Pamiętaj, że kiedy tyle razy zanurzysz rozgrzane do czerwoności złoto w wodzie, to stracisz znaczną ilość wody, szczególnie, jeśli pracujesz z małą jej ilością. Kiedy rozgrzane do czerwoności złoto jest tak gwałtownie schładzane przez wodę, utlenia się. Innymi słowy, w tym procesie uwalniane są

ze złota drobne atomowe cząsteczki, a tym samym woda staje się nasycona złotem. Ten płyn, czyli tynktura złota, musi być przefiltrowany przez kawałek płótna, papieru filtrującego bądź bawełny, najlepiej umieszczony w lejku, a następnie powinien być przechowywany dla swojego celu. Ta tynktura ma tak wielką potencję, że potrzebujesz nie więcej niż 5 do 10 kropel na 100 gramów kondensatora fluidów. Złoto, które było użyte do przygotowania tynktury, powinno być dobrze wyczyszczone środkiem do czyszczenia złota, a następnie może być użyte ponownie.

Starożytni alchemicy nazwali tę „nasyconą wodę” - czy jakkolwiek inną esencję roślinnego pochodzenia, w której schłodzono rozgrzane do czerwoności złoto - „kwintesencją złota poprzez proces rozgrzewania”. Była ona używana jako dodatek do innych alchemicznych remediów leczących. Jednakże naszą intencją jest użycie tej tynktury do naszych kondensatorów fluidów.

Przygotowanie prostego kondensatora fluidów

Weź jedną garść świeżych bądź suszonych kwiatów rumianku, umieść je w garnku i wlej tyle zimnej wody, by były całkowicie zanurzone. Przykryj pokrywką i gotuj przez około 20 minut. Pozwól temu naparowi ostygnąć, lecz nie zdejmuj pokrywki. Gdy już wystygnie, przefiltruj go, wlej do czystego garnka i odparuj, gotując na wolnym ogniu, aż zostanie go około 50 gramów; kilka kropli różnicy w którąkolwiek stronę nie ma znaczenia. Podczas całego procesu garnek musi być przykryty pokrywką. Kiedy ekstrakt rumiankowy ostygnie, zmieszaj go z 50-cioma gramami alkoholu. Alkohol zachowa ekstrakt rumianku. Dodaj do tej mikstury około 10 kropel tynktury złota.

Jeśli zamierzasz użyć tego kondensatora dla własnych celów, możesz znacznie zwiększyć jego skuteczność, dodając swojej własnej krwi bądź spermy, zbierając najlepiej obie te rzeczy na bawełniany tampon, zanurzając go w kondensatorze i mocno wstrząsając. Następnie przefiltruj kondensator przez bawełnę, płótno bądź papier filtrujący i przechowuj dobrze zamknięty, najlepiej w ciemnopurpurowej butelce, w ciemnym i chłodnym miejscu, gotowy do użycia. Kondensator fluidów przygotowany w ten sposób nie straci swojej efektywności przez wiele lat. Przed każdym użyciem wstrząśnij go mocno, a po użyciu dobrze zamknij i ciągle przechowuj w ciemnym i chłodnym miejscu.

Możesz przygotować kilka uniwersalnych kondensatorów fluidów, używając tej samej procedury. Możesz użyć rosyjskiej herbaty bądź oryginalnej herbaty chińskiej, z kwiatu białej lilii (te są najlepsze), liści topoli, korzenia pokrzyku, kwiatu arniki lub kwiatu akacji.

Prosty kondensator fluidów przygotowany z jednego rodzaju ziół czy roślin będzie służył normalnym celom, jak wpływanie poprzez elementy czy rozwijanie astralnych zmysłów z jego pomocą.

Złożony, uniwersalny kondensator fluidów

Kiedy chcesz osiągnąć szczególnie mocną akumulację energii lub gdy chcesz wykonać zadania, które mają wywrzeć fizyczny wpływ jako dodatek do wpływu mentalnego i

astralnego, na przykład przy tworzeniu elementariów, ożywianiu obrazów czy innych zjawiskach materializacji, to możesz wspomóc się złożonym kondensatorem fluidów, który zawiera następujące ekstrakty roślinne:

Korzeń dzięglu, liście szałwi, kwiaty lipy, skórka ogórka, nasiona dyni, kwiaty bądź liście akacji, kwiaty rumianku, kwiaty, liście lub korzenie lilii, kwiat bądź kora cynamonu, parzące liście pokrzywy, liście mięty, liście topoli, kwiaty lub liście fiołków albo dziki bratek, liście bądź kora wierzby i świeży, zielony lub suszony tytoń.

Istnieją trzy różne metody przygotowania. W pierwszej, najprostszej, weź równe objętościowo – nie wagowo – ilości wszystkich wspomnianych ziół i umieść je w dużym garnku. Wlej do nich zimną wodę, by je całkowicie pokryła, przykryj całość pokrywką i gotuj ten napar przez 30 minut. Następnie pozwól mu ostygnąć, przefiltruj go, przelej przefiltrowany płyn do czystego garnka i gotuj powoli, aż stanie się tak gęsty, jak tylko możliwe, bez przypalania go ani zbytniego wysuszenia. Następnie dodaj objętościowo tyle alkoholu, ile płynu otrzymałeś z ekstrakcji naparu, a na każde 100 gramów tej mikstury ekstraktu i alkoholu dodaj 10 kropel tynktury złota i swojej krwi bądź spermy, lub ich obu. Wstrząśnij tym wszystkim, dokładnie przefiltruj i przelej ten kondensator do ciemnych, purpurowych butelek, zatkaj je dobrze i przechowuj gotowe do użycia w chłodnym i ciemnym miejscu.

Druga metoda przygotowania złożonego kondensatora fluidów jest następująca: umieść wszystkie wspomniane zioła w równych objętościowo, a nie wagowo, ilościach w szklanym słoju, wystarczająco dużym, by pomieścić je wszystkie, i zalej je spirytusem lub alkoholem o jak najwyższym procencie. Dobrze zamknij ten sój i na 28 dni odstaw do ciepłego miejsca, by dokonała się ekstrakcja. Następnie wyciśnij cały napar przez kawałek płótna bądź inną formę prasy, a potem dobrze przefiltruj. Dodaj tynktury złota, 1 kroplę na każde 10 gramów mikstury ziół i alkoholu. Możesz też dodać swojej krwi i spermy. Następnie wlej wszystko do butelek i trzymaj wyłącznie do własnego użytku. Już nie trzeba dodawać alkoholu dla przechowania.

Trzecia metoda wymaga trochę więcej czasu i wysiłku; jest jednak najlepsza. Przygotuj wszystkie wspomniane zioła indywidualnie. Możesz przygotować każde z nich, używając metody tworzenia prostego kondensatora fluidów, gdzie używaliśmy kwiatów rumianku, bądź możesz zastosować drugą metodę, gdzie przygotowujesz te ekstrakty roślinne, zalewając zioła spirytusem. Kiedy już przygotujesz wszystkie ekstrakty, zmieszaj je w równych proporcjach, dodaj odpowiedniej ilości tynktury złota i przechowuj w chłodnym i ciemnym miejscu.

Stosując jedną z powyższych metod, przygotuj cztery następujące kondensatory fluidów, które służą wpływaniu na elementy. Rośliny konieczne do tego celu to:

Dla elementu ognia – cebula, czosnek, pieprz, nasiona gorczycy. Ten kondensator fluidów nie może wejść w kontakt ze skórą, a zwłaszcza z oczami, gdyż wywołuje podrażnienia.

Dla elementu powietrza – orzechy laskowe bądź liście lub kora leszczyny, owoce jałowca, płatki lub liście róży, nasiona kolendry.

Dla elementu wody – owies bądź przycięte łodygi owsa, siemię rzepakowe lub ostatecznie rzepa, burak cukrowy, łodygi bądź liście piwonii, liście albo kora wiśni.

Dla elementu ziemi – korzeń, liście lub nasiona pietruszki, kminek, babka zwyczajna szeroko-
bądź wąskolistna, kwiat goździka bądź melisa.

W oczach niewtajemniczonego wspomniane przepisy muszą zdawać się całkowicie nielogiczne, a z farmakologicznego punktu widzenia mogą się wydawać całkowitym nonsensem. Zajmujemy się tutaj jednak nie skutkiem farmakologicznym, a magicznym. Oko wtajemniczonego, które rozpoznaje tajne znaczenia roślin, zobaczy prawidłowe powiązania poprzez głęboką medytację. Opierając się na prawach analogii, moglibyśmy ułożyć setki takich przepisów. Jednakże te instrukcje powinny wystarczyć i dobrze służyć celom maga. Wszystkie przepisy tutaj wspomniane wywodzą się z praktyki magii i dowiodły swojego działania. Lecz zanim zakończę rozdział o płynnych kondensatorach fluidów, chciałbym w pewnym stopniu naświetlić temat, który jest częścią alchemii, a mianowicie eliksiry życia.

Eliksiry życia

Prawdziwe eliksiry życia alchemików są niczym więcej jak niesłychanie złożonymi kondensatorami fluidów, które są przygotowywane w analogii do elementów i trzech płaszczyzn ludzkiej egzystencji oraz są odpowiednio magicznie naładowane. Esencje używane są dla sfery mentalnej; tynktury - dla sfery astralnej; sole i ekstrakty - dla sfery materialnej, a wszystkie z nich są odpowiednio ładowane. Eliksiry przygotowane w ten sposób wpływają nie tylko na fizyczne ciało człowieka, lecz również na ciało astralne i mentalne. Takie eliksiry są nie tylko dobrymi leczącymi remediami, lecz również dynamicznymi remediami regeneracji.

Zatem eliksiry prawdziwych alchemików to nic innego jak wyśmienite kondensatory fluidów.

Przygotowanie stałego kondensatora fluidów

W następnym kroku opiszę prawdziwą magię lustra, właściwą praktykę z magicznym lustrem. Zatem niezmiernie ważne jest, by mag rozumiał, jak stworzyć magiczne lustro. Potrzebuje do tego stałego kondensatora fluidów, który składa się z siedmiu metali, a są to:

Ołów – jedna część;
Cyna – jedna część;
Żelazo – jedna część;
Złoto – jedna część;
Miedź – jedna część;
Brąz – jedna część;
Srebro – jedna część;
Żywica aloesu – jedna część;
Węgiel drzewny – trzy części;
Węgiel kamienny – siedem części.

Wspomniane składniki stałego kondensatora fluidów są mierzone objętościowo, a nie wagowo. Wszystkie składniki muszą być sproszkowane. Bardziej miękkie metale, jak ołów i cyna, można rozdrobnić, używając szorstkiego pilnika, podczas gdy do twardszych metali

potrzebujesz delikatniejszego pilnika. Utlucz żywicę aloesu w moździerzku na proszek, chyba że kupisz ją już w formie sproszkowanej. W ten sam sposób przygotuj oba rodzaje węgla. Kiedy wszystkie składniki są sproszkowane, zmieszaj je dobrze ze sobą, i ta mikstura będzie właściwym stałym kondensatorem fluidów.

Elektro-magikum starożytnych magów i alchemików jest niczym innym jak słynnym kondensatorem fluidów, który złożony jest z następujących składników:

30 gramów złota;
30 gramów srebra;
15 gramów miedzi;
6 gramów cyny;
5 gramów ołowiu;
3 gramy żelaza;
15 gramów rtęci.

Jak widać, we wspomnianym kondensatorze fluidów reprezentowane są wszystkie planetarne metale. Z tego stopu metali były wykonywane magiczne lustra, dzwony i inne podobne obiekty. Stałe kondensatory fluidów, które poleciłem, są tak samo dobre i wielokrotnie się sprawdziły.

Przygotowanie magicznego lustra

Istnieją dwa rodzaje magicznych luster: zwykłe, płaskie lustro i lustro wklęsłe. Można użyć zwykłego, płaskiego bądź wklęsłego lustra, które zostanie pokryte srebrnym amalgamatem lub czarnym lakierem, bądź też płynnym lub stałym kondensatorem fluidów. Lustra pokryte płynnym bądź stałym kondensatorem fluidów mają specjalną wartość dla naszej magicznej praktyki. Zatem przy pomocy kilku przykładów opiszę, jak się je robi.

1. Dla najprostszych magicznych luster z kondensatorem najlepszą jest powierzchnia zwykłego lustra bądź miski, najlepiej wykonana ze szkła, które można pokryć płynnym bądź stałym kondensatorem fluidów.

2. Wytnij okrągły dysk z kartonu, około 20-50cm średnicy, zależnie od tego, jak duże chcesz mieć magiczne lustro. Z bibuły bądź papieru filtrującego wytnij kolejny dysk tego samego rozmiaru co dysk kartonowy, namocz go kondensatorem fluidów lub nanieś go równomiernie kilka razy pędzlem bądź bawełną, aż całkowicie przeniknie papier, a następnie pozwól mu wyschnąć. Potem przyklej bibułę do kartonowego dysku, pozwól im wyschnąć, i magiczne lustro jest gotowe do użycia. Każdy powinien być w stanie przygotować tak proste lustro. Ci, którzy nie chcą kształtu okrągłego, mogą wybrać owal bądź wielokąt. Jeśli chcesz, możesz również oprawić swoje lustro. Możesz do niego zastosować prosty kondensator fluidów, lecz bardziej zalecany jest złożony.

3. Trzecia metoda jest identyczna z drugą; innymi słowy, wykonaj te same kroki, lecz dodatkowo nanieś bardzo cienką warstwę przezroczystego lakieru na całą powierzchnię bibuły, która już jest zaimpregnowana płynnym kondensatorem fluidów. Następnie, poprzez drobne sito posyp sproszkowany stały kondensator fluidów na powierzchnię zaimpregnowanego, polakierowanego papieru. Kiedy to lustro wyschnie, będzie od razu

gotowe do użycia; jest to również najlepsze magiczne lustro, gdyż zawiera oba kondensatory fluidów i tym samym jest szczególnie właściwe dla praktyki magii.

4. Przygotowanie wklęsłego lustra również nie jest trudne ani skomplikowane. Możesz dostać wklęsłe szkło z fabryki szkła bądź w sklepie z zegarami. Szkło używane do zegarów ściennych czy dużych zegarów stojących jest bardzo dobre. Możesz też użyć naczyń, które używane są w laboratoriach do odparowywania. Kilkakrotnie pokryj wypukłą stronę szkła czarnym lakierem spirytusowym lub lakierem nitro, który jest używany do malowania samochodów i zawiera aceton, przez co szybko wysycha. Aby zaaplikować kondensator fluidów, najpierw nałóż cienką warstwę przezroczystego lakieru na wklęsłą stronę lustra, a następnie posyp ją stałym kondensatorem fluidów poprzez drobne sito i pozwól wyschnąć. Jeśli chcesz użyć magicznego lustra do optycznego jasnowidzenia, powinieneś oprawić je w czarną, drewnianą ramę, i wtedy będzie gotowe do użycia.

5. Jeśli nie jesteś w stanie nabyć wklęsłego szkła, a chcesz wykonać wklęsłe magiczne lustro, to zamiast szkła możesz użyć kawałka drewna, które odpowiednio ukształtujesz, bądź kawałka kartonu, który można łatwo kształtować, gdy jest wilgotny. Możesz również stworzyć proste, niedrogie i łatwo dostępne wklęsłe lustro z żółtej gliny, gipsu czy podobnych produktów. Zmieszaj żółtą glinę bądź gips z kondensatorem fluidów w taki sposób, by można było tę substancję ugniatać i formować. Uformuj to lustro rękoma, pozwalając, by powoli wysychało, bez pojawiania się żadnych szczelin. Jeśli mimo ostrożności pojawiają się szczeliny, to wypełnij je tym samym wilgotnym materiałem i pozwól mu całkowicie wyschnąć. Wyszlifuj gotową formę papierem ściernym, aż będzie całkowicie gładka. Wtedy nałóż na wklęsłą stronę bezbarwny lakier i posyp ją stałym kondensatorem fluidów poprzez drobne sito, a następnie pozwól wyschnąć. Potem stronę wypukłą i brzegi pokryj czarnym lakierem. Teraz lustro jest gotowe do użycia.

Lustro własnoręcznie stworzone z gliny czy gipsu jest dużo bardziej skuteczne niż lustro przygotowane ze szkła, gdyż posiada dwa bardzo skuteczne kondensatory fluidów, płynny i stały. Jedynym minusem jest to, że w porównaniu do innych, lustro to jest ciężkie i dużo łatwiej się tłucze.

Jeśli pozostała ci jakaś ilość stałego kondensatora fluidów po skończeniu przygotowywania lustra, trzymaj go w bezpiecznym miejscu, gdyż będzie używany do innych celów, na przykład do magicznej różdżki, którą możesz wykonać z dojrzałej gałęzi; powinna być prosta i mieć około 30-50cm długości. Wydrąż w jej środku otwór przez jej całą długość i wypełnij stałym kondensatorem fluidów. Zatkaj i zabezpiecz różdżkę, która potem jest magicznie ładowana do różnych działań, jak akty woli, przenoszenie do innych istot, odpędzenia itp. Więcej szczegółów odnajdziesz w mojej drugiej książce, *Praktyka magii ewokacyjnej*.

Podsumowanie ćwiczeń kroku VIII

I. Magiczne kształcenie ducha

1. Przygotowanie do podróży mentalnej.
2. Praktyka podróży mentalnej
 - a. W pokoju
 - b. Na małe odległości
 - c. Odwiedzanie znajomych, krewnych etc.

II. Magiczne kształcenie duszy

1. Wielka chwila obecna
2. Brak życia przeszłością
3. Przeszkody w koncentracji jako miernik magicznej równowagi
4. Astralne ciało i światło
5. Opanowanie elektrycznego i magnetycznego fluidu

III. Magiczne kształcenie ciała fizycznego

1. Magiczny wpływ poprzez elementy
2. Kondensatory fluidów
 - a. Proste kondensatory
 - b. Złożone kondensatory
 - c. Kondensatory fluidów dla magicznych luster
 - d. Przygotowanie magicznego lustra przy pomocy kondensatora fluidów

Koniec kroku VIII

Krok IX Magiczne kształcenie ducha

Wprowadzenie

W magicznym kształceniu duszy kroku VII zajmowaliśmy się tematem jasnowidzenia. Teraz ponownie poświęcę temu tematowi sporo uwagi. Różne instrukcje osiągnięcia tej zdolności opublikowane przez wielu autorów nie przyniosły pożądanych rezultatów, zatem nikt nie był w stanie osiągnąć tej zdolności poprzez instrukcje podane w tych publikacjach. Nawet utalentowane osoby o mediumistycznych predyspozycjach osiągały w jasnowidzeniu jedynie częściowe efekty, które i tak z czasem zanikały. Zazwyczaj dotyczyły ich różne choroby, takie jak choroba oczu, osłabienie wzroku, rozstroje nerwowe etc. Głównym powodem tych chorób jest fakt, że osiągnięte jasnowidzenie nie było konsekwencją właściwego mentalnego i astralnego rozwoju, lecz było wywołane na siłę, a tym samym było jednostronne. Tym samym stało się chorobą, a nie zdolnością. Jeśli praktykujesz jakąkolwiek z tych niepełnych instrukcji, będzie to bez wyjątku prowadzić do nienaturalnego, patologicznego zatrzymania elementu, co będzie skutkowało nadwrażliwością jednego z organów zmysłowych. Możliwe jest zatem, że poprzez tę nadwrażliwość zmysły będą postrzegać wrażenia z astralnego lub mentalnego świata, lecz wszystkie te percepcje będą zależne od duchowego podejścia osoby wykonującej te instrukcje, oraz od jej dojrzałości i karmy. Zatrzymanie elementu można podzielić na cztery główne grupy. Są to:

1. Zatrzymanie pierwiastka ognia: do tej grupy należą wszystkie eksperymenty z jasnowidzeniem, które polegają na wpatrywaniu się w obiekt, np.: wpatrywanie się w kryształ, skupianie się na kropce czy punkcie, wpatrywanie się w błyszczącą substancję, jak czarny atrament, czarna kawa, lustro itd.
2. Zatrzymanie pierwiastka powietrza: do tej grupy należą wszystkie eksperymenty z jasnowidzeniem dokonywane poprzez palenie kadzideł, wdychanie narkotycznych oparów, gazów itp.
3. Zatrzymanie pierwiastka wody: tutaj zatrzymywanie pierwiastka jest dokonywane przez eksperymenty z narkotykami i alkaloidami, takimi jak: opium, haszysz, soma czy meskalina, które wchodzi do krwiobiegu poprzez proces trawienia.
4. Zatrzymanie pierwiastka ziemi: do tej grupy należą wszystkie praktyki, które powodują podzielenie bądź przeniesienie świadomości, np: tańczenie, kołysanie górną częścią ciała, obracanie głową etc. Do tej grupy należą również wszelkie mimowolne i chorobowe wizje chorych umysłowo oraz wszystkie patologiczne przypadki wyzwalone przez strach, przerażenie, złość i wyczerpanie.

Można powiedzieć dużo więcej o różnorodności tych praktyk i o ich niebezpieczeństwach i minusach. Te krótkie opisy powinny jednak prawdziwemu magowi wystarczyć. Oczywistym wnioskiem jest, że zatrzymanie pierwiastka nie tylko powoduje szkodę na zdrowiu, lecz również poważnie powstrzymuje duchowy rozwój – zwłaszcza kiedy takie bądź podobne eksperymenty są praktykowane przez długi okres i stają się nawykiem. Osoba powątpiewająca może upewnić się o istnieniu wyższych mocy za pomocą tych czterech głównych grup, lecz jeśli nie będzie ona w stanie kontrolować siebie bądź elementów, łatwo

ulegnie pokusom niższych mocy. Kiedy raz im ustąpisz, bardzo trudno będzie ponownie się wznieść!

Jedynie dobrze wyćwiczony mag, posiadający wolę twardą jak stal, kontrolujący elementy i mający rozwinięte swoje astralne zmysły krok po kroku poprzez indywidualne ćwiczenia wyłożone w tej książce, może pozwolić sobie na tymczasowe zatrzymanie jednego z pierwiastków nie narażając na żadne niebezpieczeństwo swojego ciała, duszy i ducha. Prawdziwy mag posiada możliwość ponownego ustanowienia elementowej równowagi w swoim ciele, duszy i duchu poprzez ćwiczenia. Również jego sukcesy w praktyce jasnowidzenia są bardzo satysfakcjonujące, gdyż on nie eksperymentuje, lecz świadomie pracuje ze swoimi nabytymi zdolnościami, które są jedynie częścią jego duchowego i psychicznego rozwoju.

Praktyka jasnowidzenia przy użyciu magicznych luster

Jak wiemy, istnieją dwa rodzaje magicznych luster:

1. Lustra optyczne, wykonane z płaskiego bądź wklęsłego szkła i pokryte z jednej strony amalgamatem srebra bądź czarnym lakierem. W przypadku lustra wklęsłego lakierowana jest strona wypukła, a strona wklęsła jest czysta i błyszcząca. Kryształowe kule oraz metalowe płaskie i wklęsłe lustra również należą do kategorii luster optycznych. Nawet powierzchnia stojącej wody może służyć za lustro optyczne.

2. Drugi rodzaj magicznych luster jest przygotowywany za pomocą kondensatorów fluidów, tak jak opisałem to w poprzednim kroku tej książki.

Mag musi przede wszystkim wiedzieć, że to nie samo lustro zapewnia sukces w magii luster - towarzyszą mu astralne i mentalne zdolności, rozwinięte w poprzednich ćwiczeniach. Mag uważa magiczne lustro jedynie za pomoc, niezależnie od jego rodzaju, postrzega je jako narzędzie. Nie oznacza to, że mag nie może pracować bez lustra, lecz skoro magia lustra oferuje tak wiele zastosowań, mag zazwyczaj decyduje się na korzystanie z niej.

Mag, który wykonywał instrukcje z tej książki i praktykował je krok po kroku, powstrzyma się od siedzenia naprzeciw magicznego lustra i męczenia swoich nerwów wzrokowych poprzez wpatrywanie się w nie. On nie praktykuje w ten sposób; praktykuje we właściwy, magiczny sposób. Zanim jednak opiszę indywidualne praktyki, wymienię kilka przykładów, gdzie magiczne lustro może być bardzo pomocne:

1. Przy pracy z wyobraźnią, gdzie wymagane są ćwiczenia wzrokowe;
2. We wszystkich przypadkach ładowania fluidem, energią, mocą etc.;
3. Jako brama do innych płaszczyzn, które chcesz zwiedzić;
4. Jako środek komunikacji z żywymi i zmarłymi ludźmi;
5. Jako środek kontaktowania się z mocami, istotami etc.;
6. Jako instrument emanacji do impregnacji pokoju, leczenia chorób etc.;
7. Jako środek wpływania na siebie bądź innych;
8. Jako magiczny nadajnik i odbiornik;
9. Jako narzędzie obrony dla odpędzania szkodliwych i niepożądanych wpływów;
10. Jako narzędzie emanacji wszelkich mocy i obrazów, jakie sobie życzysz;

11. Jako zestaw telewizyjny;
12. Jako środek do eksplorowania teraźniejszości, przeszłości i przyszłości.

Niemożliwe byłoby wymienienie wszystkich możliwości, gdyż magiczne lustro jest uniwersalne w swych zastosowaniach. Zatem dla intuicyjnego maga nie byłoby trudne rozszerzenie tej listy na podstawie wspomnianych 12-tu przykładów.

Usiądź w swojej asanie w odległości 1-2m przed magicznym lustrem. Oświetlenie podczas ćwiczeń nie ma znaczenia. Zaczynij od wyobrażania sobie jednego obiektu po drugim na powierzchni magicznego lustra. Obiekty te muszą być tak wyraźnie widoczne otwartymi oczyma, jak gdyby były tam naprawdę. To wstępne ćwiczenie nie powinno stanowić dla ciebie żadnej trudności, gdyż stałeś się w międzyczasie mistrzem wyobraźni. Utrzymaj koncepcję obiektu przez kilka minut, zanim ją rozpuścisz poprzez wyobraźnię. Jeśli wciąż doświadczasz trudności z wyobrażaniem sobie obiektów, zacznij swoje ćwiczenia od wyobrażania kolorów, a dopiero potem przejdź do obiektów.

Wcześniej wspominaliśmy, że optyczne wyobrażanie jest analogiczne z pierwiastkiem ognia. Logiczne jest zatem, że jedynie ci magowie, którzy kontrolują element ognia, osiągną znaczący sukces w magii lustra. Kiedy udaje ci się wyobrażać obiekty nieożywione, przejdź do ćwiczeń wyobrażania różnych rodzajów zwierząt. Gdy to ci się uda, zacznij z ludźmi, początkowo z przyjaciółmi i znajomymi. Wyobrażaj sobie ich wyrazy twarzy. Później wyobrażaj sobie wyrazy twarzy obcych i ludzi innych ras. Następnie rozszerz swoje pole wyobraźni do całego ciała człowieka. Kiedy jesteś w stanie wyobrażać sobie człowieka na powierzchni lustra - czy to mężczyznę, czy kobietę, niezależnie od tego, czy znasz tę osobę, czy nie - to przejdź do wyobrażania domów, obszarów, miejsc etc. Praktykuj, aż osiągniesz w tym wyjątkową biegłość. Dopiero gdy osiągniesz wszystkie te zdolności, będziesz magicznie przygotowany do właściwego używania magicznego lustra.

Te wstępne ćwiczenia wyobraźni są niezwykle ważne, gdyż mentalne, astralne i fizyczne oczy muszą się najpierw przyzwyczaić, by rozróżniać rozmiar i wyrazistość impresji - inaczej będziesz widział jedynie rozmazane obrazy. Pod żadnym pozorem nie możesz pozwolić, by podczas tych ćwiczeń na lustrze samoczynnie pojawił się jakikolwiek obraz, co może bardzo łatwo zdarzyć się tym, którzy posiadają predyspozycje mediumistyczne. Zatem natychmiast odrzucaj wszystkie obrazy, które samoczynnie pojawiają się na powierzchni lustra, niezależnie od tego, jak piękne i fantastyczne mogą być, gdyż wszystko, co widzisz wbrew swojej woli, to halucynacje i odzwierciedlenia myśli twojej podświadomości, która uwielbia pojawiać się i zwodzić maga, by przeszkodzić mu w jego pracy. Podczas wstępnych ćwiczeń odkryjesz, że im większe lustro, tym łatwiej pracować z nim wyobraźnią.

Ładowanie magicznego lustra

Następnym zadaniem jest zaznajomienie się z ładowaniem luster. Mag musi być w stanie gromadzić na powierzchni lustra pożądaną energię poprzez wyobraźnię, czy to poprzez siebie, czy bezpośrednio z wszechświata, i być w stanie rozpuszczać ją ponownie w wyobraźni, do jej pierwotnego źródła. Należy umieć wykonywać następujące metody ładowania:

1. kolejno wszystkimi czterema elementami;
2. akaszą;

3. światłem;
4. fluidem elektrycznym;
5. fluidem magnetycznym.

Kiedy mag uzyska biegłość w ładowaniu luster, będzie to oznaczało, że osiągnął dojrzałość, by kontynuować inne eksperymenty dotyczące luster. Przytoczę kilka przykładów opisujących ich metody.

Magiczne lustro jako brama do wszystkich pożądanых płaszczyzn

Upewnij się, że podczas tego eksperymentu nic z twojego otoczenia ci nie przeszkodzi. Usiądź przed swoim lustrem w wygodnej pozycji i naładuj jego powierzchnię pierwiastkiem akashy, który twoje ciało wchłonie z wszechświata poprzez oddychanie porami i płucami. Ładowanie lustra swoją osobistą akashą może być wykonane przez ręce bądź bezpośrednio przez splot słoneczny.

Następnie całkowicie zapomnij o swoim fizycznym ciele i myśl jedynie jako duch, który może przyjąć dowolny kształt czy rozmiar. Myśl, że twój duch zmniejsza się do takiego stopnia, że może wejść w lustro. Kiedy przeszedłeś przez lustro za pomocą wyobraźni, znajdziesz się na płaszczyźnie astralnej. Pozostań tam przez chwilę w pełni świadomy. Rozejrzyj się dookoła bez utraty świadomości lub zaśnięcia. Gdy to osiągniesz, powróć przez lustro i zjednocz się ze swoim fizycznym ciałem. Na początku będziesz na płaszczyźnie astralnej otoczony przez ciemność. Jednak po częstych powtórzeniach tego ćwiczenia zaczniesz postrzegać światło. Ogarnie cię uczucie wolności, niezależności, beczasowości i bezprzestrzenności, gdyż będziesz na płaszczyźnie astralnej, która jest powszechnie znana jako „druga strona”. Po częstym powtarzaniu tego ćwiczenia ostatecznie wejdziesz w kontakt ze zmarłymi ludźmi i innymi istotami płaszczyzny astralnej. Jeśli chcesz zobaczyć jakąś zmarłą osobę, natychmiast się z nią skontaktujesz. Poprzez częste wizyty w sferze astralnej poznasz wszystkie prawa w niej obowiązujące, jak również miejsce, które będziesz zajmował, gdy opuścisz ciało fizyczne.

Strach przed śmiercią zniknie na zawsze. Kiedy jesteś na płaszczyźnie astralnej i koncentrujesz się na wzniesieniu na wyższą płaszczyznę, to szybko doświadczysz delikatniejszych wibracji i ogarnie cię uczucie wyjątkowej lekkości, eteryczności. Będziesz w stanie wejść w kontakt z istotami wyższych sfer. Zostaniesz wtajemniczony w wiedzę i doświadczenia, których żaden śmiertelnik nie będzie w stanie ci dać. Zawsze będziesz powracał do fizycznego ciała z duchowymi wibracjami wyższego rodzaju, które są nieopisywalne. Duchowe sfery, jakie możesz odwiedzić, zależą od twojej kontroli nad elementami i od twojej duchowej i astralnej czystości - szlachetności twojego charakteru. Nie istnieją ustalone granice odnośnie nabywania wyższej wiedzy. Kiedy zbierzesz wystarczająco dużo doświadczeń w tych sferach, możesz w ten sam sposób kontaktować się również z wyższymi, świetlistymi istotami. W tym przypadku jednak nie ładuj lustra akashą, lecz koncentracją światła, które przypomina jaskrawość słońca. Tą metodą możesz bez wątpienia odwiedzać niższe sfery, na przykład elementy i ich istoty. Wszystko, co musisz zrobić, to naładować lustro elementem sfery, jaką chcesz odwiedzić. Kiedy przechodzisz przez lustro, musisz przyjąć kształt odpowiadający danej płaszczyźnie. Jeśli chcesz odwiedzić królestwo gnomów, to nie tylko musisz naładować lustro elementem ziemi, lecz musisz również przenieść swojego ducha w kształt gнома i napełnić się całkowicie elementem ziemi.

To samo tyczy się duchów powietrza – sylfów, duchów wody - rusalek oraz duchów ognia - salamander. Kiedy poznasz te płaszczyzny, odkryjesz, że doświadczenia, jakie zyskasz, są tak cudowne i obszerne, że o każdej z tych płaszczyzn można by napisać całe tomy.

W mojej drugiej książce, *Praktyka magicznej ewokacji*, szczegółowo opiszę, jak duchy odpowiednich elementów mogą być przywołane przez maga na ziemię i jak można je wykorzystać do wykonywania określonych zadań.

Magiczne lustro jako połączenie komunikacyjne pomiędzy żyjącymi a zmarłymi ludźmi

Jeśli chcesz użyć lustra, by komunikować się z przyjacielem czy znajomym lub nakazać komuś by napisał do ciebie lub cię odwiedził, wykonaj następującą procedurę:

Naładuj powierzchnię lustra akashą i medytuj, że akasha jest wszędzie pomiędzy tobą, lustrem i przyjacielem i że nie istnieje ani czas, ani przestrzeń. Utrzymaj to uczucie w głębokiej medytacji i równocześnie pragnij zobaczyć swojego przyjaciela w lustrze. Chwilę później zobaczysz tę osobę jak w panoramicznym filmie i będziesz również widział jej otoczenie oraz to, czym się obecnie zajmuje. Równocześnie będziesz czuć się tak, jakbyś osobiście stał obok niej. Jeśli otoczenie jest ci dobrze znane, to możesz potwierdzić, czy to, co widziałeś w lustrze, jest prawdą, od razu odwiedzając to miejsce poprzez podróż mentalną. Jeśli właściwie ćwiczyłeś swoje astralne zmysły, to twoje doświadczenia, tak samo jak praca z magicznym lustrem, potwierdzą się przez podróż mentalną i będą odpowiadać faktom. Gdy jednak tak nie jest, wtedy należy powtarzać ten eksperyment tak często, jak to konieczne, aż będziesz absolutnie pewien, że to, co widzisz, odpowiada rzeczywistości; można to łatwo potwierdzić poprzez osobiste badanie.

Jeśli osoba, z którą się skontaktowałeś, śpi, to w wyobraźni możesz przyciągnąć do swojego lustra ducha, który jest oczywiście ciałem mentalnym, i skondensować go swoją wolą do takiego stopnia, że wydaje się, iż ta osoba naprawdę stoi przed tobą. Gdy tylko to wykonasz, wydaj swoje rozkazy dla tej osoby. Jej podświadomość może przeciwstawiać się twoim rozkazom i próbować je odrzucić. Aby tego uniknąć, stosuj tę samą metodę, która była opisana w rozdziale o autosugestii, czyli musisz wydawać rozkaz zawsze w czasie teraźniejszym i w formie rozkazu.

Żaden prawdziwy mag nie upadnie tak nisko, by wydawać rozkaz, który z magicznego punktu widzenia będzie powodowany wątpliwym motywem, gdyż zawsze będzie on świadom faktu, że pierwiastek akashy srogo by go ukarał.

Istnieje jeszcze inna możliwość w tym zakresie: można nawiązać astralny kontakt z innym magiem będącym na tym samym poziomie rozwoju. Inny mag będzie słyszał to, co powie się do lustra, a dzieląca odległość nie będzie miała żadnego znaczenia. Czasami słowa wypowiedane na odległość są tak dźwięczne, że mogą być odebrane nawet przez inną osobę będącą w pobliżu i posiadającą odpowiednią wrażliwość.

Zmarłe osoby przywoływane są do pojawienia się w lustrze w ten sam sposób, lecz musisz skoncentrować się na akashy i wyobrażać sobie osobę bądź intensywnie myśleć, że ta osoba

powinna się pojawić. Jeśli wzywasz zmarłą osobę, która nie była ci znana, koncentruj się na punkcie odniesienia w czasie, gdy ta osoba żyła. Następnie przywołaj imię tej osoby w akashy, oczekując na pojawienie się jej w medytacyjnym stanie umysłu. W bardzo krótkim czasie zmarła istota pojawi się w lustrze i będziesz mógł wyrazić swoje życzenia. Na początku komunikacja ze zmarłą osobą będzie pewnego rodzaju myśleniem na głos. Później, jeśli będziesz sobie tego życzył, będziesz w stanie komunikować się werbalnie.

Mag ma dodatkowo jeszcze jedną możliwość: może sprawić, że postać zmarłej osoby wyjdzie z lustra, a następnie może skondensować ją poprzez element ziemi do takiego stopnia, że stanie się widzialna nawet dla osoby niewyćwiczonej. Od maga zależy, jak daleko życzy sobie iść w tej specjalistycznej pracy. Można przywoływać i kondensować również inne istoty, lecz szczegóły tej problematyki będzie można odnaleźć w mojej drugiej książce, *Praktyka magicznej ewokacji*, gdyż należy stosować przy tym określone reguły postępowania.

Zastosowanie magicznego lustra jako pomocy w kontaktowaniu się z mocami, istotami etc.

Metoda ta będzie opisana w szczegółach w książce *Praktyka magicznej ewokacji*. Poniższe uwagi załączone są jedynie dla zaspokojenia ciekawości: gdy mag ładuje swoje lustro akashą i za pomocą wyobraźni rysuje odpowiednim elementem na jego powierzchni sygil czyli symbol danej istoty oraz wymawia jej imię analogicznie do uniwersalnych praw, to będzie w stanie nawiązać z nią kontakt. Daje to magowi możliwość uzyskania od tej istoty wszystkiego w obszarze jej określonej wartości, wiedzy i mocy, jaką posiada. Oczywiście ma to zastosowanie również do wszystkich innych istot i mocy.

Magiczne lustro jako środek wpływania na siebie lub innych

Każde magiczne lustro może służyć jako doskonałe narzędzie wpływania na samego siebie - zwłaszcza gdy jest naładowane kondensatorem fluidów. W tym względzie istnieje wiele zastosowań, które są zbyt liczne, by je wszystkie wymienić. Tutaj podam tylko kilka praktycznych przykładów:

Poprzez wyobraźnię lub oddychanie płucami i porami ściągać w swoje ciało światło z uniwersalnego oceanu światła, aż poczujesz, że jasnością i gorącem przypominasz słońce. Zaimpregnuj to światło koncentracją na życzeniu, na przykład że światło albo jego emanacja nadaje ci intuicję, inspirację lub inną pożądaną umiejętność, bądź że pozwala ci rozpoznać określoną prawdę. W wyobraźni przepuść strumień światła przez dłonie na powierzchnię lustra i kumuluj je tam, aż z twojego ciała wyjdzie do lustra ostatnia iskra światła. Uformuj z tego światła białą, promienistą sferę słońca, które emituje niezwykle intensywne promienie. Od razu powtórz tę procedurę ładowania kilka razy pod rząd, aż będziesz pewien, że lustro zostało naładowane do takiego stopnia, że promienie emitowane z niego przenikają twoje ciało, duszę i ducha tak intensywnie, że uwalniają pożądaną wpływ. Poprzez swoją siłę woli, wyobraźnię i mocne przekonanie zwiąż to światło z powierzchnią lustra na tak długo, jak potrzebujesz, a potem rozpuść je. Musisz być całkowicie przekonany o skuteczności i wpływie światła, by żadne powątpiewające myśli nie pojawiły się w twoim umyśle. To właśnie niewzruszalne przekonanie nadaje promieniom światła tej ogromnej dynamicznej

energii, która tworzy prawie fizyczny skutek. Wiele lat temu naładowałem magiczne, wklęsłe, szklane lustro do takiego stopnia, że pękło na setki małych kawałków. Po tym wydarzeniu zbudowałem dla tego celu lustro z drzewa dębu.

Siądź przed lustrem i medytuj o prawdzie, którą chcesz poznać, bądź o problemie, jaki chcesz rozwiązać. Jeśli po medytacji użyjesz w sobie pierwiastka akashy lub jeśli wejdiesz w stan transu, szybko osiągniesz swój cel. Pracując w ten sposób będziesz przyjemnie zaskoczony rezultatami, a później, jaki by nie był przedmiot medytacji, będzie ci ciężko obejść się bez tej praktyki. Jeśli swoje magiczne lustro chcesz trzymać naładowane, nie może być ono widoczne dla innych ludzi. Jednym z najlepszych materiałów izolacyjnych jest jedwab. Powinieneś zatem owijać weń swoje lustro. Możesz również kierować promienie swojego magicznego lustra na łóżko i pozwolić im być aktywnymi przez całą noc, by mogły wpływać na twoją podświadomość gdy śpisz - aby osiągnąć cel, jaki sobie postawiłeś. Jeśli chcesz osiągnąć jeszcze szybsze rezultaty, możesz zwiększyć efekt za pomocą autosugestii.

Oczywiste jest, że w ten sposób będziesz w stanie nie tylko rozbudzić swoje rozumienie i zdolności oraz rozwijać je w większym stopniu, lecz będziesz również w stanie wpływać na swoją duszę i ducha w dowolnym kierunku. Jeśli nie potrzebujesz wpływu lustra bądź jeśli potrzebujesz innego rodzaju naładowania do innego rodzaju pracy, na przykład emanacji akashy, elementów czy fluidów, to poprzez wyobraźnię usuń najpierw pierwsze naładowanie w odwrotnej kolejności i rozpuść światło z powrotem do wszechświata. Możesz również za pomocą promieni wpływać na inne osoby, lecz wtedy musisz naładować je poprzez wyobraźnię bezpośrednio z wszechświata.

Dla maga metoda ta otwiera ogromną różnorodność możliwości, z którymi może eksperymentować, na przykład: hipnoza, stany mediumistyczne i magnetyczny sen, które dla intuicyjnego maga są całkowicie zrozumiałe, a zatem odpowiednio zaaranżuje on ich praktykę.

Magiczne lustro dla impregnacji pokoju oraz leczenia chorych

Podobną praktyką jest impregnacja pokoju za pomocą magicznego lustra. Naładuj swoje lustro fluidem odpowiadającym twojemu życzeniu, takim jak światło, biomagnetyzm czy akasha, i skumuluj go poprzez wyobraźnię bezpośrednio z wszechświata do takiego stopnia, że promienie rozejdą się na wskroś pokoju, który chcesz zaimpregnować. Podczas tej akumulacji ustal okres efektywności. Możesz, jeśli to konieczne, napromieniować cały pokój, w którym mieszkasz, na dni czy nawet miesiące, w celu osiągnięcia sukcesu, zdrowia, inspiracji, spokoju etc. Będziesz również w stanie zwiększyć akumulację, kondensując napięcie poprzez częste powtarzanie ładowania. Oczywiście jest, można że w ten sposób wyleczyć dowolną chorobę, o ile naładuje się lustro w odpowiedni sposób. Można nawet posadzić chorą osobę naprzeciw lustra i poczuje się ona lepiej w przeciągu kilku minut, w zależności od mocy zgromadzonej w lustrze.

Magiczne lustro jako nadajnik i odbiornik

Magiczne lustro może być zastosowane dla ożywiania obrazów i przekazywania dźwięków, tak jak radiostacja, która ma nadajnik i odbiornik. Pokróćce opiszę dwie praktyki, które każdy mag może bez wysiłku wykonać, o ile ukończył wszystkie poprzednie kroki. Pierwsza praktyka opisuje wzajemną animację obrazów lub myśli pomiędzy dwoma magami o jednakowym stopniu rozwoju. Odległość pomiędzy nimi nie ma znaczenia - może to być dziesięć, tysiąc kilometrów, czy nawet więcej. Możliwości komunikacji są wielorakie – może ona zajść poprzez myśli, obrazy, korespondencję, słowa lub uczucia. Praktyka zawsze pozostaje ta sama i zawsze zastosowanie ma ten sam pierwiastek – akasha. Opiszę teraz użycie lustra-nadajnika, podczas gdy osoba, na którą wpływamy, nic o nim nie wie.

Na początku zalecane jest, by mag dostosował odpowiednią procedurę wobec partnera, który osiągnął ten sam poziom rozwoju lub przynajmniej bardzo dobrze kontroluje pierwiastek akashy. Ustal ze swoim partnerem dokładny czas nadawania i odbierania. Może się to odbywać w tym samym czasie.

Zacznijmy praktykę maga, który nadaje. Przede wszystkim musi on naładować lustro akashą i poprzez jej pierwiastek przenosi się w stan transu. Poprzez wyobraźnię eliminuje on koncepcję czasu i przestrzeni pomiędzy sobą a odbiorcą do tego stopnia, że czuje się, jakby stał obok swojego partnera. Jak wiemy z poprzednich eksperymentów, to uczucie pojawia się potem całkowicie automatycznie. Na początku przekazuj jedynie proste symbole, takie jak okrąg czy koło, z życzeniem, by odbierający partner mógł zobaczyć je w swoim lustrze.

Odbierający musi przed transmisją jedynie naładować swoje lustro akashą, wprowadzić się w stan transu za pomocą pierwiastka akashy i koncentrować się na fakcie, że wyraźnie widzi w lustrze wszystko, co jego partner przesyła. Jeśli obaj magowie są na tym samym poziomie rozwoju, wtedy symbol czy obraz, który nadający mag wysyła w lustro, będzie widzialnie postrzegany przez odbierającego maga. Zamieńcie się rolami, gdy czas nadawania i odbierania minął - nadający mag staje się odbiorcą, a odbierający nadawcą. Zalecane jest zawsze posiadanie umiejętności zarówno nadawania, jak i odbierania. Nie powinieneś zniechęcać się początkowymi porażkami. Bądź zdeterminowany i pracowicie kontynuuj praktykę. Po kilku próbach z pewnością osiągniesz sukces.

Kiedy jesteś biegły w odbieraniu prostych obrazów, można wzmocnić ćwiczenie, wybierając bardziej skomplikowane, a z czasem obrazy żywych ludzi, miast i wiejskich scenerii. Jest to dokonywane w podobny sposób jak pierwsze ćwiczenia przygotowujące odnośnie wyobrażania w lustrze. Kiedy mag uzyskał niezbędne doświadczenie, może przejść do następnego ćwiczenia, czyli do transmisji myśli bez wyobrażenia – do przekazywania myśli, które są postrzegane jedynie przez intelekt.

Kiedy nabędziesz wystarczające doświadczenie jako nadawca i odbiorca, to idź krok dalej i za pomocą wyobraźni spróbuj na lustrze napisać krótkie słowa, które odbiorca może przeczytać w swoim lustrze. Po tych słowach będą zdania i ostatecznie będziesz w stanie przekazywać całe wiadomości tekstowe z jednego lustra do drugiego. Kiedy osiągniesz optyczną zdolność transmitowania, to przejdź do następnego kroku, do transmisji akustycznej, gdzie ty jako mag nadający zacznasz, mówiąc jedno bądź dwa słowa do lustra z życzeniem, by odbiorca mógł je usłyszeć. Następnie odbierający mag przygotowuje się, wchodząc w stan transu poprzez pierwiastek akashy, i czeka na dźwiękową wiadomość w ustalonym czasie.

Na początku wiadomość będzie przychodziła w postaci myślenia na głos. Z ćwiczenia na ćwiczenie będzie jednak coraz bardziej wyraźna, aż będzie podobna do rozmowy przez

telefon. Z czasem, po długiej praktyce, transmisja dźwiękowa będzie tak wyraźna, jak gdyby przekazywane słowa były wypowiedane bezpośrednio do ucha odbiorcy. Kiedy jesteś biegły w wysyłaniu i odbieraniu krótkich słów, możesz zacząć nadawanie i odbieranie krótkich zdań, aż przy ciągłej praktyce staniesz się wystarczająco biegły, by przekazywać i odbierać pełne wiadomości i informacje.

W Oriencie wielu wtajemniczonych stosuje tę metodę, by przesyłać pomiędzy sobą wiadomości. Zdolność ta nazywana jest „wiadomości poprzez powietrze”. Należy to rozumieć symbolicznie, gdyż w rzeczywistości jest to dokonywane przez pierwiastek akashy. Uważam, że całkowicie logicznym i nie wymagającym dodatkowego wyjaśnienia jest fakt, że pomiędzy nadawcą a odbiorcą mogą być również przekazywane uczucia czy jakiegokolwiek rodzaju emocje.

Kiedy mag osiągnie zdolność nadawania i odbierania od magów z tego samego poziomu rozwoju, będzie on również w stanie przechwytywać rozmowy lub transmisje obrazów, które zachodzą pomiędzy innymi magami, w podobny sposób, jak przy szerokopasmowych transmisjach radiowych. Również w magicznej terminologii określane jest to jako podsłuchiwanie.

W tej części rozdziału opiszę magiczne lustro jako przekaźnik myśli, słów i obrazów do ludzi, którzy nie są magicznie wykształceni i nie mają najmniejszego pojęcia, że rzeczy mogą być w ten sposób przekazywane czy też że można na nich w ten sposób wpływać. Wszystko, co mag musi zrobić, to wysłać w lustro naładowane akashą swoje intencje z życzeniem, by zostały one przekazane tej konkretnej osobie. Kiedy mag wprowadzi pierwiastek akashy pomiędzy siebie a nieprzygotowaną osobę, wiadomość będzie przez nią przyjęta zgodnie z jej tendencjami. Jeśli jednak mag nie osiągnął poziomu biegłości wymaganego dla tej praktyki, to osoba, na którą chce wpłynąć, w momencie przekazywania wiadomości stanie się niespokojna i zacznie intensywnie myśleć o nadawcy, o magu. Z czasem, osoba odbierająca wiadomość będzie postrzegała ją jako swoją własną myśl i nie będzie miała możliwości rozróżnienia, czy wiadomość została przekazana, czy też pochodzi z jej własnego wnętrza. Jeśli interesuje to maga i jeśli specjalizuje się w tej dziedzinie transmisji, to może danej osobie zasugerować, że myśli i komunikacja pochodzą bezpośrednio od niego. Ta praktyka skutkuje albo od razu, albo w trakcie przekazu. Mag może również przeprowadzić przez lustro transmisję, która ma sukcesywny lub częściowy skutek, bądź taką, która dotrze do odbiorcy tylko wtedy, gdy jest on receptywny. Ta chwila zazwyczaj ma miejsce, gdy danej osobie nic nie przeszkadza, nie jest rozkojarzona przez zewnętrzne wpływy; wtedy przyjmuje transmisję np. zanim zapadnie w sen albo tuż po obudzeniu się. W tych przypadkach mag łączy myśl, życzenie, przekaz z rozkazem, że to, co zamierza przesłać danej osobie, będzie przez nią przyjęte, gdy pojawi się odpowiednia receptywność. Tak długo jak przekaz nie jest przyjęty, jego skutek trwa i pozostaje na powierzchni lustra. Gdy tylko wiadomość zostanie wysłana, czyli lustro spełni swój cel, a myśl lub wiadomość będzie poprawnie odebrana, wtedy powierzchnia lustra ponownie stanie się czysta. Mag może zajmować się swoimi obowiązkami nie zwracając uwagi na przekaz, a lustro będzie tworzyło swój skutek automatycznie, aż wiadomość zostanie naprawdę odebrana.

Magiczne lustro jako instrument emanacji do impregnacji pokoju oraz leczenia chorych

Magiczne lustro może być stosowane również w tym zakresie, a w rękach umiejętnego maga może być doskonałym narzędziem jego rozwoju. Praktyka impregnacji pokoju jest następująca:

Jeśli pracujesz w pokoju, na który chcesz dla swoich celów wpłynąć poprzez magiczne lustro, to musisz naładować je poprzez własne ciało. Jeśli cel ma być korzystny dla innych osób, to energie do ładowania lustra ściągnij bezpośrednio z wszechświata; nie pozwól tym energiom przechodzić przez swoje ciało.

Ściągasz zatem ogromną ilość światła, albo bezpośrednio z wszechświata, albo poprzez własne ciało, i w wyobraźni wysyłasz je w skondensowanej formie na powierzchnię lustra. Procedura akumulacji musi być powtarzana, aż zgromadzone światło przyjmie formę kuli bądź dysku, rozprzestrzeniając olśniewające, białe światło na cały pokój, podobnie do silnej, jasnej lampki. Przez intensywne powtarzanie tego ćwiczenia musisz nie tylko widzieć w wyobraźni to emanujące światło, lecz musisz również czuć, jak płynie ono bezpośrednio przez twoje ciało, niczym promień X. Na podstawie twojego przekonania i wiary, przenieś wyobraźnią swoje życzenie do światła i robiąc to, myśl, że światło automatycznie zwiększa moc z godziny na godzinę, dzień po dniu, i że emanująca moc staje się coraz bardziej penetrująca i dynamiczna.

Określ skuteczność w ten sam sposób, jaki został opisany przy biomagnetyzmie, albo określając, że emanująca moc ma być skuteczna przez określony okres bądź że ma mieć efekt trwały. Do tego wysłanego światła – twojego wyobrazonego słońca – przenieś zadanie lub życzenie, które emanująca moc ma wypełnić. Na przykład: sukces, inspirację, rozszerzenie intuicji, spokój, zdrowie etc., zależnie od tego, czego najbardziej potrzebujesz. Kiedy już ukończysz to zadanie, umieść swoje magiczne lustro w takiej pozycji, by mogło działać jak emitujący światło projektor, abyś stale był poddawany tej emanacji. W tym momencie magiczne lustro nie potrzebuje dalszej uwagi, gdyż automatycznie pracuje dalej jako instrument emanacji, który wpływa na ciebie bądź innych ludzi określoną cechą, a zatem będziesz stale pod jej wpływem. Ciężko będzie podołać swojej pracy, ćwiczeniom, badaniom i medytacjom bez tej metody.

Jeśli w przypadku leczenia choroby, lustro ma być magicznie naładowane dla siebie bądź innych w celu całkowitego wyzdrowienia, to zauważysz, że możesz dokonać znacznie więcej, kiedy jesteś w mocy emanacji lustra. Nie będziesz również czuł się zmęczony. Chora osoba, która wejdzie do pokoju lub która jest bezpośrednim obiektem emanacji magii lustra, doświadczy natychmiastowej ulgi w odniesieniu do swojej choroby. Stopień efektywności zależy od stopnia akumulacji na powierzchni lustra. Mocą oddziałującą z magicznego lustra można wpływać na więcej niż jedną osobę jednocześnie. Tak naprawdę oddziaływanie będzie skuteczne na tyle osób, ile tylko zmieści się w pokoju. Metoda ta jest doskonałym narzędziem dla profesjonalnych magnetopatów czy tych magów, którzy działają w obszarze leczenia chorób lub wpływania na ludzi.

Emanacje impregnacji pokoju, leczenia bądź wpływania nie są ograniczone do pokoju. Emanująca moc może być przekazywana poprzez wyobraźnię nawet na największe odległości do jednej lub kilku osób. Wyobrażanie musi być jednak dostosowane do istniejących okoliczności. Nie musimy podkreślać, jak cennym instrumentem emanacji jest magiczne lustro w rękach maga i jak wiele różnych możliwości ma do zaoferowania.

Mag nigdy nie nadużyje swojego magicznego lustra i nie sprowadzi na nie niesławy, używając go do rozszerzania na innych złych wpływów.

Magiczne lustro jako narzędzie obrony przeciw złym i niechcianym wpływom

Magiczne lustro może być zastosowane jako narzędzie obrony. Jednak impregnacja emanującej mocy lustra musi być odpowiednio zmieniona. Impregnacja pokoju, obszaru, miejsca, lub domu, który ma być chroniony, musi być naładowana emanującą mocą światła w taki sposób, by jego promienie zapobiegały wtargnięciu wszelkich niepożądanych i niekorzystnych wpływów albo bezpośrednio odsyłały je do źródła.

Jeśli masz do czynienia z negatywnymi wpływami, to zastosuj impregnację światłem. Jeśli jednak chcesz odizolować pokój czy przestrzeń zarówno od negatywnych, jak i z pozytywnych wpływów, to impregnacja lustra lub pokoju jest odpowiednio ładowana akaszą, a potem poprzez wyobraźnię przenoszony jest w nią atrybut nietykalności i nieprzenikalności. Jak już wcześniej było często wspomинane, przy pracy z pierwiastkiem akashy akumulacja jest niemożliwa, gdyż akasha nie może być kumulowana. Impregnacja życzeniem za pomocą wyobraźni może być jednak często powtarzana dla celu osiągnięcia dynamicznej skuteczności. Mag może według uznania przygotować tyle luster, ile potrzebuje dla różnych celów.

Mag nie może wyizolować pokoju akaszą, jeśli pracuje z teletransmisją bądź teleodbiorem, gdyż uniemożliwiłoby to zarówno nadawanie, jak i odbieranie. Szczegóły odnośnie odpędzania nieprzyjaznych wpływów, izolacji konkretnych miejsc za pomocą magicznego lustra dla osiągnięcia nie zakłóconej pracy przy wykonywaniu magicznych procedur etc., można będzie znaleźć w moim drugim dziele, *Praktyka magicznej ewokacji*.

Poza możliwością stosowania magicznego lustra jako instrumentu obrony, istnieją inne korzyści: na magicznym lustrze można użyć i praktycznie stosować wszystkie dobrze znane fluidy: magnetyczny, elektryczny i elektromagnetyczny. Rodzaje różnych mocy i energii, jakie są potrzebne dla każdego indywidualnego przypadku, zależą od pracy i rodzaju skutku, jaki mag chce osiągnąć.

Magiczne lustro jako mechanizm projekcji wszystkich energii, mocy, istot, obrazów etc.

Magiczne lustro może być również zastosowane by kondensować wszystkie energie mentalnej i astralnej płaszczyzny do takiego stopnia, aby mogły być postrzegane przez ludzi bez magicznego wykształcenia. Nie mamy tutaj do czynienia z iluzjami czy sugestiami, gdyż myśli czy istoty, za pomocą praktyk tutaj podanych, mogą zostać skondensowane do tego stopnia, że można zrobić im zdjęcie. Oto instrukcja praktyki:

Powierzchnia lustra ładowana jest skondensowanym elementem ziemi. W tym przypadku nie gromadzisz jednak elementu ziemi w swoim ciele, gdyż to mogłoby wywołać paraliż. Zamiast tego, poprzez wyobraźnię kumulujesz element ziemi bezpośrednio z wszechświata na powierzchnię lustra. Im bardziej intensywna kumulacja elementu ziemi, tym bardziej

skondensowana i widzialna będzie aparycja tego, co chcemy wyświetlić. Zalecane jest zatem powtórzenie kumulacji elementu ziemi kilka razy. Jeśli teraz chcesz sprawić, by koncepcja, idea, obraz bądź elementał stał się wyraźnie widzialny dla innej, nie przeszkolonej, osoby, wykonaj co następuje:

W wyobraźni skieruj pierwiastek akashy tylko do głowy osoby albo, jeśli wolisz, do całego jej ciała, i podczas tej procedury ogranicz skuteczność pierwiastka akashy w tej osobie jedynie na czas trwania eksperymentu. Jeśli masz do czynienia z koncepcją, ideą, którą chcesz uczynić widzialną, poprzez wyobraźnię umieść obraz lub koncepcję na powierzchni lustra z taką wyrazistością, jakby były rzeczywistością. Niech ta koncepcja pozostanie na powierzchni lustra. Jeśli osoba, na którą wpłynął pierwiastkiem akashy, spojrzy na lustro, zobaczy koncepcję tak, jakby oglądała film. Ten sam rezultat można w podobny sposób osiągnąć elementalami, elementariami i fantazjami, które sam stworzyłeś. Kiedy jednak przywołujesz istotę z astralnej bądź innej płaszczyzny, to pokój, w którym istota ma się ukazać, musisz najpierw wypełnić pierwiastkiem akashy, przynajmniej w części dookoła lustra. Oczywiście dużo bardziej korzystne jest wypełnienie pierwiastkiem akashy całego pokoju. To przygotowanie nie byłoby konieczne, jeśli masz drugie lustro, które zajmuje się impregnacją tego konkretnego pokoju pierwiastkiem akashy. Kiedy wszystkie przygotowania są ukończone, wejdź w stan transu, wprowadzając w siebie pierwiastek akashy, i będąc w tym stanie, przywołaj konkretną istotę zamieszkującą astralną bądź inną płaszczyznę. O ile nie opanowałeś praktyk magii ewokacyjnej opisanych w mojej drugiej książce, *Praktyka magicznej ewokacji*, będziesz usatysfakcjonowany przywołaniem z płaszczyzny astralnej osoby zmarłej, co dokonywane jest za pomocą wyobraźni.

Poprzez cechę skumulowanego elementu ziemi obecnego w lustrze, obrazy czy istoty materializują się do takiego stopnia, że mogą je widzieć i słyszeć nawet niewyszkolone osoby. To, co widać, nie jest halucynacją i, jak już było wspomniane, mag może nawet sfotografować obraz skondensowany poprzez element ziemi. Lecz pamiętaj! - obrazy skondensowane w ten sposób mają dużo wyższy poziom wibracji niż nasze normalne światło. Oczywiście, te wyższe oscylacje nie mogą być uchwycone na kliszy, gdyż nie odpowiadają naszym oscylacjom światła. Kiedy robisz takie zdjęcia, czas naświetlenia powinien być ustawiony na najmniejszy możliwy, co najwyżej 1/1000 sekundy. Nie ma znaczenia, czy jest dzień, czy noc; czy lustro jest oświetlone, czy nie. Jeśli jednak chcesz sfotografować lustro z tłem, to będziesz potrzebował odpowiedniego oświetlenia, inaczej jedyną rzeczą, jaką uchwycisz na filmie, będzie zmateriowany w lustrze obraz. Najlepiej jest użyć aparatu z płytkami światłoczułymi¹⁹. Przy fotografowaniu istot płaszczyzny mentalnej należy użyć niebieskiego filtra. Dla wszystkich innych istot, zmarłych ludzi etc. należy użyć filtra fioletowego. Dla istot, które składają się tylko z jednego elementu, jak istoty elementów, użyj filtra rubinowego. Zdjęcia zjawisk zachodzących w naturze, zwłaszcza dotyczących magii natury, należy robić wyłącznie z filtrami żółtymi. Kolory filtrów są analogiczne z odpowiednimi płaszczyznami.

Co więcej, mag może wyświetlić przeszłość, teraźniejszość lub przyszłość danej osoby.

Magiczne lustro jako telewizor

¹⁹ To oczywiście dotyczy technologii z lat 50-tych XX w.; obecne czułe klisze i szybkie migawki aparatów fotograficznych zapewne dadzą jeszcze lepszy efekt.

W naszym magicznym lustrze możemy oglądać zdarzenia, które mają miejsce dla osób nam znanych lub nieznanymi, nawet na największe odległości. Jak zwykle, dla tego celu lustro jest ładowane pierwiastkiem akashy. Gdy to wykonasz, pozostań w spokojnej i wygodnej pozycji i poprzez akaszę wywołaj stan transu. Z tego stanu akashy, koncentruj się na konkretnej osobie, której działania i zachowanie chcesz obserwować. Kiedy koncentrujesz się na tej osobie, myśl, że magiczne lustro jest dużym teleskopem, przez który widzisz wszystko nawet z największej odległości. Od razu, tak jak w filmie, zobaczysz osobę oraz jej otoczenie. Na początku te obrazy będą trochę rozmyte, lecz po częstych powtórzeniach tego ćwiczenia, obrazy staną się tak wyraźne, że pojawi się uczucie, iż dana osoba jest w bezpośrednim sąsiedztwie. Będzie to tak przekonujące, że można zakładać, że stoi się tuż obok osoby z obrazu. Nawet jeśli odległość wynosi tysiące kilometrów, nie ma to żadnego znaczenia.

W celu zweryfikowania i absolutnego upewnienia się, że wszystko, co chcemy widzieć, odpowiada rzeczywistości, można wyobrazić sobie tę samą osobę wykonującą inną czynność. Jeśli poprzez astralne zmysły uda się to zobaczyć z pełną wyrazistością, to rzeczy, jakie widzieliśmy, były fałszywe, a ćwiczenie należy powtarzać, aż uzyska się zdolność odróżniania faktów od iluzji.

Pod umiejętną opieką maga, nawet niewyćwiczona osoba może brać udział w takim rodzaju telewizji. Magowie szczególnie wykształceni i doświadczeni w tej dziedzinie magii będą w stanie nawet na najdalsze odległości robić zdjęcia zdarzeń i obrazów przy użyciu czerwonego filtra.

Jeśli nie jesteś zainteresowany sprawami fizycznymi, a bardziej interesuje cię badanie na odległość zdarzeń zachodzących w życiu emocjonalnym, charakterze i uczuciach danej osoby, to wystarczy, że nie będziesz myślał o fizycznym ciele tej osoby, a jedynie wyobrazisz sobie jej ciało astralne. Po chwili zobaczysz aurę i cechy charakteru tej konkretnej osoby w różnych odcieniach kolorów, z których poprzez prawa analogii możesz wyciągnąć logiczne wnioski odnośnie jej charakteru i umiejętności.

Jeśli nie jesteś zainteresowany ani fizycznymi czynnościami, ani astralnymi cechami charakteru, a jedynie chcesz oglądać ducha tej osoby, to nie myśl w ogóle o jej ciele fizycznym i astralnym. W tym przypadku pojawią się obrazy odpowiadające duchowi i możesz podążać za biegiem myśli danej osoby nawet z najdalszej odległości.

Jak widać w przytoczonych przykładach, możliwe jest czytanie myśli osoby nawet z największej odległości. To, do jakiego stopnia chcesz opanować te zdolności, zależy jednak całkowicie od twojej woli.

Magiczne lustro jako pomoc do poznawania przeszłości, teraźniejszości i przyszłości

Dokładne studiowanie przeszłości, teraźniejszości i przyszłości innych ludzi jest jednym z najtrudniejszych zadań przy pracy z magicznym lustrem. Zrozumiałe jest, że mag może postrzegać w lustrze również swoją przeszłość i teraźniejszość jak film, lecz z pewnością powstrzyma się on od tego. Jeśli mag chce zaspokoić swoją ciekawość i za pomocą magicznego lustra odkryć, co przyszłość dla niego niesie, nie będzie to dla niego trudne, gdyż wystarczy, że skupi swą uwagę na tym temacie i ujrzy każdy szczegół swojej przyszłości.

Istnieje jednak minus: w momencie, w którym mag zobaczy w magicznym lustrze swoją przyszłość, pozbędzie się swojej wolnej woli. Można to porównać do pustej skorupy, którą trzeba wypełnić, bez możliwości, że coś można dla tego lub przeciw temu zrobić.

Oczywiście zupełnie inną sprawą jest to, gdy pierwiastek akashy w swojej najwyższej formie, którą nazywamy Boską Opatrznością, daje magowi ostrzeżenia o nadchodzących zagrożeniach w jakiegokolwiek formie - bez wysiłku ze strony maga, by zobaczyć swoją własną przyszłość czy też uzyskać jakąkolwiek informację na ten temat.

Kiedy mag otrzymuje takie ostrzeżenie, powinien koniecznie się do niego zastosować, gdyż zlekceważenie go doprowadziłoby do wielkiej szkody. Mag, który osiągnął ten poziom rozwoju będzie w stanie określić, czy ostrzeżenie pochodzi od istoty, niezależnie od jej płaszczyzny, czy też bezpośrednio z pierwiastka akashy.

Magiczne lustro jest doskonałą pomocą dla maga, by badać przeszłość, teraźniejszość i przyszłość ludzi, którzy nie są magicznie wykształceni, lecz w których mag ma szczególne zainteresowanie, ponieważ wszystkie myśli, wrażenia, uczucia i fizyczne uczynki są szczegółowo zapisywane w akashy, czyli pierwiastku przyczynowym. To umożliwia magowi w każdej chwili czytać w akashy jak w otwartej księdze, czy to poprzez magiczne lustro, czy bezpośrednio w stanie transu. Wszystko, co mag musi zrobić, to właściwie przygotować się do tego zadania za pomocą wyobraźni. Tak długo, jak mag nie opanuje tej procedury, obrazy, które będą się pojawiać, nie będą ułożone w logicznej sekwencji, bądź będą pojawiać się sporadycznie. Jednak z czasem i częstym powtarzaniem tego ćwiczenia, na powierzchni lustra zaczną pojawiać się obrazy, jeden po drugim, we właściwej sekwencji zdarzeń w odniesieniu do przeszłości. Oglądane obrazy będą tak wyraźne, jakby mag samodzielnie doświadczał tych zdarzeń.

Mag może zacząć od teraźniejszości i krok po kroku, zdarzenie po zdarzeniu, przechodzić wstecz, do dzieciństwa i do czasu narodzin. Nie jest jednak zalecane podążanie dalej niż czas narodzin, chociaż w zasięgu możliwości jest pójście za duchem tej konkretnej osoby poza czas jej narodzin, do jej wcześniejszych wcieleń.

Mag powinien być jednak ostrzeżony, gdyż jeśli uzyska jakieś informacje o przyszłości swojej bądź innych ludzi, jak również o wcześniejszych wcieleniach swoich lub innych, to wmiesza się w sprawy Boskiej Opatrzności i jego ciekawość będzie miała srogie konsekwencje.

Przede wszystkim natychmiast stanie się tak stary jak wszystkie poprzednio przeżyte okresy wcieleń razem wzięte, a fakt ten wywoła w nim bardzo nieprzyjemne uczucie i brak zainteresowania dalszą egzystencją. Po drugie, stanie się odpowiedzialny za wszystkie błędy, które popełnił w swoich wcześniejszych wcieleniach. Jediną korzyścią byłoby to, że stałby się świadomy doświadczeń swoich wcześniejszych żyć, lecz ten fakt nigdy nie zrekompensuje niekorzyści.

Jeśli mag z bardzo szczególnego powodu chce dowiedzieć się czegoś o przyszłości jakiejś osoby, to wystarczy, że wejdzie w stan transu. Jeśli mag osiągnie w tej praktyce wielką biegłość, to nic nie pozostanie dla niego ukryte. Najwyższym poziomem, jaki mag może osiągnąć przy pracy z magicznym lustrem, jest zdolność jasnowidzenia zdarzeń we właściwej sekwencji o sobie i innych osobach, na mentalnej, astralnej i fizycznej płaszczyźnie. Nie mogę już nic dodać w odniesieniu do stosowania magicznego lustra, gdy mag osiągnie ten

poziom rozwoju. Opierając się na przykładach tutaj podanych, będzie on w stanie opracować swoje własne praktyki.

Magiczne kształcenie duszy

Świadoma separacja ciała astralnego od fizycznego

W tym kroku mag nauczy się jak poprzez świadomą praktykę oddzielać swoje ciało astralne od fizycznego. Będzie w stanie przenosić się, gdzie zechce, nie tylko duchowo, lecz również astralnie. Swoim astralnym ciałem może udać się, gdzie tylko zechce i gdzie jego astralna obecność jest wymagana.

Separacja ciała astralnego, jak wkrótce doświadczymy, jest różna od mentalnej podróży lub stanu transu wywoływanego przez pierwiastek akashy. Stan, podczas którego astralne i mentalne ciała są oddzielane od fizycznego, nazywany jest w terminologii okultystycznej „ekstazą”. Prawdziwy mag ma możliwość udania się ciałem astralnym, gdziekolwiek zechce. W większości przypadków wystarczy jednak podróż mentalna bądź wejście w stan transu. Co do zasady: ciała astralnego połączonego z mentalnym, lecz rozłączonego od ciała fizycznego, używa się jedynie do wykonania działań, które wymagają magicznego działania fizycznego.

Przy dokonywaniu projekcji ciała astralnego należy zachowywać wielką ostrożność, gdyż, w przeciwieństwie do podróży mentalnej, teraz oba ogniwa łączące – jedno pomiędzy mentalnym i astralnym ciałem, a drugie pomiędzy ciałem fizycznym a astralnym, które nazywane są mentalną i astralną matrycą – są odseparowane od ciała fizycznego, a jedynie cienki, srebrzysty, elastyczny sznur życia łączy ciało mentalne i astralne z ciałem fizycznym. Kiedy mag jest w tym stanie, a jakaś osoba - niezależnie od tego, czy jest wykształcona magicznie, czy nie - dotknie fizycznego ciała maga, to ten cienki sznur życia się zerwie i połączenie z ciałem fizycznym będzie natychmiast zerwane. Skutkiem będzie fizyczna śmierć maga. Ogromnie ważne jest zatem, by tuż przed początkiem ćwiczeń i kiedy jesteś w tym stanie, absolutnie upewnić się, że nikt nie będzie miał okazji dotknąć twojego fizycznego ciała. Zerwanie sznura może być spowodowane tym, że elektromagnetyczny fluid danej osoby wywiera tak silny efekt na sznurze i nawet mag, który zaszedł daleko, nie może się temu fluidowi oprzeć. Jeśli nasza współczesna medycyna zbadalaby ciało pozbawione życia w ten sposób, to jako przyczynę śmierci podałaby zawał serca, czy nawet zator. Kiedy ciało fizyczne jest w stanie ekstazy, jest bez czucia i bez życia - nie ma oddechu ani bicia serca. Poniższy opis tej praktyki zapewnia potrzebne wyjaśnienia. Ten stan jest formą zawieszonego życia. Zawieszone życie podczas ekstazy zachodzi na skutek patologicznego efektu, który może być łatwo wytłumaczony przez każdego maga.

Powinno się jednak dodać, że matryca mentalna - część łącząca ciało mentalne z astralnym - jest utrzymywana w działaniu przez normalne oddychanie, które poprzez płuca dostarcza krwi cztery elementy i akaszę. Wszyscy wiemy z doświadczenia, że bez oddechu nie ma życia. Matryca astralna, która łączy ciało astralne z fizycznym, utrzymywana jest przy życiu poprzez pobieranie pokarmów. Mag powinien teraz w pełni rozumieć połączenie pomiędzy pobieraniem pokarmów a oddychaniem i będzie teraz w stanie odkryć prawdziwe powody dla świadomego oddychania i jedzenia, które były integralną częścią ćwiczeń poprzednich kroków. Jeśli na tym etapie rozwoju zaniedba się jedno bądź drugie, to skutkiem będą dysharmonie, choroby i inne niedogodności. Wiele mentalnych i psychicznych

nieprawidłowości powodowanych jest nieregularnością bądź zaniedbywaniem tych dwóch czynników. Dlatego też od samego początku podkreślane było, że ciało, dusza i duch muszą być równomiernie rozwijane i utrzymywane. Jeśli fizyczne ciało nie jest w stanie harmonii, nie jest wystarczająco silne i elastyczne, i jeśli nie posiada odpowiedniego poziomu dopływu fluidu elektromagnetycznego poprzez substancjalne i bogate w witaminy pożywienie, a tym samym wystarczającej elastyczności matrycy astralnej, to ćwiczeniami ekstazy można wyrządzić sobie wielką krzywdę. Bardzo ważne jest zatem, żeby mag zdał sobie sprawę, że wszystkie ascetyczne ćwiczenia, które dyktują czy promują abstynencję od jedzenia jako część swego praktycznego systemu rozwoju są skrajne i karygodne.

Wiele orientalnych praktyk, które dyktują ascetyzm i ćwiczenia ascetyczne są jednostronne i nie są przeznaczone dla ludzi nie pochodzących z Orientu. Są one niezwykle niebezpieczne dla tych, których fizyczna dyspozycja nie jest zgodna z istniejącymi warunkami klimatycznymi. Jeśli jednak mag w równym stopniu rozwinął wszystkie trzy poziomy istnienia, czyli swoje ciało, duszę i ducha, to nie ma powodu do martwienia się, że pojawią się jakiegokolwiek nieprawidłowości w jego mentalnym, astralnym czy fizycznym ciele. Jedynie ci, którzy nie wykonują systematycznie instrukcji z tej książki, i ci, którzy podczas swojego rozwoju nie zwracają uwagi na ostrzeżenia, mogą spodziewać się, że będą dotknięci określonymi niezrównoważeniami. Mag nie powinien zatem zaczynać ćwiczenia dokonywania projekcji ciała astralnego, jeśli nie jest absolutnie pewien, iż całkowicie opanował wszystkie poprzednio zalecane metody. Najbardziej stabilna część, matryca astralna, która łączy ciało z duszą, przy podróży mentalnej pozostaje w fizycznym ciele, podczas gdy przy projekcji ciała astralnego wyciągana jest z fizycznego ciała. Dlatego też przy praktykowaniu ćwiczeń ekstazy musisz być podwójnie ostrożny.

Właściwa praktyka dokonania projekcji ciała astralnego jest bardzo prosta, zwłaszcza kiedy opanujesz podróż mentalną. Separacja ciała astralnego od ciała fizycznego dokonywana jest w następujący sposób:

Siądź w swojej asanie - chociaż te ćwiczenia można również praktykować na leżąco. Następnie wyjdź z fizycznego ciała ciałem mentalnym. Teraz przenieś swoją świadomość do ciała mentalnego i obserwuj swoje ciało fizyczne. Będzie się ono wydawać, jakby spało. Wyobraź sobie, że twoje ciało astralne, tak jak mentalne, jest wyciągane z ciała fizycznego poprzez twoją wolę. Forma ciała astralnego musi być taka sama, jak twojego ciała mentalnego i fizycznego. Złącz się ze swoim ciałem astralnym, wchodząc w formę astralną. Podczas tego ćwiczenia ogarnięty będziesz dziwnym uczuciem, jakby ciało astralne nie należało do ciebie. Musisz zatem natychmiast ustanowić świadome połączenie pomiędzy matrycą mentalną a astralną.

Co więcej, nie uda ci się utrzymać swojego ciała astralnego w wyobraźni, gdyż ciało fizyczne będzie stale przyciągało astralne jakby poprzez niewidzialny sznur. Jeśli w tym samym czasie obserwujesz swoje fizyczne ciało podczas wykonywania tych ćwiczeń, to zauważysz i doświadczysz podczas tego eksperymentu zakłóceń oddechowych. Jednak w momencie, w którym połączysz ducha z ciałem astralnym i od razu zaczniesz świadomie oddychać, natychmiast poczujesz się połączony z ciałem astralnym. Na początku, kiedy jako duch łączysz się w ten sposób z ciałem astralnym tuż obok ciała fizycznego, skup całą swoją uwagę na oddychaniu i na niczym innym. Ćwiczenie to należy praktykować tak długo, aż przyzwyczaisz się do oddychania w swoim ciele astralnym, które wyciągnąłeś z ciała fizycznego i umieściłeś obok niego, a które duchowo połączyłeś z ciałem mentalnym.

Jak widzisz, jedynie świadome oddychanie w ciele astralnym umożliwia poluznienie się astralnej matrycy. Kiedy oddychanie w twoim mentalnym i astralnym ciele stało się nawykiem poprzez częste powtarzanie, możesz przejść do następnego kroku. Przestajesz oddychać w swoim fizycznym ciele, gdy zaczynasz oddychać w swoim ciele astralnym. Poprzez tę separację fizyczne ciało wpada w stan letargu, kończyny stają się sztywne, a twarz błąda, przypominając kogoś, kto umarł. Jednak, gdy tylko przerwiesz oddychanie obok swojego fizycznego ciała i chcesz zakończyć ćwiczenie, to zauważysz natychmiast, że ciało astralne będzie przyciągane przez ciało fizyczne jak magnes i normalny proces oddychania w ciele fizycznym rozpocznie się na nowo. Gdy tylko twoje ciało mentalne – innymi słowy ty ze swoją świadomością – duchowo połączysz się ze swoim fizycznym ciałem tak, że astralne i mentalne ciało przyjmie fizyczną formę, to stopniowo odzyskasz swoje zmysły. To kończy ćwiczenie.

To, co normalnie nazywamy „umieraniem”, następuje według tej samej sekwencji. Istnieje jednak duża różnica: matryca pomiędzy fizycznym i astralnym ciałem ulega zniszczeniu. Kiedy zachodzi normalna śmierć i zrywa się astralna matryca pomiędzy astralnym i fizycznym ciałem, z powodu choroby czy innej przyczyny, to ciała astralne i mentalne nie mogą znaleźć zakorzenienia w ciele fizycznym i tym samym automatycznie odejdą, chcąc czy nie chcąc. To zajście przenosi oddychanie na ciało astralne bez świadomości tej zmiany u danej osoby w ciele astralnym. Dlatego zmarłe istoty początkowo nie czują różnicy pomiędzy fizycznym a astralnym ciałem. Dopiero stopniowo stają się świadome faktu, że fizyczne ciało nie może być przez nie użyte i że ciało astralne podlega innym prawom (prawom pierwiastka akashy). Pisałem już o tym w poprzednich rozdziałach o płaszczyźnie astralnej. W konsekwencji, praktyka celowego wysyłania ciała astralnego jest imitacją procesu umierania. Udowadnia to, że jesteś bardzo blisko granicy pomiędzy życiem a tym, co nazywamy śmiercią. Postępuj zatem ostrożnie.

Kiedy mag w pełni opanuje projekcję ciała astralnego, to 1) strach przed śmiercią przestanie istnieć i 2) mag pozna dokładnie proces swojej śmierci i będzie wiedział, gdzie jest jego przysły dom, gdy już opuści ciało fizyczne.

Po wielokrotnym praktykowaniu ćwiczenia oddzielania ciała astralnego od fizycznego, stajesz się tak przyzwyczajony do oddychania w ciele astralnym, że nie jesteś już dłużej tego świadomy i doświadczasz w ciele astralnym takich samych odczuć, jak gdybyś był w ciele fizycznym. Jeśli chcesz powrócić do ciała fizycznego, to musisz świadomie wstrzymać oddech w ciele astralnym, by ciało astralne mogło oddzielić się od ciała mentalnego i by mogło przyjąć kształt ciała fizycznego. W chwili gdy ciało astralne przyjmie formę ciała fizycznego, ciało fizyczne wznowia oddychanie i dopiero wtedy powrót do ciała fizycznego jest możliwy. Trzeba ciągle mieć to na uwadze, gdyż ciało mentalne podlega zupełnie innym prawom i dlatego nie oddycha w tym samym rytmie co ciało fizyczne, gdy jest połączone z ciałem astralnym.

Dopiero gdy przyzwyczaiłeś się do „wychodzenia z” i „wchodzenia do” swojego ciała fizycznego swoim astralnym i mentalnym ciałem oraz osiągnąłeś zdolność opuszczania i powracania do fizycznego ciała wedle woli, przy wszelkich koniecznych środkach ostrożności w odniesieniu do oddychania, wtedy możesz udanie wyjść z fizycznego ciała. W tych wstępnych ćwiczeniach nie oddalaj się bardziej niż stanie tuż obok fizycznego ciała. Wtedy masz wybór: albo stać obok fizycznego ciała, albo przyjąć jego obecną pozycję, czyli w tym przypadku swoją asanę.

Następne ćwiczenie jest nie tylko obserwacją ciała fizycznego, lecz również najbliższego otoczenia, tak jak wykonywałeś to przy podróży mentalnej. Tak naprawdę jest to ta sama procedura – musisz postrzegać (rozróżniać), czuć i słyszeć każdy obiekt. Jest jednak różnica: w tym przypadku duch nosi ubranie; w naszym przypadku jest to ciało astralne, które umożliwia bardziej fizyczną pracę. Na przykład: jeśli odwiedź jakiegoś miejsca swoim ciałem mentalnym i obserwujesz zajście, które przywołałoby dobre bądź złe odczucie fizycznie, to nie poczujesz ani nie postrzeżesz go swoim ciałem mentalnym, i nie wpłynie to na ciebie w żaden sposób. Jeśli jednak doświadczysz tego samego zdarzenia swoim ciałem astralnym, to będziesz czuł to tak intensywnie, jakbyś był tam bezpośrednio obecny swoim ciałem fizycznym.

W następnym ćwiczeniu stopniowo próbuj odchodzić krok po kroku od fizycznego ciała. Na początku poczujesz, że jesteś siłą przyciągany do ciała fizycznego, jakby niewidzialną mocą podobną do tej, jak magnes działa na żelazo. Można to wytłumaczyć w ten sposób, że sznur pomiędzy ciałem astralnym a fizycznym jest pielęgnowany, zachowywany i utrzymywany w równowadze przez najsubtelniejszy fluid. Projekcja ciała astralnego poprzez ćwiczenia jest świadomą procedurą sprzeczną z prawami natury elementów i trzeba to pokonać. Poruszanie ciałem astralnym wymaga zatem znacznie większego wysiłku niż poruszanie ciałem mentalnym. Początkowo oddal się od fizycznego ciała na kilka kroków i natychmiast wróć. Skoro magnetyczna siła przyciągania stale chwyta i wpływa, będzie wyzwalała w twoim astralnym ciele różne rodzaje odczuć, np. strach przed śmiercią itp. Te uczucia również należy pokonać. W tym kroku musisz panować nad wszelkimi przypadkami tego rodzaju.

Z każdym ćwiczeniem zwiększaj dystans od ciała fizycznego. Z czasem będziesz w stanie przebyć coraz większe odległości. A im dalej możesz odejść ciałem astralnym od fizycznego, tym słabsza jest siła przyciągająca do ciała fizycznego. Później, kiedy zawędrujesz bardzo daleko, dość trudne będzie powrócenie do fizycznego ciała. Stajesz przed niebezpieczeństwem, jeśli zwiedzasz płaszczyzny czy obszary fascynujące do tego stopnia, że na myśl o powrocie do fizycznego ciała pojawia się w tobie uczucie smutku. Musisz być zatem absolutnym panem swoich odczuć. Jeśli nie jesteś w stanie tego opanować, a zadomowisz się ciałem astralnym na płaszczyźnie astralnej i fizycznej, to staniesz się zmęczony życiem i będziesz wolał nie wracać już do ciała fizycznego. Jesteś ogarnięty pragnieniem, by siłą uszkodzić sznur łączący z fizycznym ciałem. Gdyby mag to wykonał, byłoby to tożsame z popełnieniem samobójstwa w ciele fizycznym. Na dodatek byłoby to poważnym wykroczeniem przeciwko Boskiej Opatrzności, miałyby zatem konsekwencje karmiczne. Zrozumiałe jest, że pokusa, by popełnić takie samobójstwo, jest ogromna, zwłaszcza jeśli mag musi w fizycznym świecie wiele cierpieć, a na innych płaszczyznach doświadcza błogości.

Jeśli mag rozwinął projekcję astralną do takiego stopnia, że może podróżować ciałem astralnym na wszelkie odległości, to ma okazję stosować tę zdolność do różnych celów. Mag może przenieść się ze swoim ciałem astralnym, gdziekolwiek zechce - może leczyć chorych, gromadząc i kondensując w swoim astralnym ciele magnetyczny i elektryczny fluid, a potem przenosząc je na chorą osobę. Leczenie ciałem astralnym jest dużo bardziej penetrujące niż samo przenoszenie myśli. Leczenie można wykonać również przy podróży mentalnej, tylko że fluidy, z którymi mag będzie pracował, będą skuteczne jedynie na płaszczyźnie mentalnej chorej osoby.

Co więcej, mag ma możliwość wywierania innych wpływów. Na płaszczyźnie astralnej mag może skondensować w swoim ciele astralnym element ziemi i zmaterializować się do tego

stopnia, że może pojawić się przed wtajemniczonym czy niewtajemniczonym i być widoczny przez nich fizycznymi oczyma, jak również słyszany i wyczuwany. Sukces maga w tym zakresie zależy od ilości czasu, jaki poświęci on praktyce tych ćwiczeń i od jego zdolności kumulowania elementu ziemi w ciele astralnym.

To prowadzi do logicznej konkluzji, że mag jest również w stanie wykonywać swoim ciałem astralnym zadania fizyczne. Swoje wytłumaczenie znajdują tutaj zjawiska takie jak stukające dźwięki, wpływanie na ziemskie sprawy itp. Dla maga nie istnieją żadne granice, a obszar magii, w jakim chce się specjalizować, jest całkowicie jego wyborem. Wie on również, jak wszystkiego dokonać - może skondensować tylko część swojego ciała, np. jedną rękę, podczas gdy druga pozostanie w stanie astralnym. Jeśli swoją wyobraźnię chce przyspieszyć wibracje elektronów w obiekcie, to może również sprawić, że obiekt zniknie sprzed oczu innych ludzi i zostanie przeniesiony do sfery astralnej - wszystko oczywiście w zależności od mocy i rozwoju maga. W tych okolicznościach fizyczne obiekty nie są już przedmiotem praw fizycznych - stają się astralne. Przenoszenie za pomocą ciała astralnego obiektów nawet na największe odległości, a następnie przywracanie ich do ich oryginalnej postaci jest dla maga zadaniem prostym.

To zjawisko zdaje się być iluzją w oczach osoby niewtajemniczonej, lecz mag, który doszedł do tego miejsca w swoim rozwoju, może tworzyć takie, a nawet większe zjawiska, które byłyby uważane za cuda. Te wyjaśnienia czynią oczywistym, że wszystkie te zjawiska nie są cudami; dla maga cuda w prawdziwym sensie tego słowa nie istnieją. Wie on jedynie, jak stosować wyższe moce i prawa oraz zna skutek ich działania. Można by podać więcej przykładów w zakresie tego, czego mag może dokonać swoim astralnym ciałem. Jednak dla osoby szukającej oświecenia, te wskazówki wystarczą.

Impregnacja ciała astralnego czterema fundamentalnymi, boskimi atrybutami

Kiedy mag osiągnie ten poziom w swoim rozwoju, to zacznie ubierać swoją koncepcję Boga w konkretne idee. Mistyk, jogin itp., który był kształcony jednostronnie, widzi w swoim bóstwie tylko jeden aspekt, który czci i ku któremu kieruje największą adoracją. Jednak prawdziwy wtajemniczony, który podczas całego rozwoju zawsze krok po kroku wykonuje instrukcje w odniesieniu do czterech elementów, ubierze koncepcję Boga w cztery aspekty w odniesieniu do uniwersalnych praw: wszechmoc odpowiada elementowi ognia, mądrość i wszechwiedza odpowiadają elementowi powietrza, nieśmiertelność odpowiada elementowi wody, wszechobecność odpowiada elementowi ziemi.

Na tym poziomie zadaniem maga będzie medytować nad tymi czterema boskimi aspektami w odpowiedniej kolejności. Głębokie, intensywne medytacje pozwolą magowi bezpośrednio osiągnąć poziom ekstazy z jedną z tych boskich cech i scalić się z nią do takiego stopnia, że postrzeżenie siebie jako tę konkretną cechę. Mag musi doświadczyć tego z każdą z tych czterech cech Boga. Sposób, w jaki zaaranżuje to ćwiczenie pozostawiony jest jego decyzji - może on medytować jedną z cech, aż będzie pewien, że spersonifikowała się w nim. Musi postępować w ten sposób ze wszystkimi cechami. Jeśli czas na to pozwala, może on wykonywać medytację w taki sposób, że podczas jednego ćwiczenia może medytacyjnie przywołać wszystkie boskie cechy w odpowiedniej sekwencji. Medytacja musi być praktykowana tak intensywnie, tak dogłębnie, tak wytrwale i tak przekonująco w sobie, że astralne ciało staje się jakby identyczne z daną cechą.

Koncepcja Boga posiadana przez maga jest uniwersalna i zawiera wszystkie cztery atrybuty Boga w odniesieniu do uniwersalnych praw. Mag powinien zatem zwrócić szczególną uwagę na te medytacje, gdyż nie można od nich odstąpić. Są absolutnie konieczne, by stał się on jednością z Bogiem. Kiedy mag osiągnie zdolność tworzenia wewnętrznego obrazu wszystkich czterech boskich cech - co można osiągnąć jedynie przez głęboką medytację - to osiągnie dojrzałość niezbędną do nawiązania tego kontaktu. Czytelnik odnajdzie opis tej praktyki w ostatnim kroku tej książki. Z czasem medytacje te będą miały skutek uboskawiania ducha i duszy maga, a ostatecznie, analogicznie wpłyną na jego ciało fizyczne i pozwolą mu nawiązać połączenie ze swoim Bogiem, co jest celem i podstawą tego rozwojowego kursu instrukcji.

Magiczne kształcenie ciała fizycznego

Uczeń, który praktycznie przechodził przez wszystkie metody, nie potrzebuje już żadnych ćwiczeń dla fizycznego ciała. Wszystko, co jest teraz wymagane, to intensyfikacja mocy, które rozwinął, i stosowanie ich na tak wiele sposobów, jak to tylko możliwe. Na dalszych stronach odnajdziesz niektóre instrukcje, które zgodnie ze swoim rozwojem możesz z łatwością wykonywać po odrobinie praktyki.

Leczenie chorych za pomocą fluidu elektromagnetycznego

Cudowną i świętą odpowiedzialnością jest służyć cierpiącej ludzkości swoją mocą. Mag w swej mocy może osiągać cuda, jeśli chodzi o leczenie chorób, tak jak wielu świętych czyniło w przeszłości i wciąż robi obecnie. Żaden naturopata, magnetopata czy uzdrawiające medium, nie rozumie uwalniania dynamicznych mocy w odniesieniu do pierwotnych praw tak jak mag. Warunkiem jest jednak, by mag posiadał wystarczającą wiedzę o okultystycznej anatomii fizycznego ciała w odniesieniu do elementów i ich efektywności w pozytywnej i negatywnej postaci - inaczej niemożliwe będzie wpłynięcie na siedlisko choroby.

Mag może natychmiast rozpoznać przyczynę każdej choroby - poprzez pierwiastek akashy, albo poprzez jasnowidzenie. Może zatem zacząć bezpośrednio wpływać na przyczynę choroby. Jeśli przyczyna jest w sferze mentalnej, to mag musi przede wszystkim wpływać na ducha pacjenta, by na nowo ustanowić w nim harmonię. Jak było wspomniane wcześniej, sfera mentalna może jedynie wpływać na płaszczyznę mentalną, sfera astralna skutkuje jedynie na płaszczyźnie astralnej, a sfera fizyczna wpływa jedynie na płaszczyznę fizyczną. Mag musi zawsze zwracać uwagę na ten fakt. Transmutacja z jednej płaszczyzny na inną może być wykonana jedynie poprzez subtelniejszą energię dzięki odpowiedniej matrycy. Zatem myśl nie może wytworzyć fizycznej energii - nie może usunąć fizycznej choroby. Lecz skoncentrowana myśl, która zawiera wiarę i przekonanie, może wytworzyć silne vibracje w sferze mentalnej pacjenta, które są kierowane poprzez matrycę mentalną do ciała astralnego. Ten wpływ nie sięga jednak dalej niż dusza pacjenta. Taki wpływ pobudza pacjenta do mentalnego skupienia na procesie leczenia, dzięki któremu pojawiają się vibracje konieczne do wywołania leczenia, lecz nic ponad to. Osiągana jest zatem mentalno-astralna ulga i pacjent wewnętrznie, ze sfery mentalnej, zapoczątkowuje przyspieszony proces leczenia. Lecz ten wpływ nie wystarcza dla fizycznych chorób, zwłaszcza gdy pacjentowi brakuje już

wewnętrznie wielu energii koniecznych do odnawiania substancji i fluidów wymaganych dla fizycznego leczenia. Sukces zatem byłby mało znaczący i leczenie byłoby jedynie subiektywne.

Do tej kategorii należą następujące metody leczenia: sugestia, hipnoza, autosugestia, leczenie wiarą, leczenie przez modlitwę itp. Mag docenia te metody, lecz na nich nie polega, używając ich jedynie jako drugorzędne pomoce. Dla maga te metody nie mają wartości, która jest im przypisywana w niezliczonych książkach.

Prawdziwy magnetopata, który poprzez okultystyczny trening i stosowny styl życia ma wielki nadmiar witalnego magnetyzmu do dyspozycji, pracuje dużo bardziej skutecznie. Nie potrzebuje on wiary czy przekonania swojego pacjenta ani żadnego rodzaju sugestii, hipnozy czy aureoli. Ten rodzaj magnetopaty ładuje nadmiar swojej witalnej energii do astralnego ciała pacjenta i osiąga dużo szybsze wyzdrowienie, gdyż jego magnetyzm posiada dużo większą elastyczność i tym samym wzmacnia astralną matrycę chorej osoby. Magnetopata posiadający tę zdolność, może również udanie wyleczyć dziecko, które samo nie może przyczynić się do swojego wyzdrowienia poprzez wyobraźnię czy podświadomość.

Porównując magnetopatę do maga, różnice są znaczące, gdyż mag ma zdolność, jeśli czas pozwala i jeśli specjalizuje się on w sztuce leczenia, by leczyć setki pacjentów dziennie bez doświadczania jakiegokolwiek utraty swojej witalności. Mag stosuje uniwersalne prawa i, swoim wpływem, bezpośrednio dotyka chorych fizycznych organów bez przechodzenia przez astralne ciało i jego matrycę. W konsekwencji, mag może wyrzucić dużo większy skutek na chorym organie niż jakakolwiek osoba utalentowana w sztuce leczenia wymieniona do tej pory. W pewnych okolicznościach proces leczenia może być tak zdumiewająco szybki, że ortodoksyjna medycyna uznałaby go za cud.

Nie jest moją intencją wpajać prawdziwemu magowi generalne zasady leczenia chorych, gdyż jestem pewien, że będzie on miał swoją własną metodę pracy za pomocą praw, jakich się nauczył. Wystarczy, że zapewnię mu jedynie kilka wskazówek. Jeśli pacjent cierpi z powodu słabości bądź rozstroju ducha, któremu należy przywrócić harmonię, mag będzie pracował z wolą i wyobraźnią. W tym przypadku, mag musi być w pełni świadomy działania swojego ducha, by ani jego astralne, ani fizyczne ciało nie podjęło się wpływania, gdyż tylko jego duch będzie skuteczny. Cała uwaga musi być skupiona na duchu - fizyczne ciało i dusza muszą być całkowicie ignorowane, aby skuteczność ducha na duchu była intensywna. Na przykład, jeśli pacjent jest w agonii bądź jest nieprzytomny, mag ma możliwość pomóc pacjentowi odzyskać świadomość. Jeśli przyczyna choroby będzie w ciele astralnym, wtedy mag będzie musiał pracować ze skumulowaną energią witalną, którą zaimpregnuje życzeniem wyzdrowienia. Prześle kumulację do astralnego ciała pacjenta bezpośrednio z wszechświata, nie pozwalając, by przeszła ona najpierw przez jego ciało. Stosując tę metodę, mag unika osłabienia swojej własnej witalności i jednocześnie zapobiega wymieszaniu się chorego *odu* pacjenta z jego własnym *odem*.

Jeśli przyczyna choroby jest natury fizycznej i dotknięty jest organ w fizycznym ciele, wówczas mag stosuje elementy oraz elektryczny i magnetyczny fluid. Jeśli pacjent ma silną budowę, to mag stosuje jedynie te elementy, które mają uzdrawiający wpływ na chorobę - na przykład stosuje element wody, gdy pacjent jest dotknięty wysoką gorączką. Element, który mag wprowadzi w pacjenta, samoczynnie uformuje odpowiedni fluid, elektryczny bądź magnetyczny, a pacjent musi wykonywać tryb życia, reżim diety, ćwiczenia oddechowe, spożywać leczące zioła, brać odpowiednie kąpiele i tak dalej, zgodnie z elementami. Jeśli

ciało chorej osoby jest tak słabe, że nie ma nad nim władzy i nie posiada zdolności absorbowania potrzebnych mu elementów, a skutkiem tego potrzebny fluid nie może się samoczynnie uformować, to mag nie ma innego wyboru jak naładować chory organ odpowiednim fluidem. W tym konkretnym przypadku należy zwrócić baczną uwagę na okultystyczną anatomię w odniesieniu do polaryzacji.

Organ, który zajmuje się funkcjonowaniem magnetycznego fluidu nigdy nie powinien być ładowany fluidem elektrycznym, jeśli nie chcesz wyrządzić pacjentowi krzywdy. W organach, gdzie oba fluidy są aktywne, zalecane jest, by mag naładował fluidy w odpowiedniej kolejności. Na przykład, jeśli mag leczy głowę, powinien naładować fluidem elektrycznym przednią część głowy, czoło, lewą i wewnętrzną stronę głowy oraz mózg, natomiast prawą stronę i tył głowy oraz mózdzek - fluidem magnetycznym. Nakładanie rąk będzie dobrą alternatywą, lecz nie jest to absolutnie konieczne. Jeśli jednak zdecyduje się na tę metodę, to musi zastosować swoje dłonie odpowiednio do danego fluidu. W przypadku ludzkiej głowy, mag wpływa na czoło i lewą stronę głowy prawą dłonią, która jest dłonią elektryczną, a na tył i prawą stronę głowy lewą dłonią, która jest magnetyczna.

Mag niezwykle dobrze wykształcony w praktyce leczenia nie musi stosować leczących ruchów czy nakładania rąk - osiąga wszystko swoją dobrze wyćwiczoną wyobraźnią. Musi wiedzieć, jak poprzez wyobraźnię prowadzić magnetyczny bądź elektryczny fluid nawet do najmniejszych organów. Dla ilustracji: w przypadku oka musi być w stanie prowadzić magnetyczny fluid do wewnętrznej części oka, a elektryczny fluid do prawej i lewej strony powierzchni gałki ocznej. Mag będzie w stanie nie tylko udanie wyleczyć wiele chorób oczu i polepszyć wzrok, lecz będzie również w stanie sprawić, że ślepy odzyska wzrok, o ile nie występuje u niego żaden organiczny defekt. Mag musi naładować neutralne części ciała elementem należącym do tego konkretnego obszaru bądź skumulowaną energią witalną. Nie byłoby poważnym błędem ominąć neutralne części, gdyż emanacja fluidów pośrednio wpływa na neutralne punkty organów. Jeśli masz do czynienia z pacjentem, którego całe ciało jest dotknięte chorobą, na przykład w przypadku choroby nerwowej bądź choroby krwi, to cała prawa strona pacjenta musi być naładowana fluidem elektrycznym, a cała lewa strona - fluidem magnetycznym. Wykonując ładowanie obu fluidów w odpowiedniej kolejności, jeśli stan pacjenta nie jest receptywny, mag może również naładować elementy odpowiadające obszarom ciała. Mag powinien powstrzymać się od wyjątkowo dynamicznej akumulacji elementów w chorym ciele, gdyż chora osoba niezbyt dobrze znosi tak ogromne napięcie.

Najskuteczniejszą magiczną metodą leczenia jest ta, kiedy mag wpływa na ducha, duszę i fizyczne ciało chorej osoby w odpowiedniej kolejności. Mag posiada wiedzę, jak tego dokonać, opierając się na wspomnianych przykładach i analogicznych prawach uniwersalnych, więc nie potrzebuje żadnych konkretnych instrukcji. Czy możliwe jest, by prawdziwy, wysoce rozwinięty mag całkowicie wyleczył nawet choroby zdające się nieuleczalnymi? Odpowiedzią na to pytanie jest: o ile chora osoba ma wszystkie swoje organy i nie brakuje ani jednego, prawdziwy mag ma możliwość wyleczenia każdej choroby, nawet najcięższej. Mag przeczyta jednak najpierw w księdze przeznaczenia, w akashy, czy wolno mu interweniować i w jakim stopniu, gdyż niektóre choroby są przedmiotem karmy, czyli pacjent musi odkupić się poprzez chorobę za czyny popełnione w jego obecnym bądź wcześniejszym życiu. Mag może jednak być wezwany, by złagodzić bądź całkowicie wyleczyć chorobę. Prawdziwy mag może również powodować prawdziwe cuda na podstawie tego, co widzi w akashy, wykonując instrukcje podane w tej książce i zawsze biorąc pod uwagę uniwersalne prawa.

Najwyżsi wtajemniczeni, którzy obłaskawili naszą planetę swoją obecnością, dokonywali największych cudownych uzdrowień i wskrzeszeń z umarłych, biorąc pod uwagę uniwersalne prawa, swoje moce i fluidy. Nie miało jednak żadnego znaczenia, czy zdolność do realizowania ich wiary odgrywała rolę świadomie czy nieświadomie, czy też było to żywe słowo – kabała. To, jak daleko mogą zająć cudowne uzdrowienia maga poprzez zdolność realizacji, zależy od stopnia jego rozwoju.

Magiczne ładowanie talizmanów, amuletów i kamieni szlachetnych

Wiara w talizmany, amulety i drogocenne kamienie sięga zarania dziejów. Ma swoje źródło w fetyszyzmie, który do dzisiejszego dnia powszechny jest wśród prymitywnych nacji. Wiara w talizmany i podobne rzeczy przetrwała od tamtych czasów do dnia dzisiejszego, lecz zmieniła swój charakter w związku ze współczesnym stylem życia. Czym, jeśli nie talizmanami, są te wszystkie maskotki, pentakle, pierścienie i brosze, które mają przynieść szczęście? Dzisiaj szczególnie cenione są kamienie urodzeniowe²⁰. Jeśli nie byłoby nic prawdziwego, czy nawet magicznego, w naturze talizmanów, to myśl o nich i wiara w ich działanie zniknęłaby już dawno temu. Wyjaśnijmy więc to trochę i oddzielmy ziarno od plew.

Celem talizmanu, amuletu lub kamienia urodzeniowego jest wzniesienie, wzmocnienie i utrzymanie poziomu wiary i pewności w noszącej go osobie. Przez fakt, że osoba zwraca znaczną uwagę na swój talizman, jej podświadomość jest autosugestywnie skłaniana w pożądanym kierunku i można w ten sposób osiągnąć efekty w zależności od jej inklinacji. Nic dziwnego, że materialista lub naukowiec-ignorant potępia takie wierzenia, wyśmiewa je i krytykuje, uważając je za przesady. Prawdziwy mag ma jednak właściwą wiedzę o tych sprawach i nie jest usatysfakcjonowany noszeniem talizmanu, jedynie by zwiększyć swoją wiarę i pewność, lecz przede wszystkim będzie starał się zbadać połączenie prawa z talizmanami. Mag wie, że talizmany zawdzięczające swoje istnienie wyłącznie wierze, są całkowicie nieskuteczne w rękach niewierzącej bądź sceptycznie nastawionej osoby. Mag ze swoją wiedzą i prawością pójdzie jednak krok dalej. Zanim jednak przeanalizujemy tę syntezę, poznamy wiele różnic.

W rękach maga talizman jest niczym więcej jak narzędziem, punktem odniesienia, czymś materialnym, z czym może związać swoją moc, przyczynę bądź fluid. Kształt obiektu i jego materialna wartość nie mają dla niego żadnego znaczenia. Nie zwraca on również uwagi na modę, piękno i szlachetność materiału. Dla maga reprezentuje to obiekt, z którego pomocą, wiążąc w nim moc, tworzy przyczyny, które uwalniają pożądane skutki niezależnie od tego, czy osoba nosząca taki obiekt wierzy w to, czy nie.

Pentakl, w przeciwieństwie do talizmanu, jest konkretnym obiektem, który jest w harmonii z prawami analogii pożądanego skutku, mocy, zdolności i przyczyny. Kiedy mag przygotowuje i ładuje taki pentakl czy talizman, musi brać pod uwagę stosowne prawa analogii. Mag woli pentakl od talizmanu w celu nawiązania kontaktu z istotami wyższego świata i nie ma znaczenia, czy te istoty są dobre, czy złe; czy są Inteligencjami²¹, geniuszami, czy demonami.

²⁰ Chodzi tutaj zapewne o kamienie dobierane względem znaku zodiaku, które następnie traktowane są jako amulet mający przynosić szczęście itp. - przyp. tłum.

²¹ W tym kontekście Inteligencja jest to określenie na konkretny rodzaj istot – szczegółowe wyjaśnienie tego tematu można znaleźć w książce „*Praktyka magicznej ewokacji*” Franza Bardona – przyp. tłum.

Amulet jest boskim lub świętym zwrotem z Biblii, mantrą, zdaniem wyrażającym cześć dla bóstwa, zapisanym na pergaminie lub papierze. Do kategorii amuletów należy noszenie różnego rodzaju magicznych roślin, jak na przykład mandragory, co zapewnia określoną ochronę lub sprowadza jakiś inny rodzaj korzystnego efektu. Co więcej, do kategorii amuletów należy również noszenie: kondensatorów fluidów w stałej bądź ciekłej formie, bibuły zaimpregnowanej kondensatorami fluidów, naturalnego magnetytu lub małych magnesów w kształcie podkowy.

Na końcu chciałbym wspomnieć o szlachetnych i półszlachetnych kamieniach, które są szczególnymi kondensatorami fluidów i były używane od starożytnych czasów dla ochrony, dla osiągnięcia sukcesu i leczenia chorób. Na podstawie teorii koloru i twardości, astrologia przypisała każdemu kamieniowi konkretny efekt i zalecała osobom urodzonym w danym znaku zodiaku noszenie określonego kamienia na szczęście. Jednak dla prawdziwego maga dobrze wiadome jest, że te astrologicznie wybrane kamienie szczęścia mają niezauważalny skutek, zwłaszcza dla tych, którzy nie wierzą w te sprawy - dla nich kamienie urodzeniowe są całkowicie bezwartościowe. Jednak kamienie odpowiadające astrologicznym skutkom są receptywne i nadają się do właściwego ładowania magicznego w odniesieniu do ich twardości, składu chemicznego i koloru. Mag może brać pod uwagę te astrologiczne argumenty, lecz w żadnej mierze nie jest od nich zależny. Jeśli chce, może magicznie naładować każdy kamień - nawet najmniej korzystny z astrologicznego punktu widzenia - do takiego stopnia, że określone rezultaty zostaną osiągnięte niezależnie od tego, czy dana osoba w to wierzy, czy nie. Wynik zawsze będzie zgodny z tym, co nakaże mag.

Po omówieniu różnych rodzajów i wariantów talizmanów, amuletów, pentakli i szlachetnych kamieni, omówię teraz dziesięć różnych metod ładowania:

1. Ładowanie samą wolą w połączeniu z wyobraźnią
2. Ładowanie poprzez czasowo określoną kumulację energii witalnej i impregnacji życzeniem
3. Ładowanie poprzez wiązanie elementali, elementarów i istot uwalniających pożądany skutek
4. Ładowanie poprzez indywidualne bądź tradycyjne rytuały
5. Ładowanie poprzez magiczne formuły, mantry, tantry itp.
6. Ładowanie poprzez kumulację elementów
7. Ładowanie poprzez elektryczny i magnetyczny fluid
8. Ładowanie poprzez kumulację mocy światła
9. Ładowanie kulami elektromagnetycznymi (wołty)
10. Ładowanie poprzez operacje magiczno-seksualne

Każda ze wspomnianych metod ładowania ma wiele wariacji. Jeśli miałbym podać opis ich wszystkich, wykroczyłoby to poza zakres tej książki. Mag, który doszedł do tego poziomu, ma możliwość stworzenia własnych metod poprzez swoją intuicję. Dziesięć wspomnianych tutaj metod służy jedynie za wskazówki, więc podam jedynie skrócony opis każdej z nich.

1. Ładowanie samą wolą w połączeniu z wyobraźnią

Ta metoda jest najłatwiejsza i najprostsza, a jej skuteczność zależy od siły woli i zdolności wyobraźniania maga.

Każdy talizman, kamień, pentakl, z wyjątkiem papierowych i pergaminowych amuletów, musi być oczyszczony z fluidów, zanim mag zacznie ładować go magicznie. Najlepszą i

najskuteczniejszą metodą, którą można stosować do tego celu, jest magia wody. Weź szklanekę świeżej, zimnej wody, w której zanurzysz talizman. Skoncentruj się na fakcie, że woda wyciąga z talizmanu wszystkie złe wpływy. Aby to osiągnąć, utrzymaj swoją koncentrację przez chwilę. Jednak po kilku minutach bardzo intensywnej koncentracji musisz być całkowicie przekonany, że wszystkie złe wpływy zostały pochłonięte przez wodę i że twój talizman jest teraz wolny od wszystkich tych wpływów. Następnie wysuszasz talizman. Masz teraz pewność, że talizman jest podatny na twój wpływ. Ten rodzaj defluidyzacji musi być wykonany z każdym niepięknym talizmanem, niezależnie od metody jego ładowania. Następnie weź talizman do ręki i wyobraźnię wkładaj w talizman skuteczność swojego życzenia z najbardziej intensywną siłą woli, niewzruszalną wiarą i największą pewnością. Ustal czasowy limit skuteczności swojego życzenia, czy ma ono trwać określoną długość czasu, czy ma być stałe. Co więcej, należy określić, czy talizman ma być skuteczny tylko dla jednej osoby, czy dla każdego kto go nosi. Naładuj lub wyobraź sobie w czasie terażniejszym, że pożądaný skutek jest już obecny. Poprzez częste powtarzanie możesz zwiększać moc napięcia życzenia, jakie skoncentrowałeś w talizmanie. Dzięki temu emanująca moc talizmanu staje się bardziej intensywna i penetrująca. Podczas koncentracji przenieś uczucie, że skuteczność talizmanu pozostanie i będzie się automatycznie zwiększać, nawet kiedy o nim nie myślisz. Jeśli talizman ma służyć komuś innemu, skutek powinien być taki sam. Kiedy naładowałeś talizman swoją największą możliwą mocą w odniesieniu do twojej najlepszej wiedzy i sumienia, to talizman jest gotowy do użycia.

2. Ładowanie poprzez czasowo określoną kumulację energii witalnej i impregnacji życzeniem

Przed naładowaniem talizman należy zdefluidować, w sposób opisany w poprzednim punkcie. Jeśli talizman ma służyć osobistemu użytkowi, to musisz zgromadzić energię witalną w swoim ciele (zobacz instrukcje z kroku III). Kiedy już intensywnie naładowałeś swoje ciało energią witalną, to przez swoją prawą rękę prześlij tę energię w talizman, a następnie skompresuj ją do tego stopnia, że zajmie cały kształt talizmanu, amuletu czy kamienia. Ładując talizman, musisz wyobrażać sobie, że absorbuje lub wsysa on energię witalną i zachowuje ją na tak długo, jak sobie tego życzysz. Musisz działać z przekonaniem, że z czasem skuteczność talizmanu nie zmniejszy się poprzez noszenie czy używanie. Wręcz przeciwnie – zwiększy się. Witalna energia, która została wchłonięta przez talizman i skompresowana do śnieżnobiałej promienistości, odzwierciedla jasno świecące słońce. Twoja wyobraźnia musi być rozwinięta do tego stopnia. Gromadząc energię witalną w swoim ciele, natychmiast przenieś na nią życzenie skuteczności talizmanu. Czas skuteczności może również być określony poprzez wyobraźnię. Zawsze wybieraj czas terażniejszy, by wyrazić wewnętrzne przekonanie, że talizman jest w pełni skuteczny od razu po ładowaniu. Nigdy nie wybieraj dla talizmanu więcej niż jedno życzenie, zwłaszcza gdy te życzenia się wykluczają. Najbardziej skutecznym ładowaniem jest takie, które ma spełnić tylko jedno życzenie. Co więcej, zalecane jest wybieranie tylko tych życzeń, które są możliwe do wykonania, a należy unikać ładowania fantazji, których nie można wypełnić. To prawo ma zastosowanie do wszystkich rodzajów talizmanów i wszystkich metod ładowania. Najlepszą metodą dowiedzenia intensywności takiego ładowania jest użycie wahadełka.

Kiedy ładujesz talizman dla innej osoby, nie kieruj gromadzonej energii witalnej przez swoje ciało, lecz kondensuj ją bezpośrednio z wszechświata i poprzez wyobraźnię wprowadzaj do talizmanu. Wszystkie pozostałe instrukcje pozostają takie same.

3. Ładowanie poprzez wiązanie elementali, elementarów i istot uwalniających pożądaný skutek

W poprzednich krokach szczegółowo opisałem tworzenie elementali i elementarów. Elemental i elementarium mogą być przywiązane do talizmanu, pentaklu, amuletu czy kamienia. Związanie osiągane jest poprzez wybrane słowo, rytuał lub gest, jaki opracujesz, albo przez wyobraźnię. Wszystko, czego do tego potrzeba, to wymówić bądź wykonać ustalony wcześniej gest, rytuał, słowo czy formułę, a związany elemental wyzwoli określony skutek. W tym miejscu mag musi mieć wystarczającą dojrzałość, by wiedzieć, kiedy łączyć elementala bądź elementarium z talizmanem. Z pewnością będzie on używał elementali, by wpływać na sferę mentalną, a elementarów - dla wytworzenia astralnych bądź fizycznych skutków. W ten sam sposób można również przywiązywać do talizmanu inne istoty, jeśli mag chce osiągnąć specyficzne efekty. Każdy mag ma tę możliwość, o ile sumiennie pracował nad swoim rozwojem. Kontakt z istotami może być ustanowiony poprzez pasywną komunikację, przez magiczne lustro bądź przez wywołanie transu w akashy. W tym temacie żadne dodatkowe instrukcje nie są konieczne. W tym miejscu mag musi wiedzieć, co zrobić i jak to zrobić.

4. Ładowanie poprzez indywidualne bądź tradycyjne rytuały

Ta metoda jest najczęściej praktykowana przez magów Orientu, którzy obdarzeni są ogromną cierpliwością, absolutnie konieczną dla tego rodzaju ładowania. Orientalny mag wykonuje ręką, palcami, czy nawet jednym palcem całkowicie indywidualny znak nad talizmanem, bądź wykonuje ten znak w powietrzu bezpośrednio talizmanem. Kieruje swoją koncentrację na pożądaný efekt, jaki powinien mieć talizman. Powtarza ten rytuał kilka razy dziennie. Przez długie powtarzanie tworzy on tak silny „wolt”²² w akashy, że pożądaný skutek będzie osiągnięty. Jeśli, poprzez długie powtarzanie tego rytuału, magiczny wolt w akashy stanie się wystarczająco silny, to wystarczy wykonać ten rytuał talizmanem lub nad nim bez wysiłku wyobraźni czy umysłu. Mag zaznajomiony z kabałą będzie wiedział, że musi rytualnie naładować swoją własną baterię w akashy 462 razy, co odpowiada liczbie kabalistycznej, przez 462 dni, by ten rytuał wytworzył automatyczny efekt. To ładowanie jest wykonywane bez wielkiego wysiłku, lecz jest bardzo męczące i długie, a europejski mag rzadko wykaże taki nadmiar cierpliwości, by w ten sposób osiągnąć rezultat, jaki może uzyskać szybciej za pomocą jednej z metod opisanych tutaj.

Ładowanie poprzez rytuał tradycyjny jest łatwiejsze i do ustanowienia kontaktu wymaga jedynie kilku powtórzeń, a efekt jest tak ogromny, że graniczy z cudem. Jednak ten rodzaj tradycyjnych rytuałów ładowania, którego nie mogę opisać, należy do tajemnych łóż, stowarzyszeń, sekt etc. Mag dobrze wyszkolony w jasnowidzeniu, może łatwo osiągnąć te tajemnice, lecz ryzykowałby możliwość przyłapania na gorącym uczynku. Magowie Orientu, którzy pilnują swoich rytuałów pod przysięgą śmierci, bez litości występują magicznie przeciwko każdemu, kto narusza własność ich rytuałów bez pozwolenia. Ostrzegam zatem każdego maga przed takim zachowaniem. Rytuały te są zazwyczaj gestami, poprzez które nad talizmanami wykonywane są tajne znaki różnych bóstw, *Ishta Devatas*. Są one bardzo podobne do rytuałów indywidualnych, które opisałem. Bez wątpienia, takie ładowanie ma niezwykle silny skutek, gdyż ten rodzaj rytuału jest prawdopodobnie wykonywany przez setki kompetentnych magów i tradycyjnie przechodzi z pokolenia na pokolenie. Uczeń, który osiągnął odpowiedni poziom dojrzałości, nagradzany jest takim rytuałem. Ta tradycja

²² „Wolt” jest określeniem dobranym przez autora specjalnie dla podkreślenia analogii z napięciem elektrycznym – przyp. tłum.

nagradzania wartościowej osoby rytuałem, który równocześnie ustanawia kontakt z odpowiednią baterią, nazywany jest w Oriencie *ankhur* bądź *abhisheka*.

5. Ładowanie poprzez magiczne formuły, mantry, tantry itp.

Ta konkretna metoda ładowania jest jedną z największych i najpotężniejszych, gdyż wymaga wysokiego poziomu wiedzy i ogromnej ilości przygotowań, które opiszę szczegółowo w moich dwóch kolejnych książkach, *Praktyka magicznej ewokacji* oraz *Klucz do prawdziwej kabały*. Z tego powodu ograniczę się tutaj jedynie do krótkiej wzmianki.

Pierwszy rodzaj ładowania jest wykonywany przez powtarzanie magicznej formuły, gdzie istota stosowna dla tego celu wyzwała pożądany skutek.

Ładowanie poprzez mantry dokonywane jest poprzez święte zdanie, które służy oddaniu czci bóstwu, *Japa Joga*, które jest wiele razy ładowane mentalnie bądź wypowiadane w talizman odpowiedni dla tego celu. W ten sposób materializowany jest atrybut tego konkretnego bóstwa - i pewne jest, że można poprzez to osiągnąć ogromne skutki na wszystkich płaszczyznach.

Ładowanie poprzez tantry jest odpowiednio stosowaną magią słowa, gdzie konkretne kosmiczne moce odnajdują swoje zastosowanie poprzez litery, słowa etc., które są stosowne dla danego celu w odniesieniu do kosmicznego rytmu, tonu, koloru i właściwości.

6. Ładowanie poprzez kumulację elementów

Ta metoda ładowania jest oferowana magowi, który praktycznie, krok po kroku, ukończył wszystkie ćwiczenia do tego miejsca. Jeśli mag chce osiągnąć skutek poprzez pierwiastek elementu, naładuje wybrany talizman bądź pentakl elementem, który zapewnia stosowny skutek. Samo ładowanie dokonywane jest w taki sposób, jaki został opisany w punkcie 2 tego rozdziału odnośnie gromadzenia energii witalnej, lecz zamiast energii używany jest odpowiedni element. Dla osobistego użytku, gromadzenie elementu jest wykonywane we własnym ciele, podczas gdy dla talizmanu przygotowywanego dla innej osoby, element jest pobierany bezpośrednio z wszechświata. Na przykład, jeśli mag ma problem w zakresie kontrolowania danego elementu, używa dla ochrony elementu przeciwnego, ładując nim talizman. Poprzez elementy można osiągnąć wiele innych skutków. Mag, który jest doświadczony w kontrolowaniu elementów, będzie w stanie poprzez swoją intuicję opracować pożądane wariacje.

7. Ładowanie poprzez elektryczny i magnetyczny fluid

Stosowanie elektrycznego i magnetycznego fluidu stanowi jedno z najsilniejszych ładowań. Jeśli zamierzonym celem talizmanu jest ochrona, tarcza, odpromienienie czegoś bądź wywołanie jakiejś aktywności, to w tych przypadkach stosujesz głównie fluid elektryczny. Jeśli talizman ma mieć skutek przyciągający i ma sprowadzać sympatię, szczęście i sukces, to stosujesz fluid magnetyczny. Ładowanie dokonywane jest w ten sam sposób jak gromadzenie energii witalnej czy elementów. Jeśli talizman ma być używany osobiście, kumulacja jest wykonywana przez odpowiednią stronę ciała, a nie w całym ciele. Fluid magnetyczny jest gromadzony dynamicznie w lewej stronie ciała i wysyłany w talizman poprzez lewą rękę, podczas gdy fluid elektryczny gromadzony jest w prawej stronie ciała i wysyłany do talizmanu poprzez prawą rękę.

8. Ładowanie poprzez kumulację mocy światła

By osiągnąć subtelniejsze efekty, jak wzrost mocy okultystycznych, intuicji i inspiracji, naładuj talizman zgromadzoną energią światła. Ładowanie zachodzi w ten sam sposób co akumulacja energii witalnej, razem z impregnacją życzeniem, ograniczeniem czasu itd. Światło skompresowane w talizmanie musi przypominać słońce, lecz musi świecić jaśniej niż zwykle światło słoneczne. Talizman dla osobistego użytku jest ładowany skumulowaną energią światła poprzez własne ciało, a jeśli talizman jest przeznaczony dla innej osoby, ładowany jest energią światła bezpośrednio z wszechświata. Poza tym należy przestrzegać wszystkich innych ogólnych zasad.

9. Ładowanie sferami elektromagnetycznymi (wolt)

Jeśli chcesz powstrzymać karmiczne wpływy, by chronić siebie przed wpływami z innych sfer i jeśli zamierzasz ułożyć swoje przeznaczenie zgodnie ze swoimi życzeniami, naładuj talizman magicznym wolt, czy to dla własnych celów, czy dla innej osoby. Ta metoda ładowania jest nazywana „woltowaniem” i stanowi najdokładniejszą imitację pierwiastka akashy. Tej metody ładowania powinien używać jedynie mag, który dąży do osiągnięcia najwyższego z celów, połączenia z Bogiem, by nie obciążać się ingerencją w akaszę.

Było już często powtarzane, że wszystko, co istnieje, zostało stworzone poprzez dwa fluidy środkami czterech elementów. W odniesieniu do uniwersalnego prawa, elektryczny fluid jest zawsze w środku. Na powierzchni fluidu elektrycznego, gdzie ustaje ekspansja, zaczyna pracować fluid magnetyczny i tutaj jest on najsłabszy. Odległość od centralnego punktu do powierzchni fluidu elektrycznego jest dokładnie taka sama jak odległość od początku fluidu magnetycznego do jego powierzchni, gdzie magnetyczna siła przyciągania jest najsilniejsza. To prawo ma zastosowanie tak samo na małą, jak i na dużą skalę – zarówno w mikrokosmosie, jak i w makrokosmosie. To prawo należy brać pod uwagę ładując wolt. Jeśli dla swojego celu, chcesz naładować wolt talizman, pentakl czy kamień wykonaj, co następuje:

Całą mocą, jaką masz do dyspozycji, dynamicznie zgromadź elektryczny fluid w prawej stronie ciała. Po skondensowaniu go w silną elektryczną iskrę, wyślij go poprzez prawą rękę, palcem wskazującym do środka talizmanu. Musisz widzieć tę iskrę, jakby była rozgrzana do czerwoności. Wykonaj tę samą procedurę z fluidem magnetycznym, gromadząc magnetyczny fluid w lewej stronie ciała i kierując go poprzez lewą rękę, palec wskazujący i wysyłając go w taki sposób, byś kulistą elektryczną iskrę owinał magnetycznym fluidem tak, by stała się ona niewidoczna. Wyobrażaj sobie skompresowany fluid magnetyczny w kolorze niebieskim. Kiedy już to wykonałeś, to rezultatem powinna być mała niebieska kula, obejmująca cały kształt talizmanu. To kończy przygotowanie woltu i gdy tylko elektryczny fluid zacznie promieniować wewnątrz, a magnetyczny fluid na zewnątrz woltu, zaimpregnuj tę kulę – ukończony wolt – swoim życzeniem i określ czasowy limit jego skuteczności.

Jeśli później zdecydujesz się zwiększyć jego ładunek, co prawdopodobnie nie będzie konieczne, to wszystko, co musisz zrobić, to skondensować fluid magnetyczny, a zawarty w nim fluid elektryczny zintensyfikuje się automatycznie. Taki wolt ma tak potężny magiczny skutek, że nawet zmienia karmę zgodnie z twoim życzeniem. Mag, któremu uda się to wykonać, nie jest już przedmiotem zwykłej karmy, a jest jedynie przedmiotem dla Boskiej Opatrzności.

Kiedy mag naładuje talizman woltem dla innej osoby, stosuje tę samą wspomnianą procedurę. Jednakże nie ściąga elektrycznego i magnetycznego fluidu ze swojego ciała - zamiast tego, pobiera je bezpośrednio z wszechświata. Mag powinien stosować ładowanie woltu dla innej osoby jedynie wtedy, gdy nakazują to okoliczności. Musi być absolutnie pewien, że ta konkretna osoba ma bardzo wysokie ideały, jest szczerą w swoim rozwoju, a prześladowana wyłącznie przez karmę. Jasnowidzące oczy maga będą to w stanie określić. Jego intuicja wskaże również właściwą decyzję odnośnie tego, czy wolno mu ingerować, czy nie. W tym miejscu swojego rozwoju, mag jest całkowicie odpowiedzialny za wszystkie konsekwencje wynikające z takiego działania.

Kiedy taki magiczny wolt zostanie wysłany do małego magnesu w kształcie podkowy, w taki sposób że sfera obejmie cały magnes, to nawet „niewierny Tomasz” byłby zdumiony ogromem efektów, jakie ten magnes mógłby wywołać.

10. Ładowanie poprzez operacje magiczno-seksualne

Istnieje jeszcze jedna metoda ładowania, którą pokrótce opiszę. Z etycznych i moralnych powodów powstrzymam się od opisywania praktyki tej metody w szczegółach. Jeśli jednak mag będzie medytował nad tą metodą, będzie w stanie dojść do szczegółów tej praktyki. Powstrzyma się jednakże od niej, gdyż w międzyczasie nauczył się wielu innych metod ładowania. Jedynie etyczny, wysoce rozwinięty mag może ośmielić się praktykować tę metodę, gdyż dla czystego wszystko pozostaje czyste. W rękach niemoralnej osoby, te praktyki przyniosłyby więcej krzywdy niż pożytku. Z tą wiedzą można uczynić wiele szkód, a wysokie moce, takie jak miłość, nigdy nie powinny być nadużywane. Dlatego też opis tej metody będzie bardzo krótki i ograniczę go do podstawy, na której oparta jest ta metoda ładowania.

Przed wszystkim konieczne są szczególne przygotowania, gdyż bez nich ta operacja się nie powiedzie. Operacja magiczno-seksualna podejmowana dla jakiegokolwiek celu jest świętym aktem, modlitwą, gdzie imitowany jest miłosny akt tworzenia. Wszystko, co zostało stworzone we wszechświecie, stało się poprzez akt miłości. Magia seksualna oparta jest na tym uniwersalnym prawie. Oczywiście powinno się tutaj pracować z podobnie myślącym partnerem płci przeciwnej, który przeszedł to samo magiczne kształcenie. Męski mag reprezentuje aktywny, prokreatywny pierwiastek, podczas gdy żeńska partnerka reprezentuje pasywny, życiodajny pierwiastek. Kobieta-mag, zaznajomiona z opanowywaniem elektrycznego i magnetycznego fluidu, musi zmienić swoją polaryzację, by jej głowa stała się magnetyczna, a jej genitalia elektryczne. Odwrotnie jest w przypadku męskiego maga – jego głowa staje się elektryczna, a jego genitalia magnetyczne. Współżycie pomiędzy tymi partnerami wytwarza niezwykle silne dwubiegunowe napięcie mocy. Przy wykonywaniu tego aktu miłości rezultatem nie jest nowe życie, lecz pożądana przyczyna razem z jej skutkiem. Tutaj zarówno niższy, jak i wyższy podwójny biegun jest wprawiony w ruch, działa tutaj czterobiegunowy magnes, Jod-He-Waw-He, najwyższa tajemnica miłości, Tworzenie. Jak łatwo ten akt tworzenia - najwyższy jaki istnieje na świecie - mógłby być zredukowany do przyziemnego pożądania i prowadzić do zatracenia? Wygnanie biblijnego Adama i Ewy z raju odnajduje w tym swój najwyższy symbolizm. Mag, który ośmiela się podejść do najwyższej z wszystkich praktyk, musi opanować wyższe oraz niższe strumienie, by ostatecznie przenieść ładowanie w swój talizman. Jeśli mag znieważy ten święty akt przyziemnym pożądaniem, spotka go ten sam los co Adama i Ewę, którzy utracili przywilej ładowania się owocami raju. Intuicyjny mag z łatwością zrozumie, jak ogromny jest to

symbolizm i uzna za prawidłowe to, że zachowam milczenie o najwyższej ze wszystkich tajemnic.

Realizowanie życzenia za pomocą elektromagnetycznych sfer w akashy (woltowanie)

W poprzednich paragrafach tego rozdziału opisałem tworzenie woltu poprzez elektromagnetyczny fluid. Procedura dla woltowania w akashy jest taka sama, tylko że elektromagnetyczna sfera musi być większa. Praktyka jest następująca:

Całą mocą, jaką masz do dyspozycji, zgromadź elektryczny fluid w prawej części ciała. Wyślij go poprzez wewnętrzną stronę prawej dłoni na zewnątrz, a następnie ukształtuj go poprzez wyobraźnię w kulę, której pozwolisz unosić się w powietrzu bez ograniczeń. Tej projekcji dokonujesz nie poprzez swój palec wskazujący, lecz bezpośrednio przez wewnętrzną stronę prawej dłoni. Ta ognista kula musi być rozpalona do czerwoności, zwiększając się dynamicznie przez częste gromadzenie i wysyłanie do niej fluidu elektrycznego. Ten rodzaj akumulacji i dynamicznego ładowania należy wykonywać, aż kula osiągnie średnicę jednego metra. Tę samą procedurę należy wykonać z fluidem magnetycznym. Zaczynasz wysyłać magnetyczny fluid na zewnątrz poprzez wewnętrzną stronę lewej dłoni, owijając elektryczną kulę fluidem magnetycznym warstwa po warstwie, aż cała kula osiągnie średnicę dwóch metrów. Kiedy to osiągniesz, elektromagnetyczny wolt jest ukończony.

Jeśli mag przygotowuje taki wolt dla innej osoby, to elektryczny i magnetyczny fluid powinny być ściągnięte bezpośrednio z wszechświata. Kiedy elektromagnetyczny wolt – najpotężniejszy istniejący akumulator magiczny – zostanie przygotowany z najsilniejszym wyobrażeniem, najmocniejszą wolą i niewzruszalną wiarą, to mag może zaimpregnować go odpowiednią koncentracją życzenia. Poprzez swoją wyobraźnię tworzy on pożądaną przyczynę, którą powinien wywołać wolt. Kiedy mag określi czas życia swojego magicznego woltu, to przy pomocy wyobraźni wystrzeliwuje go w prawie ekstatyczny sposób do nieskończonego wszechświata - do makrokosmosu, do świata przyczynowego, czyli do akashy. Mentalnie odcina połączenie ze swoim wolem - gdy tylko go wystrzeli, natychmiast przestaje o nim myśleć. Intencjonalnie zapomina o wolicie i kieruje swoją uwagę na inne sprawy.

Wspomniane tutaj ładowanie woltu jest jedną z najpotężniejszych operacji, jakie mag na obecnym poziomie rozwoju jest w stanie wykonać. To pozwala mu być panem zarówno samego siebie, jak i innych. Przyczyna, jaką przeniósł swoim wolem w akaszę, wyzwoli swój skutek i nie ma znaczenia, czy ma on zająć na mentalnej, astralnej, czy fizycznej płaszczyźnie. Mag docenia tę wielką i odpowiedzialną możliwość i będzie poprzez nią wykonywał jedynie szlachetne uczynki zarówno dla swojej korzyści, jak i dla innych, dla których odważy się wykonać tę operację.

Mag, który zaszedł tą ciężką ścieżką tak daleko, poprzez trudne ćwiczenia, które są czymś dużo więcej niż ascetyzm, wyrównał swoją karmę do tego stopnia, że nie wyrządzi mu ona żadnej szkody. Mag nie jest już przedmiotem zwykłych kolei losu. Stał się panem własnego losu. Jedynie Boska Opatrzność w swoim najwyższym aspekcie może wpłynąć na jego wolę.

Podsumowanie ćwiczeń kroku IX

I. Magiczne kształcenie ducha

Praktyka jasnowidzenia poprzez magiczne lustra:

1. Spoglądanie poprzez czas i przestrzeń
2. Wywieranie skutku na odległość poprzez magiczne lustro
3. Różne działania projekcyjne poprzez magiczne lustro

II. Magiczne kształcenie duszy

1. Świadoma separacja ciała astralnego od fizycznego
2. Impregnacja ciała astralnego czterema boskimi atrybutami

III. Magiczne kształcenie ciała fizycznego

1. Leczenie chorych poprzez elektromagnetyczny fluid
2. Magiczne ładowanie talizmanów, amuletów i kamieni szlachetnych
3. Realizacja życzenia poprzez elektromagnetyczne sfery w akashy, znane jako woltowanie

Koniec kroku IX

Krok X

Magiczne kształcenie ducha

Zanim mag rozpocznie praktykę dziesiątego, ostatniego kroku tego kursu instrukcji, powinien dogłębnie przejrzeć wszystko, czego się nauczył, i upewnić się, że posiada stuprocentową kontrolę oraz jest biegły w każdym aspekcie praktyki zaprezentowanej do tej pory. Jeśli tak nie jest, musi on zająć się nadrobieniem wszystkiego, czego mu brakuje, i zrobić wszystko, co w jego mocy, by całkowicie rozwinąć wszystkie swoje zdolności. Wszelki pośpiech w odniesieniu do własnego rozwoju jest bezcelowy i w dalszej perspektywie niekorzystny dla praktyki magii. Aby zapobiec przyszłym rozczarowaniom, mag musi dać sobie konieczny czas i ciągle systematycznie pracować.

Mag musi być świadomy faktu, że ten ostatni krok kończy jego magiczny rozwój w odniesieniu do pierwszej karty tarota, i musi być przygotowany na wyższe magiczne zadania, które opiszę w następnych dwóch pracach: *Praktyka magicznej ewokacji* oraz *Klucz do prawdziwej kabały*. Jeśli istnieją jakieś luki w jego rozwoju, to nigdy mu się nie uda kontrolować wyższych mocy. W tym konkretnym przykładzie nie ma znaczenia, czy ukończy ten kurs instrukcji kilka miesięcy wcześniej czy później. To, co jest najważniejsze, to fakt, by mag nigdy nie stracił z oczu swojego celu i by zawsze podążał do przodu, aż osiągnie najwyższe wysokości boskiego poznania. Przeglądając swój rozwój do tego miejsca, mag zda sobie sprawę, że przeszedł długi dystans na swojej ścieżce do doskonałości, dłuższy niż oczekiwał.

Mag musi jednak być również świadomy tego, że jest to jedynie pierwszy szczebel na drabinie, którą zamierza się wspinać. Medytując nad tym, jak wiele wiedzy i doświadczenia musi jeszcze zebrać, pokłoni się w duchu, z wielką czcią, przed boską fontanną mądrości. Nie będzie już pychy, ambicji czy wyniosłości ani żadnych złych jakości w jego sercu, gdyż im głębiej penetruje boski warsztat, tym bardziej skromnym i receptywnym się staje.

Pierwszym zadaniem, jakie nadane jest magowi w dziesiątym kroku, jest uzyskanie wiedzy na temat sfery elementów. Swoim ciałem mentalnym odwiedza on indywidualne sfery elementów, tzn. przenosi swoje ciało duchowe do królestwa gnomów, czyli duchów ziemi, potem królestwa rusalek, czyli duchów wody. Następnie poznaje królestwo sylfów - duchów powietrza, a ostatecznie królestwo salamander, znane również jako królestwo ognia. Dla niewtajemniczonego królestwa te zdają się być bajką i będzie on prawdopodobnie uważał je za utopię. Dla prawdziwego wtajemniczonego nie istnieją legendy i bajki, bo należy je rozumieć symbolicznie, gdyż kryją one wiele głębokich prawd. W tym sensie ma to zastosowanie do gnomów, rusalek, sylfów i salamander. Mag może, na podstawie własnych obserwacji, dowieść sobie, że te istoty naprawdę istnieją. Jednak osoba, która nie jest wykształcona magicznie i której zmysły nie są rozwinięte w duchowy sposób, jest skupiona wyłącznie na fizycznym świecie i tym samym nie może wyobrazić sobie egzystencji innych istot, a co dopiero udowodnić sobie ich istnienie.

Wiele osób jest tak ogarniętych materializmem spowodowanym przez ich czysto materialny styl życia, że nie rozumieją oni niczego, co istnieje poza fizycznym światem, a co jest wyżej i daleko poza ich zakresem postrzegania. Całkiem inaczej jest oczywiście w przypadku wykształconego maga, którego zmysły są świadomie rozwinięte. Posiada on możliwość widzieć i postrzegać więcej oraz może udowodnić sobie istnienie wyższych mocy, płaszczyzn i istot. Jest to prawdziwy cel tego kursu instrukcji – by rozwinąć ludzi do takiego stopnia, że

nie tylko postrzegają i kontrolują świat fizyczny, lecz również sfery wyższe. Nie będziemy jednak wybiegać na przód i wdawać się w podobne tematy. Tutaj mamy tylko do czynienia z praktyką tego, co musimy zrobić, by osiągnąć świat elementów.

W poprzednich rozdziałach nauczyliśmy się, że istnieją królestwa elementów, które zawierają nie tylko same konkretne elementy, ale również odpowiadające im istoty. Różnica pomiędzy człowiekiem a istotą elementu polega na tym, że człowiek składa się z czterech, a raczej z pięciu elementów i jest przez nie kontrolowany, podczas gdy istota elementowa złożona jest jedynie z najczystszej substancji elementu, do którego należy. W odniesieniu do naszej koncepcji czasu taka istota ma prawdopodobnie dłuższe życie niż człowiek, lecz z drugiej strony nie posiada nieśmiertelnego ducha. Zasadą jest, że taka istota rozpuszcza się ponownie w swoim własnym elemencie. W tym miejscu powstrzymam się od opisywania jakichkolwiek szczegółów, gdyż mag dowie się tego z własnych praktycznych doświadczeń, które są możliwe poprzez przeniesienie jego ducha. Mag musi rozumieć, jak przenieść się do królestwa elementów i jak ustanawiać kontakt z jego istotami. Sposób przywoływania tych istot do fizycznego świata, w pasywny i aktywny sposób, będzie szczegółowo opisany w moim następnym dziele, *Praktyka magicznej ewokacji*.

Mag musi być przede wszystkim świadomy, że królestwo elementów nie jest naszym fizycznym światem, zatem nie może przenieść się tam bez odpowiednich kwalifikacji. Istota elementów może być zrozumiana jedynie przez istotę pokrewną. Należy brać pod uwagę tę okoliczność. Ptak może jedynie komunikować się z innym ptakiem, dlatego istota elementu nie może zrozumieć człowieka; i tym samym, sama może być zrozumiana jedynie przez istotę z tego samego elementu. Jeśli istota elementu chce skontaktować się z człowiekiem, musi przyjąć ludzką formę i ludzkie atrybuty. Te przykłady powinny wystarczająco wyjaśnić magowi, dlaczego w poprzednich krokach musiał praktykować ćwiczenia transformacji. Gnom nigdy nie zrozumie człowieka i vice versa. Podczas tej procedury albo mag przekształca się w gnom, albo gnom staje się człowiekiem. Zatem, zanim mag wejdzie do królestwa duchów ziemi, musi przyjąć formę gnom.

Jeśli mag nie wie, jak wygląda gnom, może użyć jasnowidzenia, albo w stanie transu, albo poprzez magiczne lustro, by go zobaczyć. Zaobserwuje, że gnomy są małymi istotami podobnymi do krasnoludków z bajek. Zazwyczaj mają długie brody, noszą czapki, mają długie włosy i błyszczące oczy, a ich strojem są surduty z kapturami.

Taki gnom pojawi się magowi w magicznym lustrze. Mag zauważy również, że każdy duch ziemi nosi małą lampkę i każda z nich ma inną świetlistość. Lampy pomagają tym ziemskim duchom odnajdywać drogę w ich podziemnym królestwie. Kiedy mag zobaczy gnom w magicznym lustrze lub przez jasnowidzenie, musi jedynie przyjąć jego kształt w duchu, czyli na płaszczyźnie mentalnej. Musi jeszcze zidentyfikować się z elementem ziemi, czyli musi naładować całą swoją formę elementem ziemi, lecz bez żadnej kumulacji. W tym momencie nie pozostaje magowi nic poza zejściem do podziemnego królestwa, czyli w ziemię. W tym środowisku otoczy go uczucie mroku, więc za pomocą wyobraźni utworzy latarnię, która absolutnie pięknym światłem rozświetli ciemności.

W początkowych podejściach nie zauważy on dużej zmiany. Jednak po powtarzaniu tej procedury mag stanie się przyzwyczajony do ciemności do takiego stopnia, że będzie w stanie rozróżnić istoty, które mają taką samą formę jak on, i z tymi istotami będzie chciał nawiązać kontakt. Po częstych próbach zauważy, że te istoty stają się coraz bardziej wyraźne i będzie on w stanie obserwować je przy wykonywaniu różnych czynności. W królestwie ziemi

magowi *nie wolno* przemówić do jakiegokolwiek ducha ziemi, aż on sam nie przemówi bezpośrednio do niego. Mag musi być cały czas świadomy tego prawa i nigdy jako pierwszy nie zadawać pytania. Może się zdarzyć, że pracując razem z gnomami, mag jest kuszony, by zrobić jakąś uwagę, lecz nigdy nie może sobie pozwolić zachować się w ten sposób. Inaczej ryzykuje, że duchy ziemi przejmą nad nim kontrolę, podczas gdy celem tego ćwiczenia jest to, by mag uzyskał kontrolę nad nimi. Jeśli takie nieszczęście spadnie na maga, może się zdarzyć, że gnomy, poprzez swoje różne praktyki magiczne, schwytają go poprzez element ziemi i że on sam stanie się duchem ziemi. W tym momencie nie miałby on możliwości powrócić do swojego fizycznego ciała. Po pewnym czasie mentalny sznur pomiędzy astralnym a fizycznym ciałem zerwałby się, co skutkowałoby fizyczną śmiercią maga. Medyczna diagnoza przyczyny zgonu brzmiałaby: atak serca.

Mag, który poprzez magiczne szkolenie posiada całkowitą kontrolę nad sobą i który zawsze bierze pod uwagę to prawo, nie ma się czego obawiać. Wręcz przeciwnie, w chwili gdy gnomy zainicjują konwersację, będą uważać maga za istotę na wyższym poziomie niż one same i staną się jego najlepszymi przyjaciółmi.

Prawo mówiące, że mag nie może pierwszy odezwać się do duchów ziemi, ma zastosowanie jedynie do pierwszych wizyt. Później, gdy tylko gnomy są przekonane, że mag przewyższa je inteligencją i siłą woli, będą nie tylko czerpać radość z tej relacji, lecz również staną się jego najbardziej uniżonymi sługami. Duchy ziemi są duchami najbliższymi człowiekowi i będą mu służyć z radością, zwłaszcza kiedy rozpoznają jego wyższość. Mag powinien odwiedzać królestwo gnomów tak często, jak to tylko możliwe, i powinien robić to, aż królestwo to nie będzie miało mu nic nowego do zaoferowania.

Mag może się wiele nauczyć od gnomów i nie istnieje żadna książka, która dałaby mu tyle tajemnic o królestwie ziemi, ile może się nauczyć czy doświadczyć w tym królestwie. Na przykład może nauczyć się od gnomów wszystkiego o mocy i skutkach różnych ziół oraz tego, jak osiągnąć magiczną moc nad pewnymi kamieniami. Uzyska wiedzę o ukrytych skarbach i wielu innych rzeczach. Będzie również naocznym świadkiem wszystkiego, co istnieje w ziemi, na przykład źródeł wody, węgla, rudy etc. Poza tym będzie się uczył od gnomów, obserwując je przy wykonywaniu różnych magicznych praktyk, które można wykonać poprzez element ziemi. Z czasem mag zauważy, że pośród duchów ziemi istnieją różne grupy inteligencji. Spotka gnomy, które uczą go alchemii.

Kiedy mag ostatecznie czuje się w królestwie gnomów jak w domu i zbierze wszelką wiedzę, jaką jest w stanie sobie przyswoić, to może zacząć zwiedzać następne królestwo, królestwo duchów wody.

Mag powinien przygotować się w ten sam sposób jak przed odwiedzeniem duchów ziemi i powinien najpierw zobaczyć kształt ducha wody w swoim magicznym lustrze. Mag zauważy, że duchy wody są z wyglądu bardzo podobne do ludzi; nie ma różnicy w kształcie i wielkości. Przyjęte jest, że duchy wody nazywane są rusalkami bądź nimfami, które są żeńskimi duchami wody i są bardzo piękne, lecz istnieją również męskie duchy wodne. Kiedy mag odwiedza królestwo wody, nie musi przyjmować formy żeńskiego ducha wody. Może jednak tak wybrać, jeśli sobie tego życzy, transformując się w rusalkę. Przemienienie się w rusalkę ma tę korzyść, że mag nie będzie przedmiotem ich umizgów, gdyż są one nie tylko olśniewająco piękne, lecz również bardzo natrętne i mają skłonności erotyczne.

Gdy tylko mag jest mentalnie przygotowany, wypełniwszy się elementem wody, tj. gdy zaimpregnuje swojego ducha wodą, przenosi się gdzieś do dużego jeziora bądź oceanu, w zależności od życzenia i preferencji, i duchowo schodzi w głąb wody. Tutaj doświadczy tego samego procesu co w królestwie gnomów – na początku nie od razu spotka duchy wody, lecz poprzez częste eksperymentowanie oraz poprzez inspirację szczerego życzenia komunikacji z duchami wody ostatecznie przyciągnie je. Na początku napotka jedynie istoty żeńskie, które poruszają się w wodzie swobodnie, tak jak ludzie. Bardzo rzadko można spotkać nieprzyjazną rusałkę. Tutaj również rządzi określona klasa inteligencji, gdyż chociaż wszystkie rusałki są bardzo piękne, mag spotka bardziej inteligentnych i królewskich przewodników, którzy są obdarzeni szczególnym pięknem i inteligencją. Mag zauważy, że te istoty nie tylko wykonują swoje tańce, lecz również wykonują różne zadania. Nie miałoby celu opisywanie jakichkolwiek szczegółów, gdyż mag będzie w stanie doświadczyć tego samodzielnie. Tutaj również ma zastosowanie prawo, że mag *nigdy* nie może przemówić pierwszy do ducha wody; musi czekać, aż istota się do niego zwróci. Mag nauczy się tak dużo o elemencie wody od tych inteligentnych przewodników, że mógłby pisać całe książki na ten temat. Nie tylko nauczy się wszystkiego o życiu ryb, różnych rodzajach wodnych roślin, kamieniach pod wodą itd., lecz również zaznajomi się z różnymi praktykami magicznymi elementu wody. Strzeż się jednak piękna tych istot! Poważnie ostrzegam przed ślepym zakochaniem się w rusałce i tym samym przed utratą równowagi. Taka miłość mogłaby stać się dla maga fatalna. Nie oznacza to, że nie może on bawić się z rusałkami. Musi pamiętać o motcie: *miłość jest prawem, lecz miłość podług silnej woli*. Rusałka jest w stanie tak bardzo zafascynować maga swoim niezwykle pięknem, urokiem i niebezpiecznym erotyzmem, że staje on w obliczu niebezpieczeństwa stania się jednym z tych duchów, co bez wątpienia spowoduje jego fizyczną śmierć. Jak wielu magów było ofiarami takiej nieszczęśliwej miłości! Zatem mag powinien być stały i władać swoimi pasjami, gdyż jest to najbardziej atrakcyjne królestwo w sferze elementów i jeśli mag podda się swoim pasjom, to wpadnie w ręce rusałek na dobre.

Kiedy mag osiągnął zdolność dowolnego odwiedzania królestwa wodnych duchów i nauczył się od tych istot wszystkiego, co element wody ma do zaoferowania na temat magicznej wiedzy, to skieruje swoją uwagę na następne królestwo - królestwo duchów powietrza.

W przeciwieństwie do królestwa wody, którego mieszkańcy chętnie komunikują się z ludźmi, duchy powietrza są nieśmiałe w stosunku do ludzi. Z wyglądu są podobne do duchów wody: mają piękne figury i są przeważnie żeńskie, lecz znajdziesz również formy męskie.

W tym konkretnym przypadku mag nie musi przybierać kształtu, który przypomina duchy powietrza. Może zaimpregnować swoją osobę, swojego własnego ducha, elementem powietrza i poprzez wyobraźnię przejść do obszaru powietrza, w którym chce, by duchy powietrza nawiązały z nim kontakt. Nawet jeśli po częstych powtórzeniach magowi nie udaje się skontaktować z duchami powietrza przez długi czas, nie powinien nigdy tracić cierpliwości. Jego głównym punktem skupienia powinno być dostrzeżenie duchów powietrza za wszelką cenę, a w końcu mu się to powiedzie. Na początku mag zaobserwuje, że duchy powietrza będą go unikać, lecz nigdy nie powinien zniechęcać się tym zachowaniem. Zobaczy najpiękniejsze istoty z cudownymi ciałami eterycznymi, które są gładkie i pełne wdzięku. Mag powinien imitować te duchy swoim własnym duchem, unosząc się i prześlizgując w tył i w przód, będąc unoszonym przez powietrze. Gdy się tego nauczy, wkrótce duchy powietrza podejść do niego i przemówią. Ponownie mag musi pamiętać o prawie i nie być pierwszym, który przemówi do ducha powietrza, niezależnie od tego, czy jest to mężczyzna czy kobieta. Maga może spotkać ten sam los z duchami powietrza, jaki był wspomniany przy dwóch poprzednich królestwach elementowych.

Kiedy, po wielu próbach, kontakt z duchami powietrza zostanie nawiązany, mag nauczy się od tych istot wszystkiego w odniesieniu do elementu powietrza. Odkryje wiele praktyk i sekretów, o których przeciętna osoba nie ma pojęcia.

Kiedy mag posiada dogłębną wiedzę na temat elementu powietrza i jego istot oraz panuje nad wszystkimi powierzonymi mu magicznymi prawami i praktykami, może przejść do duchów elementu ognia, z którymi również musi się skontaktować i dobrze je poznać. Istoty elementu ognia w pewien sposób przypominają ludzi, lecz mają kilka szczególnych cech, jakich przeciętna osoba nie posiada. Konsekwentnie zalecane jest, by mag zobaczył kształt ducha ognia przy użyciu magicznego lustra. Oglądając te duchy w magicznym lustrze, mag zauważy, że mają mniejsze twarze niż ludzie i anormalnie cienkie, długie szyje. Zatem mag przeniesie swojego ducha do formy ducha ognia. Następnie naładuje tę formę czystym elementem ognia i przejdzie duchem do krateru bądź aktywnego wulkanu, najbardziej znanego miejsca zamieszkania duchów ognia.

W poprzednim elemencie mag zauważył, że duchy powietrza były wszędzie i w ciągłym ruchu. Tak samo, a nawet intensywniej, jest z duchami ognia, które stale migocą jak płomienie. Ponownie ma tutaj zastosowanie prawo jak przy duchach pozostałych trzech elementów – mag *nie może* pierwszy odezwać się do ducha ognia, nawet jeśli przekształcił się w jednego z nich. W tej sferze również istnieje hierarchia inteligencji - im bardziej inteligentny jest duch ognia, tym bardziej harmonijna i piękna jest jego forma. Najwyższe duchy ognia najbardziej przypominają ludzi i zrozumiałe jest, że mag będzie wołał komunikować się z bardziej inteligentnymi istotami.

W odniesieniu do praktyki magii mag uzyska wiele wiedzy i nauczy się, czego można dokonać poprzez element ognia. Kiedy już stał się wystarczająco zaznajomiony z duchami ognia, tj. z przywódcą w kraterze, ustanowił z nimi związek i nauczył się od nich wszystkiego, co mógł, przechodzi do odwiedzania duchów ognia zamieszkujących środek Ziemi. Te duchy są znacznie większe i mają dużo bardziej dogłębną wiedzę niż te, które zamieszkują kratery. Jedynie gdy mag uzyska całą wiedzę o elemencie ognia, może z czystym sumieniem powiedzieć, że stał się absolutnym panem elementów.

Podczas swoich wizyt u istot czterech elementów mag przekona się całkowicie, że każda elementowa istota, niezależnie od tego, jak jest inteligentna i jak bardzo szeroka jest jej wiedza, jest złożona z jednego elementu. Człowiek zawiera zaś wszystkie cztery, a na dodatek piąty element, pierwiastek Boga lub Boskiej Opatrzności. Mag zacznie teraz właściwie rozumieć, dlaczego Biblia stanowi, że człowiek jest najdoskonalszy ze wszystkich istot i stworzeń i że człowiek został stworzony na obraz Boga. Pragnienie nieśmiertelności u istot elementowych jest wielkie - zazdroszczą ludziom tej przewagi. W tym można znaleźć wytłumaczenie ich ustepliwości. Zrozumiałe jest, że każda istota elementowa dąży do osiągnięcia nieśmiertelności i że mag może nadać taką nieśmiertelność istocie elementu. W tym momencie nie jest możliwe opisanie tej procedury w szczegółach, lecz każdy mag, który osiągnął ten punkt swojego rozwoju, posiada taki poziom intuicji, by uzyskać tę informację.

Jak dużo wiedzy mag może zyskać od istot elementów, okaże się poprzez jego własne doświadczenia. Logicznym wnioskiem jest, że te doświadczenia przeniosą się do pamięci, tj. do fizycznego ciała. Mag będzie również w stanie praktycznie użyć tych eksperymentów na płaszczyźnie fizycznej. Mag, który osiągnął ten poziom rozwoju posiada zdolność wykonywania w magii natury rzeczy uchodzących w oczach niewtajemniczonych za cuda.

Dzięki postępowi maga i uzyskaniu dogłębnej wiedzy o królestwach czterech elementów, praktycznym ich kontrolowaniu i ogromnym zwiększeniu swoich doświadczeń, jest on teraz gotowy, by ustanowić świadomy kontakt ze swoim duchowym przewodnikiem, guru czy geniuszem.

Jak było wspomniane w rozdziale o pasywnej komunikacji ze światem „poza”, każdy człowiek otrzymuje od Boskiej Opatrzności anioła, by towarzyszył mu na jego ścieżce życia, by prowadził go i pilnował jego duchowego rozwoju. Pierwszy raz mag nawiązał kontakt ze swoim aniołem stróżem, gdy praktykował pasywną komunikację. Ilekroć mag próbował skontaktować się ze swoim aniołem stróżem, było to dokonywane przez jasnowidzenie i widział go albo w stanie transu, albo w magicznym lustrze. Teraz mag osiągnął poziom stworzenia widzialnego kontaktu ze swoim aniołem stróżem na płaszczyźnie mentalnej. Praktyczna procedura kontaktowania się z nim nie jest bardzo trudna, zwłaszcza jeśli ujawnił się on magowi już wcześniej, gdy w pełni opanował podróż mentalną. Praktyka dokonania widzialnego połączenia z twoim stróżującym duchem wymaga tylko jednej rzeczy, konkretnie: byś w swoim duchu wyobrażał sobie, że wznosisz się w górę prosto jak strzała, jakbyś był pochwycony przez wir. Możesz również zastosować inną procedurę: wyobrażaj sobie, że nie jesteś zabierany w górę, lecz że jesteś lekki jak piórko i jesteś odpychany przez Ziemię. Rodzaj procedury koncentracji, jaką wybierze dana osoba, jest jednak indywidualnym wyborem. Po kilku próbach mag odkryje, która metoda najlepiej mu pasuje. Kiedy mag, swoim duchem, wznosi się wyżej i wyżej, aż Ziemia zdaje się być nie większa niż mała gwiazda, i jest od niej całkowicie odcięty, unosząc się we wszechświecie, musi skoncentrować się na życzeniu, by ukazał się mu jego przewodnik bądź by był przez niego przyciągnięty. Nawet jeśli nie zajdzie to od razu, to mag po kilku próbach spotka się i nawiąże wizualny kontakt ze swoim przewodnikiem, czyli aniołem stróżem. Pierwsze spotkanie ze swoim duchowym przewodnikiem jest bardzo pamiętnym przeżyciem dla maga, gdyż od tego momentu ma on możliwość kontaktować się z nim bezpośrednio za pomocą słuchu i mowy. Co więcej, będzie również dla niego ogromnie ważne dowiedzenie się, kiedy, jak i pod jakimi warunkami może on kontaktować się ze swoim duchowym przewodnikiem w każdej chwili. Uczeń musi wykonywać instrukcje duchowego przewodnika. W tym momencie guru przejmie dalsze prowadzenie maga.

Kiedy kontakt z guru został ustanowiony, mag wchodzi w ostatnie stadium swojego mentalnego rozwoju. W tym miejscu świat materialny ma bardzo niewiele do zaoferowania i dlatego będzie on zwiedzał inne sfery. Mag dokonuje tego, wznosząc się z Ziemi prosto jak strzała, i koncentruje się na sferze, którą chce odwiedzić, a zostanie przyciągnięty przez nią zgodnie ze swoją wolą. Dla jego ducha nie ma koncepcji czasu i przestrzeni i może w przeciągu chwili odwiedzać każdą sferę, samodzielnie bądź ze swoim przewodnikiem. W odniesieniu do kabalistycznego Drzewa Życia, musi podążać według odpowiedniej sekwencji. Zatem mag najpierw odwiedzi sferę Księżyca, potem Merkurego, Wenus, Słońca, Marsa, Jowisza i ostatecznie sferę Saturna. Na wszystkich sferach spotka zamieszkujące je istoty oraz nauczy się wszystkich istniejących praw i tajemnic w praktycznym sensie. Kiedy mag uzyska zdolność odwiedzania i kontrolowania wszechświata, to jest sferycznego planetarnego systemu istot, jego mentalne, czyli duchowe kształcenie jest ukończone. Stał się magiem doskonałym, Bratem Światła, prawdziwym wtajemniczonym i dokonał wiele, lecz jeszcze nie osiągnął wszystkiego.

Magiczne kształcenie duszy

W teoretycznej części tej książki wspominałem o koncepcji Boga. Mag, który doszedł do tego poziomu swojego rozwoju, może przystąpić do realizacji koncepcji Boga. Zanim jednak zacznie pracować z ostatnią fazą swojego rozwoju, musi przeanalizować, czy całkowicie opanował każdy krok magicznego kształcenia duszy, czy osiągnął magiczną równowagę i czy uszlachetnił swoją duszę do takiego stopnia, że może w niej mieszkać boskość.

Wiele religii mówi o praktycznym połączeniu z Bogiem, lecz głównie z własnego punktu widzenia. Konkretnie, że jeśli modlisz się do Boga w formie prośby, z czcią bądź wdzięcznością, to poprzez tę procedurę ustanowiłeś już kontakt z Bogiem. To stwierdzenie oczywiście nie usatysfakcjonuje maga, który przeszedł ciężką drogę rozwoju do tego poziomu. Dla maga Bóg jest najwyższą, najbardziej prawdziwą i najbardziej prawą koncepcją, jaka istnieje. Z tego powodu, od samego początku swojego wtajemniczenia, mag nauczył się respektować tę praworządność uniwersalnych praw i obserwował ją, gdyż koncepcję Boga należy rozumieć jako wynik praworządności wszechświata. Nie ma znaczenia, do jakiej religii mag należy: do chrześcijańskiej, żydowskiej, buddyjskiej, islamskiej, hinduskiej, wyznania Brahmy, czy do innego nurtu religijnego. Jeśli jest on na ścieżce wtajemniczenia, musi bez wyjątku respektować w swojej koncepcji Boga uniwersalną praworządność. Chrześcijanin będzie jako swój najwyższy ideał czcił Jezusa Chrystusa i obdarzał Go również czterema jakościami, fundamentalnymi atrybutami, które ukazują się we wszechobecności. Te cztery fundamentalne wartości to: wszechmoc; mądrość, czyli wszechwiedza; wszechmiłość, czyli miłosierdzie; oraz nieśmiertelność.

Mag nie będzie postrzegał swojego Chrystusa jako manifestację obdarzoną tylko jedną jakością, lecz w odniesieniu do uniwersalnych praw analogicznych z czterema elementami będzie czcił go jako najwyższą Boskość. Ma to również zastosowanie dla wyznawcy buddyzmu czy jakiegokolwiek innej religii. Jeśli mag wykonuje swoją pracę właściwie i osiągnął magiczną dojrzałość, to na tych czterech podstawach z ich fundamentalnymi atrybutami odpowiadającymi elementom ustawi swój pierwiastek Boga i te cztery fundamentalne aspekty jego bóstwa reprezentować będą jego najwyższą koncepcję Boga. Koncepcja Boga nie musi być połączona z jakąkolwiek osobą żyjącą obecnie czy dawno temu - może być ona wyrażona w sposób symboliczny. Nie ma żadnego znaczenia, czy mag jako symbol swojego najwyższego bóstwa obierze Chrystusa, Buddę, Devi, Słońce, światło czy płomień. Tutaj nie jest ważne wyobrażenie, lecz jakość, którą umieszcza w tym wyobrażeniu. W każdym razie, niezależnie od religijnej wiary czy ideologii, wyobrażenie Boga musi być najwyższe, najdroższe, najbardziej cenne i najbardziej czcigodne ze wszystkich rzeczy, ponad którym nie istnieje żaden „nad-bóg”. Mag może komunikować się ze swoim Bogiem na cztery różne sposoby:

1. mistyczno-pasywny,
2. magiczno-aktywny,
3. konkretny,
4. abstrakcyjny.

Prawdziwy mag powinien opanować wszystkie cztery formy. Oczywiście całkiem indywidualną sprawą jest, którą z tych form mag wybierze dla stałego kontaktu.

Mistyczno-pasywna forma jedności z Bogiem jest charakterystyczna dla większości świętych i dla wierzących, przed którymi boski pierwiastek odkrywa się w stanie ekstazy. Kiedy mag stosuje tę metodę, nie wie, w jakiej formie Bóg mu się ukaże. Jednak sposób, w jaki ukaże się Bóg, wyrażony będzie w sposób zgodny z najwyższą koncepcją Boga u maga. Jeśli mag jest chrześcijaninem, może to zająć w postaci stałego symbolu, takiego jak Duch Święty w postaci białej gołębicy czy sam Chrystus w postaci krzyża. To wszystko jest jednak drugorzędne. Nacisk musi być położony głównie na jakość lub atrybut boskości, który ukazuje się magowi. To, jak dogłębnie, jak potężnie i jak penetrująco Bóg ukaże się osobie, zależy od jej duchowej i astralnej dojrzałości. Ten sposób objawienia doświadczony będzie przez wszystkich ludzi, którzy poprzez głęboką medytację bądź modlitwę wchodzi w stan ziemskiej ekstazy. Wszyscy mistycy, teozofowie, jogini bhakti etc. uważają ten sposób objawienia za spełnienie ich celów. Historia podaje nam wiele przykładów tych mistycznych zjednoczeń z Chrystusem-Bogiem, zatem nie jest konieczne indywidualne ich opisywanie.

Drugim rodzajem objawienia się Boga jest forma magiczno-aktywna, która jest charakterystyczna dla większości magów. Wykształcony mag będzie próbował dotrzeć bądź skontaktować się ze swoim bóstwem poprzez inwokację. Tutaj również można powiedzieć, że jest to forma ekstazy, lecz w przeciwieństwie do poprzedniej manifestacji towarzyszącej, jest to tworzone celowo, krok po kroku. Kiedy mag stosuje tę metodę objawienia, wchodzi do swojego wnętrza, tj. duch maga wznosi się i spotyka Boga w połowie drogi, gdyż Bóg w połowie schodzi do maga. Inwokacja bóstwa w ten magiczno-aktywny sposób jest teurgiczną, prawdziwie magiczną metodą. Metoda ta może być zastosowana przez maga, kiedy rzeczywiście osiągnął stosowny poziom dojrzałości. Rodzaj stosowanej inwokacji jest sprawą indywidualną, gdyż w tym przypadku żadna konkretna metoda nie istnieje.

Zarówno mistyczno-pasywna, jak i magiczno-aktywna inwokacja Boga mogą zająć w konkretnej bądź abstrakcyjnej formie. Konkretna inwokacja jest taką, gdzie wyobrazasz swoje bóstwo w określonej formie, podczas gdy inwokacja abstrakcyjna polega na koncepcji abstrakcyjnej idei Boga w oparciu o Jego boskie wartości.

Praktyka indywidualnych możliwości objawienia koncepcji Boga jest niezwykle prosta. Mag w najgłębszym zanurzeniu, którym jest pierwiastek akashy, czyli w stanie transu, medytuje o swoim Bogu i Jego jakościach, a kiedy, podczas tej medytacji, pojawia się mu oczekiwany symbol Boga, można to uważać za mistyczno-pasywną metodę objawienia. Jeśli jednak mag przywołuje indywidualne jakości swojego bóstwa przy pomocy swojej twórczej medytacji - albo na zewnątrz, albo wewnątrz siebie, niezależnie od tego, czy wyobraża je konkretnie, czy abstrakcyjnie - to jest to magiczno-aktywna inwokacja Boga.

Każdy, kto osiągnął ten poziom swojego rozwoju, osiągnie nie tylko magiczno-pasywne zjednoczenie z Bogiem, lecz również magiczno-aktywne. Z tego powodu preferuję konkretną i abstrakcyjną metodę, które mogą być przez maga opanowane. Doskonałym ćwiczeniem wstępnym dla konkretnej manifestacji bóstwa byłoby umieszczenie przed sobą obrazu, figurki czy symbolu czczonego bóstwa. Mag siedzi w swojej asanie i intensywnie skupia niepodzielną uwagę na obrazie, aż obraz Boga pojawi się, gdy jego oczy są zamknięte. Kiedy mag skupił swoją uwagę na obrazie poprzez wspomnianą procedurę, powinien również widzieć obraz czczonego bóstwa na białej powierzchni, którą powinien ustawić obok obrazu bóstwa. Wizualizacja jego bóstwa jest doskonałym ćwiczeniem wstępnym, gdyż pozwala magowi mieć obraz Boga przed sobą.

To wstępne ćwiczenie należy powtarzać, aż mag będzie w stanie o każdej porze, w każdych okolicznościach i w każdym miejscu, bez wysiłku wyobrażać sobie swoje czczone bóstwo jako żywe. Potem może przejść do łączenia wyobrażonego obrazu z odpowiednimi boskimi atrybutami. Na początku nie będzie w stanie równocześnie wprowadzić do wyobrażonego obrazu wszystkich czterech podstawowych boskich atrybutów, nad którymi medytował w poprzednim kroku. Będzie się zatem koncentrował kolejno na każdym atrybucie. Ta konkretyzacja boskich atrybutów w wyobrażonym obrazie jest bardzo ważna i należy tę procedurę powtarzać, aż bóstwo maga zostanie obdarzone tymi czterema fundamentalnymi atrybutami do tego stopnia, że będą one przez niego postrzegane.

Kiedy już to zostanie osiągnięte, mag będzie wyobrażał sobie obraz swojej czci nie jako obraz, lecz jako żywą istotę, aktywną i promienistą, z taką intensywnością, jakby jego bóstwo, jego osobisty Bóg naprawdę stał przed nim żywy. Jest to tak zwane konkretne zjednoczenie ze swoim bóstwem na zewnątrz siebie. Im częściej mag praktykuje tę metodę, tym silniej i skuteczniej widoczne i wyczuwalne bóstwo będzie się przed nim pojawiać. Kiedy mag czuje, że w inwokowanym obrazie zawarł wszystko, co wie o koncepcji i realizacji Boga, to powinien następnie skoncentrować się na tym, że to żywe bóstwo, które pojawia się przed nim promieniście, ze wszystkimi czterema boskimi fundamentalnymi atrybutami, zajmuje jego ciało, czyli innymi słowy wchodzi do jego ciała i zajmuje miejsce jego duszy. Mag powinien powtarzać tę procedurę, aż czuje w sobie bóstwo do takiego stopnia, że traci swoją osobistą świadomość i postrzega się jako wyobrażone bóstwo. Mag przyjmuje skonkretyzowane atrybuty swojego wyobrażonego obrazu poprzez częste powtarzanie „stawania się jednym” ze swoim bóstwem - w tym miejscu jego bóstwo działa poprzez niego i nie jest on już swoją osobistą jaźnią. Zatem mag doświadcza konkretnego zjednoczenia ze swoim osobistym Bogiem - to już nie jego świadomość, dusza ani duch przemawiają przez jego usta, lecz manifestujący się duch Boga. Tutaj mag jednoczy się ze swoim Bogiem i jako skutek tego zjednoczenia przyjmuje wszystkie boskie fundamentalne atrybuty swojego bóstwa.

Metoda konkretyzującego zjednoczenia z Bogiem jest najważniejsza dla wszystkich przyszłych magicznych praktyk, gdyż mag musi posiadać zdolność zjednoczenia się z każdą istotą poprzez wykonywanie tej samej procedury, niezależnie od religii. Praktyka ta jest absolutnie konieczna w magii ewokacyjnej oraz w teurgii, gdyż jest to jedyna metoda, poprzez którą mag może w każdej chwili ustanowić jedność z bóstwem i kierować podporządkowane istoty do wykonywania jego woli. Oczywiście jest, że mag poprzez tę metodę osiągnął zdolność łączenia się z pierwiastkiem Boga do takiego stopnia, że wszystkie moce skonkretyzowanego bóstwa, z którym się on astralnie jednoczy, stają się również jego mocami i pozostają w nim, nawet jeśli nie jest bezpośrednio połączony z tą koncepcją. Wtajemniczeni definiują te boskie atrybuty najczęściej jako magiczne zdolności, moce lub *siddhi*.

Kiedy mag opanuje *konkretne* zjednoczenie ze swoim Bogiem, zaczyna realizować *abstrakcyjną* formę zjednoczenia z Bogiem. Na początku może łączyć koncepcję boga z zewnętrzną koncepcją, taką jak światło, ogień etc. Jednak później nie będzie potrzebował jakichkolwiek pomocy i wszystko, co musi zrobić, to jedynie wysłać jakoś, najpierw na zewnątrz, a potem w siebie. W tym przypadku jakoś boskiego atrybutu musi być połączona z organem w odniesieniu do elementów, aby na przykład wszechmoc postrzegać abstrakcyjnie w głowie, miłość w sercu etc. Jeśli poprzez częste powtórzenia tej praktyki identyfikujesz się z abstrakcyjną koncepcją Boga do takiego stopnia to nie musisz już wyobrażać sobie części ciała – cztery fundamentalne atrybuty mogą być połączone w jedną ideę, która pozwala nam

postrzegać wewnątrz naszą koncepcję Boga w najwyższej możliwej formie. Poprzez częste powtarzanie, manifestacja Boga jest pogłębiana do takiego stopnia, że osoba identyfikuje się z Bogiem. Zjednoczenie z Bogiem musi być tak dogłębne, że Bóg jest ani wewnątrz, ani poza magiem podczas medytacji. Inaczej mówiąc, przedmiot i obiekt muszą się scalić jedno w drugie do takiego stopnia, że nie istnieje nic poza „Jestem Bogiem” bądź jak ujmują to hinduskie Wedy: *Tat tvam asi* – „Otoś ty!”. Jest to również fundamentalna koncepcja hinduizmu, że ty, *atman*, jesteś jednością z *Brahman*.

Gdy mag osiągnął ten poziom, ukończył swój magiczny rozwój w astralnej formie i wszystko, co musi teraz zrobić, to pogłębiać swoje medytacje i wzmacniać swoją boskość poprzez dalsze ćwiczenia.

Komunikacja z bóstwami

Kiedy mag doszedł do takiego poziomu w swojej realizacji Boga, że może łączyć się z każdą istotą, z każdą inteligencją, z każdym wyższym boskim istnieniem, to jest w stanie w dowolnej sferze działać nie jako mag, lecz jako Bóg.

To kończy ostatni krok magicznego kształcenia duszy. W tym temacie nie mam magowi już nic więcej do powiedzenia, gdyż „stał się jednością z Bogiem” i cokolwiek mówi czy rozkazuje w stanie zjednoczenia z Bogiem, efekt jest taki, jakby przemówił sam Bóg. Posiada on również wszystkie cztery fundamentalne atrybuty swojego bóstwa, z którym jest połączony.

Magiczne kształcenie ciała fizycznego

Brahma i Shakti

Osoby, które znają inne systemy wtajemniczenia, będą w stanie odnaleźć pewne paralele pomiędzy moim systemem a innymi, gdyż wszystkie ścieżki, które prowadzą do prawdy, muszą być takie same.

Dla przykładu odniosę się do systemu hinduskiej jogi, zajmującego się węzową mocą, a który odpowiada systemowi tajemnic egipskich, które opisałem.

W *kundalini jodze* uczeń zachęcany jest przez guru, by medytować nad ośrodkiem *muladhara*, który umiejscowiony jest przy kości ogonowej, i by praktykować w tym miejscu ćwiczenia pranajamy. Jeśli dokładnie zbadamy symbolizm tego ośrodka, to zdamy sobie sprawę, że ma on kształt żółtego kwadratu, zawarty w nim jest czerwony trójkąt, a na jego środku jest fallus owinięty przez węża trzy i pół razy. *Muladhara* jest pierwszym, najbardziej prymitywnym i najbardziej materialnym ośrodkiem, który symbolizowany jest przez jednego słonia z odpowiednią boginią umiejscowionych w jednym rogu.

W Indiach sposób symbolicznego wyrażania nazywany jest *laya joga*. Jest jasno zdefiniowany i reprezentuje w jodze klucz do wtajemniczenia dla pierwszego kroku. Istnieją oczywiście różne interpretacje tego symbolu, lecz poprawne jest to, że: kwadrat reprezentuje

ziemię, trzy wierzchołki trójkąta reprezentują trzy królestwa – świat materialny, astralny i mentalny, fallus reprezentuje siłę prokreacji, wyobraźnię, podczas gdy wąż reprezentuje ścieżkę i wiedzę. Wiadome jest uczniowi, że pierwiastek ziemi złożony jest z czterech elementów i nie wymaga to dalszych wyjaśnień. Uczniowie jogi muszą przede wszystkim poznać i nauczyć się kontrolować trzy światy, czyli świat materialny, astralny – psychiczny, i mentalny - duchowy.

Muladhara czakra jest diagramem inicjacji i odpowiada pierwszej karcie tarota. W Indiach nigdy nie jest podawana tak jasna definicja i nie jest to bezpośrednio wyjaśniane. Wniosek ten musi być osiągnięty przez samego ucznia, gdy kontroluje on ośrodek *muladhara*, co oznacza, że osiągnął poziom rozwoju na duchowej ścieżce, który odpowiada diagramowi *muladhara*. Istnieje słuszny powód, dla którego ośrodek *muladhara* nazywany jest ośrodkiem Brahmy, gdyż na tym poziomie rozwoju uczeń jogi rozpozna Brahme, bóstwo, w najbardziej stałej manifestacji. Brahma jest wiecznością, niezbadanym, uniwersalnym, niedefiniowalnym, samonapędzającym się i spokojnym, czyli jest częścią pozytywną. Brahma nie tworzy się sam z siebie - wszelkie tworzenie dokonywane jest przez jego Shakti, pierwiastek żeński. W ośrodku *muladhara* Shakti jest reprezentowana przez węza, który owija fallusa. Używa ona mocy tworzenia symbolizowanej przez fallusa, czyli innymi słowy, wyobraźni.

Można by o tym ośrodku powiedzieć dużo więcej, lecz dla dojrzałego maga takie wytłumaczenie powinno wystarczyć, by rozpoznał on wspólne paralele istniejące pomiędzy systemami religijnymi a systemami wtajemniczenia. Zatem wyobraźnia jest Shakti, czyli mocą Kundalini, którą mag musi stopniowo rozwijać. Mag, oglądając wstecz cały nasz dziesięciokrokowy system rozwoju, zda sobie sprawę, że ta moc tworzenia, ta falliczna moc, czyli wyobraźnia i jej rozwój, odgrywa w rozwoju największą rolę.

W dziewiątym kroku zakończyłem już kształcenie ciała fizycznego. Dlatego w tym rozdziale ograniczę się do opisanie niektórych mocy okultystycznych. Mag nie musi ich wszystkich opanować, lecz w jego rozwoju nic nie powinno go zadziwić - musi znać wytłumaczenie każdego okultystycznego zjawiska.

Sugestia

W rozdziale zajmującym się podświadomością, omawiam ten temat, opisując autosugestię. Ta sama procedura ma zastosowanie, kiedy sugestia używana jest na innych osobach. Wymogiem jest jednak, by formuła sugestii była precyzyjna, w czasie teraźniejszym i w formie rozkazu.

Mag zawsze będzie przynosił pożądaną sugestię do podświadomości osoby, która nie ma odpowiedniej dojrzałości. Sugestia może być wykonana na głos bądź telepatycznie. Bardzo łatwo jest magowi wykonać sugestię nawet na najdalsze odległości. Może tutaj stosować dwie metody: odwiedzić daną osobę swoim duchem, najlepiej podczas snu, lub może poprzez akaszę wyeliminować odległość pomiędzy sobą a tą osobą, by wpłynąć na nią sugestyjnie. Oczywiście jest, że sugestia na odległość może być też wykonana przy użyciu magicznego lustra. Mag ma również inną możliwość: może określić, kiedy sugestia ma nastąpić, gdyż nie jest ograniczony do teraźniejszości. Może to zajść w jakiejś przyszłej chwili - czas, kiedy sugestia ma zadziałać, przenoszony jest do podświadomości danej osoby.

Telepatia

Telepatia jest tematem związanym z sugestią. Bardzo łatwo jest magowi przenieść swoje myśli do innej osoby. Wszystko, co musi zrobić, to przenieść swoje myśli jedynie do ducha tej osoby, a nie do ciała czy duszy. Mag wyobraża sobie jedynie ducha tej osoby, do którego przenosi myśl. Mag ma również możliwość zasugerowania osobie, że myśl pochodziła od maga bądź innej osoby, a może też pozostawić osobę w przekonaniu, że była to jej własna myśl. Przy przenoszeniu myśli mag musi rozważyć wszystkie te szczegóły. Na najdalsze odległości można przenosić nie tylko myśli, lecz również i uczucia. Mag przy pomocy swoich mocy zawsze będzie przekazywał jedynie dobre myśli. Jestem przekonany, że żaden uczeń czy mag nie pozwoli sobie nadużyć tych mocy. Myśli można sugerować lub przekazywać wbrew woli danej osoby. Mag posiada kontrolę nad elementami, więc ma możliwość telepatycznie zatrzymać przepływ myśli u danej osoby i odcisnąć na niej myśli, które uważa za ważne czy pożądane.

Hipnoza

Hipnoza jest tematem zbliżonym do telepatii i sugestii, poprzez który człowiek jest wprowadzany w sen i pozbawiany własnej wolnej woli. Hipnoza jest z magicznego punktu widzenia aktem nikczemnym i mag nie będzie zwracał wielkiej uwagi na ten temat. Nie oznacza to, że mag nie ma możliwości wywołania snu, niezależnie od osoby. Praktyka jest bardzo prosta. Mag zawiesza funkcje ducha, albo poprzez swoją wolę, albo poprzez elektromagnetyczny fluid, a dana osoba natychmiast zasypia. Nie ma znaczenia, czy mag stosuje tutaj koncepcję telepatii czy sugestii. Może on, jeśli tego chce, stosować te pomoce - nie jest jednak od nich zależny.

Prawie wszystkie książki napisane na temat hipnozy polecają użycie telepatii bądź sugestii. Jednak mag, który kontroluje te magiczne moce, nie potrzebuje żadnej z tych metod, gdyż w momencie gdy wyobrazi sobie daną osobę bez fizycznego ciała i duszy - również jeśli je zignoruje lub całkowicie zawiesi czy sparaliżuje wolę osoby poprzez swoją wyobraźnię - to ta osoba stanie się od razu nieprzytomna. Takie działanie wystawia podświadomość podatną na wszelkie rodzaje sugestii. Ten akt przemocy, który ingeruje w ludzką indywidualność, jest z magicznego punktu widzenia praktyką niezalecaną. Zatem mag będzie się odwoływał do hipnozy, niezależnie od jej rodzaju, jedynie dla szlachetnego celu, na przykład gdy chce przekazać dobre sugestie ze szczególnie silnym skutkiem. Nawet kiedy osoba chce być zahipnotyzowana, mag powinien, jeśli to możliwe, powstrzymać się od tego. Prawdziwy mag zawsze powstrzyma się od zaspokajania ciekawości ludzi poprzez eksperymenty hipnotyczne. Jedynie gdy jest w wielkim zagrożeniu, doświadczony mag może stosować formę szokowej hipnozy poprzez sparaliżowanie na kilka chwil ducha agresora promieniem błyskawicy z elektromagnetycznego fluidu. Metoda ta powinna być stosowana jedynie w sytuacji krytycznej. Jest wysoce nieprawdopodobne, by okoliczności tej natury powstały podczas życia maga. Naukowo dowiedziono, że zwierzęta również można zahipnotyzować. Mag, który chce zahipnotyzować zwierzę, jeśli zajdzie taka konieczność, będzie celował w instynktowną stronę zwierzęcia, przez co nawet największe i najsilniejsze zwierzę natychmiast straci przytomność.

Masowa hipnoza fakirów

Masowa hipnoza wykonywana przez hinduskich fakirów i iluzjonistów, a która ma tak wielu wielbicieli, może być przez maga z łatwością osiągnięta. Fakirzy, którzy zajmują się takimi eksperymentami, nie mają wiedzy o tym, skąd pochodzą te zjawiska. Ich tajemnica jest tradycją przekazywaną z pokolenia na pokolenie. Kiedy dany pokój czy przestrzeń zostanie naładowana pierwiastkiem akashy, wtedy wszyscy obecni w tym miejscu są nim przeniknięci i dominuje on w każdym z obecnych. Wszystko, co zostanie umieszczone w pierwiastku akashy, musi stać się rzeczywistością, gdyż jest on pierwiastkiem przyczynowym. Na podstawie tego prawa można z łatwością wytłumaczyć, jak fakirzy, poprzez masową hipnozę, mogą tworzyć te iluzje przed swoją publicznością. Mag może w opisany sposób stworzyć masową hipnozę. Fakir przyzywa akashę do pokoju poprzez tradycyjne słowo bądź formułę i przenosi do niej obrazy, które ma zobaczyć publiczność. Częste powtarzanie tego eksperymentu staje się tak automatyczne, że fakir nie musi używać wyobraźni, akashy czy zdarzenia, jakie publiczność chce zobaczyć. W tym miejscu wystarczy, że fakir wypowie formułę akashy, aby utrzymać publiczność pod czarem. Następnie wszystko, co musi zrobić, to wypowiedzieć niskim głosem w krótkich zdaniach, tantrach i we właściwej kolejności to, co publiczność chce zobaczyć, a publiczność wizualnie postrzeże te zdarzenia w dokładnie takiej sekwencji. Nie jest trudne uwierzyć, że te magiczne formuły są autentyczne, gdyż takie sekrety są tradycyjnie przekazywane przez setki lat z rodziny na rodzinę. Obecny właściciel takiej tradycyjnej formuły nie jest nawet świadomy tego, jaką moc uwalnia. Jest jedynie świadomy tego, że wydarzy się dana rzecz, gdy wypowie daną formułę, i że inna rzecz zdarzy się przy innej formule, bez badania przyczyny tych zjawisk.

Iluzje, które są sprowadzane przez pierwiastek akashy, są bardzo podziwiane przez tych, którzy nie mają pojęcia o istnieniu wyższych magicznych praw. W Indiach takie przedstawienia są biznesem. Jeśli chcesz zrobić zdjęcie lub sfilmować te eksperymenty, ku twojemu rozczerowaniu, na filmie nie znajdziesz nic poza fakirem siedzącym spokojnie z uśmiechem na twarzy i jego asystentami. Ten wydający się tajemniczym eksperyment może być zatem łatwo wyjaśniony na podstawie magicznych praw. Jeśli mag sobie tego życzy, może zajmować się tymi tematami, czy nawet w nich specjalizować. Jednak ten rodzaj eksperymentów nie ma żadnego wpływu na dalszy rozwój maga. Wspominam te zjawiska jedynie dlatego, by mag miał o nich pojęcie i odnajdywał dla nich wytłumaczenie z magicznego punktu widzenia.

Czytanie myśli

Temat czytania myśli uzyskał spory publiczny rozgłos i wyrażone zostało w tym temacie wiele różnych opinii. Dla doświadczonego maga jest to sprawa oczywista i uważa on to za efekt uboczny swojego duchowego rozwoju. Zależnie od osobistego podejścia maga, czytanie umysłu może zachodzić w postaci obrazów, inspiracji lub intuicji. Nie musimy podkreślać faktu, że myśli osoby mogą być odczytywane niezależnie od odległości – nie jest to nic innego jak konsekwencja pracowania w akashy. Każda myśl, każde słowo i każdy czyn jest szczegółowo zapisywany w świecie przyczynowym, w akashy, co było wyjaśnione w rozdziale zajmującym się nią. Jeśli mag skupia się na umyśle danej osoby i naładowuje się akashą, może odczytać obecne myśli tej osoby. Jeśli takie jest jego życzenie, przy odrobinie

wysiłku może również przeczytać myśli z najdawniejszej przeszłości. Kiedy mag zajmował się czytaniem myśli przez dłuższy okres czasu i osiągnął w tym odpowiednią biegłość, będzie w stanie odczytać każdą myśl, nawet najbardziej ukrytą. Myśli formują się albo intelektualnie, albo wyobrazeniowo. Myśli, które są uformowane przez wyobraźnię, są łatwiejsze do odczytania. Mag może osiągnąć doskonałość w odczytywaniu myśli tylko wtedy, gdy stał się absolutnym panem własnego ducha, życia swoich myśli, czyli innymi słowy - panem swojego świata idei. Jest to wymagane; inaczej będzie w stanie odczytywać myśli jedynie częściowo bądź tylko te najsilniejsze. Zatem czytanie myśli nie stanowi problemu - wszystko, czego potrzeba, to kontakt ducha z duchem. Mag musi sam czuć się jak duch. Ćwiczenia poprzednich kroków pomogły mu to osiągnąć. Wszystko, co musi zrobić, to nawiązać połączenie pomiędzy sobą a daną osobą. Jest to dokonywane poprzez rozpoznawanie jedynie ducha danej osoby i całkowite ignorowanie jej duszy i ciała fizycznego. To pozwoli magowi zebrać wszystkie myśli, jakie chce poznać.

Psychometria

Psychometria jest zdolnością umożliwiającą poznanie historii dowolnego obiektu: listu, biżuterii, antyku etc. Jeśli jest to konieczne, mag może nawet poznać przyszłość i wszystkie zajścia, które są związane z danym obiektem, czy to przeszłe, teraźniejsze czy przyszłe. Mag, który krok po kroku praktykował każde ćwiczenie tej książki i który poprawnie rozwinął swoje astralne zmysły wzroku, słuchu i czucia, będzie posiadał tę zdolność jako efekt uboczny swoich rozwiniętych astralnych zmysłów. Zatem wykonywanie eksperymentów w tej dziedzinie nie stanowi problemu dla maga, który osiągnął ten poziom rozwoju. Bierze on obiekt do ręki bądź umieszcza go na części ciała, która jest odpowiednia dla bliższego zbadania obiektu. Jeśli mag chce zobaczyć zdarzenia w postaci obrazów, czyli zbadać je wizualnie, dotyka obiektem swojego czoła. Jeśli chce postrzegać te zdarzenia poprzez inspirację, czyli akustycznie, umieszcza obiekt w obszarze serca. Jeśli chce badać obiekt intuicyjnie bądź przez swoje uczucia, to umieszcza go na splocie słonecznym lub po prostu trzyma go w dłoni. Po koncentracji na tym, co chce wiedzieć o obiekcie, przenosi się do akashy, czyli w stan transu. Swoimi duchowymi oczyma, uszami i uczuciem odczytuje poszczególne zdarzenia z przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Mag może również użyć magicznego lustra. Na przykład mag może w ten sposób, używając antycznego przedmiotu, odkryć wszystkie zdarzenia, które połączone są z tym obiektem, od początku do końca, jak by oglądał film.

Dodatkowo, gdy mag dostanie list - niezależnie od tego, czy od osoby bliskiej, czy zupełnie nieznanej - posiada zdolność, by wizualizować tę osobę i czytać myśli w duchu tej osoby, w momencie gdy ten list pisała. Innymi słowy, mag ma możliwość czytania pomiędzy wierszami każdego listu.

Zdolność kontaktowania się, czy to fizycznie, astralnie, czy duchowo, z każdą osobą, która miała do czynienia z danym obiektem, jest również częścią psychometrii. Każdy obiekt, niezależnie od jego rodzaju, jest łączącą substancją pomiędzy fizycznym ciałem, duszą i duchem maga a danej osoby. Zrozumiałe jest również, że mag może przy pomocy obiektu odczytać myśli osoby nawet na największą odległość. W tym samym czasie mag staje się zaznajomiony z psychiczną stroną osoby - innymi słowy, może z łatwością określić jej cechy charakteru i rozwój duszy w świecie akashy. Ma to również zastosowanie do strony fizycznej,

gdyż mag może również poznać przeszłość, teraźniejszość i przyszłość, gdy tylko ustanowi w akashy połączenie pomiędzy duszą swoją a tej osoby.

Wariacją psychometrii jest psychografia, która nie ma wielkiego znaczenia dla maga i sama wyjaśnia się na podstawie tego, co zostało już powiedziane. Nadawca, na przykład listu, nie tylko może być poprzez to łączące ogniwo zidentyfikowany i zbadany we wszystkich fazach i kwestiach swojego istnienia, lecz sam obiekt może również służyć dla ustanowienia połączenia z osobą, by wpłynąć na nią duchowo, astralnie bądź fizycznie. Na podstawie tego przykładu mag zauważy, że psychometria jest odmianą jasnowidzenia.

Wpływanie na pamięć

Pamięć, jak już wiemy, jest intelektualnym atrybutem posiadanym przez każdego człowieka, o ile jego pięć normalnych zmysłów jest nietkniętych. Pamięć jest równocześnie odbiornikiem myśli i idei ze świata mentalnego, a zatem również ze świata akashy. Wiemy również, że wszystkie myśli i idee przenoszone są do akashy i że pamięć przywołuje je stamtąd z powrotem do świadomości poprzez swój atrybut receptywności. Kiedy mag stał się panem w akashy, ma on możliwość wpływać na pamięć w pośredni i bezpośredni sposób.

W sposób bezpośredni wzmacnia on pamięć swoją wyobraźnią poprzez odpowiedni element czy elektromagnetyczny fluid bądź jedynie wpływając na podświadomość. Przy pracy z pamięcią mag ma również możliwość, by poprzez swoją wyobraźnię z łatwością dowolnie rozmyć, usunąć, zawiesić czy osłabić określone idee, myśli i wizualne wspomnienia w świadomości, a tym samym w pamięci.

Pośredni sposób wpływania na pamięć polega na tym, że mag wpływa na pamięć pośrednio poprzez pierwiastek akashy. Mag, który może oglądać sekwencję idei i obrazów każdej osoby w akashy, może również je wymazać albo poprzez wyobraźnię zniszczyć, oddzielić lub osłabić połączenie pomiędzy obrazami w akashy a daną osobą. W świetle tego faktu mag ma możliwość okradzenia każdej osoby ze wspomnień, lecz powinien być świadomy skutków nadużywania tej zdolności. Nikt, kto aspiruje do etycznego rozwoju, nie będzie czynił takiej rzeczy.

Mag będzie używał tej zdolności, jedynie gdy zajdzie taka potrzeba, by osłabić lub wymazać złe doświadczenia bądź negatywne zdarzenia życia, które pozostawiły w pamięci osoby głęboki ślad. Tutaj mag może zrobić wiele dobrego, wymazując wiele nieszczęśliwych miłości, złych wspomnień i rozczarowań, których osoba nie jest w stanie przezwyciężyć. Mag może również wykonać tę samą procedurę, jeśli sam doznał wielkiego rozczarowania bądź dla innych emocjonalnych zmartwień, które nastąpiły, zanim zaczął swój magiczny rozwój, a które wciąż nawiedzają jego pamięć. Jeśli wymaze te obrazy w akashy, to nigdy już nie wkroczą do jego pamięci. Jednak gdy uda mu się kontrolować je poprzez swoją wolę, autosugestię czy jakąkolwiek inną metodę, wtedy nie trzeba będzie stosować tak drastycznej interwencji w akashy, by usunąć te konkretne obrazy. Patologiczny symptom utraty pamięci może być wyjaśniony przez tymczasowy paraliż połączenia ze światem mentalnym, a zatem również z akashą. Takie uwarunkowanie jest już jednak dysharmonią, chorobą, mentalnym niezrównoważeniem, jeśli zachodzi na skutek różnych przyczyn, np. z powodu szoku itp.

Praca w akashy

W poprzednim rozdziale zostaliśmy poinformowani, że poprzez akashę można wpływać na pamięć i że można wymazywać określone wizualne wspomnienia. Wysoce rozwinięty mag może jednak w odpowiednich okolicznościach i dla słuszych celów nie tylko wymazywać określone idee i wizualne wspomnienia w akashy, lecz poprzez swoją siłę woli i moc wyobraźni może również usuwać przyczyny, które są zapisane w akashy, a które oddziałują na maga oraz na innych ludzi w postaci przeznaczenia. Jeśli mag chce wyeliminować przyczynę, którą osoba stworzyła dla siebie podczas swojego życia, to musi stworzyć inną przyczynę, która wyrze odpowiedni skutek na przeznaczeniu tej osoby. Interwencja w przeznaczenie człowieka, czy dotyczy to samego maga, czy innej osoby, musi mieć ważny powód. Jeśli mag chce dokonać takiej interwencji, musi być w stanie usprawiedliwić swoje działania przed Boską Opatrznością. Wymazywanie przyczyny i tworzenie nowej, bardziej lub mniej korzystnej, najlepiej jest wykonać poprzez elektromagnetyczny wolt, jak było to opisane w dziewiątym kroku magicznego kształcenia ciała fizycznego. Istnieją oczywiście inne metody, lecz wszystkie z nich oparte są na woli i wyobraźni, która jest częścią woli. Mag może dokonać własnych wyborów.

To, że mag może zmienić przeznaczenie czy wymazać jego przyczyny, a tym samym również grzechy (w religijnym znaczeniu, gdyż grzech jest jedynie moralnym spojrzeniem religii), było ukazane przez Chrystusa następującymi słowami: „Komu ja odpuszczę grzechy, są mu odpuszczone na wieki”.

Impregnacja pokoju na odległość

Poprzednio omawialiśmy impregnację pokoju, w którym przebywa mag. Polecam również użycie różnych pomocy dla impregnacji pokoju, na przykład magicznego lustra z kondensatorami fluidów. To, o czym nie wspomniałem, to fakt, że mag może również impregnować pokój na odległość.

Mag ma dwie możliwości. Pierwsza jest następująca: podróżuje swoim duchem bądź ciałem astralnym do pokoju, który zamierza impregnować. Gdy tam się znajdzie, poprzez wyobraźnię impregnuje pokój zgodnie ze swoim życzeniem. Dzięki umiejętnościom maga oczywiście nie ma znaczenia, gdzie ten pokój jest umiejscowiony. Mają tutaj zastosowanie te same zasady, które były wspomniane w rozdziale o impregnacji pokoju.

Druga możliwość jest następująca: przy pomocy akashy może połączyć swój pokój z pokojem, który chce zaimpregnować, by w akashy oba stały się jednym. Łącząc jeden pokój z drugim, można ominąć nawet największe odległości. Drugi pokój będzie zaimpregnowany tym, czym mag zaimpregnuje swój własny, niezależnie od odległości pomiędzy nimi.

Przesyłanie wiadomości przez powietrze

W Oriencie przekazywanie wiadomości przez powietrze pomiędzy magami i adeptami jest dość popularną praktyką, szczególnie w Tybecie. Niezależnie od odległości pomiędzy

osobami czy pokojami, przenoszone jest to przez pierwiastek akashy, gdzie czas i przestrzeń nie mają znaczenia. Gdy istnieje ten warunek i jesteś z kimś w kontakcie, to nie tylko możesz odczytywać i przekazywać myśli, lecz możesz również fizycznie przekazywać i odbierać wiadomości, jeśli wprowadzisz elektromagnetyczny fluid w te dwa bieguny czasu i przestrzeni, które są omijane w całej procedurze, czyli innymi słowy, połączone akashą. Na przykład: gdy spełnione są wymagane warunki, słowa czy zdania wypowiedzane w pokoju maga mogą być fizycznie słyszane bardzo wyraźnie w pokoju, z którym mag jest połączony poprzez akashę. Jeśli osoba obecna w tym odległym pokoju odpowie, to będzie to wyraźnie słyszalne w pokoju maga, tak jakby odpowiadająca osoba była w nim obecna.

Elektromagnetyczny fluid musi być wytworzony w ten sam sposób, jaki był opisany w rozdziale zajmującym się woltowaniem, lecz z jedną różnicą: wolt nie powinien być tworzony w postaci kuli, lecz w kształcie pokoju. Takie elektromagnetyczne połączenie akashy umożliwia przekazywanie mówionych słów i zdań na wielkie odległości. Te mówione wiadomości mogą być również słyszane i postrzegane przez ludzi niewtajemniczonych czy niewykształconych magicznie. Poprzez sumienną praktykę ta metoda pracy może być fizycznie zmaterializowana do takiego stopnia, że ma fizyczne skutki. Nie mamy tutaj do czynienia z transmisją myśli, lecz z transmisją fizycznie wypowiedzianych słów, która naszej nauce znana jest jako nadawanie i odbieranie bezprzewodowe. Eter, w którym podróżują oscylujące fale słów, jest pierwiastkiem akashy, a elektrycznością konieczną do tego zadania jest w naszym przypadku fluid elektromagnetyczny. Mag z doświadczenia wie, że wszystko, czego nauka dokonuje w fizyczny sposób, niezależnie od rodzaju stosowanej energii, czy to elektryczności, magnetyzmu, ciepła etc., może być również dokonane magicznie.

W ten sposób przenoszone mogą być nie tylko słowa i fale dźwiękowe, lecz również obrazy. W tak magicznie przygotowanym pokoju, gdzie obrazy stają się widoczne poprzez wyobraźnię, zmaterializowane obrazy mogą być również postrzegane przez ludzi, którzy są akustycznie połączeni z pokojem, w którym działa mag. Porównaj to ze współczesną technologią, a konkretnie z telewizją. Nie powinno zatem być zaskoczeniem, że uczucia, zapachy itp. również mogą być przekazywane przez akashę i elektromagnetyczny fluid nawet na największe odległości. Działanie elementów również można przekazywać w ten sposób.

Fizyczny eter nie został jeszcze w pełni spożytkowany i przyszłość nauczy nas, że możemy przenosić nie tylko fale dźwiękowe na podobieństwo radia i obrazy na podobieństwo telewizji, lecz również i inne energie. Jest to szerokim polem działań nauki i jestem pewien, że w przyszłości w ten sposób będą na dalekie odległości przekazywane też fale cieplne.

Mag mógłby uczynić wiele sugestii i wiele propozycji odnośnie różnych rzeczy, jakie można dokonać poprzez eter, i mógłby bardzo łatwo sprowadzić magiczną wiedzę do harmonii z technologiczno-fizyczną i chemiczną nauką. Na podstawie uniwersalnych praw mag posiada zdolność tworzenia wielkich wynalazków, lecz wszystko, co byłoby przedwcześnie odkryte w biegu ewolucji, przyniosłoby magowi srogie konsekwencje.

Eksterioryzacja

Podczas kursu wtajemniczenia zawartego w tej książce mag nauczył się oddzielać swoje mentalne i astralne ciało od ciała fizycznego - w tym miejscu nie jest to już dla niego zaskoczeniem. Może go jednak zaskoczyć fakt, że wykonywanie niektórych z tych zadań nie

wymaga separacji całego mentalnego czy astralnego ciała - wystarczy oddzielenie konkretnych części ciała i ich eksterioryzacja. Skoro mentalne i astralne ciała nie są związane czasem i przestrzenią, daje to magowi okazję przenosić przy pomocy wyobraźni indywidualne części ciała na wielkie odległości, jeśli oddzieli je w akaszy.

Na przykład daje to magowi możliwość przeniesienia jednego bądź obojga oczu, gdziekolwiek zechce, i odbierania wrażeń tak, jakby był tam obecny fizycznie. Może to być dokonane bez marnowania całej energii, która byłaby konieczna dla przeniesienia całego mentalnego czy astralnego ciała. Tę samą procedurę można zastosować dla mentalnego lub astralnego ucha, co daje magowi możliwość słyszenia na ogromne czy nieskończone odległości. Na początku mag będzie w stanie dokonać eksterioryzacji jedynie na ciele mentalnym, lecz z czasem będzie on w stanie dokonać tego zarówno mentalnym, jak i astralnym ciałem. Będzie w stanie równocześnie widzieć i słyszeć wszystko swoimi przeniesionymi oczyma i uszami bez wchodzenia w stan transu, czyli w świat przyczynowy.

Kiedy mag uzyskał wymaganą biegłość w ćwiczeniach oczu i uszu, postępuje w ten sam sposób z eksterioryzacją dłoni oraz stóp. Zaczyna od swoich dłoni duchowych, a następnie w połączeniu z dłońmi astralnymi. Kiedy kondensuje je poprzez element ziemi, może sprawić, że staną się one fizyczne. Zrozumiałe jest również, że mag może ujawniać się poprzez stukające odgłosy, na ogromne czy nieograniczone odległości, poprzez dłonie, które zostały zmaterializowane do fizycznej postaci. Ostatecznie, po długiej praktyce będzie w stanie poruszać przedmiotami. Mag mógłby dokonywać wielu psotliwych działań, lecz będąc na tym poziomie swojego rozwoju nie będzie bawił się czymś takim i nie będzie stroił dziecinnych żartów.

Zdolność telepisania pomiędzy dwoma żyjącymi ludźmi również znajduje tutaj swoje wytłumaczenie. Kiedy doświadczony mag poprzez wyobraźnię eksterioryzuje swoje mentalne i astralne dłonie i wyobrazi sobie, że eksterioryzowana dłoń jest tam, gdzie przygotowano papier i ołówek, mentalna i astralna dłoń maga może przejąć kontrolę nad dłonią jego partnera nawet na największą odległość i podobnie do mediumistycznego pisanie z kroku piątego, może on pisać normalne wiadomości. Poprzez takie działanie możliwe jest, nawet na największe odległości, przekazywanie dokładnego charakteru pisma maga. Wśród wtajemniczonych ten rodzaj działania nazywa się „telepisaniem pomiędzy żywymi ludźmi”.

Kiedy mag osiągnął określony poziom kompetencji w eksterioryzowaniu swoich dłoni – jak również swoich stóp, zależnie od życzenia maga – w ten sam sposób mogą być przenoszone obiekty, na ogromne odległości. W następnym rozdziale opiszę, jak przenoszony obiekt uczynić niewidzialnym. Kiedy mag eksterioryzuje swoje oczy czy uszy gdzieś poza swoje ciało, zauważy on, że podczas tego eksperymentu nie może widzieć czy słyszeć swoimi fizycznymi oczami i uszami. Nie będzie w stanie widzieć swoimi fizycznymi oczami, nawet jeśli będą otwarte. Podczas eksterioryzacji kończyny, na przykład dłoni, pozostanie ona bez życia, sztywna, aż duchowa i astralna kończyna powróci i połączy się ponownie z fizycznym ciałem.

Magiczna niewidzialność

Wiele bajek i historyjek opowiada o czarowniku, który mógł stać się niewidzialny, bądź o magicznym pierścieniu, który czynił niewidzialnym - jedynym wymaganiem było założenie

pierścienia na palec i obrócenie go, a stawałeś się niewidzialny. W wielu książkach odnajdziesz opisy talizmanów i kamieni, które mogą uczynić ich nosiciela niewidzialnym; podane są również instrukcje ich wykonania. Żadna z nich nie jest jednak pewna ani użyteczna dla właściwej praktyki. Na podstawie uniwersalnych praw i tego, czego się do tej pory nauczyliśmy, dowiedzimy i opiszemy, że z magicznego punktu widzenia możliwe jest stać się niewidzialnym bądź spowodować zniknięcie obiektu.

Przede wszystkim istnieją trzy rodzaje niewidzialności: duchowa, astralna i fizyczna. Czynienie niewidzialnym ciała mentalnego nie ma szczególnej wartości, lecz mogą zaistnieć w życiu sytuacje, gdzie ta praktyka może być bardzo użyteczna. Jeśli mag chce przenieść się mentalnie i astralnie do miejsca, w którym nie chce być wykryty przez istoty danego elementu czy sfery, bądź przez rozwinięte zmysły innego doświadczanego maga, może on użyć mentalnej niewidzialności. Na przykład gdy mistrz chce mentalnie odwiedzić ucznia, by go sprawdzić. Mistrz może być w bezpośrednim sąsiedztwie ucznia, czyniąc się niewidzialnym, nawet jeśli zmysły ucznia są już wysoce rozwinięte. Co więcej, mag może być obecny, gdy czarni magowie wykonują swoje złe magiczne rytuały, by odkryć wszystko i, jeśli to konieczne, wyrzucić odpowiedni wpływ, bez bycia zauważonym przez nich i ich istoty. Istnieje również wiele innych sytuacji, które mogą zajść w życiu, gdzie trzeba uczynić się mentalnie lub astralnie niewidzialnym.

Procedura uczynienia ducha niewidzialnym jest bardzo prosta. Jest to dokonywane przez napełnienie akaszą ciała mentalnego, od głowy do stóp. Kiedy jest to wykonane, ciało mentalne od razu znika dla oczu każdej istoty, gdyż akasha jest przezroczysta i pozbawiona wibracji. Jeśli duch maga zaangażuje się w jakąś działalność na którejś z mentalnych sfer, jego działania będą zapisane w pierwiastku akaszy i, nawet pomimo bycia niewidzialnym, mógłby być odkryty poprzez jasnowidzenie. Aby temu zapobiec, po wypełnieniu ciała mentalnego akaszą, mag musi uformować czarne okrycie otaczające całe ciało. Nie jest ważne, czy to okrycie ma kształt kuli, czy jest jajowate - mag musi być pewien, że zgromadzona akasha jest całkowicie odizolowana, i nie może zapomnieć o obszarze nad głową i pod stopami. Kiedy już w ten sposób uczynił się niewidzialnym, to zanim zacznie gdziekolwiek podróżować, musi skoncentrować się na fakcie, że poprzez akaszę jego działania są całkowicie neutralne, nie będą zapisane w akaszy i nie zostawią żadnego śladu. Ta koncentracja jest absolutnie konieczna - w przeciwnym razie mag musi oczekiwać, że mimo wszystko będą w akaszy zapisywane nowe przyczyny, nawet jeśli nieczytelnie. Mag jest osobiście odpowiedzialny za wszystkie działania, jakie wykonuje, gdy jest niewidzialny w świecie duchowym. Przeznaczenie tutaj go już nie dotyczy, gdyż jest panem akaszy - stał się władcą przeznaczenia. Jest przedmiotem jedynie Boskiej Opatrzności i odpowiada wyłącznie przed Nią. Jeśli mag nadużyje tych praktyk, będzie miał do czynienia z Boską Opatrznością, a nie z przeznaczeniem. Jeśli jego uczynki będą przyczyną złych wpływów, może się zdarzyć, że Boska Opatrzność porzuci maga, skazując go na samotne życie we wszechświecie jako indywidualność, która jest zależna tylko od siebie. Jedyna możliwość wsparcia od Boskiej Opatrzności zostanie wtedy utracona. Mag może być pewien, że jest to znacznie gorsze niż klątwa. Nie miałby nikogo nad sobą i, wcześniej czy później, bez wątplenia doświadczyłby swojego zniszczenia. Cała jego indywidualność byłaby na łasce jego odizolowania. Każdy doświadczony mag dobrze rozumie znaczenie tej sytuacji z magicznego punktu widzenia.

Kiedy mag opanuje niewidzialność podczas swych podróży mentalnych, tę samą procedurę można zastosować dla eksterioryzacji ciała astralnego. Ma tutaj zastosowanie ta sama praktyka ładowania całej osobowości akaszą, tj. ładowanie mentalnego i astralnego ciała

razem. Mają tutaj zastosowanie wszystkie opisane wcześniej instrukcje. Z magicznego punktu widzenia możliwe jest uczynienie się niewidzialnym również na płaszczyźnie fizycznej. W tym jednak przypadku dokonywane jest to poprzez światło, a nie akaszę. Ilość światła, jakim należy wypełnić ciało fizyczne, musi odpowiadać świetlnej intensywności, która ma miejsce w danej porze dnia. Jeśli akumulacja światła będzie zbyt intensywna, mag nie będzie niewidzialny, lecz przezroczysty, promienisty i świetlisty jak słońce. Uczynienie się niewidzialnym fizycznie nie jest łatwym zadaniem i prawdopodobnie będzie wymagało lat praktyki i samokontroli. Jedynie wyżsi adepci, jeśli nie adepci najwyższej rangi, są w stanie wykonywać to zadanie idealnie.

Kiedy mag osiągnął ten stopień biegłości w praktyce, że może uczynić niewidzialnym swoje mentalne, astralne, a może nawet fizyczne ciało, to będzie również w stanie uczynić niewidzialnym każdy obiekt według życzenia i bez wielkiego wysiłku.

Istnieje również inna metoda czynienia obiektu niewidzialnym. Jest to dokonywane za pomocą wyobraźni w połączeniu z akaszą poprzez przemienianie obiektu z jego formy stałej do formy astralnej, co powoduje zniknięcie obiektu przed oczu niewtajemniczonych, których zmysły nie są magicznie rozwinięte. Obiekt przekształcony w formę astralną, może być przeniesiony przez ciało astralne istoty lub maga. Może być to również indywidualna część ciała, na przykład dłoń, i ponownie nie ma granic w odniesieniu do odległości. Kiedy obiekt został przeniesiony z miejsca na miejsce, pozostaje tylko jedna rzecz - by mag przeniósł obiekt z formy astralnej z powrotem do formy fizycznej. Ten rodzaj teleportacji obiektu może również być wykonywany przez istoty duchowych medium, chociaż ma to miejsce bardzo rzadko. Jednak jest to możliwe, jeśli akurat będziesz miał do czynienia z niezaprzeczalnym zjawiskiem materializacji. Wszystko, co może opanować najwyższa planetarna i pozaplanetarna inteligencja, może też być wykonane przez maga, który zna uniwersalne prawa i osiągnął ten poziom rozwoju.

Istnieje jeszcze inna metoda osiągnięcia niewidzialności. Jest to dokonywane poprzez rozkojarzenie zmysłów, jak hipnoza i zbiorowa sugestia. Dodatkowo istnieje metoda niewidzialności tworzona przez istoty, które przywołują w fizycznym ciele taką częstotliwość oscylacji, która odpowiada światłu, i tym samym tworzą niewidzialność. W mojej drugiej książce, *Praktyka magicznej ewokacji*, zawarte są szczegółowe instrukcje odnośnie niewidzialności tworzonej przez istoty.

Praktyki z czterema elementami

Mag, który chce specjalizować się w stosowaniu czterech elementów, ma wiele możliwości. By tego dokonać, musi, poprzez regularną praktykę, kondensować, czyli materializować element, z którym pracuje, do takiego stopnia, że moc elementu staje się bezpośrednią mocą fizyczną. Gdy to udoskonalił, może na przykład, kondensując element ziemi w swoim ciele, uzyskać niewrażliwość, którą demonstrują hinduscy fakirzy. Może on przebijać ostre obiekty przez swoje mięśnie bez odczuwania najmniejszego bólu czy tracenia kropli krwi i nie pozostawi to nawet blizny.

Fakirzy osiągają zdolność leżenia na łożu ostrzy w pewnym stopniu przez autosugestię, lecz mag może osiągnąć ten sam efekt znacznie szybciej przez element ziemi.

Mag może leczyć duże rany, swoje lub innej osoby, bezpośrednio pod swoimi dłońmi poprzez element ziemi, nie pozostawiając blizny. Rana na kilka centymetrów, która w normalnych okolicznościach wymagałaby kilku szwów, może być przez maga wyleczona w przeciągu minut.

Mag ma również możliwość, kondensując element ziemi na zewnątrz siebie, zmateriałizować każdą myśl, koncepcję czy istotę, zmarłą bądź niepersonifikowaną, do takiego stopnia, że staje się widzialna nawet dla oczu niewtajemniczonych i może być nawet fotografowana.

Mag może każdego natychmiast sparaliżować, wysyłając element ziemi, jak błyskawicę; nie ma znaczenia, czy jest to człowiek, zwierzę, czy nawet jego największy wróg. Istnieje oczywiście wiele innych możliwości, wiele innych zastosowań, które mogą być dokonane przez element ziemi, lecz w tej chwili te wskazówki powinny wystarczyć.

Jeśli mag wysyła i intensywnie kondensuje w sobie element wody, jest w stanie oprzeć się największemu gorącu bez żadnej szkody, takiej jak spalenie się czy poparzenie. Jeśli wyśle element wody do swoich dłoni, bez wahania będzie w stanie trzymać w nich rozgrzane do czerwoności węgle lub stal bez poparzenia się.

W tych okolicznościach mag może stać na środku płonącego stosu i jego fizyczne ciało nie ucierpi w najmniejszym stopniu. Istnieją zapisy takich zająć w Biblii, gdzie młody człowiek pozostał nietknięty, będąc w rozpalonym piecu. Jan, który był ulubionym apostołem Chrystusa, był wrzucony do kotła z gotującym się olejem i nic mu się nie stało. Teraz powinno być dla maga jasne, że te zdarzenia przeszłości nie są jedynie legendami, lecz naprawdę się zdarzyły, i że te, zdawałoby się, cuda mogą być dokonane przez kontrolowanie elementów. Jeśli element wody będzie wysłany na zewnątrz i skondensowany, ugasi każdy ogień czy pożar niezależnie od wielkości.

Element powietrza oferuje tak samo wiele możliwości eksperymentów na granicy cudów i mogą one być osiągnięte w ten sam czy podobny sposób do już wspomnianych.

Poprzez skumulowanie w sobie elementu ognia mag jest w stanie oprzeć się największemu zimnu. Tybetańscy lamowie, kondensując element ognia, są w stanie wytworzyć w sobie tak ogromne gorąco, że nawet w bardzo niskich temperaturach mokre ręczniki umieszczone na ich ciałach wysychają w krótkim czasie. W Tybecie ta praktyka jest znana jako *tumo*. Mag ma możliwość, wysyłając element ognia na zewnątrz, z łatwością zapalać jakąkolwiek palną substancję.

Opisy zdarzeń podobnych do tego można odnaleźć w Biblii, gdzie stosy namoczone wodą były zapalane poprzez element ognia. Niezaprzeczalne jest, że roślina, czy nawet drzewo, uschnie po wysłaniu w nie elementu ognia - na dowód swej mocy Chrystus sprawił, że uschło drzewo figowe. Dokonał tego, biorąc pod uwagę to samo prawo, z jedną tylko różnicą – wykonał projekcję, stosując magiczne słowo, czyli użył kabały, która skłoniła element ognia do pośredniego wykonania jego polecenia.

Poprzez elementy można uwolnić czy dokonać o wiele więcej magicznych efektów. Na podstawie uniwersalnych praw w odniesieniu do elementów każdy doświadczony mag ma możliwość odkrycia i właściwego wykonania tego rodzaju eksperymentów.

Zjawisko lewitacji

Po przestudiowaniu uniwersalnych praw mag dojdzie do konkluzji, że grawitacja zależy od magnetycznej siły przyciągania Ziemi. Zatem lewitacja jest zlikwidowaniem grawitacji. Istnieją dwie metody, które mogą być użyte do zlikwidowania grawitacji oddziałującej na własne ciało.

Pierwsza metoda jest następująca: poprzez ciągłe ćwiczenia ładowania i gromadzenia elementu powietrza, *vayu tattwa*, podstawowy atrybut tego elementu jest realizowany do tego stopnia, że człowiek staje się lekki jak piórko i wznosi się z ziemi jak balon.

Dруга metoda ma swoje źródło w kontrolowaniu elektromagnetycznego fluidu. Kiedy, poprzez kumulację magnetycznego fluidu, mag osiągnie w ciele jego gęstość odpowiadającą jego wadze ciała, czyli jeśli zrównoważy grawitacyjną siłę Ziemi, to ta siła przestaje istnieć - grawitacja jest zlikwidowana. Kiedy mag jest w ten sposób naładowany magnetycznym fluidem, praktycznie nie będzie w kontakcie z podłożem i może nawet poruszać się po powierzchni wody, niezależnie od jej głębokości. Jeśli skondensuje magnetyczny fluid jeszcze bardziej, może wznieść się z ziemi w powietrze i podróżować w dowolnym kierunku poprzez skondensowany element powietrza bądź przez prąd powietrzny, który jest w stanie wytworzyć. Prędkość, z jaką będzie podróżował przez powietrze, zależy tylko od jego woli. Wielu joginów posiada zdolność wykonywania takich zjawisk lewitacji. Również Biblia podaje, że Chrystus chodził po powierzchni wody. Oczywiście jest, że z podanych do tej pory instrukcji mag może dokonywać lewitacji obiektów oraz ludzi, nawet tych, którzy nie mają doświadczenia w sztuce magii.

Akumulacja magnetycznego fluidu, która konieczna jest dla tej operacji, może być wykonana przez wyobraźnię wykształconą w nauce magii bądź poprzez inne praktyki, takie jak kabała, istoty, duchy etc. Likwidowanie elektrycznego fluidu w ciele i dominacja fluidu magnetycznego może zająć świadomie bądź nieświadomie, jak w przypadku spirytystycznych mediów transowych i somnabulików, gdzie elektryczny fluid jest likwidowany przez stan transu, a zatem dominujący staje się fluid magnetyczny. Ludzie lunatycujący ogarnięci są magnetycznym fluidem przez stratę fluidu elektrycznego, która najczęściej zachodzi, gdy śpią. Zaobserwowano wiele razy, że lunatycy są lekki jak piórko i mogą chodzić po ścianach jak muchy - nawet najbardziej niedostępne miejsca nie stanowią dla nich przeszkody. Mogą oni również z łatwością chodzić po kablach. W przypadku lunatyków, magnetyczne przeładowanie podczas snu może być przypisywane wpływowi Księżyca. Dlatego ludzie, na których wpływa Księżyc, są nazywani „luna-tykami”. Jest to uważane za dysharmonię, niezrównoważenie elektromagnetycznego fluidu i w konsekwencji, za sytuację patologiczną, czyli chorobę. Osoba dotknięta taką chorobą może być wyleczona, lecz jedynie przez harmonizowanie fluidu elektrycznego, czego można dokonać poprzez zwiększenie elektrycznego fluidu w ciele.

To krótkie wytłumaczenie lewitacji powinno wystarczyć dla doświadczonego maga. Może on samodzielnie rozszerzyć je dalej. Logiczne jest, że w przypadku siebie, czy też innej osoby bądź obiektu, może również wytworzyć efekt przeciwny, czyli większą siłę przyciągania czy grawitacji, ciężar. Tutaj mag działa w ten sam sposób, tylko że pracuje z fluidem elektrycznym, a nie magnetycznym. Wszystko to oparte jest na uniwersalnym prawie, że dwie energie tej samej polaryzacji się odpychają, a dwie energie przeciwnej polaryzacji się przyciągają.

Zjawiska przyrody

Doświadczony mag, przy pomocy elementów i elektromagnetycznego fluidu, może być bardzo skuteczny w przyrodzie, na małą bądź dużą skalę. Wszystko, czego mag potrzebuje, to przestrzeń większych rozmiarów, w którą może wysyłać i kondensować dowolne moce. Na przykład poprzez wysyłanie elementu powietrza mag może wpływać na wiatr. Poprzez wysyłanie elementu wody mag może stworzyć opad, ciężką ulewę, czy nawet stały, przeciągły deszcz. Poprzez elektromagnetyczny fluid może przywoływać burze, wysyłając w powietrze elektryczne i magnetyczne wolty, które się zderzą i tym samym stworzą błyskawicę. Kondensując magnetyczny fluid, mag może również, nawet z najdalszej odległości, automatycznie przyciągać element wody i tym samym powodować deszcz. Mag może oczywiście dokonywać również przeciwnego zjawiska, zatrzymując deszcz i rozganiając chmury. Może wytworzyć grad bądź skierować go gdzieś indziej. Mag może dokonać wszystkich tych efektów poprzez elementy lub elektromagnetyczny fluid. Lamowie w Tybecie bardzo udanie praktykują ten rodzaj magii pogodowej. Doświadczony mag zna mechanizmy wszystkich tych metod i ma możliwość osiągania tych samych efektów własnymi mocami, o ile specjalizuje się w tej dziedzinie. Może robić to równie dobrze jak tybetańscy lamowie, którzy dokonują tych rzeczy za pomocą swoich ceremonii, magicznej ewokacji istot i tantr.

Władza nad życiem i śmiercią

Mag, który całkowicie kontroluje elementy i elektromagnetyczny fluid, jest również panem życia i śmierci każdego człowieka. Nigdy jednak nie ośmieli się on grozić życiu swoich bliznich, nawet jeśli posiada wiedzę o tym, jak spowodować magiczną śmierć. Istnieje wiele możliwości - powstrzymam się jednakże od jakiegokolwiek szczegółowej instrukcji, by nie wodzić maga na pokuszenie. W związku z uniwersalnymi prawami możliwe jest również, by mag, który osiągnął wysokie poziomy kontroli nad okultystycznymi umiejętnościami i mocami, wskrzeszał umarłych. Poprzez swoje wysoce wykształcone zmysły mag nabył zdolność obserwowania elementów w ciele, duszy i duchu oraz skuteczności fluidu elektromagnetycznego. Co więcej, może on widzieć sznur łączący fizyczne, astralne i mentalne ciała oraz wie, jak należy na wszystko wpłynąć według uniwersalnych praw. Przywrócenie dwóch połączeń poprzez elementy i elektromagnetyczny fluid jest dla doświadczonego maga prostą procedurą. W przypadku gdy żaden ważny organ nie jest zniszczony, mag może wykonać zmartwychwstanie, czyli przywrócenie do życia, o ile Boska Opatrzność na to pozwoli. Mag może również odwrócić, czyli zlikwidować, śmierć spowodowaną przez błyskawicę czy podobne zajścia, niezależnie od tego, czy jest to śmierć osoby czy zwierzęcia. W takim przypadku wszystko, co mag musi wykonać, to nawiązać kontakt z tym duchem w akashy i świadomie wprowadzić elektromagnetyczny fluid pomiędzy duszę i ducha, by umocnić połączenie pomiędzy nimi. Wykonuje tę samą procedurę z duchem i duszą w stosunku do ciała fizycznego i wytwarza stosowną harmonię poprzez elektromagnetyczny fluid i elementy. Poprzez podobne do pioruna naładowanie ciała pierwiastkiem światła, zmarły jest wskrzeszany do życia. Jest to synteza zmartwychwstania w sposób magiczny. Dokonywana jest przez energię elementów i elektromagnetycznego fluidu,

niezależnie od tego, czy jest to dokonywane przez wolę, czy jakąś inną metodą. To, że wtajemniczeni wskrzeszali umarłych również jest znanym faktem.

Zanim zakończę krok X, chciałbym podkreślić, że nie wszystkie magiczne zdolności tutaj wymienione muszą być przez maga opanowane. Podałem jedynie wskazówki co do tego, jak z pomocą uniwersalnych praw mag może tworzyć zjawiska graniczące z cudami. Zakres, w jakim mag zechce się specjalizować w tej czy innej metodzie, jest oczywiście jego sprawą. Na podstawie uniwersalnych praw spełniony wtajemniczony, adept, może tworzyć wszelkie magiczne zjawiska wymienione w tym rozdziale, a nawet dużo potężniejsze.

To kończy cały kurs instrukcji dla pierwszej karty tarota. Jeśli ktoś podjął decyzję, by wykonywać ten kurs instrukcji w praktyce, ma on możliwość pełnego rozwoju. Praktyka nie może być opisana jaśniej niż w tym kursie. Do tej pory sposób, w jaki opisałem tutaj praktykę, był nauczany w Świątyniach Tajemnic tylko kilku wybranym. Trzeba nadmienić, że ten kurs instrukcji krok po kroku nie może być wykonany w krótkim okresie - może to zająć wiele lat. Lecz poważnie nastawiony uczeń nie będzie tym zniechęcony, gdyż na podstawie tej wiedzy będzie on w stanie całkowicie spenetrować pierwszy poziom wtajemniczenia. Jest to powodem, dla którego pierwsza karta tarota, Mag, jest również wejściem do prawdziwego wtajemniczenia. Po przeczytaniu tej książki wiele osób, które wyśmiewało magię, prawdopodobnie będzie musiało zmienić swoją opinię, gdyż magia jest czymś zupełnie innym od tego, za co jest uważana. Magia jest najtrudniejszą wiedzą na Ziemi, która musi być nie tylko opanowana w teorii, lecz przede wszystkim w praktyce. Dużo łatwiej jest zyskać intelektualną wiedzę, niż stać się prawdziwym Magiem.

Podsumowanie ćwiczeń kroku X

I. Magiczne kształcenie ducha

Wzniesienie ducha na wyższe płaszczyzny

II. Magiczne kształcenie duszy

1. Świadome zjednoczenie ze swoim osobistym Bogiem
2. Komunikacja z bóstwami etc.

III. Magiczne kształcenie ciała fizycznego

Różne metody osiągania magicznych zdolności

Koniec kroku X

Epilog

We wprowadzeniu do tej książki wspomniałem, że praca wtajemniczenia nie jest środkiem na osiągnięcie bogactwa, mocy, honoru czy szacunku. Zamiast tego ogranicza się ono do poważnego studium człowieka-mikrokosmosu, w odniesieniu do wszechświata-makrokosmosu, razem z jego prawami. W konsekwencji, czytelnik uzyska zupełnie wyjątkowe spojrzenie na temat magii i nigdy nie będzie zniżał tej starożytnej mądrości do poziomu czarów czy innych niskich rzeczy. Każdy czytelnik oczywiście oceni to dzieło z osobistego punktu widzenia. Osoba całkowicie materialistyczna, która nie wierzy w nic, a uznaje jedynie fizyczny świat i nie posiada żadnej wiedzy o rzeczach nadprzyrodzonych, będzie uważała to dzieło za czystą fantazję. Jednakże celem tej książki nie jest rozbudzić w takiej osobie wiarę, czy sprawić, by zmieniła swój umysł i broniła innego punktu widzenia. Ta książka przeznaczona jest dla czytelników, którzy są poszukiwaczami czystej prawdy i wyższego poznania. Dla takich ludzi praca ta jest rzeczywiście największym skarbem.

Wiele razy ludzie byli przekonywani, czy nawet zmuszani, by wyznawać określoną filozofię, co zazwyczaj skutkuje tym, że zyskujemy doświadczenie, iż różne szkoły myślenia walczą ze sobą z powodu zazdrości lub pogardy dla innej ideologii. Prawdziwy mag będzie żałował tych ludzi, sekty czy filozofii, lecz nigdy nie będzie nikogo nienawidził, prześladował ani upokarzał. Mag będzie zawsze obdarzał taką osobę stosownym respektem, niezależnie od ścieżki poszukiwania Boga, jaką ta osoba wybrała, czy kierunku, w jakim zmierza. Jest to smutne, lecz prawdziwe, że teozofowie, kler, spirytyści etc., walczą ze sobą, jakby tylko ich własna ścieżka mogła prowadzić do Boga. Każdy, kto szuka ścieżki do Boga, powinien wziąć sobie do serca słowa Chrystusa, wielkiego Mistra Mistyków: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego”. Te słowa powinny być świętym przykazaniem dla każdego poszukiwacza na duchowej ścieżce.

Wiele istot, które odeszły z naszego fizycznego świata nie miało na Ziemi okazji, by dostąpić prawdziwego poznania. Ich duch w wyższych sferach lamentował nad faktem, że prawdziwa wiedza nie była ogólnie dostępna na Ziemi, a w przeszłości była zarezerwowana jedynie dla specjalnie wybranych. Zatem Tajemnice, które były zapieczętowane przez tysiące lat, teraz są prezentowane krok po kroku przez Boską Opatrzność tym mieszkańcom Ziemi, którzy naprawdę dążą do prawdy i poznania. Owoce poznania nie wpadają w ręce przez samo czytanie tych dzieł – muszą one być stworzone przez ciężką pracę, wielkie trudności i wiele przeszkód. Wielu czytelników, jeśli nie większość, chce najpierw być przekonana o prawdzie praw, zanim w nie uwierzą, i tylko wtedy zdecydują się wstąpić na ścieżkę wtajemniczenia. Prawdziwy mag jest w pełni świadomy, że ten punkt widzenia jest niewłaściwy. Mag jest przekonany, że wiarę należy najpierw nabyć i rozwijać poprzez wtajemniczenie. Czytelnik może uzyskać intelektualną wiedzę poprzez czytanie tych prac, lecz *nigdy* nie uzyska mądrości. Wiedzę można przekazać, lecz mądrość da się nabyć jedynie poprzez doświadczenie i poznanie, a to zależy od duchowej dojrzałości osoby, co z kolei zależy od duchowego rozwoju, który jest osiągany poprzez praktykę na ścieżce wtajemniczenia.

Każdy, kto przeczytał coś o prawdziwym tarocie wie, że poza pierwszą kartą, która w egipskich tajemnicach jest symbolizowana przez Maga, istnieje jeszcze dwadzieścia jeden kart, nazywanych arkanami większymi. Każda z tych kart zawiera inny system wtajemniczenia. Poza dwudziestoma dwoma kartami arkan większych tarota, istnieje pięćdziesiąt sześć arkan mniejszych, które symbolizują mniejsze Tajemnice, i każda z tych kart wymaga dalszego opisu. Ile Boska Opatrzność pozwoli mi napisać o kolejnych kartach

tarota i jak wiele z tego, co jest zapisane, będzie opublikowane, jest całkowicie zależne od woli Boskiej Opatrzności.

Po uważnym przestudiowaniu kursu instrukcji, czytelnik dojdzie do wniosku, że w rzeczywistości nie ma białej i czarnej magii. Co więcej, nie ma różnicy pomiędzy magią a mistycyzmem, niezależnie od tego, jak te nauki się nazwie i jaki obiorą kierunek. We wprowadzeniu wskazywałem, że każda nauka może służyć dobremu bądź złemu celowi. Wniosek, że istnieje czarna magia, spowodowany jest faktem, że do dzisiaj większość ludzi nie ma właściwego poglądu na temat magii. W poszczególnych rozdziałach i w odpowiednim wykładaniu metod powtarzam dobitnie, że wiedza ta przeznaczona jest jedynie dla najszlachetniejszych celów. Dodatkowo, regularnie wspominałem, że mag musi, podczas swojego rozwoju, uszlachetnić charakter do maksimum, jeśli nie chce zatrzymać się w swoim wzroście, bądź co gorsza, cofnąć się. Uszlachetnienie duszy idzie w parze ze wzrostem i rozwojem. Każdy, kto jest zainteresowany jedynie osiągnięciem okultystycznych zdolności i mocy, by chwalić się nimi, będzie pracował na próżno, gdyż wyroki Boskiej Opatrzności są nieubłagane i wcześniej czy później usunie ze swojej ścieżki kogoś, kto dąży jedynie do okultystycznych mocy. Okultystyczne zdolności są jedynie skutkami ubocznymi. Możesz uważać je za kompas duchowego rozwoju - przeznaczony jedynie dla szlachetnych celów i dla pomocy swoim bliźnim. Dlatego też są one zarezerwowane jedynie dla prawdziwego maga.

Kiedy wchodzisz na ścieżkę wtajemniczenia, nie musisz zmieniać swojej ideologii odnośnie religii, gdyż prawdziwa religia jest tak naprawdę praktyką wtajemniczenia opisaną tutaj i każda religia może harmonizować z tym systemem inicjacji.

Zanim jednak zdecydujesz się wejść na ścieżkę prawdziwej inicjacji, zadaj sobie pytanie: „czy uważasz prawdziwe wtajemniczenie za religię, jaką chcesz praktykować jako dzieło swojego życia, które będziesz wypełniał niezależnie od wszystkich przeszkód i trudności, które napotkasz, i czy nigdy nie opuścisz tej ścieżki, gdy już na nią wstąpisz?”. Musisz uznać za oczywisty wniosek, że wymagana jest ogromna, prawie nadludzka ilość wytrwałości i cierpliwości, nieustępliwa wola i małomówność odnośnie postępów.

Życzę sukcesu i boskiego błogosławieństwa wszystkim czytelnikom, którzy wybrali ten kurs instrukcji za swego przewodnika w doskonaleniu samych siebie.

Franz Bardon